

สุนทรียภาพและความหมายทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน: การออกแบบ
ภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมการท่องเที่ยวย่านการค้าลั่วหยวน เมืองไท่โจว

YUAN TIAN

คุณฉินพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

สุนทรียภาพและความหมายทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน: การออกแบบ
ภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมการท่องเที่ยวย่านการค้าลั่วหยวน เมืองไท่โจว

คุณฉวีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2568
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

The Aesthetic and Cultural Connotation of Graphic Design during the Republic of
China: Cultural Image Design of Liuyuan Tourism Commercial District in Taizhou City

A DISSERTATION SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR DOCTOR DEGREE OF PHILOSOPHY

IN VISUAL ARTS

FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS

BURAPHA UNIVERSITY

2025

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมดุชนีพนธ์และคณะกรรมการสอบดุชนีพนธ์ได้พิจารณาดุชนีพนธ์ของ YUAN TIAN ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุชนีบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมดุชนีพนธ์

คณะกรรมการสอบดุชนีพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวษา เรืองชีวิน)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรา อรุณศรีมรกต)

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิศักดิ์ สิ้นธุรงค์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวษา เรืองชีวิน)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรา อรุณศรีมรกต)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ผกามาศ สุวรรณนิภา)

..... กรรมการภายนอก

มหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อดิเทพ แจ้ดนาลาว)

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับดุชนีพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุชนีบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจ้เยี่ยม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

64810016: สาขาวิชา: ทักษะศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม; ปร.ด.
(ทัศนศิลป์ ศิลปะการออกแบบและการจัดการวัฒนธรรม)

คำสำคัญ: สาธารณรัฐจีน, สุนทรียภาพ, ความหมายทางวัฒนธรรม, การออกแบบกราฟิก,
ภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรม

YUAN TIAN : สุนทรียภาพและความหมายทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกสมัย
สาธารณรัฐจีน: การออกแบบภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมการท่องเที่ยวย่านการค้าหลิวหยวน เมืองไท่โจว.
(The Aesthetic and Cultural Connotation of Graphic Design during the Republic of
China: Cultural Image Design of Liuyuan Tourism Commercial District in Taizhou City)
คณะกรรมการควบคุมคุณภาพ: ภูเขา เรื่องชีวิต, สุภรา อรุณศรีมรกต ปี พ.ศ. 2568.

งานวิจัยนี้มุ่งเน้นไปที่การออกแบบภาพลักษณ์และสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้กับย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนที่อยู่ในย่านการค้าหลิวหยวน เมืองไท่โจว ซึ่งย่านการค้าหลิวหยวนในเมืองไท่โจวประกอบไปด้วยย่านการค้าสไตล์ยุคสาธารณรัฐจีน และย่านการค้าสไตล์เซี่ยงไฮ้ โดยย่านการค้าสไตล์ยุคสาธารณรัฐจีนตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกของย่านการค้าหลิวหยวน อาคารต่าง ๆ มีรูปแบบสถาปัตยกรรมสไตล์ยุคสาธารณรัฐจีนและถูกแบ่งออกเป็นพื้นที่ใช้งานที่หลากหลาย เช่น ร้านอาหาร การศึกษา และพื้นที่พักผ่อน ทำให้ย่านนี้จึงเป็นพื้นที่ที่ครบวงจรที่ผสมผสานระหว่างวัฒนธรรม การท่องเที่ยว และการพักผ่อนไว้ด้วยกันอย่างลงตัว งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ทางสุนทรียภาพ ความหมายทางวัฒนธรรม และความเชื่อมโยงของการออกแบบกราฟิกในช่วงสาธารณรัฐจีนกับการออกแบบสมัยใหม่ สู่การนำเสนอแผนการออกแบบภาพลักษณ์เพื่อเพิ่มเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและความสามารถในการแข่งขันในตลาด และส่งเสริมการพัฒนาของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้กับย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน งานวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยทางเอกสาร การวิจัยภาคสนาม และการสัมภาษณ์ ซึ่งจากการวิเคราะห์ย่านการค้าหลิวหยวนเมืองไท่โจวและย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนที่มีการพัฒนาเป็นอย่างดีอื่น ๆ ทำให้ได้องค์ประกอบของความเป็นสาธารณรัฐจีนที่เหมาะสมสำหรับการออกแบบให้มีความสมัยใหม่ จากนั้นผสมผสานเข้ากับวิธีการวิจัยเชิงสร้างสรรค์ และเครื่องมือดิจิทัลสมัยใหม่ จึงมีการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่ที่สอดคล้องกับความหมายเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และมีผลกระทบต่อการรับรู้ทางสายตาแบบสมัยใหม่ งานวิจัยมีการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับอัตลักษณ์ด้านสุนทรียภาพ เนื้อหาทางวัฒนธรรม ตลอดจนแนวคิด รูปแบบ และวิธีการออกแบบของงานออกแบบกราฟิกในช่วงยุคสาธารณรัฐจีน รวมถึงการออกแบบผลงานกราฟิกที่เหมาะสมสำหรับภาพลักษณ์ของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนในย่านการค้าหลิวหยวน เมืองไท่โจว และยังได้สำรวจวิธีการเผยแพร่วัฒนธรรมการออกแบบกราฟิกในยุคสาธารณรัฐจีนอย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย ซึ่งระบบป้ายสัญลักษณ์ สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์

และระบบป่ายนำทางที่ได้รับการปรับปรุงอย่างเหมาะสมนี้ ไม่เพียงแต่เป็นการสืบทอดและสร้างสรรค์องค์ประกอบของการออกแบบสมัยสาธารณรัฐจีนให้กลับมาปรากฏในการออกแบบร่วมสมัยอีกครั้งเท่านั้น แต่ยังเป็นการปรับปรุงบรรยากาศทางวัฒนธรรมและการใช้งานของย่านอีกด้วย เป็นการยกระดับการดึงดูดทางการค้าและประสบการณ์การท่องเที่ยวอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งรูปแบบการออกแบบใหม่นี้ได้รับการยอมรับจากผู้ให้สัมภาษณ์ในระดับสูง อีกทั้งยังเป็นแรงบันดาลใจและแนวทางในการพัฒนาเพื่อส่งเสริมการประยุกต์ใช้องค์ประกอบของการออกแบบสมัยสาธารณรัฐจีนในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสมัยใหม่ในอนาคต

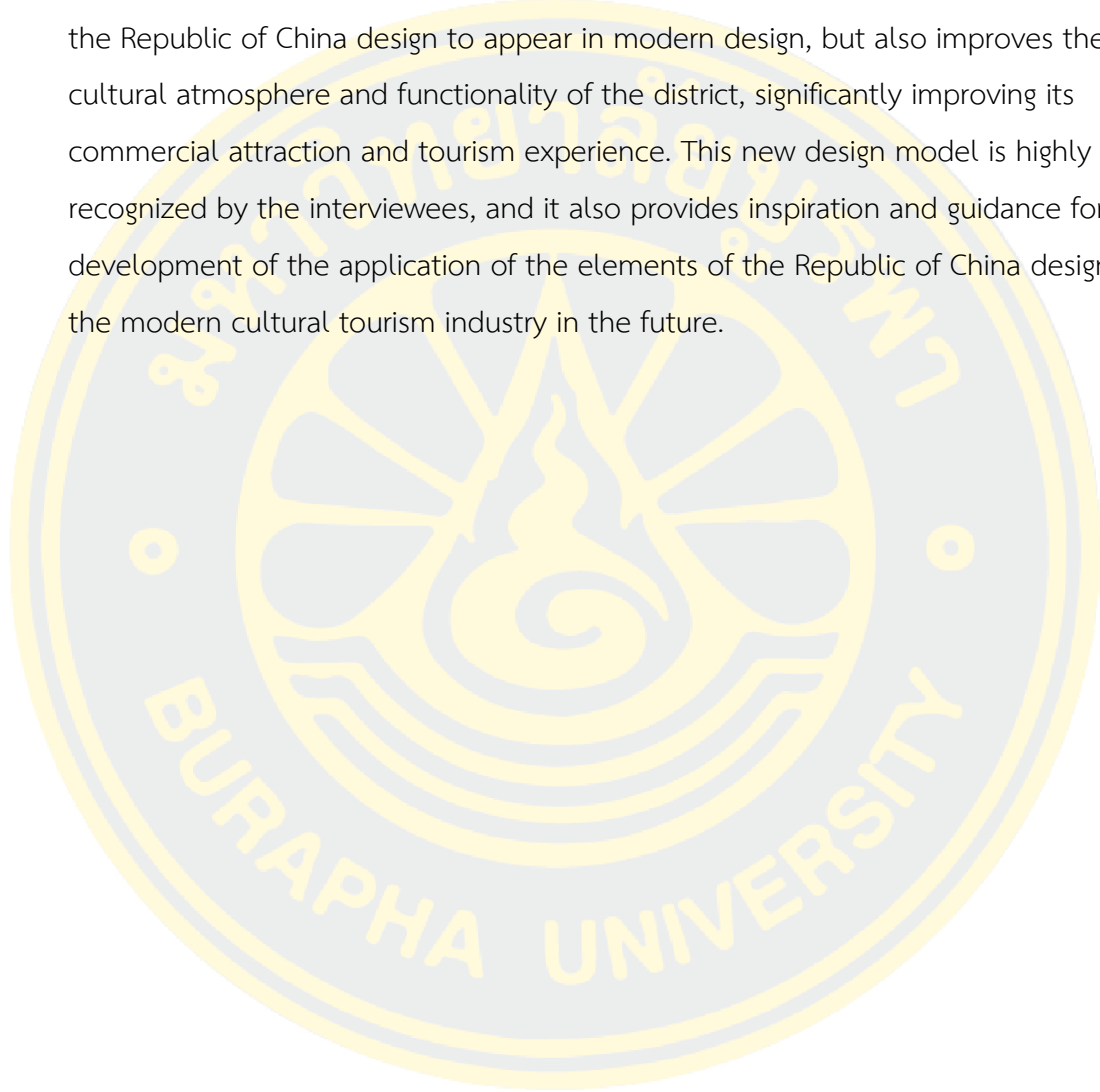
64810016: MAJOR: VISUAL ARTS; Ph.D. (VISUAL ARTS)

KEYWORDS: Republic of China, aesthetics, cultural connotation, graphic design, cultural image

YUAN TIAN : THE AESTHETIC AND CULTURAL CONNOTATION OF GRAPHIC DESIGN DURING THE REPUBLIC OF CHINA: CULTURAL IMAGE DESIGN OF LIUYUAN TOURISM COMMERCIAL DISTRICT IN TAIZHOU CITY. ADVISORY COMMITTEE: PUVASA RUANGCHEWIN, SUPARA AROONSRIMORAKOT 2025.

This research focuses on the visual and advertising media design for the Republic of China-style shopping district in Liuyuan Commercial District, Taizhou City. The Liuyuan Commercial Area in Taizhou includes a Republican-era commercial district and a Haipai cultural club. The Republican-era commercial district is located on the east side of the Liuyuan Commercial Area in Taizhou. The buildings are all in the Republican-era style and are divided into diverse functional zones, including dining, education, and leisure entertainment spaces. It is a comprehensive district integrating culture, tourism, and recreation. The objective is to study the aesthetic identity, cultural meaning, and the connection between graphic design during the Republic of China and modern design, and propose an image design plan to enhance the cultural identity and market competitiveness of the Republic of China-style shopping district, and promote the development of the cultural tourism industry of the Republic of China-style shopping district. This research uses documentary research, field research, and interviews. From the analysis of Liuyuan Commercial District in Taizhou City and other well-developed Republic of China-style shopping districts, the elements of the Republic of China that are suitable for modern design are analyzed. Then, combined with creative research methods and modern digital tools, a new image design that is consistent with historical and cultural meaning and has a modern visual perception effect is developed. Research has found that a knowledge system has been developed to outline the aesthetic characteristics, cultural connotations, concepts, forms, and design methods of Republican-era graphic design. A set of graphic design works has been created, suitable for the image

of the Republican-style cultural and tourism street in the Liuyuan Commercial Area of Taizhou. Additionally, effective methods for promoting the culture of Republican-era graphic design have been explored. The appropriately improved signage, advertising media, and guide system not only inherits and recreates the elements of the Republic of China design to appear in modern design, but also improves the cultural atmosphere and functionality of the district, significantly improving its commercial attraction and tourism experience. This new design model is highly recognized by the interviewees, and it also provides inspiration and guidance for the development of the application of the elements of the Republic of China design in the modern cultural tourism industry in the future.

กิตติกรรมประกาศ

เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว เมื่อมองย้อนกลับไปสมัยที่เรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยบูรพา ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งใจอย่างมาก ข้าพเจ้าเดินทางมาจากประเทศจีนสู่ประเทศไทยและเริ่มต้นเส้นทางการศึกษาระดับปริญญาเอกนี้ ต้องเผชิญกับความท้าทาย การเติบโต และความสำเร็จ ในเส้นทางนี้ไม่ว่าจะเป็นความก้าวหน้าทางวิชาการหรือความยากลำบากในชีวิตล้วนได้รับความช่วยเหลือและการสนับสนุนจากผู้คนจำนวนมาก วันนี้ในขณะที่ข้าพเจ้ากำลังจะสำเร็จการศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง และอยากจะแสดงความขอบคุณอย่างจริงใจต่อทุกคนที่ให้การสนับสนุนมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษา เรืองชีวิน อาจารย์ที่ปรึกษาหลักสูตรนิพนธ์บนเส้นทางแห่งการวิจัยเชิงวิชาการ อาจารย์ได้ใช้ความอดทนและความสามารถทางวิชาชีพทำให้ข้าพเจ้ามีการพัฒนาไปข้างหน้าอยู่เสมอ อาจารย์ไม่เพียงแต่สอนวิธีดำเนินการวิจัยและการเขียนนิพนธ์เท่านั้น แต่ยังช่วยให้พัฒนาการคิดเชิงวิชาการให้กับข้าพเจ้าอีกด้วย ข้อกำหนดที่เข้มงวดและการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องของท่าน ทำให้ข้าพเจ้าสามารถมีพัฒนาการด้านวิชาการและสำเร็จนิพนธ์ในระดับปริญญาเอกนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยบูรพาทุกท่าน ขอขอบคุณคุณครูทุกท่านที่เคยสอนในห้องเรียน ขอขอบคุณทีมงานล่ามแปลภาษาที่ได้ช่วยเหลือข้าพเจ้าเป็นอย่างดีในทุกด้าน ทั้งการเรียนและการใช้ชีวิต ทำให้ข้าพเจ้าสามารถปรับตัวเข้ากับชีวิตการเรียนในต่างประเทศได้อย่างราบรื่น

ขอขอบคุณครอบครัวและเพื่อนร่วมชั้น โดยเฉพาะสามีและลูกของข้าพเจ้าที่เป็นผู้สนับสนุนที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ขอขอบคุณเพื่อนร่วมชั้นที่รู้จักกันที่ประเทศไทย ทุกคนคือกำลังใจของข้าพเจ้าในการใช้ชีวิตที่ต่างประเทศ เนื่องจากการดูแลและการสนับสนุนจากทุกคนจึงทำให้ข้าพเจ้าสามารถเอาชนะความยากลำบากได้เป็นอย่างดี

นิพนธ์เล่มนี้เสร็จสิ้นได้ด้วยความพยายามและการสนับสนุนจากผู้คนจำนวนมาก และได้แสดงให้เห็นถึงเส้นทางการเติบโตของข้าพเจ้า แม้ว่าเส้นทางในการศึกษาครั้งนี้จะยากลำบาก แต่ก็ได้รับความรู้ มิตรภาพ และข้อมูลเชิงลึกอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ในอนาคต ข้าพเจ้าจะยังคงเริ่มต้นการเดินทางครั้งใหม่ด้วยหัวใจที่สำนึกในบุญคุณนี้ เพื่อพบกับความท้าทายและโอกาสในชีวิตที่มากยิ่งขึ้น

YUAN TIAN

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ณ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย.....	1
คำถามของการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
วิธีดำเนินการวิจัย	7
ขั้นตอนการวิจัย.....	12
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	13
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	13
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
สมัยสาธารณรัฐจีน.....	15
1. ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์สมัยสาธารณรัฐจีน (ค.ศ. 1912-1937)	15
2. พัฒนาการการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน	19
3. ย่านการค้าหลิวหยวน เมืองไท่โจว.....	22

4. รูปแบบของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน.....	37
5. สุนทรียภาพและความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน	49
6. ผลงานการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน (ค.ศ. 1912 ถึง ค.ศ. 1937)	54
แนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวข้อง	60
1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	60
2. หลักการที่เกี่ยวข้อง.....	71
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	74
1. งานวิจัยด้านการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน	74
2. งานวิจัยด้านการออกแบบภาพลักษณ์ย่านการค้าเชิงการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	75
บทที่ 3 บริบทของพื้นที่และการออกแบบสไตล์สาธารณรัฐจีนย่านการค้าหลิ่วหยวน	78
ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน.....	78
การจัดวางพื้นที่ในปัจจุบันของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน	80
เอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน	85
การออกแบบกราฟิกในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน.....	87
กรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับย่านการค้า.....	101
บทที่ 4 สุนทรียภาพและความหมายทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน และอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนหลิ่วหยวน.....	109
สุนทรียภาพของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน	109
ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมและคุณค่าของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน.....	157
การศึกษาและวิเคราะห์ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน	166
บทที่ 5 การออกแบบภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนหลิ่วหยวน เมืองไท่โจว	189
แนวคิดในการออกแบบสร้างสรรค์.....	189
ความสำคัญในการออกแบบสร้างสรรค์.....	191

หลักการในการออกแบบสร้างสรรค์	191
กระบวนการสร้างสรรค์และการออกแบบ	192
ผลการประเมินผลงาน	244
บทที่ 6 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	248
สรุปผลการวิจัย	248
การอภิปรายผลการวิจัย	252
ข้อเสนอแนะการวิจัย	255
บรรณานุกรม	258
ภาคผนวก	260
ภาคผนวก ก ใบตอบรับการตีพิมพ์บทความ	261
ภาคผนวก ข เอกสารราชการ	263
ภาคผนวก ค เครื่องมือการวิจัย	265
ภาคผนวก ง สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา	270
ภาคผนวก จ คู่มือการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่สำหรับย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน	278
ภาคผนวก ฉ ผลงานการออกแบบกราฟิกภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมย่านการค้าลี้วหยวน	284
ประวัติย่อของผู้วิจัย	289

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3-1 สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน	88
ตารางที่ 4-1 ภาพลวดลายรูปสัตว์และพืชพรรณในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน	121
ตารางที่ 4-2 รูปแบบการแสดงออกผ่านภาพวาดในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน	128
ตารางที่ 5-1 การถอดองค์ประกอบในการออกแบบตราสัญลักษณ์ (Logo).....	194
ตารางที่ 5-2 ตัวอักษรเฮยตี้แบบดั้งเดิมและแบบสมัยใหม่.....	197
ตารางที่ 5-3 การถอดองค์ประกอบในการออกแบบแบบอักษรมาตรฐาน	198
ตารางที่ 5-4 การถอดองค์ประกอบสีมาตรฐานและรหัส Chart สี	201
ตารางที่ 5-5 การถอดองค์ประกอบสีส่วนเสริมและรหัส Chart สี.....	202
ตารางที่ 5-6 การถอดองค์ประกอบภาพกราฟิกทรง	206
ตารางที่ 5-7 ตัวอักษรแบบพิมพ์.....	209
ตารางที่ 5-8 ตัวอักษรฟู่กั้นจิน.....	210
ตารางที่ 5-9 การออกแบบกราฟิกของร้าน “หลันเถียนถั่งฮั่ว”	223
ตารางที่ 5-10 การออกแบบกราฟิกของสถาบันแม่และเด็ก “หลันซือไต้”	226
ตารางที่ 5-11 การออกแบบกราฟิกของร้านหม้อไฟคู่เลา	229
ตารางที่ 5-12 การออกแบบกราฟิกของร้านหม้อไฟอาหารทะเลสไตล์ฮ่องกงฟู่ปาเซียน	232
ตารางที่ 5-13 การออกแบบกราฟิกของร้านหม้อไฟวู้ปู้ฉวน.....	235
ตารางที่ 5-14 การออกแบบกราฟิกของร้านอาหารซูโจวชีวหยวน	238
ตารางที่ 5-15 การออกแบบกราฟิกของร้านอาหารจีนเซียงซุนหลี่.....	241

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดการวิจัย	6
ภาพที่ 2-1 โฆษณากลางแจ้งของผ้าแบรนด์ White Kitten	18
ภาพที่ 2-2 โฆษณากลางแจ้ง	20
ภาพที่ 2-3 โฆษณาทางหนังสือพิมพ์	21
ภาพที่ 2-4 ภาพโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ Florida Water	22
ภาพที่ 2-5 แผนที่มณฑลเจียงซูและตำแหน่งของเมืองไทโจว (อยู่ในกรอบสีเขียว).....	23
ภาพที่ 2-6 สวนดอกเหมย สวนดอกท้อ และสวนต้นหลิว	24
ภาพที่ 2-7 โครงการแหล่งท่องเที่ยวสวนส่วยวันระยะที่ 2	25
ภาพที่ 2-8 ภาพรวมของแหล่งธุรกิจ	25
ภาพที่ 2-9 แผนผังของย่านการค้าหลิวหยวนเมืองไทโจว	26
ภาพที่ 2-10 สวนหลิวหยวน (สวนต้นหลิว).....	27
ภาพที่ 2-11 ทิวทัศน์อันสวยงามของสวนหลิวหยวน	28
ภาพที่ 2-12 วัดหลิวกง.....	29
ภาพที่ 2-13 ภาพมุมสูงย่านการค้าหลิวหยวนเมืองไทโจว	29
ภาพที่ 2-14 บรรยากาศภายในย่านการค้าหลิวหยวนเมืองไทโจว	30
ภาพที่ 2-15 สามเหลี่ยมทองคำ.....	31
ภาพที่ 2-16 ย่านการค้าสไตล์เซี่ยงไฮ้	32
ภาพที่ 2-17 ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน	33
ภาพที่ 2-18 ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน	34
ภาพที่ 2-19 สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน	35
ภาพที่ 2-20 การออกแบบกราฟิกของย่านการค้าสไตล์เซี่ยงไฮ้.....	36

ภาพที่ 2-21 การออกแบบกราฟิกของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน	37
ภาพที่ 2-22 ปฏิทินสมัยสาธารณรัฐจีน	38
ภาพที่ 2-23 โฆษณาผงชुरสยี่ห้อ “เทียนอี”	40
ภาพที่ 2-24 เครื่องหมายการค้าสมัยสาธารณรัฐจีน	41
ภาพที่ 2-25 กล่องบรรจุภัณฑ์สบู่ไม้จันทร์ของร้านขายยาอูโจว	44
ภาพที่ 2-26 หน้าปกของหนังสือ “จ๊กจั่นในฤดูใบไม้ร่วง”	45
ภาพที่ 2-27 หน้าปกของหนังสือ “รอยเท้าทั่วแห่งหน”	46
ภาพที่ 2-28 โปสเตอร์ภาพยนตร์	48
ภาพที่ 2-29 ภาพประกอบโฆษณา “สาวงามสมัยโบราณและสมัยใหม่”	52
ภาพที่ 2-30 แฟชั่นโชว์ในช่วงทศวรรษที่ 1930	52
ภาพที่ 2-31 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “The Difficult Couple”	55
ภาพที่ 2-32 โฆษณาทางหนังสือพิมพ์	56
ภาพที่ 2-33 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “วีรบุรุษแห่งเขาเยียนซาน”	57
ภาพที่ 2-34 ปฏิทินของบริษัทกวางเซิงหัง	58
ภาพที่ 2-35 การออกแบบเครื่องหมายการค้าของ “แบรนด์ Cow Head” ในปี ค.ศ. 1930	59
ภาพที่ 2-36 การออกแบบเครื่องหมายการค้าของ “แบรนด์ Cow Head” ในปี ค.ศ. 1934	59
ภาพที่ 2-37 องค์ประกอบพื้นฐานของระบบอัตลักษณ์ทางภาพ	62
ภาพที่ 2-38 การประยุกต์ใช้ระบบอัตลักษณ์ขององค์กรโดยพื้นฐาน	63
ภาพที่ 3-1 ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน	79
ภาพที่ 3-2 ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน	80
ภาพที่ 3-3 แบบแปลนของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน	81
ภาพที่ 3-4 สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน C1	82
ภาพที่ 3-5 สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน C2	82
ภาพที่ 3-6 สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน C3	83

ภาพที่ 3-7 สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน C4	83
ภาพที่ 3-8 สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน C5	84
ภาพที่ 3-9 สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน C6	84
ภาพที่ 3-10 สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน C7	85
ภาพที่ 3-11 สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน	86
ภาพที่ 3-12 สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน	87
ภาพที่ 3-13 ป้ายแผนผังของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน	99
ภาพที่ 3-14 ป้ายนำทางแนวตั้งของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน	100
ภาพที่ 3-15 ย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนหนานจิง 1912	102
ภาพที่ 3-16 การออกแบบกราฟิกของย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนหนานจิง 1912	103
ภาพที่ 3-17 การออกแบบกราฟิกของย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนหนานจิง 1912	104
ภาพที่ 3-18 การออกแบบกราฟิกของย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนหนานจิง 1912	105
ภาพที่ 3-19 ย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนเป่ย์หม่าโถว เมืองซูโจว	106
ภาพที่ 3-20 การออกแบบกราฟิกของย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนเป่ย์หม่าโถว เมืองซูโจว	107
ภาพที่ 3-21 การออกแบบกราฟิกของย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนเป่ย์หม่าโถว เมืองซูโจว	108
ภาพที่ 4-1 หน้าปกของวรรณกรรมเรื่อง “เหมิงหู่จี”	111
ภาพที่ 4-2 หน้าปกของนวนิยายเรื่อง “จื่อถิงเหวินจี”	112
ภาพที่ 4-3 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “ไห่เยี่ยน”	113
ภาพที่ 4-4 ตัวอักษรแบบข่งถึในปฏิทิน	114
ภาพที่ 4-5 เครื่องหมายการค้ายาสีฟัน “เฮยไป”	115
ภาพที่ 4-6 บรรจุภัณฑ์ของ “ผงน้ำหอมหงหลิง”	116
ภาพที่ 4-7 บรรจุภัณฑ์บุหรี “ฮาเต๋อเหมิน”	118
ภาพที่ 4-8 โปสเตอร์โฆษณาเหล้า “ฮั่นไต้จู้จี้”	118
ภาพที่ 4-9 หน้าปกของนิตยสารรายเดือน “เหมิงหย่าเยว่คาน”	120

ภาพที่ 4-10 หน้าแรกของนิตยสาร “เป็นหลิว”	120
ภาพที่ 4-11 ปฏิทิน “กว้างเชิงหัง” ที่ออกแบบโดยกวน ชู่ย่ง	126
ภาพที่ 4-12 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “Love in Limbo”	127
ภาพที่ 4-13 โฆษณาทางหนังสือพิมพ์ของ “บริษัทแวนตานานหัว”	131
ภาพที่ 4-14 โฆษณา “Mian You”	132
ภาพที่ 4-15 โปสเตอร์โฆษณาบูห์ของ “Jixiang Brand”	133
ภาพที่ 4-16 โปสเตอร์โฆษณาบูห์ของ “Golden Rat Brand”	133
ภาพที่ 4-17 การออกแบบโปสเตอร์โฆษณาบูห์	135
ภาพที่ 4-18 การออกแบบเครื่องหมายการค้า	136
ภาพที่ 4-19 โปสเตอร์โฆษณาบูห์ “ฮาเต๋อเหมิน”	137
ภาพที่ 4-20 บรรจุภัณฑ์บูห์ “ฮาเต๋อเหมิน”	138
ภาพที่ 4-21 โปสเตอร์โฆษณาเชิงพาณิชย์	138
ภาพที่ 4-22 การใช้สีที่สมจริงบนโปสเตอร์โฆษณาเชิงพาณิชย์	139
ภาพที่ 4-23 โปสเตอร์บูห์ “Red Lion”	140
ภาพที่ 4-24 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “Shanghai Nights”	141
ภาพที่ 4-25 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “Crossroads”	141
ภาพที่ 4-26 โปสเตอร์โฆษณา “ดอกไม้ไฟอีหลง”	142
ภาพที่ 4-27 โปสเตอร์ภาพยนตร์ เรื่อง “Children of Troubled Times”	143
ภาพที่ 4-28 ปฏิทิน “ปีใหม่เซียงไฮ้”	143
ภาพที่ 4-29 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “One Night in Supermarket”	144
ภาพที่ 4-30 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “The Phantom Lover”	145
ภาพที่ 4-31 โปสเตอร์บนปฏิทิน	146
ภาพที่ 4-32 โฆษณานบนปฏิทิน	147
ภาพที่ 4-33 โฆษณานบนปฏิทิน	147

ภาพที่ 4-34 โฆษณาทางหนังสือพิมพ์.....	148
ภาพที่ 4-35 เครื่องหมายการค้า.....	149
ภาพที่ 4-36 ปฏิทิน “กว้างเชิงหาง”.....	149
ภาพที่ 4-37 โปสเตอร์เหล้า “ฮั่นได้จู๊ว”.....	150
ภาพที่ 4-38 โปสเตอร์ปฏิทิน “ดอกไม้ไฟอีหลง”.....	151
ภาพที่ 4-39 โฆษณาทางหนังสือพิมพ์ “Double Beauty Brand”.....	151
ภาพที่ 4-40 โปสเตอร์บุหรี “Red Lion”.....	152
ภาพที่ 4-41 โปสเตอร์ “Youth Soap”.....	153
ภาพที่ 4-42 โปสเตอร์ของ “Coca-Cola”.....	154
ภาพที่ 4-43 โปสเตอร์ของ “Ankerpils Beer”.....	154
ภาพที่ 4-44 ซีรีส์โฆษณาทางหนังสือพิมพ์ “Tian Yi Wei Mu”.....	155
ภาพที่ 4-45 โปสเตอร์ “ร้านขายยา Shanghai Sino-French Pharmacy”.....	156
ภาพที่ 4-46 เครื่องหมายการค้าไวน์ “Baiyulu”.....	156
ภาพที่ 4-47 บรรจุภัณฑ์ของขนมไหว้พระจันทร์ “วันเซียงซุน”.....	162
ภาพที่ 4-48 โปสเตอร์โฆษณา “Indanthrene”.....	163
ภาพที่ 4-49 โปสเตอร์โฆษณาของ “บริษัทเครื่องสำอางเทียนซือ”.....	164
ภาพที่ 4-50 เครื่องหมายการค้า “ราชาแห่งดอกไม้” ของ “โรงงานทอผ้าและย้อมผ้าเซียงไฮ้เทียนอี”	165
ภาพที่ 4-51 หลังคาลาดเอียงของสถาปัตยกรรม.....	170
ภาพที่ 4-52 สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไต้สาธารณรัฐจีน.....	171
ภาพที่ 4-53 สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไต้สาธารณรัฐจีน.....	171
ภาพที่ 4-54 สีเส้นของสถาปัตยกรรม.....	173
ภาพที่ 4-55 วัสดุของสถาปัตยกรรม.....	173
ภาพที่ 4-56 สภาพแวดล้อมโดยรอบของย่านการค้าสไต้สาธารณรัฐจีน.....	175

ภาพที่ 4-57 ตัวอักษรในการออกแบบกราฟิก.....	177
ภาพที่ 4-58 ภาพกราฟิกในการออกแบบกราฟิก	177
ภาพที่ 4-59 สีที่ใช้ในการออกแบบกราฟิก.....	178
ภาพที่ 4-60 ตัวอักษรในการออกแบบกราฟิก.....	179
ภาพที่ 4-61 ภาพกราฟิกในการออกแบบกราฟิก	179
ภาพที่ 4-62 สีที่ใช้ในการออกแบบกราฟิก.....	180
ภาพที่ 4-63 ตัวอักษรในการออกแบบกราฟิก.....	181
ภาพที่ 4-64 ภาพกราฟิกในการออกแบบกราฟิก.....	181
ภาพที่ 4-65 สีที่ใช้ในการออกแบบกราฟิก.....	182
ภาพที่ 4-66 ตัวอักษรในการออกแบบกราฟิก.....	183
ภาพที่ 4-67 ภาพกราฟิกในการออกแบบกราฟิก.....	183
ภาพที่ 4-68 สีที่ใช้ในการออกแบบกราฟิก.....	184
ภาพที่ 5-1 แนวคิดในการออกแบบภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมใหม่	193
ภาพที่ 5-2 การผสมผสานองค์ประกอบต่าง ๆ เข้าด้วยกัน.....	195
ภาพที่ 5-3 แบบร่างของตราสัญลักษณ์ (Logo)	196
ภาพที่ 5-4 การจัดองค์ประกอบภาพแบบวงกลมของตราสัญลักษณ์ (Logo)	196
ภาพที่ 5-5 รูปแบบการปรับเปลี่ยนแบบอักษรมาตรฐานภาษาจีนและภาษาอังกฤษ	199
ภาพที่ 5-6 ตราสัญลักษณ์ (Logo) แบบขาว-ดำ	199
ภาพที่ 5-7 ตราสัญลักษณ์ (Logo) ฉบับสมบูรณ์	201
ภาพที่ 5-8 รหัส Chart สีส่วนเสริม 1.....	204
ภาพที่ 5-9 รหัส Chart สีส่วนเสริม 2.....	204
ภาพที่ 5-10 ภาพกราฟิกของฉบับสมบูรณ์.....	207
ภาพที่ 5-11 ตัวอักษรสร้างสรรค์.....	211
ภาพที่ 5-12 การออกแบบระบบสัญลักษณ์ในป้ายนำทาง.....	212

ภาพที่ 5-13 ลักษณะอาคารสถาปัตยกรรมสมัยสาธารณรัฐจีน	213
ภาพที่ 5-14 การถอดองค์ประกอบรูปทรงของภาพกราฟฟิก	214
ภาพที่ 5-15 การออกแบบรูปทรงหลักพื้นฐานของป้ายบอกทาง (ขาว-ดำ)	214
ภาพที่ 5-16 ตัวอย่างการตกแต่งและโทนสีภายในสถาปัตยกรรมสมัยสาธารณรัฐจีน	215
ภาพที่ 5-17 การใช้สีในรูปทรงหลักของป้ายบอกทาง	216
ภาพที่ 5-18 ตัวอย่างการออกแบบตัวอักษรในรูปทรงหลักของป้ายบอกทาง	217
ภาพที่ 5-19 การออกแบบป้ายบอกทาง (แนะนำแหล่งท่องเที่ยว) ที่สมบูรณ์	218
ภาพที่ 5-20 รูปแบบของป้ายบอกทาง	218
ภาพที่ 5-21 การออกแบบป้ายลานจอดรถ	219
ภาพที่ 5-22 การออกแบบป้ายห้องสุขา	219
ภาพที่ 5-23 การออกแบบป้ายคำเตือนต่าง ๆ	220
ภาพที่ 5-24 การออกแบบป้ายศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	220
ภาพที่ 5-25 การออกแบบป้ายหน้าถังขยะ	221
ภาพที่ 5-26 สถาปัตยกรรมหมายเลข C1 ก่อนและหลังการปรับปรุงการออกแบบ	221
ภาพที่ 5-27 สถาปัตยกรรมหมายเลข C2 ก่อนและหลังการปรับปรุงการออกแบบ	225
ภาพที่ 5-28 สถาปัตยกรรมหมายเลข C3 ก่อนและหลังการปรับปรุงการออกแบบ	228
ภาพที่ 5-29 สถาปัตยกรรมหมายเลข C4 ก่อนและหลังการปรับปรุงการออกแบบ	231
ภาพที่ 5-30 สถาปัตยกรรมหมายเลข C5 ก่อนและหลังการปรับปรุงการออกแบบ	234
ภาพที่ 5-31 สถาปัตยกรรมหมายเลข C6 ก่อนและหลังการปรับปรุงการออกแบบ	237
ภาพที่ 5-32 สถาปัตยกรรมหมายเลข C7 ก่อนและหลังการปรับปรุงการออกแบบ	240
ภาพที่ 5-33 ผลการสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่	244
ภาพที่ 5-34 ผลการสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่	245
ภาพที่ 5-35 ผลการสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่	245
ภาพที่ 5-36 ผลการสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่	246

ภาพที่ 5-37 ผลการสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่246

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

นับตั้งแต่สงครามฝิ่นในปี ค.ศ. 1840 ประเทศจีนได้เผชิญกับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ ราชวงศ์ชิงตกต่ำและเสื่อมอำนาจลง ถูกมหาอำนาจต่างชาติรุกราน ทำให้จีนเผชิญกับวิกฤตระดับชาติ อย่างร้ายแรง ในช่วงเวลานี้ การก่อกบฏและสงครามหลายครั้งทำให้ราชวงศ์ชิงล่มสลายลง ในปี ค.ศ. 1911 จีนได้ประสบกับการปฏิวัติประชาธิปไตยด้วยชนชั้นกรรมาชีพหรือที่รู้จักกันในชื่อการปฏิวัติซินไฮ่ ทำให้เกิดการล้มล้างการปกครองของราชสำนักราชวงศ์ชิงอย่างสมบูรณ์ ต่อมาจึงมีการก่อตั้ง สาธารณรัฐจีนขึ้นในปีค.ศ. 1912

สมัยสาธารณรัฐจีนเป็นยุคของการเปลี่ยนแปลงอย่างค่อยเป็นค่อยไปจากเศรษฐกิจระบบ คักดินาไปสู่เศรษฐกิจแบบทุนนิยม ในยุคนี้ การพัฒนาเศรษฐกิจของจีนด้านหนึ่งได้รับการกระตุ้นจาก จักรวรรดินิยมตะวันตกในเวลานั้น แต่ในอีกด้านหนึ่งเศรษฐกิจแบบทุนนิยมของจีนก็ยังไม่ได้รับการ พัฒนาอย่างเต็มที่ ส่งผลให้อำนาจทางเศรษฐกิจของระบบทุนนิยมจำกัดอยู่เฉพาะเมืองขนาดใหญ่และ ขนาดกลางบางแห่งที่ตั้งอยู่ตามชายฝั่งทะเลเท่านั้น เช่น เซี่ยงไฮ้ เทียนจิน ชิงเต่า และเมืองท่าเกิดใหม่ อื่น ๆ ทำให้เมืองเหล่านี้กลายเป็นเมืองแห่งอุตสาหกรรมและการค้าที่ทันสมัย เศรษฐกิจท้องถิ่นถูก รวมเข้ากับเศรษฐกิจโลก เมืองต่าง ๆ หันไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรม และขอบเขตความรู้ของผู้คนก็ ถูกขยายออกไป

อาจกล่าวได้ว่า ในสมัยสาธารณรัฐจีนเป็นยุคที่มีการพัฒนาและการปะทะกันอย่างรุนแรง ระหว่างวัฒนธรรมตะวันออกและตะวันตก เนื่องจากการค้าในยุคนี้มีสภาพการณ์ใหม่ ๆ ปรากฏขึ้น ทำให้สินค้าทั้งในและต่างประเทศต่างล้วนต้องการสื่อกลางในการสร้างจุดขายให้กับผู้บริโภค การ ออกแบบกราฟิกจึงเป็นสื่อกลางในการนำเสนอผลงานศิลปะเชิงพาณิชย์ที่ไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นถึง แหล่งที่มาของสินค้าหรือบริการเท่านั้น แต่ยังสะท้อนให้เห็นถึงชื่อเสียงของตลาด ส่วนแบ่งการตลาด และความสามารถในการแข่งขันของสินค้าหรือบริการของบริษัทอีกด้วย ศิลปะเชิงพาณิชย์เกิดขึ้นตาม ความก้าวหน้าของการออกแบบกราฟิก โฆษณาหนังสือพิมพ์ ปฏิทินรายเดือน โฆษณากลางแจ้ง โฆษณาภาพยนตร์ โฆษณาเครื่องหมายการค้าล้วนเกิดขึ้นในยุคนี้ โดยเนื้อหาและรูปแบบของการ ออกแบบกราฟิกมีความหลากหลายส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดล้วนเป็นการสร้างสรรค์ทางศิลปะโดยอาศัย องค์ประกอบพื้นฐาน เช่น ตัวอักษร กราฟิก สี และแบบการจัดหน้ากระดาษ ซึ่งมีคุณสมบัติ เช่นเดียวกับการออกแบบกราฟิกแบบร่วมสมัย กล่าวคือ เป็นสะพานเชื่อมระหว่างองค์กร สินค้า และ

ผู้บริโภค โดยการออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนได้ชี้แนะแนวทางการบริโภคของผู้คนด้วยเส้นที่เป็นเอกลักษณ์ในด้านวัฒนธรรมทางจิตวิญญาณ ส่งผลให้ผู้คนเข้าใจถึงการใช้งานของผลิตภัณฑ์ได้ดียิ่งขึ้น

ในปี ค.ศ. 1937 ด้วยการปะทุของสงครามต่อต้านญี่ปุ่น ลัทธิจักรวรรดินิยมญี่ปุ่นรุกรานจีนในทุกด้าน ส่งผลให้ในยุคนี้อุตสาหกรรมสมัยใหม่ในประเทศจีนได้ประสบกับความหายนะและความทุกข์ยากอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน และการออกแบบกราฟิกของจีนในยุคแรก ๆ ที่เพิ่งเริ่มต้นก็ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงเช่นกัน การออกแบบกราฟิกในยุคสาธารณรัฐจีนจึงมีความสำคัญเชิงการข้ามยุคสมัยและมีความพลิกผันเป็นอย่างมากในประวัติศาสตร์การออกแบบกราฟิกของประเทศจีน และมีเอกลักษณ์ซึ่งไม่ปรากฏในยุคสมัยอื่น ๆ ปรากฏการณ์นี้มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสภาพแวดล้อมทางสังคม ภายใต้สภาพสังคมอันซับซ้อน

การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนส่วนใหญ่อยู่ในรูปแบบของปฏิทิน โปสเตอร์ ภาพยนตร์ โฆษณาทางหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร เครื่องหมายการค้าและบรรจุภัณฑ์ และในฐานะที่สื่อเหล่านี้เป็นตัวแทนของ “การออกแบบกราฟิกสมัยใหม่” ได้สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของกระบวนทัศน์ด้านสุนทรียะของผู้คนภายใต้การพัฒนาทางสังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจในขณะนั้น

สมัยสาธารณรัฐเป็นช่วงเวลาทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญของประเทศจีน ศิลปะไม่ได้เป็นเพียงสิ่งที่ตอบสนองความต้องการด้านสุนทรียภาพเท่านั้น แต่ยังเป็นสิ่งที่ให้บริการวิถีชีวิตของผู้คนอีกด้วย โดยเอกลักษณ์ของภาษาทางการออกแบบของศิลปะเหล่านี้ได้ครอบคลุมไปถึงการผสมผสานระหว่างความเป็นจีนกับตะวันตก การเน้นความงามของการตกแต่ง และการผสมผสานระหว่างธุรกิจและศิลปะ

สุนทรียภาพและความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกสมัยใหม่ไม่เพียงแต่สะท้อนถึงความหลากหลาย ความเปิดกว้าง และนวัตกรรมเท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นถึงรูปลักษณะที่หลากหลายผ่านการวิวัฒนาการและการบูรณาการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งวิวัฒนาการและการบูรณาการนี้เกิดจากการแลกเปลี่ยนของพหุวัฒนธรรม การพัฒนาทางเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในสังคมร่วมสมัย ในบริบทของยุคที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การออกแบบกราฟิกสมัยใหม่ในฐานะเครื่องมือสื่อสารด้วยภาพที่สำคัญจึงมีความรับผิดชอบต่อสังคมและภารกิจทางวัฒนธรรม

ย่านการค้าหลิวหยวนถื่อเป็นนามบัตรใหม่ของวัฒนธรรมเมืองไท่โจวที่มีการพัฒนาทั้งด้านการสืบทอดและการสร้างสรรค์ควบคู่ไปด้วยกันในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา และยังเป็นพื้นที่ที่มีการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรม การพักผ่อน ความบันเทิง การท่องเที่ยวและประสบการณ์เข้าไว้ด้วยกัน โดยย่านนี้จะแบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 ส่วนหลัก ๆ คือ ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนและย่านสไตล์

เชียงใหม่ ภายในย่านการค้าหริภุญธรมีอาคารสถาปัตยกรรมทั้งหมด 16 หลัง ซึ่งเป็นอาคารที่มี 2 ถึง 3 ชั้น กระบวนการสร้างและการดำเนินงานของย่านการค้าเป็นแนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แต่เนื่องจากเป็นรูปแบบธุรกิจที่ค่อนข้างใหม่ ตัวอย่างหรือต้นแบบที่ดำเนินไปได้ด้วยดีที่สามารถนำมาใช้เพื่ออ้างอิงได้จึงมีจำนวนน้อย อีกทั้งได้รับผลกระทบจากปัจจัยหลายอย่าง เช่น พื้นที่สิ่งแวดลอม นโยบาย ฐานลูกค้า ตลอดจนปัญหาที่มีอยู่เช่น เนื้อหาในการเผยแพร่ไม่เพียงพอ เป้าหมายในการเผยแพร่ที่ไม่คงที่ วัตถุประสงค์ของการเผยแพร่ไม่ชัดเจน การประเมินผลกระทบจากการเผยแพร่ไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นจึงต้องมีการพัฒนากลยุทธ์ภาพลักษณ์ที่แตกต่างกัน

ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนที่อยู่ในย่านการค้าหริภุญธรเมืองไท่โจวเป็นย่านที่มีความโดดเด่นมากที่สุดของย่านนี้ทั้งหมด ดังนั้นจึงควรมีการส่งเสริมภาพลักษณ์โดยนำอัตลักษณ์ด้านสุนทรียภาพและความหมายทางวัฒนธรรมของแนวคิดจากงานกราฟฟิคตลอดระยะเวลาในช่วงสมัยสาธารณรัฐจีนมาประยุกต์ใช้ในการจัดการและออกแบบภาพลักษณ์ของย่านการค้าหริภุญธร โดยให้ความสำคัญกับรูปแบบของศิลปะเชิงพาณิชย์ที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ นำความมีชีวิตชีวาและความแตกต่างมาสู่วัฒนธรรมแบรนด์ของย่านนี้ ด้วยการออกแบบที่มีเอกลักษณ์สามารถเพิ่มมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์

ย่านการค้าถือเป็นรูปแบบของพื้นที่เชิงพาณิชย์ โดยที่สัญลักษณ์ทางภาพของเมืองสามารถนำเสนอและสะท้อนออกมาอย่างเต็มที่ผ่านย่านการค้าได้ ซึ่งไม่เพียงแสดงให้เห็นถึงสถานะการพัฒนาเชิงพาณิชย์ในท้องถิ่นเท่านั้น แต่ยังสามารถสะท้อนถึงความมีชีวิตชีวาของเมืองได้อีกด้วย และด้วยการพัฒนาการท่องเที่ยวในท้องถิ่น ย่านการค้าที่มีแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างใกล้ชิดก็ได้กลายเป็นรูปแบบใหม่ในการส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำมาซึ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่สำคัญ รวมทั้งสะท้อนให้เห็นถึงเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมท้องถิ่นและนำเสนอภาพลักษณ์เมืองที่สวยงาม

จากความสำคัญข้างต้น งานวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นไปที่การศึกษาการออกแบบกราฟิกในช่วงในสาธารณรัฐจีนปีค.ศ. 1912 ถึง 1937 เพื่อการศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้านการออกแบบกราฟิก ค้นหาสุนทรียภาพและความหมายทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกในยุคสาธารณรัฐจีน คัดเลือกองค์ประกอบที่เป็นตัวแทนในการออกแบบกราฟิกในยุคของสาธารณรัฐจีน เช่น ปฏิทิน โฆษณา ภาพยนตร์ โฆษณาในหนังสือพิมพ์ เครื่องหมายการค้า และบรรจุภัณฑ์มาทำการวิเคราะห์และสรุปออกมาเป็นอัตลักษณ์ จากนั้นนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบภาพลักษณ์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านการค้าหริภุญธรและส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมท้องถิ่นของเมืองไท่โจว

คำถามของการวิจัย

1. การออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนมีลักษณะและรูปแบบการแสดงออกอย่างไร
2. สุนทรียภาพและความหมายทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนมีเอกลักษณ์อย่างไร และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบเพื่อยกระดับภาพลักษณ์ย่านการค้าหลิวหยวนเมืองไท่โจวได้อย่างไร
3. การสร้างภาพลักษณ์ย่านการค้าหลิวหยวนเมืองไท่โจวมีคุณค่าและส่งผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวคิด รูปแบบ องค์ประกอบของการออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีน และศึกษาวัฒนธรรมย่านการค้าหลิวหยวน เมืองไท่โจว
2. เพื่อวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางสุนทรียภาพและความหมายทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนที่อยู่ในย่านการค้าหลิวหยวนเมืองไท่โจว สู่การสร้างภาพลักษณ์ใหม่
3. เพื่อออกแบบภาพลักษณ์และสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์สไตล์สาธารณรัฐจีนที่สอดคล้องกับย่านการค้าหลิวหยวนเมืองไท่โจว เพื่อเสริมสร้างอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา: ศึกษาเรื่องราวภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ รูปแบบสถาปัตยกรรมของย่านการค้าหลิวหยวน เมืองไท่โจว และศึกษาวิเคราะห์สุนทรียภาพในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน ปฏิทิน โปสเตอร์ภาพยนตร์ โฆษณาทางหนังสือพิมพ์ เครื่องหมายการค้า บรรจุภัณฑ์ จากรูปแบบของตัวอักษร ภาพประกอบ เพื่อออกแบบภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านการค้าหลิวหยวน เมืองไท่โจว

ขอบเขตด้านพื้นที่ : ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนที่อยู่ในย่านการค้าหลิวหยวน เมืองไท่โจว ซึ่งมีพื้นที่ 14,400 ตารางเมตร และเขตการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสไตล์สาธารณรัฐจีนของประเทศจีน

ขอบเขตด้านเวลา: สมัยสาธารณรัฐจีน ปี ค.ศ.1912-1937 และย่านการค้าหลิวหยวนในเมืองไท่โจวที่มีการก่อสร้างขึ้นในปีค.ศ. 2016 – ปัจจุบัน

ขอบเขตการออกแบบ: ออกแบบภาพลักษณ์ที่สอดคล้องกับย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน ที่อยู่ในย่านการค้าหลิวหยวน ซึ่งมีทั้งโปสเตอร์ ป้ายสัญลักษณ์ ป้ายร้านค้าและบรรจุภัณฑ์ของร้านค้า ต่างๆ ในย่านนี้ และออกแบบสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์สำหรับสำหรับย่านการค้าเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหลิวหยวนเมืองไท่โจว

กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยนี้เกี่ยวกับการออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีน (ค.ศ. 1912-1937) โดยศึกษาจากรูปแบบทางศิลปะและการแสดงออกของปฏิทิน โปสเตอร์ภาพยนตร์ โฆษณาทางหนังสือพิมพ์ เครื่องหมายการค้า บรรจุภัณฑ์ โดยจะทำการวิเคราะห์สุนทรียภาพและความหมายทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกในสมัยนี้ แล้วทำการถอดองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสมัยสาธารณรัฐจีน จากนั้นทำการศึกษารูปแบบสถาปัตยกรรมสมัยสาธารณรัฐจีนที่อยู่ในย่านการค้าหลิวหยวน ตลอดจนเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของภูมิภาค แล้วถอดองค์ประกอบทางวัฒนธรรมดั้งเดิมออกมา พร้อมกับศึกษาทฤษฎีการหวนคิดถึง (Nostalgia) แล้วถอดองค์ประกอบที่สื่อถึงการหวนคิดถึง สุดท้ายได้แนวทางการออกแบบภาพลักษณ์ให้สำหรับย่านการค้าหลิวหยวน

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดการวิจัย (Y.Tian, 2023)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยทางเอกสาร

ศึกษาเอกสารทางวิชาการ หนังสือพิมพ์และวารสาร วรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์เป็นพื้นฐานของการศึกษา นำข้อมูลทางเอกสารและข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์มาบูรณาการเข้าด้วยกัน เพื่อทำความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับพัฒนาการของสังคม ประวัติศาสตร์ศิลปะ และประวัติศาสตร์การออกแบบของยุคสาธารณรัฐจีน เพื่อค้นหาจุดเริ่มต้นของปัญหา จากนั้นทำการจัดระเบียบ วิเคราะห์ และสรุปเนื้อหาที่รวบรวมได้และสร้างเป็นกรอบทฤษฎีพื้นฐานของงานวิจัยในภาพรวม

2. การวิจัยภาคสนาม

2.1 การสำรวจ

ทำการลงพื้นที่สำรวจภาคสนามไปยังย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนและย่านสถานรื่นเริงสไตล์เซี่ยงไฮ้ที่อยู่ในย่านการค้าหลิวหยวน ทำการบันทึกรายละเอียดและการวิเคราะห์การออกแบบภาพลักษณ์ของย่านนี้ สรุปและวิเคราะห์ปัญหาที่มีอยู่ ในขณะเดียวกันก็ลงพื้นที่ไปยังย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนที่เติบโตและโดดเด่นในเซี่ยงไฮ้ หนานจิง ซูโจวเพื่อเรียนรู้จากจุดแข็งจุดอ่อนของกันและกัน เพื่อให้แน่ใจว่าผลการวิจัยใหม่ที่ได้สามารถนำไปใช้ได้จริง

2.2 การสัมภาษณ์

กลุ่มเป้าหมายของการสัมภาษณ์คือเจ้าของร้านในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนในย่านการค้าหลิวหยวน เมืองไทโจว และผู้อยู่อาศัยในชุมชนท้องถิ่น ดังนี้

(1) เจ้าของร้านในย่าน: จำนวน 5 กลุ่ม ได้แก่ เจ้าของร้านอาหาร เจ้าของสถาบันการศึกษา เจ้าของร้านถ่ายภาพแต่งงาน เจ้าของสถาบันแม่และเด็ก เจ้าของยิมฟิตเนส โดยไม่จำกัดเพศ ประเภทของร้านค้าในย่านนี้ส่วนใหญ่แบ่งออกเป็น 5 ประเภทดังกล่าว โดยเลือกเจ้าของร้านจากร้านค้าเหล่านี้มาเป็นผู้ให้สัมภาษณ์ เพื่อทำความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับความพึงพอใจของพวกเขาที่มีต่อภาพลักษณ์ของย่าน และข้อเสนอแนะต่อการออกแบบภาพลักษณ์ของย่าน พร้อมทั้งวิเคราะห์และสรุปข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ เพื่อให้มั่นใจว่าผลการวิจัยมีความเฉพาะเจาะจงและสามารถนำไปใช้ได้จริง

จากประเภทของร้านค้าในย่าน ผู้ให้สัมภาษณ์จะถูกแบ่งย่อยออกเป็น 5 กลุ่ม โดยเลือกเจ้าของร้าน 1 คนจากแต่ละประเภทเพื่อสัมภาษณ์ เพื่อให้มั่นใจว่าสามารถรวบรวมข้อมูลจากมุมมองทางธุรกิจที่หลากหลายได้อย่างครอบคลุมมากยิ่งขึ้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

-เจ้าของร้านอาหาร: ร้านอาหารถือเป็นธุรกิจที่สำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยว ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อความมีชีวิตชีวาและความนิยมของย่าน ทำความเข้าใจความคิดเห็นของเจ้าของร้านอาหารเกี่ยวกับบรรยากาศโดยรวมของย่านและประสบการณ์ของลูกค้า รวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาพลักษณ์แบรนด์ของย่าน โดยเฉพาะวิธีการออกแบบเพื่อดึงดูดผู้บริโภคมมากขึ้น สำนวความยอมรับของพวกเขาต่อองค์ประกอบการตกแต่งสไตล์ยุคสาธารณรัฐจีน และสอบถามต้องการในการผสมผสานการออกแบบที่สร้างสรรค์และแปลกใหม่เพิ่มเติมหรือไม่

-เจ้าของสถาบันการศึกษา: สถาบันศึกษามักมุ่งเน้นไปที่กลุ่มลูกค้าที่เป็นครอบครัว ซึ่งสามารถให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการออกแบบตามความต้องการของคนในช่วงวัยที่หลากหลาย ทำความเข้าใจความคิดเห็นของพวกเขาเกี่ยวกับบรรยากาศด้านการศึกษาและการส่งเสริมวัฒนธรรมของย่าน สำนวแนวทางในการยกระดับประสบการณ์ของกลุ่มลูกค้าครอบครัวผ่านการออกแบบภาพลักษณ์ของย่าน และรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการออกแบบย่านสำหรับการจัดกิจกรรมเยาวชนหรือการส่งเสริมการศึกษาในพื้นที่

-เจ้าของร้านถ่ายภาพแต่งงาน: ร้านถ่ายภาพแต่งงานให้ความสำคัญกับความสวยงามของสภาพแวดล้อมเป็นอย่างมาก ความคิดเห็นของเจ้าของร้านจะสามารถช่วยยกระดับความดึงดูดทางสายตาและการออกแบบจุดถ่ายภาพในย่านนี้ ทำความเข้าใจความต้องการของพวกเขาต่อภูมิทัศน์และการออกแบบสไตล์ของย่าน รวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำองค์ประกอบสไตล์ยุคสาธารณรัฐจีนมาใช้ในฉากถ่ายภาพ เพื่อดึงดูดกลุ่มลูกค้าที่มาถ่ายภาพมากขึ้น และสำนวนแนวทางในการออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อเพิ่มเสน่ห์ของย่านในฐานะสถานที่ถ่ายภาพแต่งงาน

-เจ้าของสถาบันแม่และเด็ก: สถาบันแม่และเด็กให้ความสำคัญกับความสะอาดสบาย ความปลอดภัย และการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และลูก ความคิดเห็นของพวกเขาสามารถช่วยปรับปรุงสภาพแวดล้อมโดยรวมของย่าน ทำความเข้าใจความคิดเห็นของพวกเขาเกี่ยวกับความปลอดภัยและความเหมาะสมของย่านสำหรับครอบครัว รวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงภาพลักษณ์ของย่านเพื่อดึงดูดกลุ่มลูกค้าที่เป็นครอบครัวมากขึ้น สำนววิธีการพัฒนาพื้นที่สาธารณะในย่านเพื่อส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และลูก รวมถึงการเพิ่มการใช้งานด้านวัฒนธรรมและการศึกษาในพื้นที่

-เจ้าของยิมฟิตเนส: กลุ่มลูกค้าของฟิตเนสให้ความสำคัญกับสุขภาพและความทันสมัย ความคิดเห็นของพวกเขาสามารถช่วยในการดึงดูดกลุ่มคนรุ่นใหม่และผู้ชื่นชอบการออกกำลังกาย ทำความเข้าใจความคิดเห็นของพวกเขาเกี่ยวกับความมีชีวิตชีวาโดยรวมและปริมาณผู้คนในย่าน สำนววิธีการออกแบบย่านเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมกับการพักผ่อนและการออกกำลังกาย และรวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการผสมผสานองค์ประกอบสไตล์ยุคสาธารณรัฐจีนเข้ากับ ความทันสมัย เพื่อเพิ่มความดึงดูดใจของย่าน

การสัมภาษณ์เจ้าของร้านที่แบ่งตามประเภทต่าง ๆ จะช่วยให้สามารถรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของย่านจากธุรกิจประเภทต่าง ๆ ได้อย่างมีเป้าหมาย ซึ่งจะเป็นข้อมูลอ้างอิงที่มีคุณค่าสำหรับการออกแบบและปรับปรุงภาพลักษณ์ในขั้นตอนถัดไป

(2) ผู้อยู่อาศัยในชุมชนท้องถิ่น จำนวน 5 ท่าน ไม่จำกัดเพศ เพื่อทำความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับความคุ้นเคยและความถี่ของการไปท่องเที่ยวที่ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน ตลอดจนทำความเข้าใจเกี่ยวกับความชื่นชอบและความพึงพอใจที่ผู้อยู่อาศัยในชุมชนมีต่อภาพลักษณ์ของย่าน หรือข้อเสนอแนะในการออกแบบภาพลักษณ์ จากนั้นทำการวิเคราะห์และสรุปข้อมูลที่รวบรวมได้เพื่อนำไปสู่การออกแบบในลำดับต่อไป

เพื่อให้การรวบรวมข้อมูลจากผู้อยู่อาศัยในชุมชนมีความเฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้แบ่งผู้ให้สัมภาษณ์ในกลุ่มนี้ออกเป็น 5 กลุ่มตามพื้นฐานและวิถีชีวิตของพวกเขา ซึ่งการพิจารณาจากวิถีชีวิตและจุดสนใจที่แตกต่างกันจะทำให้สามารถได้รับข้อเสนอแนะหลายมุมมองเกี่ยวกับย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนในย่านหลิวหยวน เมืองไท่โจว ซึ่งจะช่วยให้การวิจัยมีความครอบคลุมและสามารถนำไปใช้ได้จริง โดยมีรายละเอียดดังนี้

-ผู้อยู่อาศัยในชุมชนมาเป็นเวลานาน: ชาวชุมชนกลุ่มนี้มักอาศัยอยู่ในพื้นที่นี้มาหลายปี และมีความเข้าใจลึกซึ้งเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ การเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาของย่านนี้ สำรວความคุ้นเคยของพวกเขาเกี่ยวกับย่านการค้าสไตล์ยุคสาธารณรัฐจีนและความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาการของย่าน รวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการออกแบบภาพลักษณ์ของย่าน โดยเฉพาะวิธีการสะท้อนวัฒนธรรมยุคสาธารณรัฐจีนและเอกลักษณ์ท้องถิ่น ทำความเข้าใจความพึงพอใจของพวกเขาต่อสภาพแวดล้อม สิ่งอำนวยความสะดวก และบรรยากาศโดยรวมของย่าน และสำรวจแนวทางในการเพิ่มความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน

-กลุ่มคนทำงานรุ่นใหม่: กลุ่มคนทำงานรุ่นใหม่ให้ความสนใจกับความสะดวกสบายในชีวิตประจำวันและการพักผ่อนและความบันเทิงในย่าน ความคิดเห็นของพวกเขาสามารถช่วยเพิ่มความมีชีวิตชีวาให้กับย่านได้ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความถี่ในการมาเยี่ยมชมย่านและคุณลักษณะของย่านที่ดึงดูดพวกเขา รวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการผสมผสานสไตล์ของย่านเข้ากับการออกแบบที่ทันสมัย เพื่อดึงดูดกลุ่มคนรุ่นใหม่มากขึ้น สำรວข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมในยามค่ำคืนและกิจกรรมทางวัฒนธรรมในย่าน เพื่อเพิ่มความดึงดูดในด้านการสร้างสังคมและความสัมพันธ์ทางสังคม

-แม่บ้าน: แม่บ้านมักให้ความสำคัญกับการพักผ่อนกับครอบครัวและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และลูก ความคิดเห็นของพวกเขาสามารถช่วยยกระดับความเป็นมิตรและความเหมาะสมของย่านสำหรับครอบครัว ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความประทับใจของพวกเขาต่อบรรยากาศโดยรวมของย่าน รวมถึงองค์ประกอบสไตล์ยุคสาธารณรัฐจีนมีความดึงดูดหรือไม่ และสามารถสร้าง

บรรยากาศการพักผ่อนที่อบอุ่นได้หรือไม่ อีกทั้งสำรวจแนวทางในการออกแบบภาพลักษณ์ของย่าน เพื่อยกระดับประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวที่เป็นครอบครัว

-ชาวชุมชนผู้สูงอายุ: ชาวชุมชนผู้สูงอายุมักให้ความสำคัญกับรากฐานทางวัฒนธรรม บรรยากาศทางประวัติศาสตร์ และความเหมาะสมในการพักผ่อนของย่าน ความคิดเห็นของพวกเขาสามารถช่วยส่งเสริมการสืบทอดวัฒนธรรมและการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของย่าน ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความทรงจำทางประวัติศาสตร์และความเชื่อมโยงทางอารมณ์ของพวกเขากับย่าน สำรวจความคุ้นเคยของผู้สูงอายุต่อองค์ประกอบการตกแต่งสไตล์สาธารณรัฐจีนและความสัมพันธ์ทางอารมณ์ ทำความเข้าใจว่าองค์ประกอบเหล่านี้สามารถกระตุ้นความทรงจำเกี่ยวกับยุคสมัยก่อนของพวกเขาได้หรือไม่ รวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการออกแบบย่านเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรมและเพิ่มความลึกซึ้งทางวัฒนธรรมของย่าน

-แรงงานต่างถิ่น: แรงงานต่างถิ่นมีบทบาทสำคัญในชีวิตและการทำงานภายในย่าน ความคิดเห็นของพวกเขาช่วยให้เข้าใจการผสมผสานทางวัฒนธรรมที่หลากหลายของย่าน สำรวจความประทับใจแรกและประสบการณ์ประจำวันของพวกเขาต่อย่านการค้าสไตล์ยุคสาธารณรัฐจีน ทำความเข้าใจเกี่ยวกับประสบการณ์การบริโภคในร้านค้าที่มีเอกลักษณ์แบบยุคสาธารณรัฐจีนของพวกเขา และสำรวจว่าการออกแบบสามารถเพิ่มความน่าสนใจให้กับย่านได้หรือไม่ รวบรวมข้อเสนอแนะจากพวกเขาเกี่ยวกับการปรับปรุงการออกแบบภาพลักษณ์ของย่าน เพื่อให้แน่ใจว่าย่านไม่เพียงแต่มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม แต่ยังตอบสนองความต้องการในการใช้ชีวิตประจำวัน

การแบ่งผู้ให้สัมภาษณ์ออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ และทำการสัมภาษณ์ตามวิถีชีวิตและจุดสนใจของแต่ละกลุ่มจะช่วยให้เข้าใจความต้องการที่หลากหลายของย่านได้อย่างครบถ้วน ซึ่งจะเป็นข้อมูลอ้างอิงที่มีประสิทธิภาพสำหรับการออกแบบภาพลักษณ์และการพัฒนาของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนในอนาคต

2.3 การทำแบบสอบถาม

กลุ่มเป้าหมายของการทำแบบสอบถาม คือ กลุ่มนักท่องเที่ยว โดยแบบสอบถามจะถูกแจกจ่ายในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนของย่านลี้วหยวนในเมืองไท่โจว หลังจากการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่ของย่านเสร็จสมบูรณ์แล้ว โดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มนักท่องเที่ยว: 100 คน ไม่จำกัดเพศ 1. แบ่งกลุ่มตามช่วงอายุ เนื่องจากนักท่องเที่ยวเป็นกำลังหลักในการท่องเที่ยว 2. แบ่งตามมุมมองด้านสุนทรียศาสตร์ เนื่องจากนักท่องเที่ยวมาจากเมืองและชุมชนที่หลากหลาย ผู้วิจัยจะทำความเข้าใจระดับความชื่นชอบของนักท่องเที่ยวที่มีต่อภาพลักษณ์ใหม่ของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน รวมถึงจุดเด่นและจุดด้อย ตลอดจนข้อควรปรับปรุง จากนั้นรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เพื่อให้มั่นใจในประโยชน์ของผลการวิจัย

จากความหลากหลายของกลุ่มนักท่องเที่ยว จะมีการแบ่งกลุ่มนักท่องเที่ยว 100 คนนี้ ตามช่วงอายุและความชอบด้านความงามออกเป็น 5 กลุ่ม เพื่อให้สามารถรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ใหม่ของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนได้อย่างครบถ้วน โดยมีรายละเอียดดังนี้

-นักท่องเที่ยวเยาวชน (18 ปีและต่ำกว่า): เยาวชนเป็นกลุ่มผู้บริโภคการท่องเที่ยวใหม่ที่มีความไวต่อแฟชั่นและแนวโน้มต่าง ๆ และมักจะหลงใหลในการเช็คอินและแชร์ผ่านโซเชียลมีเดีย ผู้วิจัยจะทำความเข้าใจถึงความดึงดูดของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนในฐานะสถานที่เช็คอินและความพึงพอใจในฉากถ่ายรูปต่าง ๆ รวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการออกแบบย่านเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยววัยรุ่นให้มากขึ้น

-นักท่องเที่ยววัยรุ่น (19-30 ปี): นักท่องเที่ยววัยรุ่นมักมองหาประสบการณ์การท่องเที่ยวที่แปลกใหม่และน่าสนใจ พวกเขาคือกลุ่มผู้บริโภคสำคัญของย่านนี้ ผู้วิจัยจะทำความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดเห็นของพวกเขาต่อการผสมผสานระหว่างสไตล์สาธารณรัฐจีนกับการออกแบบสมัยใหม่ รวมถึงความรู้สึกที่มีต่อบรรยากาศโดยรวมของย่าน รวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมทางวัฒนธรรมในย่าน (เช่น ตลาดนัดในโอกาสพิเศษ ตลาดกลางคืน) เพื่อเพิ่มควมมีชีวิตชีวาและความทันสมัยให้กับย่าน

-นักท่องเที่ยววัยกลางคน (31-50 ปี): นักท่องเที่ยววัยกลางคนให้ความสำคัญกับเนื้อหาทางวัฒนธรรมและประสบการณ์การท่องเที่ยวสำหรับครอบครัว พวกเขาให้ความสนใจกับรากฐานทางประวัติศาสตร์และประสบการณ์ทางวัฒนธรรมของย่าน ผู้วิจัยจะทำความเข้าใจเกี่ยวกับการยอมรับเนื้อหาทางวัฒนธรรมของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน และความต้องการเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมสำหรับครอบครัว รวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการใช้การแสดงทางวัฒนธรรมและบริการนำเที่ยวเพื่อยกระดับประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว

-นักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ (51 ปีขึ้นไป): นักท่องเที่ยวผู้สูงอายุสนใจบรรยากาศแห่งความคิดถึงและมักเลือกสถานที่ท่องเที่ยวที่มีคุณลักษณะทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ผู้วิจัยจะทำความเข้าใจเกี่ยวกับการตอบสนองทางอารมณ์ต่อสไตล์สาธารณรัฐจีนของย่าน และความพึงพอใจในภูมิทัศน์ของย่านและสภาพแวดล้อมในการเยี่ยมชม รวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการออกแบบย่านและกิจกรรมทางวัฒนธรรมเพื่อเพิ่มความสะดวกสบายและประสบการณ์ทางวัฒนธรรมให้กับนักท่องเที่ยว

-นักท่องเที่ยวที่มีความชอบด้านความงาม: นักท่องเที่ยวประเภทนี้ให้ความสำคัญกับความสวยงามในการออกแบบของย่านและประสบการณ์ทางสายตา พวกเขามักเป็นผู้เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมที่มีศักยภาพ ผู้วิจัยจะทำความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินการออกแบบทางสายตาของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน รวบรวมข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการใช้การออกแบบนวัตกรรมเพื่อยกระดับความน่าสนใจของย่าน และดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีความไวต่อความสวยงามมากขึ้น

การสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวในกลุ่มอายุและความชอบด้านความงามที่แตกต่างกันจะช่วยให้ผู้วิจัยสามารถประเมินจุดเด่นและจุดด้อยของการออกแบบภาพลักษณ์ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนอย่างเป็นระบบ และสามารถเสนอแนวทางในการปรับปรุงตามความต้องการของแต่ละกลุ่ม เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและประโยชน์ใช้สอยของย่านให้สูงขึ้น

3. การวิจัยเชิงสร้างสรรค์

งานวิจัยนี้เป็นการผสมผสานการศึกษาเชิงทฤษฎีและการปฏิบัติเข้าด้วยกัน กล่าวคือ ในกระบวนการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่ให้กับย่านการค้าหิ้วหิ้วจะมีการผสมผสานเข้ากับรูปแบบการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน โดยใช้เทคโนโลยีการสร้างสรรค์ขั้นสูงที่ทันสมัย บวกกับความหมายแฝงและเอกลักษณ์เฉพาะของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน โดยเป็นนารูปแบบการออกแบบกราฟิกของยุคสาธารณรัฐจีนมาประยุกต์เข้ากับการออกแบบภาพลักษณ์ย่านการค้าหิ้วหิ้วแบบสมัยใหม่ ซึ่งภาพลักษณ์ใหม่ที่ได้ไม่เพียงแต่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ทางสุนทรียะของกลุ่มวัยรุ่นในยุคใหม่เท่านั้น แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่สูญเสียเอกลักษณ์และความหมายทางวัฒนธรรมของย่านการค้าและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแบบสมัยใหม่ด้วย

ขั้นตอนการวิจัย

ช่วงที่ 1 ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลทางเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนและย่านการค้าในพื้นที่ต่าง ๆ

ช่วงที่ 2 ลงพื้นที่สำรวจภาคที่ย่านการค้าหิ้วหิ้วเมืองไท่โจว เพื่อค้นหาปัญหาในการออกแบบภาพลักษณ์

ช่วงที่ 3 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและค้นหาประเด็นในการศึกษา

ช่วงที่ 4 ลงพื้นที่สำรวจภาคสนามและการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย

ช่วงที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหาที่ได้จากการลงพื้นที่ภาคสนามและการสัมภาษณ์

ช่วงที่ 6 เรียบเรียงการเขียนดัชนีนิพนธ์และสร้างสรรค์กระบวนการทางแนวคิดจากการวิเคราะห์

ช่วงที่ 7 ผสมผสานการศึกษาเชิงทฤษฎีเข้ากับการปฏิบัติ สร้างเป็นแนวทางการการออกแบบใหม่

ช่วงที่ 8 สร้างสรรค์การออกแบบและจัดแสดงผลงาน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับสุนทรียภาพและความหมายทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีน ตลอดจนแนวคิด รูปแบบ และวิธีการออกแบบกราฟิกที่เป็นตัวแทนในยุคสาธารณรัฐจีน
2. ได้ชุดผลงานออกแบบภาพลักษณ์และสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับย่านการค้าหัวยวนเมืองไท่โจว
3. เป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนสู่สาธารณะชน ซึ่งเป็นการส่งเสริมและยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้กับย่านการค้าหัวยวน เมืองไท่โจว

นิยามศัพท์เฉพาะ

สมัยสาธารณรัฐจีน (ค.ศ.1912-1937) : เป็นช่วงเวลาของประเทศจีนที่มีการปะทะกันภายในอย่างต่อเนื่องและศัตรูภายนอกของประเทศก็ได้ฉกฉวยและบุกเข้ามา ในภาวะตกต่ำที่วุ่นวายทั้งภายในและภายนอก ภูมิทัศน์ทางการเมืองมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และค่อยๆ เคลื่อนไปสู่ความสามัคคีผ่านการปฏิบัติ และเมื่อมหาอำนาจจากต่างประเทศเข้ามารุกราน ปัญญาชนชาวจีนก็ได้ซึมซับแนวคิดทางวัฒนธรรมชั้นสูงของต่างประเทศ มีการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใหม่เข้ามา ทำให้เกิดการปะทะและปรับตัวเข้าหากันระหว่างแนวคิดทางวัฒนธรรมตะวันออกและตะวันตก ทำให้แนวความคิดได้รับการปลดปล่อย และทุกอย่างเต็มไปด้วยความสดใสและชีวิตชีวา

การออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน (1912-1937) : สมัยสาธารณรัฐจีนเป็นช่วงเวลาพิเศษของประเทศจีน จึงทำให้เกิดสไตล์การออกแบบกราฟิกที่มีเอกลักษณ์ โดยได้ครอบคลุมทั้งเครื่องหมายการค้า บรรจุภัณฑ์ ปฏิทิน โปสเตอร์ภาพยนตร์ โปสเตอร์โฆษณาสื่อประชาสัมพันธ์องค์กร โฆษณาในหนังสือพิมพ์และสารสารนิตยสาร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลองค์กรและผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์

ย่านการค้าหัวยวน: เป็นพื้นที่ที่มีการฟื้นฟูเมืองเก่าของเมืองไท่โจว และยังเป็นแหล่งรวมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวที่ผสมผสานทั้งสถาปัตยกรรม การค้า และวัฒนธรรมเข้าไว้ด้วยกัน ย่านนี้จะแบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 ส่วนหลัก ๆ คือ ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนและย่านการค้าสไตล์เซี่ยงไฮ้ และในฐานะที่เป็นย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนแห่งแรกของเมืองไท่โจวจึงแตกต่างจากย่านพาณิชย์อื่น ๆ ที่เน้นการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมสถาปัตยกรรมและวัฒนธรรมของสมัยสาธารณรัฐจีน เป็นการตีความขั้นสูงสุดของ “เอกลักษณ์สมัยสาธารณรัฐจีน และวิถีวัฒนธรรมของเมืองไท่โจว”

สุนทรียภาพ: ความงามของรูปแบบ เนื้อหา เรื่องราว และสีสันของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน ซึ่งการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนใช้องค์ประกอบพื้นบ้านแบบดั้งเดิมอย่างสร้างสรรค์ เช่น ลวดลายดั้งเดิม นิทานพื้นบ้านดั้งเดิม ซึ่งการประยุกต์ใช้องค์ประกอบของชาติดังกล่าวมีบทบาทที่ดีในการสื่อสารในสังคมขณะนั้น และได้ตอบสนองต่อความปรารถนาของผู้คนที่ต้องการมีชีวิตที่มีความสุข

การออกแบบภาพลักษณ์ : การออกแบบย่านมีแนวคิดที่อ้างอิงมาจากความเป็นยุคสาธารณรัฐจีน โดยเน้นที่ความหมายแฝงของประสบการณ์ทางวัฒนธรรม การเจาะลึกเข้าไปในทรัพยากรทางวัฒนธรรม ผสมผสานองค์ประกอบการออกแบบเชิงพาณิชย์สมัยใหม่ โดดเน้นที่แนวคิดทางวัฒนธรรมจากการออกแบบองค์ประกอบพื้นที่ของย่าน การออกแบบภาพลักษณ์ (Visual Identity) และผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ การออกแบบแบบเชิงบูรณาการระหว่างวัฒนธรรมธุรกิจ และการท่องเที่ยว เพื่อสร้างย่านที่ให้ความรู้สึกถึงพื้นที่ ประสบการณ์ และปฏิสัมพันธ์ที่แข็งแกร่ง การออกแบบภาพลักษณ์ให้กับย่านจะส่งผลดีอย่างมากในการเพิ่มการทำงานร่วมกันของย่าน กระตุ้นการสร้างรายได้ของเศรษฐกิจสินค้าโภคภัณฑ์ในท้องถิ่นและเศรษฐกิจการท่องเที่ยว เพิ่มชื่อเสียงให้ย่านและความสามารถในการแข่งขันของย่าน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทนี้เป็นการศึกษาข้อมูลทางเอกสารเกี่ยวกับภาพรวมของสมัยสาธารณรัฐจีน ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์สมัยสาธารณรัฐจีน พัฒนาการการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน ย่านการค้าหลัก หยวน เมืองไทโจว รูปแบบของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน สุนทรียภาพและความหมาย แฝงทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน แนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจากวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ แนวคิด ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีรายละเอียดดังนี้

สมัยสาธารณรัฐจีน

1. ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์สมัยสาธารณรัฐจีน (ค.ศ. 1912-1937)

1.1 ภูมิหลังทางการเมือง

ในช่วงปลายราชวงศ์ชิงในศตวรรษที่ 19 ประเทศจีนเผชิญกับภัยคุกคามร้ายแรงจากทั้งภายในและภายนอก ปัญหาภายในประเทศ เช่น การปฏิวัติของชาวนาและความขัดแย้งทางชาติพันธุ์ทวีความรุนแรงมากขึ้น เช่น ขบวนการเคลื่อนไหวไท่ผิงเทียนกั๋วและกบฏชาวยุย สำหรับปัญหาจากภายนอก เช่น การรุกรานของชาติมหาอำนาจ สนธิสัญญาที่ไม่เท่าเทียม และสิทธิพิเศษของนักธุรกิจต่างชาตีก่อให้เกิดภัยคุกคามร้ายแรงต่ออธิปไตยและศักดิ์ศรีของราชวงศ์ชิง นอกจากนี้เนื่องจากการคอร์ปชั่นที่เพิ่มขึ้นของรัฐบาลสมัยราชวงศ์ชิงและการรุกรานของจักรวรรดินิยมที่กำลังเข้ามาอย่างต่อเนื่อง ในช่วงเวลาแห่งปัญหาทั้งภายในและภายนอกนี้ ชนชั้นกระฎุมพีของจีนที่กำลังอยู่ในช่วงเติบโตก็เริ่มออกมาปกป้องประเทศ และเกิดการปฏิวัติโค่นล้มราชวงศ์ชิงขึ้นในปี ค.ศ. 1911 เรียกการปฏิวัติครั้งนี้ว่า “การปฏิวัติซินไฮ่” การปฏิวัติในครั้งนี้เป็นเหตุการณ์สำคัญในช่วงปีสุดท้ายของราชวงศ์ชิง และเป้าหมายหลักของการปฏิวัติก็คือการต่อต้านการปกครองแบบเผด็จการของราชวงศ์ชิง ซึ่งหลังจากเกิดการประทุขึ้นของการปฏิวัติในครั้งนี้ ระบอบการปกครองของราชวงศ์ชิงก็ค่อยๆ ล่มสลาย และพรรคปฏิวัติที่นำโดยนายซุนยัตเซ็นก็ค่อย ๆ เข้ามาควบคุมสถานการณ์ทางการเมือง ถือเป็นการสิ้นสุดของราชวงศ์ชิง และต่อมาได้มีการสถาปนาสาธารณรัฐจีนขึ้นในปี ค.ศ. 1912 โดยมีนายซุนยัตเซ็นขึ้นเป็นประธานาธิบดีชั่วคราว

สมัยสาธารณรัฐจีนเป็นช่วงประวัติศาสตร์ที่สำคัญมากในประวัติศาสตร์สมัยใหม่ของจีน ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1912 จนถึงการก่อตั้งประเทศจีนใหม่ในปี ค.ศ. 1949 ในภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ที่พิเศษนี้ จีนได้ประสบกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมครั้งใหญ่ รวมถึงการสิ้นสุดของระบบศักดินาศักดินา การเพิ่มขึ้นของแนวคิดเรื่องสิทธิพลเมือง การผงาดขึ้นของขบวนการวัฒนธรรมใหม่ และชัยชนะของสงครามมวลชน ประเด็นเหล่านี้ได้ทำให้บรรยากาศของยุคสาธารณรัฐจีนเต็มไปด้วยการต่อสู้ทางการเมือง การเผชิญหน้าทางทหาร และแรงกดดันจากภายนอก แต่ในความเป็นจริงแล้ว ความกดดันและแรงผลักดันนั้นเป็นของคู่กัน กล่าวคือ ในขณะที่กำลังประสบกับความพลิกผันและความท้าทายเหล่านี้ จีนก็ได้มีส่วนร่วมสนับสนุนทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญต่อกระบวนการปรับปรุงประเทศให้มีความทันสมัยและการสร้างระบบทางการเมือง และด้วยการขยายขนาดของการค้าต่างประเทศและความเจริญรุ่งเรืองของตลาดสินค้าโภคภัณฑ์ ทำให้เศรษฐกิจของประเทศมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ในขณะเดียวกันการเกิดขึ้นและการพัฒนาของโฆษณาเชิงพาณิชย์ของจีนสมัยใหม่ก็ได้เปิดประวัติศาสตร์หน้าใหม่ ส่งผลให้การออกแบบกราฟิกในยุคนี้ได้นำเสนอคุณลักษณะใหม่ของยุคสมัยอีกด้วย ต่อมาญี่ปุ่นก็เปิดสงครามรุกรานเต็มรูปแบบต่อจีนในปี ค.ศ. 1937 และจีนก็ได้เข้าสู่ยุคสงครามต่อต้านญี่ปุ่น ทุกสาขาอาชีพที่แต่เดิมเจริญรุ่งเรืองได้รับความสูญเสียอย่างหนัก อีกทั้งยังส่งผลให้การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับชาติสมัยใหม่ก็ซบเซาลงไปด้วย (Dong Bingxin, 2022)

1.2 ภูมิหลังทางเศรษฐกิจ

หลังการปฏิวัติราชวงศ์ชิงในปี ค.ศ. 1911 จีนได้เข้าสู่ยุคแห่งความไม่มั่นคงทางการเมือง การทหารในภูมิภาคต่างๆ ถูกแยกออกจากกัน ทำให้รัฐบาลไม่สามารถรวมประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ สงครามภายใน การก่อจลาจล และการแทรกแซงจากภายนอกยังก่อให้เกิดความเสียหายและการสิ้นเปลืองทรัพยากรอย่างรุนแรง อังกฤษบังคับให้รัฐบาลราชวงศ์ชิงลงนามใน “สนธิสัญญานานกิง” เพื่อจ่ายค่าสินไหมทดแทนยอมยกดินแดนและเปิดเมือง 5 แห่ง ได้แก่ กวางโจว ฝูโจว เซี่ยงไฮ้ หนิงโป และเซี่ยเหมินให้เป็นท่าเรือการค้าตามสนธิสัญญา ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ประตูที่ปิดอยู่ของจีนก็ได้เปิดขึ้น ส่งผลให้จีนเริ่มเผชิญกับการรุกรานทางเศรษฐกิจและการแบ่งแยกดินแดนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ในสมัยสาธารณรัฐจีนได้มีการปฏิรูปเศรษฐกิจอยู่หลายครั้ง เช่น ขบวนการเลียนแบบตะวันตก ขบวนการเคลื่อนไหวทางอุตสาหกรรม และการร่วมมือทางเศรษฐกิจในช่วงสงครามต่อต้านญี่ปุ่น และเนื่องจากอำนาจของเงินทุนต่างประเทศที่มีพลังอำนาจอย่างสูง ส่งผลให้การพัฒนาเศรษฐกิจของจีนจึงได้รับผลกระทบโดยตรงจากมาตรการทางเศรษฐกิจบางอย่างของประเทศทุนนิยมของทั้งตะวันออกและตะวันตก และภาคเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น ศุลกากรก็ถูกควบคุมโดยชาวต่างชาติ แต่ในขณะเดียวกัน การเข้ามาของเศรษฐกิจทุนต่างประเทศก็ได้เร่งให้จีนมีการพัฒนาให้เกิดความทันสมัย แต่ทว่าส่วนใหญ่มีจุดประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพยากรและตลาด อุตสาหกรรมและการ

พาณิชย์และความทันสมัยได้รับการส่งเสริมในบางพื้นที่ และนายทุนระดับชาติก็เริ่มเพิ่มขึ้นในประเทศจีนเช่นกัน โดยมีการพยายามพัฒนาในด้านอุตสาหกรรมและการพาณิชย์ ซึ่งเชียงใหม่ก็กลายเป็นศูนย์กลางของการค้าและการเงิน มีโรงงานผลิตเครื่องจักรและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัย เช่น ไฟฟ้า โทรเลข น้ำประปา แก๊ส และโรงเรียน มีถนนที่กว้าง สินค้าที่หลากหลาย ร้านค้าที่สว่าง และชีวิตทางวัฒนธรรมที่เต็มไปด้วยสีสันและความหลากหลาย

ก่อนมีการเปิดท่าเรือ พื้นที่ทางการตลาดอย่างเชียงใหม่ยังคงรักษาความเจริญรุ่งเรืองและกิจกรรมทางการตลาดมาได้ในระดับหนึ่งมาโดยตลอด เนื่องจากได้รับการสนับสนุนการพัฒนาอย่างค่อยเป็นค่อยไปของเศรษฐกิจในพื้นที่เจียงหนานในสมัยราชวงศ์หมิงและชิง แต่ตลาดประเภหานี้ก็ยังคงมีช่องว่างบางอย่างกับความต้องการของตลาดเสรี เพราะในความเป็นจริงมันยังอยู่ในสถานะระหว่างกึ่งปิดกึ่งเปิด ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงได้เกิดขึ้นหลังจากมีการเปิดท่าเรือแล้ว

ประการแรก สิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปคือตลาดต่างประเทศ การเกิดขึ้นของท่าเรือตามสนธิสัญญาทำให้รัฐบาลราชวงศ์ชิงต้องระงับนโยบายควบคุมการค้าต่างประเทศที่มีมายาวนาน ความสัมพันธ์ระหว่างจีนและต่างประเทศได้เปลี่ยนจากกัลยาณมิตรไปสู่รัฐผู้ทำสัญญาซึ่งผูกพันตามสนธิสัญญา อย่างน้อยที่สุดก็ทำให้ทั้ง 2 ฝ่ายต่างได้รับสถานะที่เท่าเทียมกันอย่างเป็นทางการ สอดคล้องกับหลักการของรัฐธรรมนูญในตลาด และทำให้ตลาดเชียงใหม่มีโอกาสที่จะเป็นผู้นำในการหันมาดำเนินธุรกิจแบบทุนนิยม

ประการที่สอง สิ่งที่เปลี่ยนแปลงตามมาก็คือตลาดในประเทศ ในสถานการณ์ที่ตลาดภายในประเทศยังไม่เป็นหนึ่งเดียวกัน ท่าเรือตามสนธิสัญญาจึงถูกบังคับให้เข้าสู่ระบบตลาดระหว่างประเทศ บรรทัดฐานของตลาดที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลกำลังค่อยๆ ได้รับการสังเกตและนำไปใช้กับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมในตลาด และตลาดจะค่อย ๆ มีมาตรฐานมากขึ้น และเนื่องจากสภาพแวดล้อมทางการเมืองที่ค่อนข้างคงที่ในขณะนั้น ทำให้ตลาดท่าเรือในเชียงใหม่จึงกลายเป็นตลาดเสรี ซึ่งเป็นตลาดรูปแบบใหม่ที่แยกออกจากตลาดในประเทศ มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจจากต่างประเทศมีบทบาทสำคัญในทุกด้านของตลาดเชียงใหม่ เพราะเพียงแค่มีการตลาดเปิด แนวคิดและวัฒนธรรมจากภายนอกก็จะเข้ามาอย่างทันที หนึ่งในนั้นก็คือแนวคิดทางศิลปะใหม่ ๆ จำนวนมากที่เข้ามาส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นและการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของงานออกแบบกราฟิกในขณะนั้น

(Li Xiaoxuan, 2015)

ภาพที่ 2-1 โฆษณากลางแจ้งของผ้าแบรนด์ White Kitten
(<http://www.laozhaopian5.com/minguo/883.html>)

1.3 ภูมิหลังทางวัฒนธรรม

ช่วงทศวรรษที่ 1920 และ 1930 เป็นช่วงเวลาที่เจริญรุ่งเรืองของการพัฒนา

“วัฒนธรรมสมัยสาธารณรัฐจีน” กล่าวคือ ในขณะที่ประเทศถูกบังคับให้มีการเปิดประเทศภายใต้การรุกรานของชาติมหาอำนาจตะวันตก ส่งผลให้ประเทศจีนในช่วงกลางและปลายราชวงศ์ชิงไม่ได้อยู่ในสถานะปิดอีกต่อไป การเข้ามาของวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และแนวคิดทางวัฒนธรรมทางทหารของตะวันตกได้กระตุ้นความก้าวหน้าทางอุดมการณ์ของคนในประเทศจีนเป็นอย่างมาก ในขณะนั้น แนววัฒนธรรมเกิดความศีกคักเป็นอย่างมากซึ่งไม่เพียงมีนักศึกษาที่เข้ามามีส่วนร่วมเท่านั้น แต่ยังรวมถึงนักธุรกิจและเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นด้วย โดยบุคคลที่เป็นตัวแทนเช่น เหลียงฉีเซา จางจื่อตัง และหลี่หงจาง ซึ่งในกระบวนการเปลี่ยนผันจากโลกเก่าสู่โลกใหม่นี้ ทำให้แนวความคิดดั้งเดิมเริ่มเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากอิทธิพลของอารยธรรมตะวันตก และแนวความคิดทางศิลปะต่าง ๆ ก็สะท้อนให้เห็นในด้านการออกแบบงานศิลปะด้วย ทำให้เกิดปรากฏการณ์แห่งความขัดแย้งในหมู่นักความคิดนับร้อยแห่ง

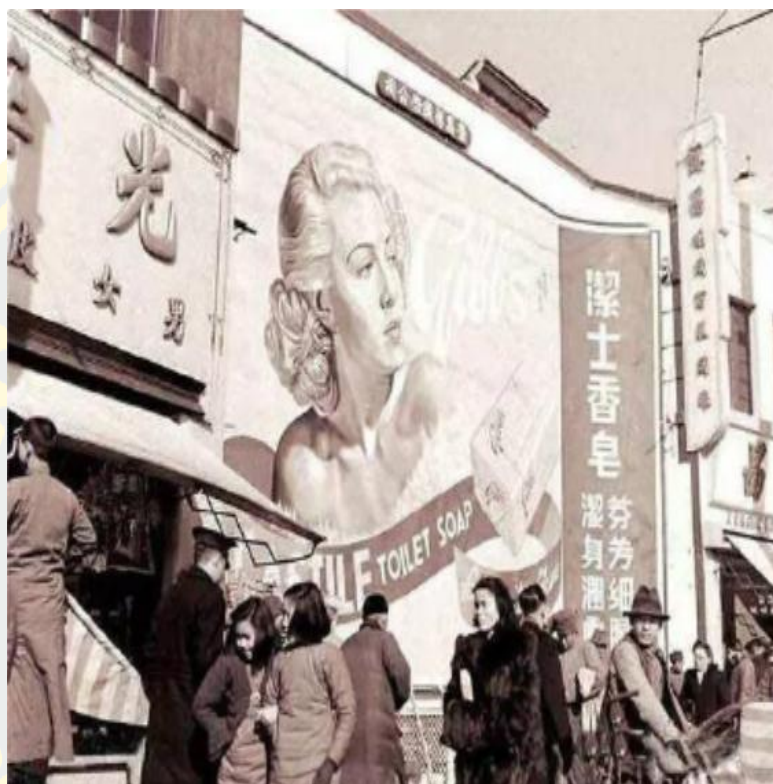
ด้านหนึ่ง สภาพแวดล้อมทางสังคมค่อนข้างคงที่ ระบบทุนนิยมของประเทศกำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว เศรษฐกิจในเมืองมีความเจริญรุ่งเรืองมากขึ้นเรื่อย ๆ วัฒนธรรมของพลเมืองกำลังเฟื่องฟู ปัญญาชนและผู้มีความสามารถเกิดการรวมตัวกัน ในอีกด้านหนึ่ง การแทรกซึมของวัฒนธรรมต่างประเทศทำให้เมืองชายฝั่งขนาดใหญ่ โดยเฉพาะเซี่ยงไฮ้อยู่ในสภาพที่มีรูปแบบทางสังคมและวัฒนธรรมแบบผสมผสาน นอกจากนี้ ด้วยความก้าวหน้าทางความคิดด้านการเมืองและการเข้ามาของศิลปะและวัฒนธรรมตะวันตก ส่งผลต่อชีวิตประจำวันของผู้คน ตั้งแต่การแต่งกาย การบริโภคไปจนถึงความบันเทิงเกิดผลิตภัณฑ์และสินค้าอุปโภคบริโภคขึ้นเป็นจำนวนมาก ซึ่งสิ่งเหล่านี้ช่วยยกระดับชีวิตของคนเมือง และการเข้ามาของศิลปะภาพยนตร์ตะวันตก ศิลปะการวาดภาพ ศิลปะการถ่ายภาพ และรูปแบบศิลปะอื่น ๆ ทำให้ศิลปะเชิงพาณิชย์สมัยใหม่ของจีนก็ค่อย ๆ พัฒนาขึ้น และภายใต้อิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกยังส่งผลต่อการค่อย ๆ ปลดปล่อยทางความคิดของสตรี วัฒนธรรมของสตรีถูกถ่ายทอดออกมาสู่เบื้องหน้า ซึ่งไม่ได้ซ่อนอยู่ในห้องส่วนตัวเหมือนสตรีในยุคศักดินาอีกต่อไป และภาพลักษณ์ของสตรีแบบดั้งเดิมก็ถูกเปลี่ยนให้เป็นภาพลักษณ์ของสตรีที่มีความทันสมัย ในเซี่ยงไฮ้และเมืองใหญ่อื่น ๆ ในช่วงทศวรรษที่ 1930 โฆษณาเชิงพาณิชย์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสตรีได้แพร่กระจายออกไปอย่างกว้างขวางในหมู่ผู้คน และโฆษณาสินค้าที่เกิดขึ้นใหม่ก็ทำให้ผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์สมัยใหม่และอุดมการณ์ขั้นสูงได้แพร่กระจายออกไปสู่วิถีชีวิตของผู้คน และส่งอิทธิพลต่อผู้คนที่อาศัยอยู่ในเมืองอย่างรอบด้าน ซึ่งไม่ว่าจะอยู่ในชนชั้นใดก็ตาม พวกเขาจะยอมรับวิถีชีวิตใหม่ที่เกิดจากแนวคิดเชิงรับเหล่านี้อย่างแข็งขัน ปัจจัยเหล่านี้จึงเป็นเงื่อนไขสำหรับการการออกแบบเชิงพาณิชย์ของจีนสมัยใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางพัฒนาการทางวัฒนธรรมการออกแบบจากความเป็นดั้งเดิมไปสู่ความทันสมัย (Lin Jiazhi, 2008)

2. พัฒนาการการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1921 ถึง ค.ศ. 1937 การออกแบบกราฟิกของสาธารณรัฐจีนแสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะที่หลากหลาย การออกแบบส่วนใหญ่ในยุคนี้สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเมือง และวัฒนธรรม โดยสามารถแบ่งได้เป็น 3 ช่วงเวลา ได้แก่ ช่วงเริ่มต้น ช่วงพัฒนา และช่วงแห่งความเจริญรุ่งเรืองก่อนสงครามต่อต้านญี่ปุ่น

1) ช่วงเริ่มต้น (ค.ศ. 1912 – 1918) ช่วงนี้เป็นช่วงของการเปลี่ยนผ่านระหว่างยุคเก่าและยุคใหม่ เป็นช่วงของการสืบทอดอดีตและเชื่อมต่อกับอนาคต และยังถือเป็นช่วงแห่งการเริ่มต้นขึ้นของการออกแบบกราฟิกสมัยใหม่อีกด้วย ตั้งแต่การปฏิวัติโค่นล้มราชวงศ์ซึ่งได้รับชัยชนะในปี ค.ศ. 1912 จนถึงก่อนขบวนการ 4 พฤษภาคม ช่วงนี้เป็นช่วงเวลาแห่งการสถาปนาสาธารณรัฐจีน การพัฒนาเศรษฐกิจ และความเจริญรุ่งเรืองทางสังคมในยุคแรก และเนื่องจากการจำหน่ายโฆษณาเชิงพาณิชย์และบรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ในวงกว้าง ตลอดจนการพัฒนาและยกระดับเทคโนโลยีการพิมพ์อย่างต่อเนื่อง ทำให้อุตสาหกรรมกราฟิกมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้ ส่งผลให้การออกแบบ

กราฟิกในช่วงนี้จึงเป็นกระแสนิยมของยุคใหม่ และการออกแบบกราฟิกจำนวนมากก็ได้รับอิทธิพลจากรูปแบบของ “การผสมผสานระหว่างจีนและตะวันตก” (Zhang Qian, 2013)

ภาพที่ 2-2 โฆษณากลางแจ้ง (https://image.baidu.com/search)

2) ช่วงพัฒนา (ค.ศ. 1919 – 1926) หลังจากขบวนการ 4 พฤษภาคม การเผยแพร่ของความคิดใหม่ ๆ และการเพิ่มขึ้นของแนวโน้มทางอุดมการณ์ต่าง ๆ ได้ส่งเสริมการพัฒนาการออกแบบกราฟิกของประเทจีน และด้วยการเพิ่มขึ้นของขบวนการวัฒนธรรมใหม่ ทำให้ประเทศจีนยังคงติดต่อและมีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรมตะวันตกอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การออกแบบกราฟิกได้รับอิทธิพลจากรูปแบบการออกแบบของตะวันตก อีกทั้งยังทำให้เกิดภาษาภาพเชิงศิลปะใหม่ ๆ สะท้อนให้เห็นถึงของการเข้ามาของเทรนด์ใหม่ และในขณะที่มีการซึมซับอิทธิพลจากต่างประเทศ นักออกแบบก็เริ่มให้ความสำคัญกับความทันสมัยและนวัตกรรม ความพยายามที่จะผสมผสานวัฒนธรรมและสุนทรียภาพของจีนเข้ากับการออกแบบ โดยผสมผสานองค์ประกอบทางวัฒนธรรมดั้งเดิมเข้ากับรูปแบบศิลปะสมัยใหม่ ในระหว่างกระบวนการนี้ รูปแบบการพัฒนาของเมืองเซี่ยงไฮ้ได้ข้ามพ้นข้อจำกัดและบรรทัดฐานเก่า ๆ ได้มีการปรับตัวให้เข้ากับแนวทางของการบูรณาการเข้ากับการพัฒนาของอารยธรรมในโลกตะวันตกอย่างรวดเร็ว กลายเป็นแหล่งกำเนิดของอุตสาหกรรมโฆษณาสมัยใหม่

ในประเทศจีน โฆษณาย้ายไฟนีออน โฆษณาทางหนังสือพิมพ์ โฆษณาทางวิทยุ และสมาคมการค้า โฆษณาล้วนเกิดที่เซี่ยงไฮ้ ซึ่งในบรรดาการออกแบบประเภทต่าง ๆ การออกแบบกราฟิกในยุคจึงนี้มีความโดดเด่นมากที่สุด

ภาพที่ 2-3 โฆษณาทางหนังสือพิมพ์ (<https://image.baidu.com/search>)

3) ช่วงแห่งความเจริญรุ่งเรือง (ค.ศ. 1927 – 1937) ช่วงนี้เป็นยุคทองของรัฐบาลของสมัยสาธารณรัฐจีน และยังเป็นยุครุ่งเรืองของการออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนอีกด้วย การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและการแพร่กระจายของวัฒนธรรมเชิงพาณิชย์ได้ก่อให้เกิดสังคมยุคใหม่ ทำให้วิถีชีวิตของประชาชนมีความมั่นคงและมีเสถียรภาพมากขึ้น ส่งผลให้เกิดความต้องการทางวัตถุเพิ่มขึ้น อุปสงค์และอุปทานของวัตถุกลายเป็นแรงผลักดันที่อยู่เบื้องหลังการพัฒนาการออกแบบกราฟิก ซึ่งเมืองเซี่ยงไฮ้ถือเป็นเมืองสมัยใหม่ของจีนสามารถที่ตามทันเทรนด์ใหม่ ๆ ในโลกได้ดีที่สุด การแสวงหาวิถีชีวิตและทัศนคติที่ทันสมัย แบบตะวันตก และมีความเปิดกว้าง ทำให้เกิดสภาพแวดล้อมที่ดีต่อการพัฒนาและความเจริญรุ่งเรืองของการออกแบบกราฟิก จากข้อมูลทางเอกสารและผลงานการออกแบบที่หลงเหลืออยู่เป็นจำนวนมากแสดงให้เห็นถึงเนื้อหา รูปแบบ และความสมบูรณ์ของการออกแบบกราฟิกในช่วงเวลานี้ การสร้างรูปแบบตัวอักษรภาษาจีนและอังกฤษ การออกแบบการจัดหน้าและภาพประกอบแบบ ตลอดจนโฆษณาสมัยใหม่รูปแบบต่าง ๆ ได้ผุดขึ้นมาเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้เครื่องหมายการค้า โพสเตอร์ โฆษณาตามวารสารและหนังสือพิมพ์ และบรรจุภัณฑ์ได้กลายเป็นส่วนสำคัญของการออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีน ซึ่งไม่มีราชวงศ์ใดในประวัติศาสตร์จีนที่สามารถเปรียบเทียบได้ (Hu Xiaodong, 2008)

ภาพที่ 2-4 ภาพโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ Florida Water
(https://m.sohu.com/a/164753193_99976760)

3. ย่านการค้าหลิวหยวน เมืองไทโจว

3.1 ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของย่านการค้าหลิวหยวนเมืองไทโจว

(1) ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เมืองไทโจว

เมืองไทโจวตั้งอยู่ตอนกลางของมณฑลเจียงซู ริมน้ำแยงซี เป็น 1 ใน 16 เมืองศูนย์กลางของสามเหลี่ยมปากแม่น้ำแยงซี เป็นพื้นที่ทางบกและทางน้ำที่สำคัญที่เชื่อมระหว่างภาคใต้และภาคเหนือตั้งแต่สมัยโบราณ เป็นที่รู้จักในนาม “ยุทธศาสตร์ทางบกและทางน้ำที่สำคัญ” เมืองไทโจวมีประวัติศาสตร์ยาวนานกว่า 2,100 ปี ในสมัยราชวงศ์โจวและฉินมีชื่อว่า “ไท่หยาง” ต่อมาในสมัยราชวงศ์ฮั่นเปลี่ยนชื่อเป็น “ไท่หลิง” และต่อมาในราชวงศ์ถังตอนใต้ (ค.ศ. 937) เปลี่ยนชื่อเป็น “ไท่โจว” เมืองไทโจวเป็นพื้นที่ที่มีการผสมผสานเสน่ห์ของรัฐอยู่ รัฐฉู่และรัฐเยว่เข้าไว้ด้วยกัน ภายหลังในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1996 ได้มีการก่อตั้งเมืองไทโจวขึ้นอย่างเป็นทางการ โดยเมืองไทโจวหมายถึงเมืองแห่งความมั่นคงและความสงบสุข เป็นที่รู้จักในฐานะดินแดนอันแห่งความสงบสุขและความปรองดอง เมืองไทโจวมีความสัมพันธ์กับน้ำอย่างใกล้ชิด ทั้งในและนอกเมืองมีเครือข่ายของสายน้ำที่

หนาแน่น ถนนและลำคลองเชื่อมต่อเข้าด้วยกันก่อตัวเป็นแกนยาวจากทิศเหนือไปสู่ทิศใต้ นอกจากนี้ เนื่องจากลักษณะของเมืองมีรูปร่างคล้ายกับหงส์ เมืองไทโจวจึงยังเป็นที่รู้จักกันในนาม “เมืองหงส์” อีกด้วย (Zhou Jinbo, 2023)

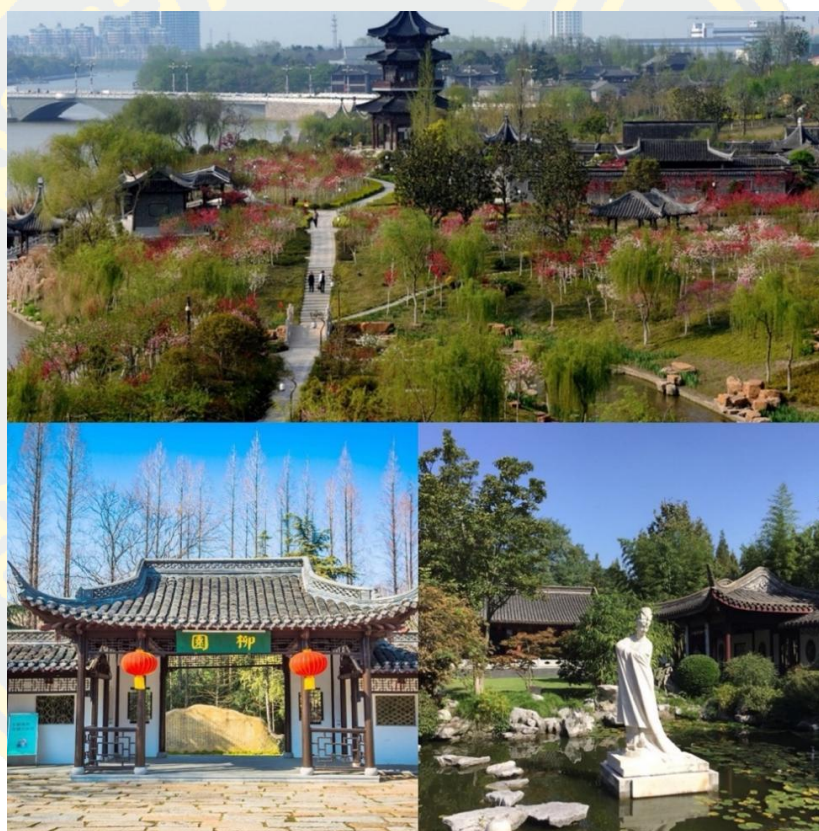

ภาพที่ 2-5 แผนที่มณฑลเจียงซูและตำแหน่งของเมืองไทโจว (อยู่ในกรอบสีเขียว)
(<https://image.baidu.com>)

(2) ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของย่านการค้าหลิวหยวนเมืองไทโจว

ในเมืองไทโจวมีแม่น้ำหนึ่งสายชื่อว่า “แม่น้ำเฟิงเจิง” พื้นที่ลุ่มน้ำของแม่น้ำสายนี้ครอบคลุมพื้นที่กว่า 833,000 ตารางเมตร ได้ไหลรอบเมืองทั้งสี่ทิศและเป็นแม่น้ำที่ค่อนข้างสมบูรณ์เพียงแห่งเดียวของเมือง แหล่งท่องเที่ยวภายในเมืองมีทัศนียภาพของแม่น้ำเป็นหลัก เป็นเมืองที่ผสมผสานเสน่ห์ของสายน้ำอย่างลงตัวและสมบูรณ์แบบที่หาได้ยากของประเทศจีน หลังจากที่มีการบูรณะและพัฒนาตามแนวแม่น้ำสายนี้ตลอดหลายปีทำให้พื้นที่ได้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับชาติที่ผสมผสานทั้งวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ความบันเทิง และภูมิทัศน์ทางธรรมชาติเข้าด้วยกัน จุดชมวิวแม่น้ำเฟิงเจิงตั้งอยู่ในใจกลางของเมืองไทโจว เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับ AAAA ที่ครอบคลุมทั้งภูมิทัศน์ทางธรรมชาติและภูมิทัศน์ทางวัฒนธรรม

แหล่งท่องเที่ยวแม่น้ำเฟิ่งเฉิง ถนนเก่าไทโจว เจดีย์วังไห่ และสวนดอกเหมย สวนดอกท้อ และสวนต้นหลิว ได้ผสมผสานรวมกันเป็นภูมิทัศน์ทางธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์ที่พบได้ยากในเมืองสมัยใหม่ นอกจากนี้จตุรัสวันต้า โครงการที่แหล่งท่องเที่ยวชานส่วยวันระยะที่ 1 และ 2 (ภาพที่ 2-5) ที่อยู่บริเวณโดยรอบของแหล่งท่องเที่ยวก็ได้ก่อตัวเป็นแหล่งธุรกิจที่ครอบคลุมและผสมผสานทั้งวัฒนธรรม การท่องเที่ยวและการพักผ่อน ธุรกิจ การประชุม นิทรรศการ และงานแสดงสินค้าเข้าไว้ด้วยกัน

ภาพที่ 2-6 สวนดอกเหมย สวนดอกท้อ และสวนต้นหลิว (<https://image.baidu.com>)

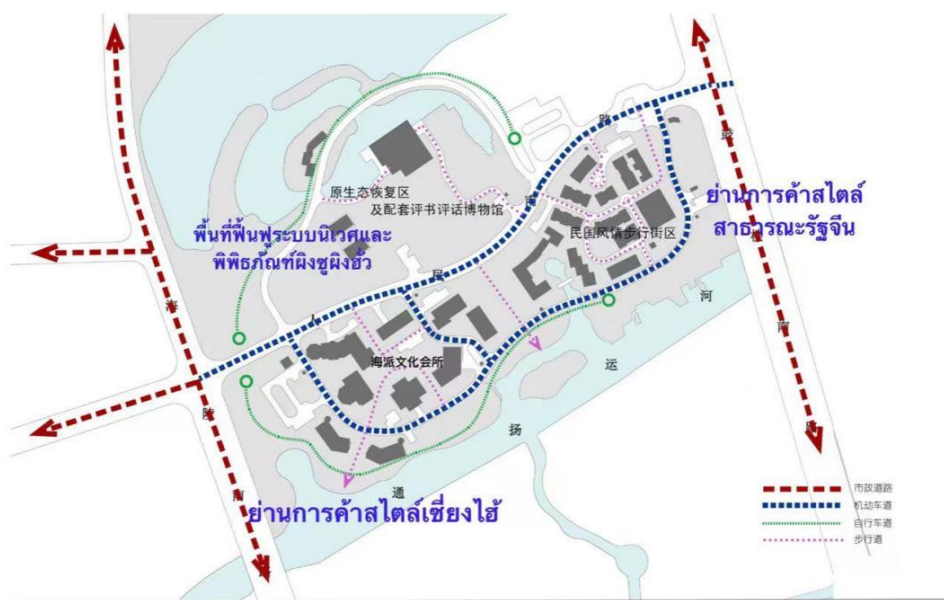

ภาพที่ 2-7 โครงการแหล่งท่องเที่ยวขานส่ววันระยะที่ 2 (google map)

ภาพที่ 2-8 ภาพรวมของแหล่งธุรกิจ (Y.Tian, 2023)

ย่านการค้าหลิวหยวนเมืองไท่โจวเป็นส่วนสำคัญของโครงการแหล่งท่องเที่ยวขานสู่วัน
ระยะที่ 2 ตั้งอยู่ทางด้านทิศใต้ของแม่น้ำเฟิ่งเฉิง ฝั่งตะวันตกของถนนกุโหลว ฝั่งเหนือของคลอง
เหล่าทงหยาง และฝั่งทิศใต้ของโครงการแหล่งท่องเที่ยวขานสู่วันระยะที่ 2 ซึ่งประกอบด้วยย่าน
การค้าสไตร์สาธารณรัฐจีนที่อยู่ทางฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ และคฤหาสน์เจิ้งวันฉวนธรรมที่อยู่ทางฝั่ง
ตะวันตกเฉียงใต้ ทางด้านทิศเหนือของโครงการแหล่งท่องเที่ยวขานสู่วันระยะที่ 2 คือ สวนหลิว
หยวน (แปลว่าสวนต้นหลิว) ซึ่งประกอบด้วยพื้นที่พื้นพระบนิเวศดั้งเดิมและพิพิธภัณฑ์ผิงชุนผิงฮั่ว
(พิพิธภัณฑ์ศิลปะการแสดงนิทานแบบจีนดั้งเดิม) เล่าสืบต่อกันว่า ที่นี่เป็นบ้านเกิดของหลิว จิ้งถึงนัก
เล่าเรื่องผู้ยิ่งใหญ่ในปลายราชวงศ์หมิงและต้นราชวงศ์ชิง เป็นพิพิธภัณฑ์เฉพาะด้านแห่งเดียวใน
ประเทศจีนที่นำเสนอประวัติศาสตร์ศิลปะและศิลปการแสดงนิทานแบบจีนดั้งเดิมที่ครอบคลุมมาก
ที่สุด ในขณะเดียวกัน ในโครงการแหล่งท่องเที่ยวขานสู่วันระยะที่ 2 ก็ได้มีการก่อสร้างทางจักรยาน
ขึ้น ปัจจุบันทางจักรยานมีความยาวประมาณ 1 กิโลเมตร โดยได้ตัดผ่านโครงการขานสู่วันระยะที่ 1
และเชื่อมต่อไปถึงถนนสายเก่า ประชาชนสามารถเพลิดเพลินกับทิวทัศน์ตลอดทางขณะที่จักรยาน ทำ
ให้ประชาชนได้สัมผัสกับชีวิตที่เรียบง่ายของเมืองแห่งนี้ได้อย่างเต็มที่

ภาพที่ 2-9 แผนผังของย่านการค้าลี้วหยวนเมืองไท่โจว (Y.Tian, 2023)

3.2 ภูมิหลังทางวัฒนธรรมของย่านการค้าหลิวหยวนเมืองไท่โจว

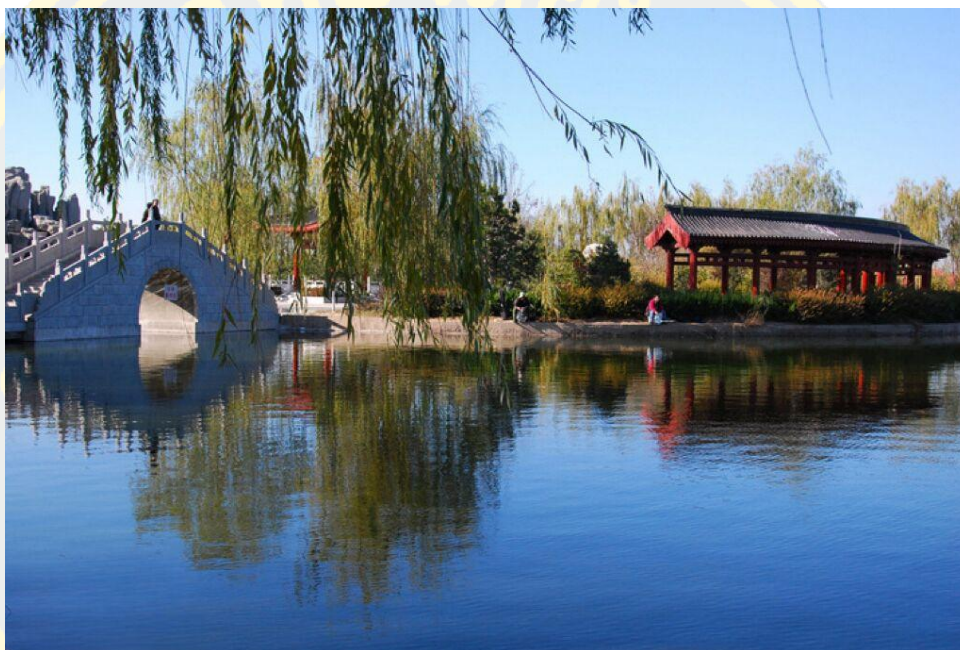
ย่านการค้าหลิวหยวนเมืองไท่โจว เดิมชื่อว่าย่านต้าหยูวัน ครอบคลุมพื้นที่ 49,000 ตารางเมตร ตั้งอยู่ทางด้านทิศใต้ของแม่น้ำเฟิงเฉิง ฝั่งตะวันตกของถนนกูโหลว ฝั่งเหนือของคลองเหล่าถง หยาง และฝั่งตะวันออกของถนนไห่หลิง เนื่องจากมีสวนต้นหลิว (ภาษาจีนออกเสียงว่า “หลิวหยวน”) อยู่ในพื้นที่เป็นจำนวนมาก จึงมีการเปลี่ยนชื่อพื้นที่แห่งนี้เป็น “หลิวหยวน” (ภาพที่ 2-10)

ภาพที่ 2-10 สวนหลิวหยวน (สวนต้นหลิว) (Y.Tian, 2023)

หลังจากผ่านการบริหารจัดการมาเป็นระยะเวลาหลายปี สวนหลิวหยวนก็กลายเป็นป่าเขียวชอุ่มที่มีต้นไม้สวยงาม มีทำเลที่ตั้งเหมาะสม ภายในสวนมีแหล่งน้ำและโค้งน้ำอยู่เป็นจำนวนมาก และมักมีนกน้ำบินมาพักผ่อน บรรยากาศมีชีวิตชีวาเป็นอย่างมาก นอกจากนี้สวนแห่งนี้ยังเงียบสงบ และไม่ค่อยมีคน ทำให้เป็นสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการทำสมาธิและพักผ่อนหย่อนใจ ปัจจุบัน สวนแห่งนี้ล้อมรอบด้วยเขื่อนกันน้ำ มีการปลูกต้นหลิว ต้นหอมหมื่นลี้ ต้นแมกโนเลีย และต้นไผ่เป็นจำนวนมาก ภายในสวนมีเส้นทางคดเคี้ยวและทิวทัศน์อันเป็นเอกลักษณ์และในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา มีการสร้าง “วัดหลิวกง” แห่งใหม่ขึ้นในสวนหลิวหยวน (ภาพที่ 2-12) สถาปัตยกรรมหลังนี้มีอิทธิพล

เงินและกระเบื้องสีดำ มีทางเข้า 2 ทางคือด้านหน้าและด้านหลัง มีความเรียบง่ายและยิ่งใหญ่ โดยห้องโถงด้านหน้าคือ “วิหารฉนวนเหรินถั่ง” และห้องโถงด้านหลังคือ “วิหารฉนวนอี้ถั่ง” ภายในวัดแห่งนี้มีการกล่าวถึงประสบการณ์ชีวิตที่ยากจนและมัจฉะ บุคลิกที่เฉียบแหลมและมีอารมณ์ขันของหลิว จิ้งถิง ตลอดจนคุณูปการของหลิว จิ้งถิงที่มีต่อศิลปะการแสดงนิทานแบบจีนดั้งเดิม และในปัจจุบันภูมิทัศน์ของย่านต้าหยูวัน หอรำลึกหลิว จิ้งถิง และพิพิธภัณฑ์ศิลปะการแสดงนิทานแบบจีนดั้งเดิมก็ได้รับการบูรณะใหม่แล้ว

ภาพที่ 2-11 ทิวทัศน์อันสวยงามของสวนหลิวหยวน (<https://baike.baidu.com/pic/柳园>)

ภาพที่ 2-12 วัดหลิวกง (Y.Tian, 2023)

ย่านการค้าหลิวหยวนเมืองไท่โจวด้านหลังติดกับสวนหลิวหยวน ด้านหน้าติดกับคลองเหล้าทางหยางและอยู่ติดกับถนนการค้าซานซูยวัน (ภาพที่ 2-13) เป็นย่านที่ผสมผสานทั้งวัฒนธรรมการค้า และการท่องเที่ยวเข้าด้วยกัน พื้นที่กลางแจ้งที่หลากหลายผสมผสานกับจัตุรัสและถนนอย่างลงตัว อาคารเดี่ยวในย่านการค้าและอนุสรณ์สถานทางประวัติศาสตร์โดยรอบผสมผสานกันจนเกิดเป็นบรรยากาศเชิงพาณิชย์ที่น่ารื่นรมย์ (ภาพที่ 2-14)

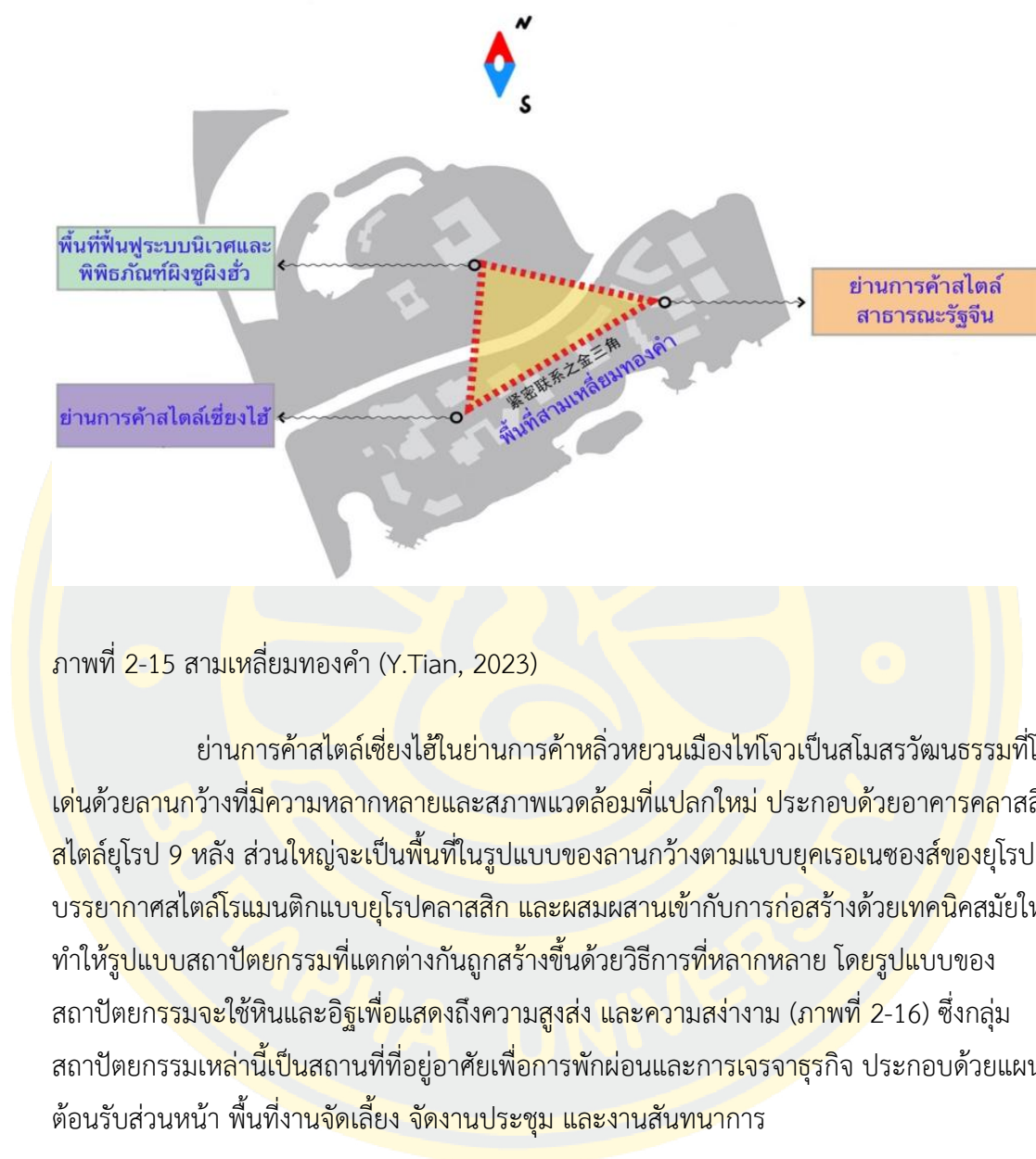
ภาพที่ 2-13 ภาพมุมสูงย่านการค้าหลิวหยวนเมืองไท่โจว (Y.Tian, 2023)

ภาพที่ 2-14 บรรยากาศภายในย่านการค้าหลิวหยวนเมืองไทโจว (<https://you.ctrip.com/travels/>)

3.3 การจัดวางพื้นที่ปัจจุบันของย่านการค้าหลิวหยวนเมืองไทโจว

ย่านการค้าหลิวหยวนเมืองไทโจวประกอบด้วยย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนและย่านการค้าสไตล์เซี่ยงไฮ้ ทางทิศเหนือคือสวนหลิวหยวน (ที่รวมถึงพื้นที่พื้นที่ฟื้นฟูระบบนิเวศดั้งเดิม และ พิพิธภัณฑ์ผิงชู่ผิงฮั่ว (พิพิธภัณฑ์ศิลปะการแสดงนิทานแบบจีนดั้งเดิม) ย่านการค้าการหลิวหยวนเมืองไทโจวและสวนหลิวหยวนที่อยู่ทางด้านทิศเหนือประกอบกันจนเกิดเป็นพื้นที่ “สามเหลี่ยมทองคำ” (ภาพที่ 2-15) ซึ่งสามเหลี่ยมทองคำแห่งนี้ได้ครอบคลุมพื้นที่ตั้งแต่ย่านการค้าและวัฒนธรรมที่มีผู้คนพลุกพล่านทางตอนใต้ไปยังสวนหลิวหยวนอันเงียบสงบทางตอนเหนือ ซึ่งการเปลี่ยนจากย่านที่มีเสียงดังไปสู่ย่านที่เงียบสงบ จากย่านที่มีความวุ่นวายไปสู่ย่านแห่งความรื่นรมย์ถือเป็นการยกระดับจิตใจ ซึ่งเป็นการสื่อความหมายถึงแนวคิดเรื่อง “ความปล่อยวาง” ในวัฒนธรรมจีน

ภาพที่ 2-16 ย่านการค้าสไตล์เซี่ยงไฮ้ (Y.Tian, 2023)

ทางทิศตะวันออกของย่านการค้าสไตล์เซี่ยงไฮ้คือย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน ในย่านประกอบด้วยสถาปัตยกรรมสไตล์สาธารณรัฐจีนทั้งหมด 7 หลัง ที่นี่เป็นย่านการค้าที่มีทั้งบรรยากาศของความเป็นดั้งเดิมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัย สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมอันมั่งคั่ง และความทันสมัยของเมืองไทเปอย่างเต็มที่ (ภาพที่ 2-17)

ภาพที่ 2-17 ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน (Y.Tian, 2023)

3.4 เอกลักษณะทางสถาปัตยกรรมของย่านการค้าหลิวหยวนเมืองไท่โจว

(1) ย่านการค้าสไตล์เซี่ยงไฮ้

สถาปัตยกรรมของย่านการค้าสไตล์เซี่ยงไฮ้เป็นสถาปัตยกรรมคลาสสิกของยุโรปและเป็นสโมสรร่วมสมัยที่มีสภาพแวดล้อมที่แปลกใหม่ ใช้หินและอิฐเป็นวัสดุก่อสร้างซึ่งไม่เพียงแต่แข็งแรงและทนทานเท่านั้น แต่ยังเพิ่มความสวยงามให้กับตัวสถาปัตยกรรมอีกด้วย หลังคาของสถาปัตยกรรมของย่านการค้าสไตล์เซี่ยงไฮ้ใช้การออกแบบหลังคาแบบแหลมหรือแบบโดม การออกแบบนี้ไม่เพียงเป็นการเพิ่มขึ้นหรือมิติให้กับตัวอาคารเท่านั้น แต่ยังทำให้ตัวอาคารมีความแข็งแรงและทนทานมากขึ้นอีกด้วย ในขณะเดียวกัน หลังคาที่ได้รับการตกแต่งอย่างสวยงาม โดยใช้ส่วนโค้งและบัวที่ซับซ้อนเพื่อเพิ่มความสวยงามให้กับสถาปัตยกรรมในภาพรวม กระเบื้องหลังคาทรงลูกฟูกสีแดงช่วยลดความรู้สึกซ้ำซากจำเจและน่าเบื่อที่เกิดจากกลุ่มสถาปัตยกรรมที่มีความหนาแน่นสูง เมื่อรวมกับโทนสีสถาปัตยกรรมในพื้นที่ สถาปัตยกรรมโดยรวมยังคงรักษาสไตล์ยุโรปแบบคลาสสิก ในขณะเดียวกันก็แสดงถึงความมีสีสันของสถาปัตยกรรมอีกด้วย การออกแบบการตกแต่งประตูและหน้าต่างอันวิจิตรงดงามก็มีเอกลักษณ์เฉพาะเช่นกัน ประตูและหน้าต่างใช้การแกะสลักที่ซับซ้อนและการตกแต่งที่งดงาม ระเบียงแบบเปิดและหน้าต่างบานใหญ่ช่วยให้พื้นที่ภายในและภายนอกทะลุผ่านกัน ซึ่งเป็นการสร้างความรู้สึกที่กว้างขวางและสว่าง การออกแบบด้านหน้าอาคารโดยรวม

ของย่านการค้าสไตล์เซี่ยงไฮ้มีความสมมาตร มีการใช้ลายเส้นที่เรียบง่ายและชัดเจน รวมถึงการตัดกันของสีที่คมชัด ทำให้ผู้คนรู้สึกถึงความมั่นคงและความสูงส่ง ทำให้บรรยากาศทางประวัติศาสตร์และความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของสถาปัตยกรรมโดดเด่นออกมา (ภาพที่ 2-18)

ภาพที่ 2-18 ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน (Y.Tian, 2023)

(2) ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน

ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนมีสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่เลียนแบบรูปแบบสถาปัตยกรรมสมัยสาธารณรัฐจีนจำนวน 7 หลัง (ภาพที่ 2-19) เป็นสถาปัตยกรรมที่มีเอกลักษณ์ที่เกิดจากการผสมผสานสถาปัตยกรรมแบบดั้งเดิมเข้ากับสถาปัตยกรรมสมัยสาธารณรัฐจีน

ภาพที่ 2-19 สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน (Y.Tian, 2023)

3.5 การออกแบบกราฟิกของย่านการค้าหลิวหยวน เมืองไท่โจว

การออกแบบกราฟิกของย่านการค้าหลิวหยวนเมืองไท่โจวแบ่งออกเป็น 2 ประเภทตามลักษณะสไตล์ของย่าน แบบแรกคือการออกแบบกราฟิกของย่านการค้าสไตล์เซี่ยงไฮ้ และอีกแบบคือการออกแบบกราฟิกของย่านสไตล์สาธารณรัฐจีน

ย่านการค้าสไตล์เซี่ยงไฮ้เป็นย่านวัฒนธรรมที่มีสไตล์แบบยุโรป การออกแบบกราฟิกของย่านนี้ประกอบด้วยป้ายร้านค้า โฆษณาติดผนัง โฆษณากล่องไฟ และโปสเตอร์ องค์ประกอบของการออกแบบกราฟิกได้ผสมผสานเข้ากับวัฒนธรรมยุโรปในรูปแบบต่าง ๆ และโดดเด่นด้วยสีเส้นที่สดใส สะท้อนถึงความเป็นชีวิตชีวาและความสมบูรณ์ของสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติในท้องถิ่น และยังกลายเป็นสัญลักษณ์ของวัฒนธรรมต่างประเทศอีกด้วย ในการออกแบบกราฟิกที่มีกลิ่นอายของความแตกต่างประเทศนี้ สีเส้นจะผสมผสานเข้ากับสถาปัตยกรรม สวน และศิลปะบนท้องถนนได้อย่างอิสระ สีเหล่านี้สะท้อนถึงลักษณะเฉพาะของวัฒนธรรมท้องถิ่น หรือเป็นองค์ประกอบจากประเทศอื่น ๆ เช่น สีฟ้าเมดิเตอร์เรเนียน สีเขียวของเครื่องลายครามมัวร์ สีเหลืองทองของชายหาดเมดิเตอร์เรเนียน หรือสีแดง น้ำเงิน และสีส้มของแอฟริกาเหนือ โดยสีเส้นสดใสไม่เพียงสร้างความเพลิดเพลินทางสายตาเท่านั้น แต่ยังเพิ่มความน่าสนใจและความเป็นชีวิตชีวาอันเป็นเอกลักษณ์ให้กับพื้นที่โดยรอบ รวบรวมว่าทุกพื้นที่เป็นภาพที่มีความสดใส (ภาพที่ 2-20)

ภาพที่ 2-20 การออกแบบกราฟิกของย่านการค้าสไตล์เซี่ยงไฮ้ (Y.Tian, 2023)

สำหรับการออกแบบกราฟิกของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนจะเน้นสไตล์ที่เรียบง่ายแต่ประณีต ตัวอักษรและกราฟิกมีความกระชับและทรงพลัง โดยตัวอักษรมักใช้แบบอักษรเชิงศิลปะ เช่น ตัวอักษรแบบจ้วนซู ลีซู โดยเน้นที่ความพลิ้วไหวของลายเส้นและกระชับของกราฟิก นำเสนอให้เห็นถึงความสวยงาม ลวดลายใช้องค์ประกอบตกแต่งแบบย้อนยุค เช่น ลายดอกไม้ ลายเมฆ และลายเรขาคณิต องค์ประกอบเหล่านี้ทำให้การออกแบบรู้สึกถึงการตกตะกอนของเวลา (ภาพที่ 2-21)

ภาพที่ 2-21 การออกแบบกราฟิกของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน (Y.Tian, 2023)

4. รูปแบบของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน

การออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนมีรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งโดยพื้นฐานแล้วมีความสอดคล้องกับรูปแบบของการออกแบบกราฟิกสมัยใหม่ ซึ่งเป็นกระแสหลักในปัจจุบันก็ปรากฏขึ้นในสมัยสาธารณรัฐจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบเชิงไฮโปรอน สามารถถือเป็นตัวแทนแห่งยุคนี้ได้มากที่สุด มีทั้งภาพโฆษณาบนปฏิทิน โฆษณาทางหนังสือพิมพ์ บรรจุภัณฑ์ และศิลปะภาพยนตร์ตะวันตกสมัยใหม่ การโฆษณาหลายประเภทเกิดขึ้น พัฒนา และเจริญรุ่งเรือง ส่งผลให้การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนก็เจริญรุ่งเรืองตามกระแสของยุคนี้เช่นกัน โดยในยุคนี้มีรูปแบบของการออกแบบได้แก่

4.1 การออกแบบปฏิทิน

“ปฏิทิน” ในภาษาอังกฤษ “Calender” หมายถึงโปสเตอร์โฆษณาที่พิมพ์ด้วยปฏิทินรายเดือนในประเทศจีนในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 ในหนังสือ “การโฆษณาแบบจีนโบราณ” อธิบายไว้ว่า “การผสมผสานระหว่างภาพตรุษจีนแบบดั้งเดิมและโปสเตอร์แบบตะวันตกได้กลายเป็นรูปแบบหลักของโฆษณาแบบมีสีสมัยใหม่ เช่น โฆษณาในปฏิทิน” จุดนี้เป็นการเน้นย้ำว่าปฏิทินเป็นรูปแบบโฆษณาที่ผสมผสานองค์ประกอบจีนและตะวันตก ในลักษณะโปสเตอร์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะของจีน การเกิดขึ้นของรูปแบบนี้ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ แต่เป็นผลมาจากการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมและอารยธรรมตะวันตก ภาษาภาพของปฏิทินได้ผสมผสานรูปแบบและเทคนิคของภาพวาดจีนและตะวันตกได้อย่างเหมาะสม ซึ่งมีคุณค่าทางศิลปะที่สูงมาก (Dong Bingxin, 2022, P.12)

ซึ่งคุณลักษณะของการออกแบบปฏิทินสมัยสาธารณรัฐจีนสามารถวิเคราะห์ได้จากมุมมองของการจัดองค์ประกอบภาพและเทคนิคการวาดภาพ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประการแรก การออกแบบการจัดองค์ประกอบภาพที่หลากหลาย ภาพส่วนใหญ่ในปฏิทินจะเป็นผู้หญิงและทิวทัศน์ โดยสัดส่วนด้านล่างหรือด้านข้างของปฏิทินจะมีการพิมพ์บอกวันเดือนปีไว้ (ภาพที่ 2-22) และบนปฏิทินจะมีการนำเสนอคุณสมบัติ ข้อมูลหรือโปรโมชันของผลิตภัณฑ์ ซึ่งนี่เป็นการเพิ่มการใช้งานเพื่อการส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์ และจากภาพรวมของปฏิทินจะเห็นการประยุกต์ใช้กรอบภาพลายดอกไม้ ภาพและตัวอักษร อัตราส่วนทองคำ การแสดงออกเหล่านี้ได้สะท้อนให้เห็นถึงการบูรณาการระหว่างจีนและตะวันตก และยังเป็นจุดเริ่มต้นของภาษาการออกแบบประจำชาติของจีนอีกด้วย ตัวอย่างเช่น ในการวาดเส้นขอบ ไม่เพียงแต่ได้รับอิทธิพลมาจากการนำลายดอกไม้จากประเทศตะวันตกมาใช้เท่านั้น แต่ยังเป็นการ “เติมช่องว่าง” ที่ไม่เป็นระเบียบให้กับปฏิทินในยุคแรกๆ อีกด้วย

ภาพที่ 2-22 ปฏิทินสมัยสาธารณรัฐจีน (Guo Naixing, 2015)

ประการที่สอง เทคนิคการวาดภาพที่ผสมผสานรูปแบบจีนและตะวันตก ปฏิทินส่วนใหญ่ใช้สีน้ำ ควบคู่ไปกับการผสมผสานเทคนิคการวาดภาพแบบตะวันตก ภาพจะมีความสว่างสดใส และพื้นผิวมีความสมจริงและละเอียดอ่อน ด้วยความงามของเทคนิคนี้ ทำให้บุคคลที่วาดออกมาจึงมีความละเอียดอ่อนและนุ่มนวล และสีสันทึบดูหรูหราและสวยงาม การผสมผสานระหว่างแสงและเงา และเทคนิคการลงสีแบบเรียบ ๆ ช่วยให้ภาพที่ผสมผสานลักษณะเฉพาะของจีนและตะวันตกเข้าด้วยกันอย่างลงตัว และการผสมผสานของเทคนิคเหล่านี้อย่างชาญฉลาด ทำให้ปฏิทินที่มีลักษณะของภาพวาดตรุษจีนที่ชัดเจนแบบยุคแรกเข้าผสมผสานเข้ากับรูปแบบการวาดภาพในพื้นที่อันกว้างใหญ่ของภาพวาดตะวันตก ซึ่งสอดคล้องกับสุนทรียภาพของผู้คน อีกทั้งยังสามารถตอบสนองกับยุคสมัยได้ดีขึ้นอีกด้วย (Li Xiaoxuan, 2015)

4.2 การออกแบบโฆษณาทางหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่เร็วและเป็นที่นิยมมากที่สุด และเป็นที่ยอมรับของประชาชนเชียงใหม่ในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 ด้วยการพัฒนาอย่างรวดเร็วของเศรษฐกิจ ส่งผลให้ธุรกิจต่างๆ ให้ความสนใจกับหนังสือพิมพ์ซึ่งเป็นสื่อกลางในการสื่อสารในชีวิตประจำวันของผู้คนมากขึ้นเรื่อย ๆ โฆษณาผลิตภัณฑ์จำนวนมากเริ่มปรากฏอยู่ในหนังสือพิมพ์ และพื้นที่โฆษณาทางหนังสือพิมพ์ก็ค่อย ๆ เพิ่มขึ้น ตัวอย่างเช่น “หนังสือพิมพ์เซ็นเป่า” ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในเวลานั้นมีพื้นที่โฆษณาเกือบครึ่งหนึ่งของเนื้อหาหนังสือพิมพ์ทั้งหมด

ในช่วงปีแรก ๆ ของสมัยสาธารณรัฐจีน หนังสือพิมพ์มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว และการโฆษณาทางหนังสือพิมพ์ก็มีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา และด้วยรูปแบบของการจัดองค์ประกอบภาพในหนังสือพิมพ์ที่เพิ่มขึ้น ทำให้มีแนวทางการจัดหน้าใหม่ ๆ เกิดขึ้นอย่างหลากหลาย เช่น โฆษณาแบบเต็มหน้า โฆษณาแบบข้ามหน้า และโฆษณาแบบตะเข็บกลาง ซึ่งรูปแบบของการออกแบบโฆษณาในช่วงยุคนี้โดยพื้นฐานมีแนวโน้มที่ค่อนข้างสมบูรณ์แล้ว รูปแบบของการโฆษณามีความหลากหลาย เทคนิคการออกแบบก็มีความเป็นมืออาชีพและเฉพาะทาง “หนังสือพิมพ์เซ็นเป่า” เปิดตัวโฆษณาชุดแรกในเดือนเมษายน ค.ศ.1918 โดยในโฆษณาแต่ละชิ้นมีภาพกราฟิกปรากฏอยู่ ซึ่งเทคนิคและวิธีการการออกแบบภาพกราฟิกเหล่านี้มีความหลากหลาย ขนาดใหญ่และสะดุดตา มีการประยุกต์ใช้ภาพและตัวอักษรร่วมกัน ซึ่งรูปแบบการตกแต่งและเทคนิคการสร้างรูปทรงเหล่านี้สามารถพบได้ในการออกแบบโฆษณา สิ่งนี้ได้แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จทางศิลปะของนักออกแบบโฆษณาในช่วงเวลานี้อย่างเต็มที่ (Dong Bingxin, 2022)

ภาพที่ 2-23 โฆษณาผงชูรสยี่ห้อ “เพียนอี” (Bingxin Dong, 2022)

ในช่วงทศวรรษที่ 1930 การออกแบบโฆษณาทางหนังสือพิมพ์พัฒนาไปอย่างมาก และถึงแม้ว่ากราฟิกการออกแบบโฆษณาทางหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ในช่วงเวลานี้จะวาดด้วยมือ แต่องค์ประกอบโฆษณาภาษาจีนและอังกฤษที่วาดออกมาก็มีความพิถีพิถัน สวยงาม คมชัด และเรียบร้อยเกือบจะเหมือนกับโฆษณาสมัยใหม่ สำหรับการออกแบบการจัดหน้ากระดาษของโฆษณาสำนักหนังสือพิมพ์หลายแห่งได้สร้างลักษณะใหม่โดยวางโฆษณาอยู่ตรงกลางและข้อความอยู่บริเวณรอบ ๆ ด้านข้าง และด้วยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการพิมพ์ที่สำคัญ ในช่วงกลางถึงปลายทศวรรษ 1930 ภาพพิมพ์ขาวดำ สองสี และภาพสีอื่นๆ ก็เริ่มปรากฏขึ้นในโฆษณาทางหนังสือพิมพ์ ส่งผลให้การออกแบบโฆษณาโดยรวมมีรายละเอียดมากขึ้นและเป็นการเพิ่มความน่าสนใจของโฆษณาทางหนังสือพิมพ์ โดยเนื้อหาของโฆษณาทางหนังสือพิมพ์ในช่วงเวลานี้จะมุ่งเน้นไปที่การจำหน่ายหนังสือ การลงทุนและการเงิน การจัดการแสดง ยาจีนและตะวันตก และการโฆษณาเพื่อสังคมเป็นหลัก (Liu Shennao, 2019)

4.3 การออกแบบเครื่องหมายการค้า

เครื่องหมายการค้า (TradeMark) หรือโลโก้ เป็นเครื่องหมายทางการค้าที่มีพื้นฐานมาจากการออกแบบกราฟิก โดยมีหน้าที่ในการถ่ายทอดความหมาย เครื่องหมายการค้าเป็นสัญลักษณ์ทางภาพที่ต้องการเชื่อมโยงความคิดของผู้คนและความสามารถในการจดจำภาพเพื่อเผยแพร่ข้อมูลขององค์กรหรือธุรกิจ เนื่องจากในสมัยสาธารณรัฐจีนเครื่องหมายการค้ายังไม่ได้รับการดูแลหรือป้องกัน ส่งผลให้นักธุรกิจเจ้าของกิจการจำนวนมากคิดหาวิธีในการป้องกันการคัดลอกเครื่องหมายการค้าและผลิตภัณฑ์ของตน เช่น การใช้บรรจุภัณฑ์ที่สวยงามร่วมกับการสร้างเครื่องหมายการค้าหรือการสร้างรูปแบบเครื่องหมายการค้าที่มีความซับซ้อน (Dong Bingxin, 2022) การออกแบบเครื่องหมายการค้าสามารถแบ่งออกเป็นช่วง 3 ประเภทคือ

- 1) เครื่องหมายการค้าในสื่อโฆษณา
 - 2) เครื่องหมายการค้าในรูปแบบของรูปภาพ
 - 3) เครื่องหมายการค้าที่มีความเป็นเรขาคณิตและนามธรรม
- โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. เครื่องหมายการค้าในสื่อโฆษณา ในยุคนี้ ประเทศจีนอยู่ในยุคแห่งความจลาจล และได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมของสังคมนิยมแบบศักดินา ส่งผลให้มีการใช้ภาพกราฟิกมงคลแบบดั้งเดิมเป็นหลัก การใช้ภาพกราฟิกจึงค่อนข้างแน่นและเยอะ และมีลักษณะของเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายคลึงกัน โดยโครงร่างด้านนอกของเครื่องหมายการค้าส่วนใหญ่เป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสจัดแบบสมมาตร ใช้กราฟิกตราสินค้าอยู่ภายในกรอบ และข้อความของสื่อโฆษณายู่ในตำแหน่งสำคัญของการออกแบบเครื่องหมายการค้าโดยรวม (ภาพที่ 2-24)

ภาพที่ 2-24 เครื่องหมายการค้าสมัยสาธารณรัฐจีน

(https://www.997788.com/pr/detail_41_23878262.html)

2. เครื่องหมายการค้าในรูปแบบของภาพ เนื้อหาหรือภาพของเครื่องหมายการค้าส่วนใหญ่จะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ในเมือง วิถีชีวิตที่ทันสมัย และภาพของสาวงามยุคใหม่ ซึ่งโดยได้รับอิทธิพลจากภาพวาดตรุษจีน เครื่องหมายการค้าในยุคนี้ยังคงไม่หลุดออกจากรูปแบบการแสดงออกที่เป็นรูปธรรม บุคคลในภาพถูกสร้างขึ้นโดยใช้มุมมองการวาดภาพแบบตะวันตก การแสดงออกถึงแสงและความมืด ตัวละครที่สมจริง และสัดส่วนที่ประสานกัน ข้อความโฆษณาในเครื่องหมายการค้าแบบเดิมค่อยๆ ลดลงหรือหายไป พื้นหลังและรูปแบบการตกแต่งกลายเป็นแบบตะวันตกและเรียบง่ายมากขึ้นและมีการออกแบบรูปแบบของเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะเหมือนกับปฏิทิน

3. เครื่องหมายการค้าที่มีความเป็นเรขาคณิตและนามธรรม แนวคิดของเครื่องหมายการค้ามีความหลากหลายและแสดงให้เห็นถึงจิตวิญญาณอันแข็งแกร่งของความรักชาติ มีการใช้เทคโนโลยีการพิมพ์ขั้นสูงเพื่อให้เครื่องหมายการค้าดูสวยงาม และรูปทรงของเครื่องหมายการค้ามีความยืดหยุ่น ตลอดจนการออกแบบยังเน้นถึงความหลากหลาย ซึ่งการออกแบบเครื่องหมายการค้าในยุคนี้ไม่เพียงแต่ยังคงรักษาเครื่องหมายการค้ารูปแบบดั้งเดิมไว้จำนวนมากเท่านั้น แต่ก็มีลักษณะของเครื่องหมายการค้าเชิงนามธรรมที่มีความเรียบง่ายแบบคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) อีกด้วย (Du Juan, 2007)

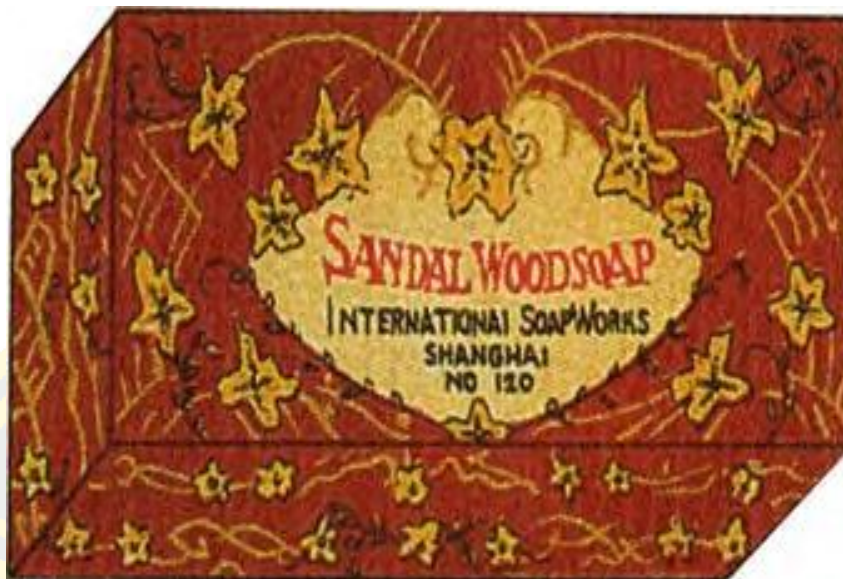
การออกแบบเครื่องหมายการค้าสมัยสาธารณรัฐจีนกำลังก้าวไปข้างหน้าพร้อมกับปรับตัวให้เข้ากับตลาดอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในการออกแบบเครื่องหมายการค้าก็ได้รับอิทธิพลอย่างมากจากภาพตรุษจีน ปฏิทิน และทฤษฎีการออกแบบสมัยใหม่ของตะวันตก การเลียนแบบรูปแบบของภาพตรุษจีนทำให้การออกแบบเครื่องหมายการค้าในช่วงแรก ๆ มีความเป็นเอกลักษณ์ดั้งเดิม มีวัตถุที่เลียนแบบได้โดยตรง ส่งผลให้เครื่องหมายการค้ามีเอกลักษณ์ของความเป็นชนชาติจีนอย่างชัดเจน เป็นการขยายรูปแบบในการแสดงออกของการออกแบบเครื่องหมายการค้า และการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมจีนและตะวันตกในการออกแบบปฏิทินก็เป็นพื้นฐานที่ทำให้การผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมจีนและตะวันตกในการออกแบบเครื่องหมายการค้ามีความลงตัวมากยิ่งขึ้น และคุณลักษณะที่กระชับ ชัดเจน และเข้าถึงง่ายของแนวคิดการออกแบบสมัยใหม่แบบตะวันตกก็ได้มีส่วนทำให้เครื่องหมายการค้าในสมัยสาธารณรัฐจีนมีความเป็นสากล เรียบง่าย และมีลักษณะแบบเรขาคณิต (Du Juan, 2007, p.41)

4.4 การออกแบบบรรจุภัณฑ์

การออกแบบลวดลายบรรจุภัณฑ์ของผลิตภัณฑ์ในสมัยสาธารณรัฐจีนกล่าวได้ว่าเป็นการบูรณาการเข้ากับองค์ประกอบของบรรจุภัณฑ์ทั้งหมด ได้แก่ กราฟิก โลโก้ และภาพตกแต่งที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ ความแตกต่างระหว่างการออกแบบเครื่องหมายการค้าในสมัยสาธารณรัฐจีนกับยุคปัจจุบันอยู่ที่การออกแบบโลโก้ในสมัยสาธารณรัฐจีนไม่ใช่แค่การออกแบบโลโก้ให้ที่นิยมรับและเข้าใจของสาธารณชนเหมือนกับสมัยใหม่เท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการออกแบบกราฟิกและลวดลาย

ทั้งหมดในบรรจุภัณฑ์ด้วย ด้วยการปะทะกันและการผสมผสานระหว่างรูปแบบจีนและตะวันตก ทำให้การออกแบบการจัดองค์ประกอบภาพในบรรจุภัณฑ์สมัยสาธารณรัฐจีนมีความซับซ้อนอย่างยิ่ง เพราะในขณะที่แสดงออกถึงองค์ประกอบดั้งเดิมก็ต้องนำเสนอรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ของยุคสมัยอีกด้วย และในขณะเดียวกันก็ต้องเข้ากันได้กับรูปแบบการจัดองค์ประกอบแบบตะวันตก แน่แน่นอนว่า นอกเหนือจากการสื่อสารโดยตรงเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าแล้ว การเล่าเรื่องตามความคิดแบบจีนโบราณก็ยังพบเห็นได้ทั่วไปในการออกแบบบรรจุภัณฑ์ในสมัยสาธารณรัฐจีน รูปแบบของการออกแบบบรรจุภัณฑ์ในช่วงเวลานี้มีชีวิตชีวาเป็นอย่างมาก โดยมีกราฟิกและการแสดงภาพที่ครอบคลุมหลาย ๆ ด้าน ภาพที่ปรากฏบนบรรจุภัณฑ์ของประเทศจีนในสมัยนี้ประกอบด้วยกราฟิกและรูปภาพที่มีความหมายมงคลแบบดั้งเดิมในลักษณะสมจริง ตัวอย่างเช่น นกยูง ดอกไม้ พระอาทิตย์ขึ้น และเด็ก ๆ องค์ประกอบเหล่านี้ได้กลายเป็นเนื้อหาหลักในการแสดงออกของบรรจุภัณฑ์ ซึ่งการเพิ่มองค์ประกอบเหล่านี้เข้าไปในบรรจุภัณฑ์ก็เป็นการทำให้บรรจุภัณฑ์มีลวดลายตกแต่งเพิ่มขึ้นอย่างไม่ต้องสงสัย (Li Mingxing & Huang Benliang, 2022)

ในช่วงกลางของสมัยสาธารณรัฐจีน เนื่องจากตลาดของประเทศจีนยอมรับรูปแบบการออกแบบจากต่างประเทศมากขึ้น ส่งผลให้การออกแบบบรรจุภัณฑ์และเทคโนโลยีการผลิตก็พัฒนาขึ้นเช่นกัน รูปภาพที่ปรากฏบนบรรจุภัณฑ์ก็ดูสมบูรณ์ยิ่งขึ้นผ่านการจัดเรียงของรูปภาพ ลวดลาย แบบอักษร และองค์ประกอบอื่นๆ ที่แตกต่างกัน ทำให้สามารถถ่ายทอดคุณค่าของสินค้าได้อย่างสมบูรณ์ ลวดลายดอกไม้ตกแต่งบางลวดลายไม่เพียงแต่สะท้อนให้เห็นถึงการใช้งานจริงตามวัตถุประสงค์ในการโฆษณา ในขณะเดียวกันก็ยังคงไว้ซึ่งรูปแบบการตกแต่งที่ทันสมัยของตลาดการค้า ในขณะนั้นอีกด้วย กล่าวได้ว่า ในการออกแบบการจัดองค์ประกอบนั้นได้บรรลุทั้งในด้านการใช้งานและการตกแต่ง และถึงแม้ว่าการตกแต่งประเภทนี้จะไม่ค่อยเกี่ยวข้องกับการใช้งานของผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นเพียงแค่การตกแต่งเท่านั้น แต่เทคนิคนี้ก็ถือเป็นตัวแทนที่สำคัญของการออกแบบบรรจุภัณฑ์ในสมัยสาธารณรัฐจีน

ภาพที่ 2-25 กล่องบรรจุภัณฑ์สบู่ไม้จันทน์ของร้านขายยาอุโจว (Mingxing Li, 2022)

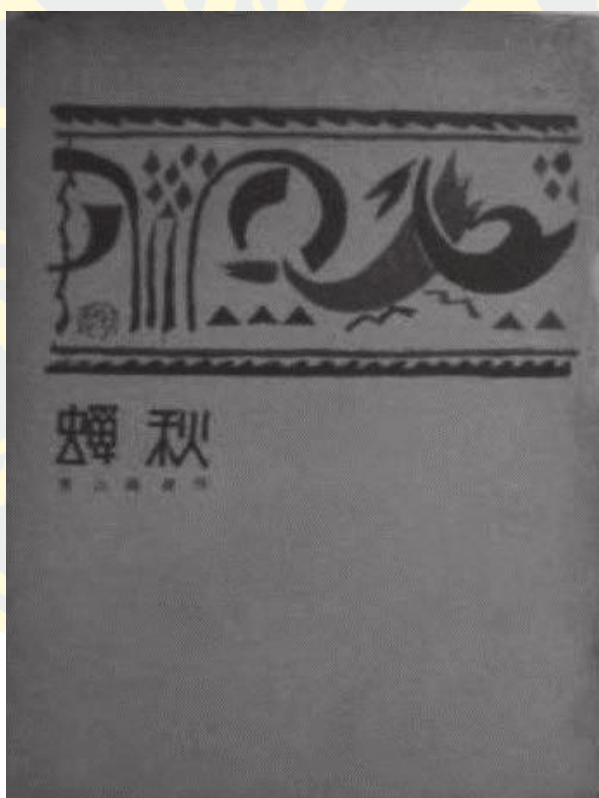
ในช่วงกลางและปลายของสมัยสาธารณรัฐจีน วิธีการออกแบบบรรจุภัณฑ์มีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ ตลาดสินค้าไม่เพียงแต่มีข้อกำหนดใหม่ ๆ สำหรับบรรจุภัณฑ์เกิดขึ้นเท่านั้น แต่แนวคิดของผู้คนก็เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่อีกด้วย จากแนวคิดของการออกแบบสมัยใหม่ขั้นสูงจากต่างประเทศหลังไหลเข้ามา ส่งผลให้การจัดองค์ประกอบของบรรจุภัณฑ์ของประเทศจีนได้เปลี่ยนไปจากการเน้นเพื่อการตกแต่งสู่การให้ความสำคัญกับการอธิบายการใช้งานผลิตภัณฑ์ โดยการจัดองค์ประกอบเพื่ออธิบายการใช้งานผลิตภัณฑ์ตามลำดับ เนื่องจากวัฒนธรรมดั้งเดิมของท้องถิ่นที่ยังรากลึกลงไปในชีวิตของผู้คนส่งผลให้การจัดองค์ประกอบที่เน้นการตกแต่งแบบดั้งเดิมจึงปรากฏขึ้นในช่วงแรก แต่การจัดองค์ประกอบที่ให้ความสำคัญกับการอธิบายการใช้งานผลิตภัณฑ์นั้นจะเกิดขึ้นภายหลัง แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าอย่างหลังปรากฏขึ้นจะทำให้อย่างแรกหายไป ทั้งสองก็อยู่ร่วมกันในเวลาเดียวกัน (Li Mingxing, 2022)

4.5 การออกแบบปกหนังสือ

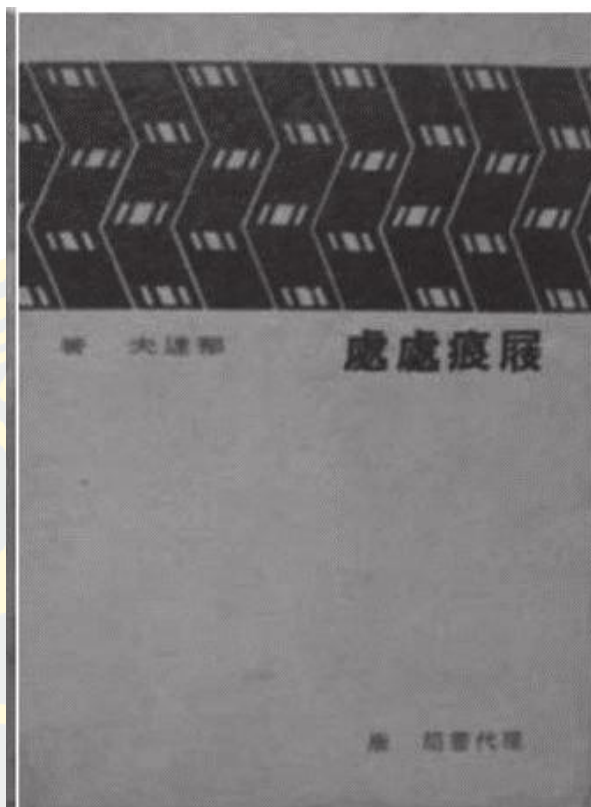
สาธารณรัฐจีนเป็นยุคสมัยแห่งการพัฒนาอย่างรวดเร็วของสำนักพิมพ์ในประเทศจีน ซึ่งการออกแบบปกหนังสือที่กล่าวถึงในที่นี้หมายถึงการออกแบบปกวารสาร ในสมัยสาธารณรัฐจีน นักออกแบบหน้าปกวารสารในเชิงใช้ใช้เทคนิคการแสดงออกที่หลากหลาย โดยใช้ทั้งรูปภาพ ภาพวาด และลวดลายในการออกแบบกราฟิกที่ครอบคลุมและผสมผสานทั้งแบบโบราณและสมัยใหม่ เพื่อให้กราฟิกบนหน้าปกไม่เพียงแต่มีความสวยงามเท่านั้น แต่ยังสามารถถ่ายทอดสาระสำคัญของเนื้อหาและความหมายภายในของงานได้อย่างถูกต้องอีกด้วย (Zhang Qian, 2013, p.14) โดยการออกแบบ

ปกหนังสือในสมัยสาธารณรัฐจีนจะประกอบด้วยองค์ประกอบด้านกราฟิก ตัวอักษร และสีสัน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประการแรก การผสมผสานของกราฟิกหลายรูปแบบ ปกหนังสือในสมัยสาธารณรัฐจีนมีความหลากหลายทั้งภาพวาด ลวดลาย และภาพถ่าย กราฟิกภาพวาดจะมีความมีชีวิตชีวา มีการใช้สีที่เรียบง่ายและยืดหยุ่น เต็มไปด้วยเส้นท่วงศิลปะ สำหรับกราฟิกลวดลายมีทั้งที่เป็นนามธรรมและรูปธรรม เป็นการผสมผสานระหว่างความดั้งเดิมและความทันสมัย รวมถึงการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมตะวันออกและตะวันตก เช่น ภาพกราฟิกบนหน้าปกของหนังสือ “จักจั่นในฤดูใบไม้ร่วง” และ “รอยเท้าทั่วแห่งหน” ลวดลายเรขาคณิตถูกสร้างขึ้นโดยการไล่ระดับสี การโต้ตอบ การสลับกัน และการรวมกัน มีผลกระทบต่อการมองเห็นอย่างมาก อีกทั้งมีความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่เข้มข้นและลึกซึ้ง

ภาพที่ 2-26 หน้าปกของหนังสือ “จักจั่นในฤดูใบไม้ร่วง” (Dongxia Liu, 2018)

ภาพที่ 2-27 หน้าปกของหนังสือ “รอยเท้าทั่วแห่งหน” (Dongxia Liu, 2018)

ประการที่ 2 คือ ตัวอักษรมีลักษณะโดดเด่นและแปลกใหม่ องค์ประกอบที่ใช้บ่อยที่สุดในการออกแบบหน้าปกหนังสือคือตัวอักษร ตั้งแต่ชื่อหนังสือ ชื่อผู้แต่ง สำนักพิมพ์ บนหน้าปกหนังสือ สมัยสาธารณรัฐจีนการประดิษฐ์ตัวอักษรทางศิลปะที่สะดุดตานั่น ทำให้พื้นผิวของกระดาษที่มีสีเข้มเกิดเป็นความสดใสและน่ารื่นรมย์ ตัวอักษรเหล่านี้ไม่เพียงแต่สามารถถ่ายทอดข้อมูลเนื้อหาของหนังสือและวารสารเท่านั้น แต่ยังแสดงถึงสุนทรียภาพและเสน่ห์ทางศิลปะอันสวยงาม เมื่อเปรียบเทียบกับตัวอักษรการพิมพ์มาตรฐานและตัวอักษรฝรั่งเศสแบบดั้งเดิม การประดิษฐ์ตัวอักษรเชิงศิลปะแสดงให้เห็นลักษณะเฉพาะมากกว่า ตัวอักษรที่ใช้บนหน้าปกนั้นต้องออกแบบตามความต้องการของปก โดยมีรูปทรงและรูปแบบที่หลากหลาย แปลกใหม่ แสบยล และโดดเด่น รวมทั้งแสดงถึงความหมายที่ซ่อนอยู่ในเนื้อหาของหนังสือ โดยเต็มไปด้วยความงามและความมีชีวิตชีวาทางศิลปะเป็นอย่างมาก (Zhang Qian, 2013)

ประการที่ 3 คือ การใช้สีที่น้อย สีเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งในการออกแบบหน้าปกหนังสือ โดยการออกแบบสีปกหนังสือในสมัยสาธารณรัฐจีนมักมีลักษณะดังต่อไปนี้

1) สีตัวอักษรส่วนใหญ่เป็นสีแดง เขียว น้ำเงิน และดำ หรือหากสีพื้นหลังเป็นสีแดงและสีดำของตัวอักษรจะเป็นสีขาว

2) สีของภาพกราฟิกบนหน้าปกจะเลือกสีที่สอดคล้องกับตัวอักษร

3) สีของหนังสือสมัยสาธารณรัฐจีนตอนต้นได้ก้าวข้ามการใช้สีฟ้าหรือน้ำเงิน แต่ก็ยังใช้สีเขียวเข้ามาจับคู่และใช้สีเทาที่จำเป็น โดยสีที่ใช้จับคู่กันส่วนใหญ่จะมีแค่ 2 สี

4) ในการออกแบบมีการใช้สีของกระดาษอย่างชาญฉลาดและจับคู่สีของกระดาษอย่างยืดหยุ่น ทำให้หนังสือมีมิติอย่างชัดเจน หน้าปกก็มีความยืดหยุ่นและมีความหมายที่ลึกซึ้ง (Liu Dongxia, 2018)

4.6 การออกแบบโปสเตอร์

การออกแบบโปสเตอร์ในสมัยสาธารณรัฐจีนได้ผ่านช่วงของการเปลี่ยนแปลงจากวัฒนธรรมดั้งเดิมไปสู่ยุคสมัยใหม่ สะท้อนให้เห็นประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของสมัยสาธารณรัฐจีน ไม่เพียงมีคุณค่าทางการสะสมเท่านั้น แต่ยังมีคุณค่าในการวิจัยทางประวัติศาสตร์ เส้นทางการศิลปะและคุณค่าทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ในการออกแบบโปสเตอร์สมัยสาธารณรัฐจีนค่อยๆ พัฒนาจากการเป็นสื่อส่งเสริมการขายกลายมาเป็นผลงานสะสมด้านศิลปะที่ทันสมัยและมีความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งแนวทางในการออกแบบโปสเตอร์ในช่วงสาธารณรัฐจีนจากมุมมองของการออกแบบตัวอักษร การออกแบบกราฟิก และการใช้สี (Sun Jin, 2018) อาจแบ่งได้ดังนี้

ประการแรก การออกแบบตัวอักษรที่เป็นเอกลักษณ์ การออกแบบตัวอักษรเป็นองค์ประกอบของการออกแบบขั้นพื้นฐานที่สุดในการออกแบบโปสเตอร์สมัยสาธารณรัฐจีน หนังสือพิมพ์ หนังสือ เครื่องหมายการค้าล้วนมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับตัวอักษร ดังนั้น การออกแบบตัวอักษรจึงสามารถสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะและรูปแบบทางศิลปะของยุคสาธารณรัฐจีนได้ รูปแบบการแสดงตัวอักษรในยุคแรกสุดคือการเขียนด้วยลายมือล้วน ๆ แต่การเข้ามาของเทคโนโลยีการพิมพ์แบบตะวันตกจึงทำให้เกิดอักษรพิเศษสำหรับการพิมพ์ และมีความเป็นมาตรฐาน รูปแบบการเขียนก็เหมาะสมทุกคนในสังคม อีกทั้งสามารถตอบสนองความต้องการด้านสุนทรียศาสตร์ของผู้คนได้ ในช่วงทศวรรษที่ 1920 และ 1930 แบบอักษรที่พิมพ์ออกมาเริ่มเปลี่ยนเป็นแบบอักษรฟริสไต์ลี้ที่สร้างสรรค์หรือที่เรียกว่าแบบอักษรเชิงศิลปะ (ภาพที่ 2-28) โดยแบบอักษรที่พิมพ์ออกมานั้นมีความเรียบง่ายและธรรมดา ช้าช้าจำเจ ล้าสมัย ขาดความมีชีวิตชีวา แต่แบบอักษรเชิงศิลปะไม่เพียงแต่สามารถถ่ายทอดข้อมูลข้อความได้อย่างแม่นยำ แต่ในขณะเดียวกันก็ยังสามารถกระตุ้นบรรยากาศของภาพและมีบทบาทในการตกแต่งรูปภาพอีกด้วย

ภาพที่ 2-28 โปสเตอร์ภาพยนตร์ (<https://www.meipian.cn/2aag6f7c>)

ประการที่ 2 การออกแบบกราฟิกมีความหลากหลาย การออกแบบกราฟิกโปสเตอร์ในสมัยสาธารณรัฐจีนมีหลายประเภท เช่น รูปบุคคล สัตว์ และพรรณพืชที่พบเห็นได้ทั่วไปในการตกแต่งแบบดั้งเดิม โดยรูปสัตว์ ได้แก่ มังกร หงส์ ปลา เสือ และกิลีน โดยลวดลายหรือภาพกราฟิกเหล่านี้มีความเชื่อมโยงอย่างลึกซึ้งกับจิตวิญญาณของชาติจีน นอกจากนี้ยังมีภาพหรือกราฟิกรูปดอกโบตั๋น ดอกบัว ต้นสน และหม้อม้วน ตลอดจนรูปทรงเรขาคณิตที่มีสัดส่วนที่ค่อนข้างมากเช่นกัน อีกประเภทหนึ่งคือ ภาพหรือกราฟิกที่มีลักษณะเฉพาะของยุคสมัย ได้แก่ สาวทันสมัย ผู้นำที่ยิ่งใหญ่ ดาราภาพยนตร์ สุภาพสตรี หรือสาวงามในชุดกี่เพ้า ในสมัยสาธารณรัฐจีน รูปภาพหรือกราฟิกส่วนใหญ่จะสะท้อนให้เห็นในการออกแบบโปสเตอร์เชิงพาณิชย์และการออกแบบโปสเตอร์ภาพยนตร์ โดยได้รับการออกแบบผ่านการถอดประกอบสร้างใหม่ การทำให้เกินจริง แล้วนำเสนอออกมาในรูปแบบของความเป็นนามธรรมกับรูปธรรม ความเป็นดั้งเดิมและความทันสมัยที่อยู่ร่วมกัน ซึ่งในการออกแบบโปสเตอร์เชิงพาณิชย์ ภาพเหล่านี้มีหน้าที่ในการตกแต่ง ซึ่งมีแรงดึงดูดทางสายตาที่แข็งแกร่งเป็นอย่างมาก (Sun Jin, 2018)

ประการที่ 3 คือการใช้สีแบบดั้งเดิมและหรูหรา โทนสีหลักของการออกแบบโปสเตอร์ในสมัยสาธารณรัฐจีนคือสีแดงและสีเหลือง ในแนวคิดวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน สีแดงเป็นสัญลักษณ์ของความสุข โชคลาภ และความมงคล เป็นความปรารถนาและความหวังของผู้คนที่จะมีชีวิตที่ดีขึ้น และเป็น 1 ใน 4 สีที่ผู้คนชื่นชอบมากที่สุด ในสมัยโบราณ สีเหลืองมักถูกมองว่าเป็นพลังอันศักดิ์สิทธิ์ของกษัตริย์และเป็นสีศักดิ์สิทธิ์และขัดขืนไม่ได้ เป็นสีที่สูงส่งและเป็นมงคลที่สุด ในการออกแบบโปสเตอร์สมัยสาธารณรัฐจีน การจับคู่ระหว่างสีแดงและสีเหลืองทำให้เกิดแสงสีทอง ซึ่งทำให้เกิดแรงกระแทกทางสายตาที่แข็งแกร่ง

ลักษณะการใช้สีโดยรวมของการออกแบบโปสเตอร์ในสมัยสาธารณรัฐจีนนั้นสมบูรณ์และงดงาม ซึ่งเป็นผลมาจากอิทธิพลของแนวคิดทางศาสนาแบบดั้งเดิม แนวความคิดทางจริยธรรม การรับรู้เรื่องสี ตลอดจนขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรม และภายใต้การใช้สีที่เคารพต่อประวัติศาสตร์ ประเพณี และแนวคิดเกี่ยวกับสุนทรียศาสตร์ การออกแบบโปสเตอร์สมัยสาธารณรัฐจีนในด้านหนึ่งให้ความสำคัญอย่างมากกับการใช้สีที่สว่างและสดใส เพื่อสร้างความแตกต่างที่คมชัด อีกด้านหนึ่งก็ยังให้ความสำคัญอย่างมากกับผลลัพธ์ของสีที่เรียบง่ายและสง่างาม มักใช้สีที่มีความบริสุทธิ์สูงแล้วใช้สีชมพูหรือสีเทามาปรับให้เกิดความสมดุล (Sun Jin, 2018)

5. สุนทรียภาพและความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน

5.1 การสะท้อนถึงแนวคิดแบบดั้งเดิม

สาธารณรัฐจีนเป็นยุคแห่งการแลกเปลี่ยนอย่างเข้มข้นระหว่างวัฒนธรรมจีนดั้งเดิมและอารยธรรมสมัยใหม่ การออกแบบกราฟิกเนื่องจากได้รับอิทธิพลจากภูมิหลังของยุคสมัยส่งผลให้มีเอกลักษณ์ที่หลากหลาย ตัวอย่างเช่น โรงละคร โรงน้ำชา ร้านแต่งหน้า ตำรวจ รถลาก ชุดกิ๊พ้าผสมชุดสูท หมวกทรงสูง นาฬิกาพก แว่นตา กำไลข้อมือ จักรยาน เสื้อจีนผ่าหน้า แจ็กเก็ตตัวสั้น เสื้อเชิ้ตยาว ชุดสูทและเสื้อกั๊ก ชุดกิ๊พ้า และถุงน่อง องค์ประกอบเหล่านี้ล้วนสะท้อนให้เห็นในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน และองค์ประกอบทั้งหมดนี้ก็ผสมผสานเข้าด้วยกันกลายเป็นสุนทรียศาสตร์รูปแบบสมัยสาธารณรัฐ และสะท้อนให้เห็นถึงรสนิยมทางสุนทรียภาพและลักษณะเฉพาะของกลุ่มสังคมในยุคที่ปั่นป่วนและหลากหลาย นอกจากนี้ เครื่องหมายการค้าของบริษัท บรรจุภัณฑ์ของผลิตภัณฑ์ โปสเตอร์โฆษณา และปฏิทินก็มีความเป็นวัฒนธรรมจีนแบบดั้งเดิมและวัฒนธรรมตะวันตกที่ถ่ายทอดเข้ามา ซึ่งมีความชัดเจนเป็นอย่างมาก สิ่งเหล่านี้ได้เน้นย้ำให้เห็นถึงรูปลักษณ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของการออกแบบกราฟิกในยุคนี้ได้เป็นอย่างดี (Xu Lin, 2015)

(1) ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันระหว่างรูปทรงและจิตวิญญาณและสุนทรียภาพในด้าน “การผ่อนคลายร่างกายและจิตใจ” “รูปทรง” และ “จิตวิญญาณ” เป็นเงื่อนไขเบื้องต้นสำหรับการสร้างแนวความคิดทางศิลปะ “รูปทรง” หมายถึงภาพที่มองเห็นได้ และ “จิตวิญญาณ” หมายถึงสถานะที่สูงกว่าของจิตวิญญาณทางศิลปะ การแสวงหาวัตถุทางสุนทรียภาพในแนวคิดเกี่ยวกับสุนทรียศาสตร์แบบจีนโบราณนั้น ไม่ใช่แค่เพื่อศึกษาว่าภาพลักษณ์ภายนอกของวัตถุมีคุณสมบัติที่สวยงามอย่างไร แต่ยังให้ความสำคัญกับปฏิสัมพันธ์ระหว่าง “รูปทรง” และ “จิตวิญญาณ” อีกด้วย เพราะฉะนั้นงานออกแบบกราฟิกไม่เพียงแต่ต้องถ่ายทอดข้อมูลทางธุรกิจอย่างชัดเจนและแม่นยำเท่านั้น ในขณะเดียวกันก็ต้องเปิดพื้นที่ให้ผู้คนสามารถจินตนาการและเชื่อมโยงได้อีกด้วย และเนื่องจากการออกแบบกราฟิกต้องอาศัยการสื่อสารของสื่อโฆษณาเชิงพาณิชย์ จึงจำเป็นต้องใช้วิธีการแสดงออกทางศิลปะต่างๆ อย่างครอบคลุมมาผสมผสานเข้ากับภาพลักษณ์เฉพาะเพื่อสร้างแนวความคิดทางศิลปะที่เหมาะสม และในขณะที่ถ่ายทอดความคิดทางอารมณ์ของผู้สร้างงานและผลลัพธ์ทางศิลปะก็จะต้องทำให้เกิดมูลค่าเชิงพาณิชย์ของการออกแบบกราฟิกเช่นกัน

(2) เน้นการใช้งานจริงและคุณค่าทางสุนทรียภาพของ “ความกลมกลืนระหว่างรูปแบบและแนวคิด” สิ่งที่ทำให้การออกแบบกราฟิกแตกต่างจากศิลปะอื่น ๆ คือการออกแบบกราฟิกมีความเป็นอิสระในระดับหนึ่ง เป็นการผสมผสานที่ลงตัวของระหว่างธุรกิจและศิลปะ ถึงแม้ว่าจะมีเส้นทางศิลปะ แต่ก็มีจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองความต้องการเชิงพาณิชย์ด้วย การมีรูปแบบที่มีเส้นทางศิลปะจะสามารถนำเสนอเนื้อหาที่หลากหลายได้ การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนตอนต้นส่วนใหญ่ปรากฏในรูปแบบของภาพวาด และเพื่อตอบสนองความต้องการด้านสุนทรียภาพของผู้บริโภคให้มากที่สุด มีการดึงดูดความสนใจของผู้บริโภคด้วยภาพประกอบที่สวยงาม ในขณะการประชาสัมพันธ์ก็มีการเพิ่มความหมายแฝงเข้าไป ทำให้ผู้บริโภคเพลิดเพลินไปกับสุนทรียภาพที่เกิดขึ้น หากภาษาภาพของการออกแบบกราฟิกไม่สอดคล้องหรือสัมพันธ์กับความสวยงามทางศิลปะ ก็จะทำให้การสื่อสารข้อมูลทางธุรกิจที่มีประสิทธิภาพลดลง และจะส่งผลให้การออกแบบกราฟิกสูญเสียคุณค่าและความสำคัญของการมีอยู่ในที่สุด และเมื่อพิจารณาจากวิวัฒนาการของรูปแบบการออกแบบกราฟิกที่ละช่วงจะพบว่า ผู้คนจะให้ความสำคัญกับความกลมกลืนและความลงตัวของสุนทรียภาพและฟังก์ชันการใช้งาน และกระบวนการเปลี่ยนจากรูปแบบดั้งเดิมไปสู่รูปแบบสมัยใหม่สามารถพบเห็นได้ในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการผสมผสานระหว่างรูปลักษณ์และความหมายแฝงได้ดียิ่งขึ้น

(3) รสนิยมทางสุนทรียภาพที่เปลี่ยนจาก “สูงส่ง” เป็น “เรียบง่ายทั่วไป”

การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนตั้งแต่การเกิดขึ้น การพัฒนา การเสื่อมถอย และการเปลี่ยนแปลงไปสู่รูปแบบใหม่ แม้ว่ากระบวนการทั้งหมดจะใช้เวลาเพียงระยะเวลาสั้น ๆ แต่ในวิวัฒนาการนี้ได้เปลี่ยนแปลงรสนิยมทางสุนทรียภาพของผู้คนจาก “ความสูงส่ง” มาเป็น “ความเรียบง่ายทั่วไป” ภาพประกอบในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนตอนต้นส่วนใหญ่ยังคงได้รับอิทธิพลจากแนวคิดแบบจีนดั้งเดิม และแนวคิดทางศาสนา เช่น ศาสนาพุทธ ลัทธิขงจื้อ และลัทธิเต๋า ในการนำเสนอภาพมักปรากฏเป็นการผสมผสานระหว่างเรื่องเล่าทางประวัติศาสตร์แบบดั้งเดิม ภาพหญิงสาวในชุดโบราณ หรือลวดลายมงคลพื้นบ้าน ในด้านรสนิยม ทางสุนทรียภาพจะสะท้อนถึงคุณลักษณะของ “ความสูงส่ง” (ภาพที่ 2-29) ในช่วงกลางและปลายของสาธารณรัฐจีน ด้วยการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในโครงสร้างทางสังคม ส่งผลให้อุดมการณ์ทางสังคมของผู้คนก็เปลี่ยนไปเช่นกัน ผู้คนต่างสนับสนุนความสุขทางวัตถุที่เกิดจากแพชชั่นเชิงพาณิชย์ นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงทางจิตใจและความต้องการของผู้คนก็ทำให้ภาพประกอบดั้งเดิมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาพวาดตรุษจีนไม่เหมาะสมกับวิถีชีวิตในเมืองรูปแบบใหม่และไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริโภคจำนวนมากอีกต่อไป เป็นผลให้รสนิยมทางสุนทรียภาพของอารยธรรมเมืองเริ่มสะท้อนให้เห็นในงานออกแบบกราฟิกในยุคนี้มากขึ้น ตัวอย่างเช่น รูปภาพของผู้หญิงในภาพประกอบปฏิทินในช่วงทศวรรษปี ค.ศ. 1920 และ 1930 เริ่มเปลี่ยนจากผู้หญิงที่สดใสและเรียบง่ายในชุดโบราณแบบยุคแรก ๆ มาเป็นเด็กผู้หญิงที่ทันสมัยและสดใสและมีชีวิตชีวา และภาพก็เริ่มมีบรรยากาศที่ดูใกล้ชิดกับวิถีชีวิตแบบสมัยใหม่มากขึ้น ในยุคนี้รสนิยมทางสุนทรียภาพของผู้คนเริ่มเปลี่ยนจากความงามที่เคร่งขรึมและเยียบสงบเป็นรสนิยมแบบเปิดกว้าง นำตื่นเต้นและสนุกสนาน (ภาพที่ 2-30) (Xu Lin, 2015)

ภาพที่ 2-29 ภาพประกอบโฆษณา “สาวงามสมัยโบราณและสมัยใหม่” (Xu Lin, 2015)

ภาพที่ 2-30 แฟชั่นโชว์ในช่วงทศวรรษที่ 1930 (Xu Lin, 2015)

5.2 การผสมผสานแนวคิดแบบจีนและตะวันตก

(1) การศึกษาด้านศิลปะพัฒนาไปอย่างเฟื่องฟู ศิลปะและการออกแบบในยุคแรกๆ ของจีนค่อนข้างล่าช้า โดยการพัฒนาที่มีพื้นฐานมาจากการเรียนรู้จากประเทศที่พัฒนาแล้ว ความนิยมในการไปศึกษาต่อในต่างประเทศในช่วงเวลานี้ส่งผลให้นักเรียนในประเทศจีนจำนวนมากไปศึกษาต่อในต่างประเทศ เป็นผลให้เกิดส่งเสริมการปฏิรูปและความก้าวหน้าของระบบการศึกษาของประเทศจีน ศิลปินที่กลับมาได้นำเอกลักษณ์ของศิลปะต่างประเทศกลับมา มีการเรียนรู้จุดเด่นของวัฒนธรรมตะวันตกและนำมาพัฒนาต่อ สิ่งเหล่านี้ก็ได้ส่งเสริมการพัฒนาการออกแบบกราฟิกด้วย

(2) อิทธิพลของลัทธิทางศิลปะตะวันตกที่มีต่อการออกแบบกราฟิกในสาธารณรัฐจีน ในช่วงสมัยสาธารณรัฐจีน การออกแบบกราฟิกได้รับอิทธิพลอย่างมากจากลัทธิศิลปะตะวันตก การศึกษาและการอ้างอิงงานศิลปะต่างประเทศทำให้การออกแบบของจีนมีรูปแบบที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น เกิดการผสมผสานกันระหว่างเอกลักษณ์และความหมายแฝงของวัฒนธรรมจีนและวัฒนธรรมตะวันตก จนเกิดเป็นรูปแบบทางศิลปะที่พิเศษและทรงคุณค่า ในศตวรรษที่ 20 ประเทศทางตะวันตกประสบกับความเคลื่อนไหวทางศิลปะและวัฒนธรรมอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน โดยการเคลื่อนไหวนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงขึ้นบนพื้นฐานของรากฐานที่มีอยู่ ในด้านศิลปะ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวสะท้อนให้เห็นในการพัฒนาด้านลวดลาย เครื่องประดับ งานหัตถกรรม และของตกแต่ง ซึ่งของตกแต่งเหล่านี้ถูกนำมาใช้ในงานศิลปะมากขึ้นเรื่อย ๆ และค่อย ๆ กลายเป็นกระแสหลักในการออกแบบงานศิลปะในยุค นั้น สำหรับการออกแบบกราฟิกก็ได้มีการผสมผสานระหว่างความหมายเชิงสุนทรียภาพอันแข็งแกร่งของตะวันตกเข้ากับการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกแบบตะวันออก ทำให้ได้รับความนิยมอย่างมาก และถึงแม้ว่าศิลปะและวัฒนธรรมตะวันตกจะมีผลกระทบต่อจีนค่อนข้างมาก แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนจะสูญเสียความเป็นตัวเองไป ซึ่งยังคงไว้มีลักษณะเฉพาะของยุคสมัย (Liu Dongxia, 2018)

(3) การแสดงถึงจิตวิญญาณแห่งยุคสมัย การเกิดขึ้นของขบวนการวัฒนธรรมใหม่ “4 พฤษภาคม” ได้ผลักดันกระแสศิลปะในขณะนั้นไปสู่ระดับใหม่ ความคิดและแนวความคิดของผู้คนเปลี่ยนไปและวิธีการทางสุนทรียศาสตร์ของพวกเขาได้รับผลกระทบเช่นกัน การเผยแพร่วัฒนธรรมใหม่ได้เปิดกว้างสำหรับความก้าวหน้าของศิลปะจีน และทำให้ทิศทางการพัฒนาการออกแบบกราฟิกมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น การผสมผสานเข้ากับวัฒนธรรมตะวันตกทำให้ศิลปินออกแบบกราฟิกมีวิสัยทัศน์และมุมมองที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้น มีการนำรูปแบบศิลปะตะวันตกและลัทธิศิลปะต่างๆ เข้ามาใช้ และนำองค์ประกอบที่มีความสร้างสรรค์ใหม่มาประยุกต์ใช้กับการออกแบบปกหนังสือ นอกจากนี้สภาพแวดล้อมทางการเมืองยังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรมอีกด้วย ในช่วงสงครามต่อต้านญี่ปุ่น ความไม่พอใจ การต่อสู้อันเจ็บปวด และเสียงร้องของชนชั้นแรงงานที่ต่อต้านชนชั้นปกครองได้กลายเป็นแนวคิดหรือเนื้อหาในการออกแบบกราฟิก การออกแบบปกหนังสือ

หลายเล่มในช่วงเวลานี้ได้สะท้อนให้เห็นถึงความกังวลของผู้รู้หนังสือต่อความรุ่งเรืองและล่มสลายของประเทศ หนังสือได้กลายเป็นสื่อกลางที่สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะของศิลปะแห่งยุคสมัยอย่างเต็มที่ (Liu Dongxia, 2018)

โดยสรุป เมื่อเปรียบเทียบกับยุคปัจจุบัน สื่อในการสื่อสารในสมัยสาธารณรัฐจีนยังไม่ค่อยได้รับการพัฒนา การออกแบบกราฟิกถือเป็นสื่อสำคัญในการเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม จาก “การมีส่วนร่วมของปัญญาชน” สู่ “การศึกษาต่างประเทศ” จาก “การหยิบยืม” สู่ “ศิลปะของชนชาติ” สุดท้ายเป็นการสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิมของประเทศ และเรียนรู้เทคนิคจากศิลปะตะวันตก อีกทั้งยังเป็นนำศิลปะตะวันออกและตะวันตกมาผสมผสานเข้าด้วยกัน และค้นหาแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมกับรูปแบบทางศิลปะของตัวเอง นอกจากนี้ความหมายแฝงทางจิตวิญญาณอันหลากหลายในการออกแบบกราฟิกก็ได้ชี้นำจิตสำนึกด้านสุนทรียภาพของสาธารณชน ส่งเสริมความก้าวหน้าของศิลปะและวัฒนธรรมใหม่ของจีน และได้กลายเป็นมรดกทางภาพอันล้ำค่า

6. ผลงานการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน (ค.ศ. 1912 ถึง ค.ศ. 1937)

ในช่วงสมัยสาธารณรัฐจีน เนื่องจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการพิมพ์และความเจริญรุ่งเรืองของอุตสาหกรรมหนังสือพิมพ์และวารสาร การออกแบบกราฟิกจึงกลายเป็นวิธีสำคัญในการถ่ายทอดข้อมูลต่าง ๆ ช่วยส่งเสริมผลิตภัณฑ์และกิจกรรมสู่สาธารณะ และเป็นหนึ่งในวิธีการหลักในการ เผยแพร่ข้อมูลและส่งเสริมแนวคิดในขณะนั้น ขณะเดียวกัน ยังสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มทางสังคม วัฒนธรรม และสุนทรียภาพในยุคหนึ่งอีกด้วย มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญในด้านสุนทรียภาพและวัฒนธรรม สะท้อนถึงปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมที่หลากหลายในช่วงเวลานั้น ผลงานเหล่านี้ล้วนแฝงไว้ด้วยจิตวิญญาณและคุณค่าของยุคสมัย ตลอดจนมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอยู่ในระดับสูง ยกตัวอย่างเช่น

โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “The Difficult Couple” ในปี ค.ศ. 1913 เปรียบเสมือนผู้บุกเบิกโปสเตอร์ภาพยนตร์ของประเทศจีน ภาพยนตร์ในยุคแรกเป็นภาพยนตร์ขาวดำ การออกแบบโปสเตอร์ก็ค่อนข้างเรียบง่าย โดยส่วนใหญ่จะใช้ตัวอักษรเป็นหลัก และใช้สีขาวและดำ เหมือนกันบทความในหนังสือพิมพ์ที่เป็นการแนะนำภาพยนตร์สั้น ๆ ที่ประกอบด้วยชื่อภาพยนตร์ ชื่อนักแสดง ผู้เขียนบท วันที่ออกฉาย ซึ่งโปสเตอร์ในยุคนี้ก็ใช้รูปแบบของตัวอักษรที่เรียบง่ายเพื่อแนะนำข้อมูลสำคัญ เช่น นักแสดง โครงเรื่อง และเวลาออกฉาย

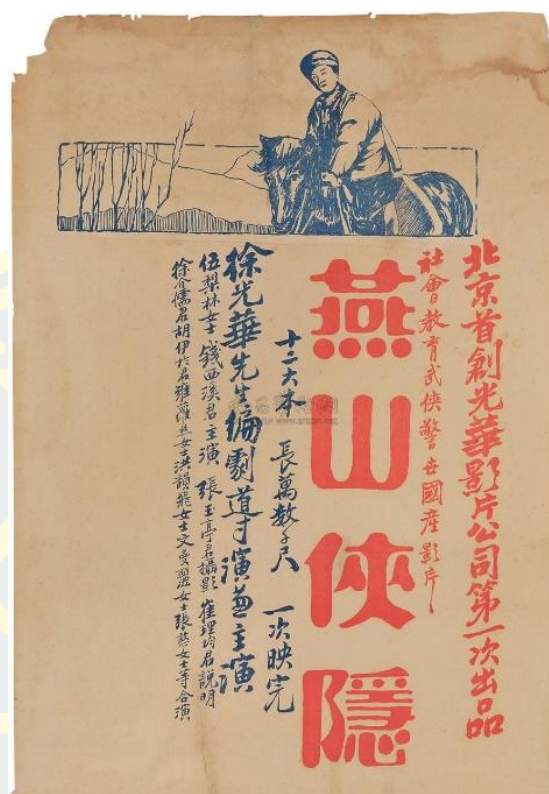
ภาพที่ 2-31 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “The Difficult Couple” (<https://image.baidu.com>)

ในโฆษณาผ้าไหม “เหล่าจื๊วจาง” ที่ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ ในปี ค.ศ.1928 มีการวาดของผู้หญิงสองคนที่ด้านบนของภาพ มีผมเปียห้อยเหมือนพระยาลงมาทั้งสองด้านของภาพ สัญลักษณ์ของภาพในลักษณะนี้มักจะรักษาได้รับการออกแบบมาโดยเฉพาะ นอกจากนี้รูปทรงยังเป็นไปตามกฎของความ เป็นหนึ่งเดียว ความสมมาตร และความสมดุล และเมื่อผสมผสานเข้ากับชื่อเครื่องหมายการค้า และชื่อของบริษัทก็กลายเป็นรูปทรงกลมหรือสี่เหลี่ยม ซึ่งเป็นการเพิ่มความสวยงามแบบจีนให้กับโฆษณาทางหนังสือพิมพ์ที่ค่อนข้างมีความน่าเบื่อ

ภาพที่ 2-32 โฆษณาทางหนังสือพิมพ์ (Liu Shen'ao, 2019)

โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “วีรบุรุษแห่งเขาเยียนซาน” ที่ผลิตโดยบริษัทกวางหัวฟิล์มในปี ค.ศ.1926 เป็นโปสเตอร์สียุคแรก ๆ ของประเทศจีน จากภาพที่ปรากฏบนโปสเตอร์พบว่าการแบ่งโครงสร้างของโปสเตอร์ออกเป็นส่วนบนและส่วนล่าง ส่วนบนประกอบด้วยเรื่องราวของตัวละครเป็นหลัก ส่วนล่างประกอบด้วยตัวอักษรเป็นหลัก โดยมีสีแดงและสีเหลืองเป็นสีหลัก ส่วนบนและส่วนล่างมีการแบ่งส่วนกันอย่างชัดเจน เน้นให้เห็นถึงแนวคิดและเนื้อหาของภาพยนตร์ออกมาอย่างโดดเด่น และถึงแม้ว่าการจัดองค์ประกอบภาพจะดูแข็งทื่อ แต่เมื่อเทียบกับโปสเตอร์ช่วงก่อนปี ค.ศ. 1920 พบว่าการออกแบบโปสเตอร์ในยุคนี้มีความแปลกใหม่ เพราะมีการผสมผสานภาพวาดเรื่องราวของตัวละครและไม่จำกัดอยู่เพียงรูปทรงเรขาคณิตและการออกแบบตัวอักษรอีกต่อไป

ภาพที่ 2-33 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “วีรบุรุษแห่งเขาเยียนซาน”

(<https://auction.artron.net/paimai-art95755553/>)

ในปี 1928 เจิ้ง ม่านถั่ววาดภาพโฆษณาทางปฏิทินให้กับบริษัทกว้างเซิงหัง ตรงกลางเป็นจุดศูนย์กลางของปฏิทินโดยเป็นภาพของเด็กผู้หญิง สุนัขพาสตรี และบรรยากาศของวิถีชีวิตสมัยใหม่ ด้านซ้ายและด้านขวาเป็นปฏิทินรายปีซึ่งมี 12 เดือน ส่วนด้านบนและด้านล่างจะเป็นชื่อผลิตภัณฑ์หรือผู้ผลิต กรอบด้านนอกเป็นการผสมผสานอย่างชาญฉลาดระหว่างรูปทรงเรขาคณิตและลวดลายดอกไม้ธรรมชาติต่าง ๆ ซึ่งมีความหนาแน่นอย่างเหมาะสมและกระจายอย่างสมมาตร ไม่เพียงแต่ให้ความรู้สึกถึงความเป็นหนึ่งเดียวเท่านั้น แต่ยังเน้นถึงเนื้อหาของการโฆษณาให้มีความโดดเด่นอีกด้วย

ภาพที่ 2-34 ปฏิทินของบริษัทกว้างเซ่งหัง (Zheng Mantuo, 1928)

ภาพที่ 2-35 คือการออกแบบเครื่องหมายการค้าของ “แบรนด์ Cow Head” ในปี ค.ศ. 1930 และภาพที่ 2-36 คือการออกแบบเครื่องหมายการค้า “แบรนด์ Cow Head” ในปี ค.ศ. 1934 เครื่องหมายการค้าทั้ง 2 แบบนี้แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงแนวคิดของการออกแบบเครื่องหมายการค้าของเซี่ยงไฮ้ในยุคปัจจุบันได้อย่างชัดเจน จากตัวอย่างของการออกแบบเครื่องหมายการค้าชุดนี้แสดงให้เห็นว่าการออกแบบเครื่องหมายการค้าในช่วงปี ค.ศ. 1930 ยังคงแสวงหาการตกแต่งที่หลากหลายและการออกแบบที่ซับซ้อน แต่ในปี ค.ศ. 1934 ไม่ว่าจะเป็นลวดลายแบบมินิมอล การจัดวางเชิงพื้นที่ของตัวอักษรและกราฟิก หรือแม้แต่ปากของวัวที่ตั้งใจยื่นออกไปนอกวงกลมก็ได้สอดคล้องกับแนวคิดการออกแบบ “ภาพลักษณ์” ที่ได้รับความนิยมทั่วโลกในขณะนั้น

ภาพที่ 2-35 การออกแบบเครื่องหมายการค้าของ “แบรนด์ Cow Head” ในปี ค.ศ. 1930 (Huang Yanhua, 2014)

ภาพที่ 2-36 การออกแบบเครื่องหมายการค้าของ “แบรนด์ Cow Head” ในปี ค.ศ. 1934 (Huang Yanhua, 2014)

โดยสรุป สมัยสาธารณรัฐจีนเป็นช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงของสังคมจีน ด้วยการพัฒนาของเทคโนโลยีและวัสดุการพิมพ์ที่ทันสมัย ส่งผลให้รูปแบบทางธุรกิจในสมัยสาธารณรัฐจีนได้รับการพัฒนาจากการวิธีการแสดงออกแบบเดิม ๆ ไปสู่รูปแบบที่มีความทันสมัยที่มีความสมเหตุสมผล แปลกใหม่ และมีความหลากหลายมากขึ้น ซึ่งการออกแบบกราฟฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนก็ได้อาศัยวัฒนธรรมและรูปแบบทางธุรกิจเชิงพาณิชย์นี้พัฒนาจากช่วงเริ่มต้น ไปสู่ช่วงพัฒนา และช่วงแห่งความเจริญรุ่งเรือง สุดท้ายก็ได้ก้าวข้ามออกจากแนวทางแบบดั้งเดิม พร้อมกับบูรณาการและเชื่อมโยงเข้ากับศิลปะการออกแบบของโลก

แนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.1 ทฤษฎีพฤติกรรมความรู้

การทำความเข้าใจกับสิ่งต่าง ๆ ของมนุษย์จะต้องมีการเกิดความทรงจำแรกผ่าน อวัยวะรับสัมผัสของตนเอง จากนั้นจึงจะสามารถศึกษาและเข้าใจแก่นแท้ของสิ่งต่าง ๆ ได้ กิจกรรมทางประสาทสัมผัสและการรับรู้เป็นจุดเริ่มต้นของมนุษย์ในการทำความเข้าใจกับสิ่งภายนอก ความทรงจำแรกที่ได้รับจากกิจกรรมทางประสาทสัมผัสและการรับรู้คือ “ภาพลักษณ์” ของสิ่งที่เป็นรูปธรรม สิ่งที่เป็นรูปธรรมนั้นมีสีสันและมีความหลากหลายอย่างไม่สิ้นสุด ดังนั้น “ภาพลักษณ์” จึงเป็นเรื่องที่ปรากฏและพบเห็นได้ทั่วไป เพราะฉะนั้น ในการค้นหาความรู้ของมนุษย์ จึงเกิดการศึกษเกี่ยวกับภาพลักษณ์ประเภทต่างๆ ขึ้น

ปัญหาภาพลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวถูกหยิบยกขึ้นมาพร้อมกับประเด็นเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวสมัยใหม่และการพัฒนาการท่องเที่ยวระดับภูมิภาค การวางแผน การก่อสร้าง การดำเนินงานและการจัดการ ซึ่งประเด็นด้านภาพลักษณ์การท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาในเรื่องของภาพลักษณ์ที่มีผลต่อการรับรู้ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยว โดยเป้าหมายสูงสุดของการศึกษาในประเด็นนี้ก็คือการให้พื้นฐานและแนวทางสำหรับการประยุกต์ใช้และการออกแบบภาพลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งจะช่วยเพิ่มความน่าดึงดูดและความสามารถในการแข่งขันของสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ (Li Leilei, 2008)

ดังนั้น พฤติกรรมความรู้ของผู้คนจึงมีบทบาทสำคัญในการออกแบบกราฟิกของภาพลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว โดยประเด็นสำคัญของพฤติกรรมความรู้ของผู้คนที่มีบทบาทในการออกแบบกราฟิกมีดังนี้

(1) แรงดึงดูดทางสายตา: รูปแบบการรับรู้ของผู้คนส่งผลต่อความน่าดึงดูดใจของงานออกแบบกราฟิก นักออกแบบสามารถบรรลุสิ่งนี้ได้โดยการดึงดูดความสนใจของผู้คนให้มุ่งความสนใจไปที่ข้อมูลสำคัญในการออกแบบผ่านการสร้างแรงดึงดูดทางสายตาได้ โดยใช้หลักการออกแบบ เช่น หลักการลำดับชั้นของภาพ การตัดกันของสี เป็นต้น

(2) การประมวลผลข้อมูล: ความสามารถทางการรับรู้ของผู้คนส่งผลต่อการประมวลผลและความเข้าใจต่อข้อมูลในการออกแบบกราฟิก รูปแบบการออกแบบที่เรียบง่าย โครงสร้างข้อมูลที่ชัดเจน และเนื้อหาข้อความที่เข้าใจง่ายจะช่วยลดภาระในการประมวลผลข้อมูล ทำให้งานออกแบบได้รับการยอมรับและเข้าใจได้ง่ายขึ้น

(3) ความรู้สึกร่วมทางอารมณ์: งานออกแบบกราฟิกมักจะกระตุ้นความรู้สึกร่วมทางอารมณ์ของผู้คน ดังนั้นจึงกระตุ้นการสะท้อนและการตอบสนองทางอารมณ์ของพวกเขา นักออกแบบสามารถสร้างการออกแบบที่สะกดตาและน่าดึงดูดยิ่งขึ้นโดยการกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกของผู้คนโดยการเลือกองค์ประกอบการออกแบบที่เหมาะสม เช่น รูปภาพ สี และแบบอักษร

(4) ภูมิหลังทางวัฒนธรรมและสังคม: ภูมิหลังทางวัฒนธรรมและสังคมของผู้คนกำหนดแนวคิดและค่านิยมด้านสุนทรียภาพของตน ซึ่งจะส่งผลต่อความเข้าใจและการยอมรับในการออกแบบกราฟิก นักออกแบบจำเป็นต้องพิจารณาภูมิหลังทางวัฒนธรรมและสังคมของกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้แน่ใจว่าการออกแบบนั้นโดนใจผู้ชมและถ่ายทอดข้อความที่ต้องการ

(5) พฤติกรรมและการโต้ตอบ: พฤติกรรมและการโต้ตอบของผู้คนส่งผลต่อการใช้งานและประสบการณ์ที่มีต่อการออกแบบกราฟิก นักออกแบบสามารถทำให้ผู้คนเกิดปฏิสัมพันธ์กับงานออกแบบในรูปแบบเฉพาะผ่านวิธีการต่างๆ เช่น การออกแบบส่วนต่อประสานกับผู้ใช้ การออกแบบการโต้ตอบ และการออกแบบประสบการณ์ผู้ใช้ ซึ่งจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายในการออกแบบและปรับปรุงประสบการณ์ผู้ใช้

โดยสรุป การรับรู้และพฤติกรรมของผู้คนมีบทบาทสำคัญในงานออกแบบกราฟิก ผู้คนในยุคปัจจุบันชื่นชอบสไตล์การออกแบบที่เรียบง่ายและเป็นเอกลักษณ์ ให้ความสำคัญกับการสร้างผลกระทบทางสายตาและการสะท้อนอารมณ์ ชื่นชอบงานที่ผสมผสานระหว่างองค์ประกอบดั้งเดิมและความงามสมัยใหม่ และเน้นความสมดุลระหว่างการแสดงออกและเนื้อหาทางวัฒนธรรม ซึ่งจำเป็นต้องเข้าใจลักษณะทางจิตใจและพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายอย่างลึกซึ้ง เพื่อสร้างผลงานที่สามารถดึงดูดความสนใจ กระตุ้นปฏิกิริยาทางอารมณ์ในเชิงบวก และบรรลุเป้าหมายในการออกแบบ

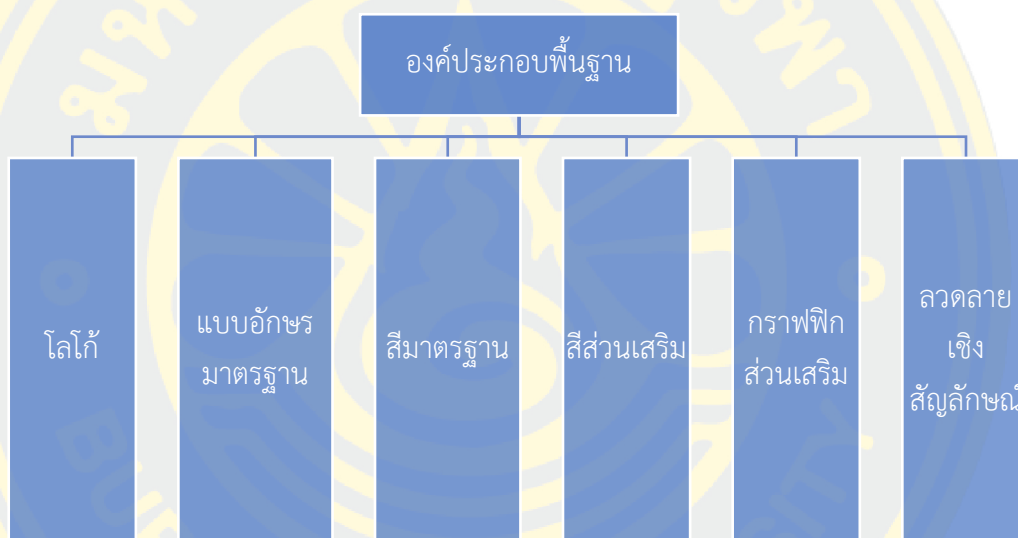
1.2 ทฤษฎีการออกแบบภาพลักษณ์

CIS เป็นตัวย่อของ Corporation Identity System มีต้นกำเนิดในยุโรป เดบิตในสหรัฐอเมริกา และแพร่หลายในญี่ปุ่น CIS ในฐานะที่เป็นระบบอัตลักษณ์องค์กรมักจะประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ อัตลักษณ์ทางแนวคิด Mind Identity (MI) อัตลักษณ์ทางพฤติกรรม Behavior Identity (BI) และอัตลักษณ์ทางภาพ Visual Identity (VI) ใน CIS องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดคือระบบอัตลักษณ์ทางภาพ ซึ่งอัตลักษณ์ทางภาพครอบคลุมถึงองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น ตัวอักษรมาตรฐาน โลโก้ และสีมาตรฐาน และสามารถเปลี่ยนองค์ประกอบเชิงนามธรรม เช่น วัฒนธรรมและปรัชญาให้เป็นสัญลักษณ์ที่เป็นรูปธรรมเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ใน CIS การออกแบบอัตลักษณ์ทางภาพมีเสน่ห์ดึงดูดมากที่สุด และสามารถได้รับการยอมรับและเป็นที่ชื่นชอบจากสาธารณชน ซึ่งมีความสำคัญเชิงปฏิบัติอย่างลึกซึ้งในการการสร้างแบรนด์ (Song Yiqin, 2007)

(1) การสื่อสารภาพลักษณ์

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ด้วยการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ภาพลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวจึงกลายเป็นพื้นที่หลักของการแข่งขันในตลาดการท่องเที่ยว ดังนั้น เพื่อสร้างภาพลักษณ์ให้กับสถานที่ท่องเที่ยว ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการจำนวนมากได้นำแนวคิดของระบบอัตลักษณ์ทางภาพมาใช้ในการพัฒนาและกำหนดรูปแบบของสถานที่ท่องเที่ยว และทฤษฎีภาพลักษณ์การท่องเที่ยวในภูมิภาคก็เป็นการสนับสนุนทางทฤษฎีที่สำคัญสำหรับกลยุทธ์ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของจุดชมวิว

ประการแรก ในระบบการออกแบบ องค์ประกอบพื้นฐานของระบบอัตลักษณ์ทางภาพประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2-37 องค์ประกอบพื้นฐานของระบบอัตลักษณ์ทางภาพ (Y.Tian, 2023)

องค์ประกอบพื้นฐานของระบบภาพลักษณ์ของจุดชมวิวกวาทองเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

โลโก้: โดยทั่วไป เมื่อออกแบบโลโก้สำหรับสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะต้องพิจารณาทิศทางศาสตร์ของสถานที่ท่องเที่ยว โดยสามารถใช้รูปภาพจริงที่มีลักษณะเฉพาะหรือรูปภาพที่ออกแบบใหม่มาใช้ในการออกแบบโลโก้ก็ได้ การออกแบบโลโก้ของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะต้องเน้นย้ำถึงประสบการณ์การใช้งานและคุณลักษณะของพื้นที่ที่มีความโดดเด่นออกมา

แบบอักษรมาตรฐาน: ในระบบอัตลักษณ์ทางภาพของการท่องเที่ยว สัญลักษณ์ที่พบบ่อยที่สุดคือตัวอักษร ไม่ว่าจะเป็นป้ายถนน ป้ายต่างๆ แผนที่ท่องเที่ยว คู่มือการเดินทาง ล้วนก็มีการใช้แบบอักษรทั้งหมด

สีมาตรฐาน: สีเป็นสิ่งที่กระตุ้นที่ทำให้นักท่องเที่ยวมองเห็นได้ชัดเจน การออกแบบสีที่เหมาะสมสามารถสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวได้

องค์ประกอบพื้นฐานของระบบอัตลักษณ์ทางภาพของจุดชมวิวกวาทองเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพัฒนามาจากระบบอัตลักษณ์องค์กร ซึ่งรวมถึงโลโก้ แบบอักษรมาตรฐาน และสีมาตรฐาน และด้วยองค์ประกอบทั้ง 3 ที่เป็นหัวใจสำคัญนี้จึงทำให้เกิดระบบการออกแบบเอกลักษณ์ทางภาพของจุดชมวิวกวาทองเที่ยวเชิงวัฒนธรรมขึ้น โดยองค์ประกอบหลักที่สำคัญที่สุดคือโลโก้ ถือได้ว่าเป็นพลังสำคัญที่ช่วยส่งเสริมองค์ประกอบภาพทั้งหมด

ต่อมา การประยุกต์ใช้คือการนำองค์ประกอบพื้นฐานมาประยุกต์ใช้กับด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์กร ซึ่งการประยุกต์ใช้ระบบอัตลักษณ์ขององค์กรโดยพื้นฐานประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2-38 การประยุกต์ใช้ระบบอัตลักษณ์ขององค์กรโดยพื้นฐาน (Y.Tian, 2023)

การประยุกต์ใช้ระบบภาพลักษณ์ของจุดชมวิวกวาทองเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

การออกแบบตัว: ส่วนใหญ่จะเป็นการย่อให้เห็นภาพรวมของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

การโฆษณาประชาสัมพันธ์: ใช้โฆษณาผ่านสื่อมวลชนต่าง ๆ ได้แก่ โฆษณาทางหนังสือพิมพ์ โฆษณาทางนิตยสาร โฆษณาทางทีวี โฆษณาออนไลน์ ยังรวมถึง การส่งข้อความส่วนตัว (DM) ไปสเตอร์ ฟोनออน กล่องไฟ เลือกสื่อที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ ด้านหนึ่ง เป็นการถ่ายทอดข้อมูลองค์กร และอีกด้านหนึ่งเป็นการเผยแพร่และนำเสนอภาพลักษณ์ของบริษัทสู่สาธารณะเพื่อเพิ่มชื่อเสียงและการเป็นที่รู้จักให้กับองค์กร

การออกแบบการบริการในจุดชมวิว ได้แก่ น้ำพุ อ่างล้างหน้า ตู้โทรศัพท์สาธารณะ หอนาฬิกา และถังขยะสำหรับบริการนักท่องเที่ยว

ป้ายสิ่งแวดล้อม: ในการท่องเที่ยว การขนส่งถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ป้ายสิ่งแวดล้อมพิเศษจะนำประสบการณ์การเดินทางที่โดดเด่นมาสู่นักท่องเที่ยว ดังนั้นควรออกแบบและติดตั้งป้ายที่โดดเด่นและสร้างสรรค์ในสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

การออกแบบเครื่องแต่งกาย: การบริการของมัคคุเทศก์และพนักงานบริการในสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความแตกต่างกัน แต่ทั้งหมดควรสะท้อนถึงลักษณะเฉพาะของพื้นที่และสอดคล้องกับภาพลักษณ์โดยรวมของสถานที่ท่องเที่ยว

บรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์: ผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์ในแหล่งท่องเที่ยวมีการผสมผสานองค์ประกอบท้องถิ่นเข้ากับบรรจุภัณฑ์ ใช้บรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ มีความคิดสร้างสรรค์และความหมายแฝงทางวัฒนธรรมมาว่าโอกาสที่ดีสำหรับการพัฒนาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ พัฒนาผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมสร้างสรรค์คุณภาพสูงเพื่อดึงดูดการท่องเที่ยวและส่งเสริมการบริโภคการท่องเที่ยว

(2) การเผยแพร่คุณค่าทางวัฒนธรรม

การออกแบบภาพลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สามารถนำจิตวิญญาณและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของย่านการค้ามาทำการออกแบบเชิงสร้างสรรค์ และนำไปใช้กับสื่อ นิเทศ เช่น ป้ายและโปสเตอร์ เพื่อให้ผู้คนเข้าใจความหมายแฝงทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการสะท้อนถึงคุณค่าทางวัฒนธรรม ภาพลักษณ์เป็นสื่อกลางของย่านวัฒนธรรมสามารถถ่ายทอดและแสดงออกถึงเอกลักษณ์และความหมายแฝงของวัฒนธรรมได้ โดยกระบวนการออกแบบภาพลักษณ์คือการสร้างภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมผ่านการสำรวจแหล่งที่มาของวัฒนธรรม สรุปลักษณะทางวัฒนธรรม ค้นพบเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ถอดองค์ประกอบสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม จากนั้นหยิบยกแก่นแท้ของวัฒนธรรมออกมาเพื่อสร้างภาพลักษณ์ให้กับวัฒนธรรม วัฒนธรรมหลักของย่านวัฒนธรรมคือหัวใจหลักของการออกแบบภาพลักษณ์ โดยสามารถทำการถอดเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและการออกแบบที่สร้างสรรค์เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ประกอบทางภาพที่มีความสำคัญเชิงสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรม จากนั้นนำไปประยุกต์ใช้ในป้าย สินค้า โปสเตอร์ และโฆษณาเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้คน สร้างความประทับใจให้กับผู้คน เพื่อให้ผู้คนรับรู้และเข้าใจความหมายแฝงของวัฒนธรรม ซึ่งจะทำให้เกิดการยกระดับคุณค่าทางวัฒนธรรม (Si Yuliang, 2021)

1.3 ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์

การเกิดขึ้นของสุนทรียภาพในการออกแบบมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการพัฒนาทางสุนทรียภาพ ในศตวรรษที่ 20 การวิจัยเกี่ยวกับสุนทรียศาสตร์ได้เปลี่ยนจากการศึกษาเกี่ยวกับความงามและภววิทยาเกี่ยวกับสุนทรียภาพมาเป็นสาขาศิลปะ จากนั้นจึงขยายไปสู่สาขาการออกแบบโดยสุนทรียภาพในการออกแบบ อันดับแรกจะมุ่งเน้นไปที่การศึกษาประเด็นเกี่ยวกับสุนทรียศาสตร์ เช่น ธรรมชาติและกฎความงามของการออกแบบสมัยใหม่ การวิจัยประเภทนี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้การออกแบบเกิดขึ้นได้จริงเท่านั้น แต่ยังทำให้งานออกแบบมีความสวยงามสมบูรณ์อีกด้วย ไม่เพียงแต่ทำให้ผลิตภัณฑ์ใช้งานได้จริงเท่านั้น แต่ยังสร้างการออกแบบที่ทั้งสมเหตุสมผลและสวยงามอีกด้วย การออกแบบที่สวยงามเป็นการสร้างสรรค์ทางจิตวิญญาณที่นอกเหนือไปจากปัจจัยด้านการใช้งานจริง (Song Yiqin, 2011, P.67)

(1) เอกลักษณะทางสุนทรียภาพในการออกแบบกราฟิก

ความเป็นระเบียบเรียบร้อย: ความสม่ำเสมอและต่อเนื่องแสดงให้เห็นถึงสถานะที่มั่นคงและต่อเนื่องซึ่งเกิดจากกฎเกณฑ์ที่เกิดขึ้น ๑ การออกแบบกราฟิกเน้นย้ำถึงความงามที่เป็นระบบระเบียบ ใช้วิธีการปรับปรุงรูปร่างเพื่อแสดงภาพที่มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย ในด้านของความสวยงามทางสายตาจะแสวงหาความสมดุล ซึ่งการจัดองค์ประกอบเช่นนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงเส้นทางการศิลปะอันเป็นเอกลักษณ์ ส่วนในด้านของการแสดงออกทางศิลปะก็แสดงให้เห็นภาพที่มีความแข็งแกร่ง

แรงกระทบต่อสายตา: ศิลปะการออกแบบกราฟิกมีพื้นฐานมาจากการสร้างสรรค์ทางสุนทรียภาพ โดยมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพ คำ และสี ซึ่งมีผลกระทบอย่างมากต่อประสาทสัมผัสของผู้คน จากมุมมองของผลลัพธ์ทางภาพ ภาพที่เกิดขึ้นจะขึ้นอยู่กับการใช้และการพัฒนาวัสดุในการออกแบบเป็นหลัก การออกแบบกราฟิกจะต้องแสดงเนื้อหาเกี่ยวข้องออกมา และเพื่อให้บรรลุผลที่ดีขึ้น การออกแบบกราฟิกจึงต้องทำให้ภาพที่ได้เกิดแรงปะทะทางสายตาต่อผู้คน

ความเป็นศิลปะ: ภายใต้ยุคใหม่นี้ เพื่อให้การออกแบบกราฟิกพัฒนาไปอย่างยั่งยืนและมั่นคง การออกแบบจะต้องแสดงให้เห็นถึงความเป็นศิลปะ ซึ่งจะทำให้ผลลัพธ์ในการโฆษณาของผลิตภัณฑ์ดีขึ้น และยังช่วงเพิ่มมูลค่าทางธุรกิจและครองพื้นที่ในตลาดได้มากยิ่งขึ้นอีกด้วย และหากการออกแบบกราฟิกสามารถทนต่อการทดสอบและการยอมรับของตลาดได้ก็จะทำให้สามารถสะท้อนถึงคุณค่าการออกแบบได้ ผลลัพธ์ของการออกแบบกราฟิกเป็นผลจากการพัฒนาตลาด และตลาดก็มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาการออกแบบกราฟิกเช่นกัน (Song Yang, 2022)

1.4 ทฤษฎีสัญศาสตร์

“ทฤษฎีสัญศาสตร์ของ Charles Sanders Peirce” หมายถึงศาสตร์ในการศึกษาระบบสัญลักษณ์ระหว่างภาพที่เห็นและความหมายที่อยู่ภายใน เป็นทฤษฎีที่เสนอโดยชาร์ลส์ แซนเดอร์ส เพียร์ส (Charles H. Peirce) นักภาษาศาสตร์จากมหาวิทยาลัยยูทาห์ในสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายการผลิตสัญลักษณ์ในวัฒนธรรมของมนุษย์ และวิธีใช้สัญลักษณ์ในการแสดงออก สัญศาสตร์ของเพียร์สมีบทบาทสำคัญในการวิจัยทางสังคมวิทยาในปัจจุบันโดยเฉพาะในการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารระหว่างบุคคล และยังมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความเข้าใจและการแก้ปัญหาสังคม

แนวคิดพื้นฐานของสัญศาสตร์ของเพียร์ส คือ สัญลักษณ์เป็นระบบของภาพที่เห็นและความหมายที่อยู่ภายใน ซึ่งสามารถใช้เพื่อแสดงอารมณ์หรือความหมายร่วมกันได้ ภาพที่เห็นของสัญลักษณ์หมายถึงโครงสร้างของตัวสัญลักษณ์ ส่วนความหมายที่อยู่ภายในหมายถึงสิ่งที่สัญลักษณ์นั้นต้องการสื่อหรือถ่ายทอดความหมายออกมา ตัวอย่างเช่น สัญลักษณ์ตัวอักษรสามารถใช้เพื่อแสดงความหมายของคำ ในขณะที่สัญลักษณ์ของรูปภาพสามารถใช้เพื่อแสดงแนวคิดได้ เพียร์สเชื่อว่าระบบสัญลักษณ์ที่แตกต่างกันสามารถสร้างการแสดงออกในรูปแบบที่ต่างกัน และทำให้สัญลักษณ์มีความหมายได้ (Charles Sanders Peirce & Zhao Xingzhi, 2014)

สัญลักษณ์ทางภาพของเมืองเป็นสัญลักษณ์ที่สื่อสารด้วยภาพของเมือง เช่น ป้าย หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ สัญลักษณ์ทางภาพของเมืองถือเป็นแกนหลักของระบบอัตลักษณ์ทางภาพของเมือง ข้อมูลของเมืองที่ซับซ้อนจะถูกถ่ายทอดผ่านตัวอักษร กราฟิก และสื่อออกมาอย่างเรียบง่าย มีเหตุผลและเป็นระเบียบ ซึ่งจะช่วยยกระดับความสามารถในการจดจำสัญลักษณ์ทางภาพของเมือง ทำให้เมืองสามารถพัฒนาไปอย่างรวดเร็วและยังช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันอีกด้วย (Liu Ren, 2018)

ตามทฤษฎีพื้นฐานของสัญศาสตร์ของเพียร์ส สัญลักษณ์เป็นระบบระบบของภาพที่เห็นและความหมายที่อยู่ภายใน ความหมายที่อยู่ภายในของเมืองคือจิตวิญญาณและแนวคิดที่ไม่เป็นรูปธรรมของเมืองที่นำเสนอหรือแสดงออกผ่านวัตถุบางอย่าง หรือสื่อนัยทางจิตวิทยาแก่ผู้คนผ่านวัตถุ ในด้านหนึ่งความหมายที่อยู่ภายในของเมืองเป็นการชดเชยข้อบกพร่องของป้ายในเมือง เป็นการเสริมความหมายให้กับสัญลักษณ์ที่มองเห็นได้ของเมือง ในอีกด้านหนึ่ง ความหมายที่อยู่ภายในของเมืองก็สามารถทำให้เป็นรูปธรรมแล้วผสมผสานรวมเข้ากับป้ายของเมืองโดยตรงกลายเป็นสัญลักษณ์ของเมือง

คุณลักษณะของสัญลักษณ์ทางภาพของเมืองมีดังนี้

(1) เข้าใจง่าย: ความเข้าใจง่ายคือ ผลลัพธ์ของความง่ายในการระบุตัวตนและความง่ายในการทำ ความเข้าใจ ซึ่งความเข้าใจง่ายต้องมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ สัญลักษณ์ทางภาพของเมือง จะใช้ภาษาทางกราฟิกที่เรียบง่าย ชัดเจน แม่นยำ และมีชีวิตชีวาในการถ่ายทอดข้อมูลเมืองที่ซับซ้อน ซึ่งจะทำให้ผู้คนเข้าใจและยอมรับได้ง่าย และยังทำให้เกิดแรงกระแทกทางสายตาที่แข็งแกร่งอีกด้วย สำหรับสัญลักษณ์ทางภาพของเมือง การจดจำจะช่วยเพิ่มมูลค่าของการดำรงอยู่ของเมือง และความง่ายในการทำ ความเข้าใจก็เป็นคุณลักษณะพื้นฐานที่สุดของการออกแบบสัญลักษณ์ทางภาพให้กับเมือง

(2) ความแตกต่าง: ความแตกต่างหมายถึงความแตกต่างระหว่างสิ่งต่าง ๆ (ความแตกต่างภายนอก) และความแตกต่างในตัวเอง (ความแตกต่างภายใน) ความแตกต่างของสัญลักษณ์ทางภาพของเมืองส่วนใหญ่หมายถึงความแตกต่างภายนอก ซึ่งหมายถึงความแตกต่างระหว่างเมืองกับเมืองที่แสดงให้เห็นว่าไม่มีสิ่งเหมือนกันในโลกอย่างแน่นอน แต่ละเมืองก็มีลักษณะเฉพาะของตัวเอง ซึ่งหมายถึงเมืองแต่ละเมืองจะมีสัญลักษณ์ทางภาพของเมืองที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ในภาพลักษณ์ของเมืองต่าง ๆ ก็จะประกอบหรือซ่อนแฝงไว้ด้วยประวัติศาสตร์ในอดีตของเมือง เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเมืองในปัจจุบัน และการวางแผนเชิงกลยุทธ์ในอนาคตของเมือง สัญลักษณ์ทางภาพของเมืองจะช่วยให้ผู้คนรับรู้ถึงบุคลิกภาพที่โดดเด่นของภาพลักษณ์เมือง ซึ่งแต่ละเมืองก็มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน (Liu Ren, 2018)

(3) ความสอดคล้อง: สัญลักษณ์ทางภาพของเมืองจะมีความ “สอดคล้อง” และ “ลงตัว” กับจิตวิญญาณ ความหมายแฝง และวัฒนธรรมของเมือง ซึ่งเป็นการผสมผสานที่ลงตัวระหว่างรูปแบบและความหมายเชิงสัญลักษณ์ของภาพเมือง การออกแบบสัญลักษณ์ทางภาพของเมืองต้องเริ่มต้นจากเอกลักษณ์และวัฒนธรรมในภูมิภาคของเมือง และต้องสอดคล้องกับเศรษฐกิจ การเมือง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของชาติ ต้องไม่ใช่เกิดจากความคิดส่วนตัวของนักออกแบบ ต้องเริ่มจากความต้องการทางจิตวิทยาของผู้คน พิจารณาประสบการณ์การมองเห็นของผู้คนในพื้นที่ ต้องสอดคล้องกับความรู้สึกของเวลา พื้นที่ และความรู้สึกทางสุนทรียภาพของผู้คน แล้วสร้างออกมาเป็นสัญลักษณ์ทางภาพของเมืองที่มีลักษณะเฉพาะของเมือง

(4) การสื่อความหมาย: หมายถึงการใช้ภาพหรือคำบางคำที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ซับซ้อน แนวคิดเชิงนามธรรมเพื่อแสดงความหมาย การสื่อความหมายของสัญลักษณ์ทางภาพของเมืองจะมุ่งเน้นไปที่การใช้เทคนิคเชิงสัญลักษณ์เพื่อถ่ายทอดความหมายแฝงทางแนวคิดของเมืองผ่านกราฟิกที่เป็นรูปธรรมหรือนามธรรม สัญลักษณ์ทางภาพของเมืองคือจิตวิญญาณและแนวคิดที่ไม่ใช้วัตถุของเมือง ซึ่งมักจะนำเสนอและถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของสัญลักษณ์ ซึ่งการสื่อความหมายเป็นวิธีหลักในการออกแบบสัญลักษณ์ทางภาพของเมือง

สัญลักษณ์ทางภาพของเมืองเป็นภาษาภาพชนิดหนึ่งจึงมีความคล้ายคลึงกับภาษาเขียน เป็นสื่อกลางในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสำหรับการสื่อสารและการมีปฏิสัมพันธ์ของสังคมมนุษย์ วัฒนธรรม และความคิด จากมุมมองของการสื่อสารด้วยภาพ สัญลักษณ์ทางภาพของเมืองสื่อถึง ข้อมูลที่ซับซ้อนและหลากหลายของเมืองได้อย่างชัดเจนและเป็นระเบียบเรียบร้อยด้วยวิธีที่เป็น เอกลักษณ์ แม่นยำ และเรียบง่าย มนุษย์ได้รับข้อมูลทางวัฒนธรรมและความหมายแฝงที่นำพาโดย สัญลักษณ์ของเมืองผ่านประสาทสัมผัสทางการมองเห็น ขณะเดียวกัน ก็มีหารตีความความหมายตาม หลักการสัญศาสตร์ด้วย (Liu Ren, 2018, P.94)

1.5 ทฤษฎีหวนคิดถึงอดีต (Nostalgia theory)

คำว่า “หวนคิดถึง/โหยหาอดีต (nostalgia)” มาจากรากศัพท์ภาษากรีก *notos* ซึ่ง หมายถึงการกลับไปยังบ้านเกิด และ *algos* ซึ่งหมายถึงสภาวะของความเจ็บปวด ความโศกเศร้า หรือ ความทุกข์ทรมาน ตามคำอธิบายใน “พจนานุกรมภาษาจีนสมัยใหม่” หวนคิดถึงหมายถึงการระลึกถึง อดีตและผู้คนที่เคยติดต่อกันในอดีต การหวนคิดถึงถูกเสนอครั้งแรกโดยรุสโซและคานท์ ซึ่งให้คำจำกัด ความ คำว่า “หวนคิดถึง” ว่าเป็น “ความคิดถึงในช่วงเวลาที่ผ่านมา” การตลาดแบบ “หวนคิดถึง (Nostalgia)” เป็นเครื่องมือทางการตลาดที่สำคัญที่ใช้ความคิดถึงในการดำเนินการ ตั้งแต่สงครามโลก ครั้งที่ 2 เป็นต้นมาได้มีการใช้กันอย่างแพร่หลาย การตลาดแบบหวนคิดถึงคือการฝังภาพหรือเสียง ของผลิตภัณฑ์ในอดีตไว้ในบรรจุภัณฑ์ของผลิตภัณฑ์หรือการโฆษณาด้วยภาพ ซึ่งจะปลุกเร้าความทรง จำของผู้บริโภคถึงช่วงเวลาดีๆ ในอดีต และใส่ความรู้สึกนี้ไปยังแบรนด์หรือผลิตภัณฑ์ ทำให้เกิด พฤติกรรมการซื้อ

ชีวิตมีสั้นมียาว แต่ความรู้สึกจะคงอยู่ตลอดไป ซึ่งวัตถุต่างๆ สามารถบรรจุหรือเป็น สื่อกลางของความรู้สึกต่างๆ ของผู้คนได้ สิ่งที่คุณเลือกซื้ออาจไม่ใช่สิ่งของ แต่จะให้ความสำคัญกับ เรื่องราว มิตรภาพ ความรัก ความห่วงใย และอุปนิสัยที่อยู่ในสิ่งนั้น ๆ มากกว่า สำหรับผลิตภัณฑ์ชนิด เดียวกัน ภายใต้สมมติฐานที่ว่าคุณภาพของผลิตภัณฑ์ไม่แตกต่างกันมาก ตัวบรรจุภัณฑ์จะเป็นสิ่งที่ แสดงถึงความแตกต่างได้โดยตรงที่สุด และสิ่งที่ทำให้ผู้คนตัดสินใจเลือกซื้อคืออารมณ์ความรู้สึก เพราะฉะนั้นนักออกแบบจึงต้องจัดองค์ประกอบภาพต่าง ๆ มากมายเข้าด้วยกันอย่างเป็นระเบียบ ทั้งโลโก้ แบบอักษรศิลปะ การสร้างตัวละคร การจัดเรียงตัวอักษร การเขียนคำโฆษณา บรรจุภัณฑ์ เสื้อผ้า การตกแต่ง ลวดลายเส้นขอบ) นักออกแบบเหล่านี้ล้วนเป็นผู้เชี่ยวชาญในการวางแผนข้อมูล พวกเขารู้วิธีเปลี่ยนข้อมูลโฆษณาที่ซับซ้อนให้เป็นกราฟิกที่แม่นยำและรัดกุม นวัตกรรมของเมื่อก่อนคือ ความดั้งเดิมของวันนี้ และความดั้งเดิมของวันนี้คือวัฒนธรรมของวันพรุ่งนี้ (Shan Yifan, 2012)

คุณลักษณะของการออกแบบกราฟิกสมัยใหม่ที่ได้รับอิทธิพลมาจากแนวความคิดทางความคิดถึงมีดังนี้

(1) มีเนื้อหาที่สนุกสนาน ธรรมชาติของความคิดถึงไม่ว่าอดีตที่ดีหรือไม่ดีก็ตาม อดีตในความทรงจำจะสวยงามเสมอ ดังนั้นเมื่อในการเลือกเนื้อหาที่จะทำให้ผู้คนหววนคิดถึงอดีตต้องพิจารณาว่าจะทำให้ผู้คนรู้สึกมีความสุขและสบายใจได้หรือไม่

(2) ใช้สัญลักษณ์การออกแบบที่คุ้นเคย ในการออกแบบจะต้องทำให้ผู้บริโภครู้สึก ร่วมกับการออกแบบผ่านสิ่งของหรือเรื่องราวที่ผู้คนรู้จักดีให้เร็วและมากที่สุด

(3) เต็มไปด้วยบรรยากาศแห่งบ้านเกิด จากมุมมองของคนคนหนึ่ง มีสำนวนจีนกล่าวว่า “ใบไม้ร่วงหวนคืนสู่ราก” ซึ่งหมายถึง ความคาดหวังในวาระสุดท้ายของชีวิตจะได้กลับคืนจุดเริ่มต้น นั่นก็คือ บ้านหรือบ้านเกิด จากอีกแง่มุมหนึ่งก็แสดงให้เห็นว่า ในบริบทของโลกาภิวัตน์มนุษย์ก็ยังให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของยุคสมัยใหม่ เพราะฉะนั้นผลงานการออกแบบที่มีกลิ่นอายของบ้านเกิดสามารถสร้างความรู้สึกร่วมให้กับผู้คนได้ดีที่สุด

(4) เต็มไปด้วยความรู้สึกของยุคสมัย สำหรับผู้บริโภค ความสวยงามที่กำลังจะสูญหายไปและความงามของระยะห่างสามารถกระตุ้นความคิดถึงได้ดีที่สุด หากไม่ใช่บรรยากาศแห่งความคิดถึงที่ผู้บริโภคคุ้นเคย แต่เป็นบรรยากาศทางสังคมที่พวกเขาประสบอยู่ตอนนี้ก็จะไม่กระตุ้นความสนใจและความสนใจของผู้บริโภค ในขณะเดียวกัน ถ้าเป็นการนำเสนอภาพจากอดีตที่ห่างไกลออกไปมาก ๆ ก็จะไม่สามารถทำให้ผู้บริโภคเกิดความรู้สึกร่วมเช่นเดียวกัน

1.6 การวิเคราะห์ SWOT

การวิเคราะห์ SWOT เป็นเครื่องมือการจัดการกลยุทธ์ที่เกิดขึ้นในทศวรรษที่ 60 ในด้านการจัดการธุรกิจ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้องค์กรเข้าใจสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกอย่างครอบคลุม และวางกลยุทธ์การพัฒนามีประสิทธิภาพ SWOT มาจากตัวย่อของคำว่า Strengths (จุดแข็ง) Weaknesses (จุดอ่อน) Opportunities (โอกาส) และ Threats (อุปสรรค) ซึ่งวิธีการนี้ไม่ได้ถูกนำมาใช้เฉพาะในการตัดสินใจทางกลยุทธ์ทางธุรกิจเท่านั้น แต่ยังขยายไปสู่การตลาด การวางแผนโครงการ การออกแบบผลิตภัณฑ์ และหลายๆ ด้านอื่นๆ เพื่อให้กรอบการวิเคราะห์และประเมินปัจจัยภายในและภายนอกเป็นไปอย่างเป็นระบบ ช่วยให้การตัดสินใจมีความน่าเชื่อถือและมีความเป็นไปได้มากที่สุด (Guo Yuhang, 2023) โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) จุดแข็ง (Strengths)

จุดแข็ง หมายถึง ทรัพยากร ความสามารถ หรือข้อได้เปรียบที่องค์กรหรือโครงการมีในสภาพแวดล้อมของการแข่งขันปัจจุบัน ตัวอย่างเช่น ในด้านการออกแบบกราฟิก อิทธิพลของแบรนด์ ความสามารถด้านการสร้างสรรค์ของทีมงานมีอาชีพ และความล้ำหน้าของอุปกรณ์เทคโนโลยีต่าง ๆ ล้วนเป็นจุดแข็งที่พบได้ทั่วไป โดยการระบุและใช้ประโยชน์จากจุดแข็งเหล่านี้ ทีมออกแบบสามารถ

สร้างตำแหน่งการแข่งขันที่ดีกว่าในตลาด และนำเสนอผลงานออกแบบที่น่าสนใจมากขึ้นให้แก่ลูกค้า จุดแข็งจะถูกวิเคราะห์เพื่อหาวิธีการที่สามารถเปลี่ยนข้อได้เปรียบภายในเหล่านี้ให้กลายเป็นความสามารถในการแข่งขันที่แท้จริง และทำให้สามารถนำไปใช้ในการสร้างสรรค์การออกแบบและการส่งเสริมตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(2) จุดอ่อน (Weaknesses)

จุดอ่อน หมายถึง ข้อบกพร่องภายในที่องค์กรหรือโครงการต้องเผชิญในกระบวนการพัฒนา ซึ่งมักรวมถึงจุดอ่อนด้านความสามารถทางเทคนิค ปัญหาทางการเงิน หรือการขาดการรับรู้ในตลาด สำหรับทีมออกแบบ หากขาดความคิดสร้างสรรค์ คุณภาพการออกแบบไม่สม่ำเสมอ หรือขาดการยอมรับจากแบรนด์ อาจทำให้ความสามารถในการแข่งขันในตลาดลดลง การวิเคราะห์จุดอ่อนจะมุ่งเน้นไปที่การหาสาเหตุของปัญหาภายในและทำการปรับปรุงผ่านการปรับกระบวนการภายใน หรือการพัฒนาความสามารถของทีมงาน เพื่อเปลี่ยนจุดอ่อนเหล่านี้ให้กลายเป็นความท้าทายที่สามารถจัดการได้และลดผลกระทบด้านลบต่อการพัฒนาโครงการ

(3) โอกาส (Opportunities)

โอกาส หมายถึง ปัจจัยจากสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีผลดีต่อโครงการหรือองค์กร เช่น การเปลี่ยนแปลงในความต้องการตลาด การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ การสนับสนุนจากนโยบาย เป็นต้น ตัวอย่างเช่น ในการออกแบบภาพลักษณ์ของยานการค้า การสนับสนุนจากนโยบายของรัฐต่ออุตสาหกรรมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว และความสนใจที่เพิ่มขึ้นจากประชาชนต่อประสบการณ์ทางวัฒนธรรม ล้วนเป็นโอกาสใหม่ที่จะช่วยเสริมพัฒนาโครงการ การคว้าโอกาสเหล่านี้ให้ดีจะสามารถผลักดันการพัฒนาและการปรับปรุงโครงการต่อไปได้ โดยการทำการวิจัยตลาดและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจับทิศทางแนวโน้มอย่างถูกต้อง และกำหนดกลยุทธ์การออกแบบที่เหมาะสม

(4) อุปสรรค (Threats)

อุปสรรค หมายถึง ปัจจัยภายนอกที่มีผลเสียต่อโครงการหรือองค์กร เช่น ความกดดันจากคู่แข่ง การเปลี่ยนแปลงในความต้องการตลาด หรือความไม่แน่นอนในสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ในอุตสาหกรรมการออกแบบกราฟิก ด้วยการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วในตลาดการออกแบบและเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทีมออกแบบต้องเผชิญกับการแข่งขันที่รุนแรง การวิเคราะห์อุปสรรคช่วยให้สามารถระบุความเสี่ยงที่อาจขัดขวางการพัฒนาโครงการได้ เพื่อเตรียมกลยุทธ์การรับมือ เช่น การออกแบบนวัตกรรมหรือการยกระดับความพึงพอใจของลูกค้าเพื่อตอบสนองความกดดันจากตลาด

การวิเคราะห์ SWOT เป็นการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ซึ่งสามารถช่วยกำหนดทิศทางการพัฒนาของโครงการได้อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นใน การตัดสินใจทางธุรกิจหรือการวางแผนการออกแบบ การใช้วิธีการวิเคราะห์นี้ช่วยให้ทีมงานสามารถ เข้าใจการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกได้อย่างครบถ้วน จึงสามารถรับประกัน ประสิทธิภาพและความยั่งยืนของแผนการออกแบบ และสร้างพื้นฐานที่มั่นคงสำหรับความสำเร็จของ โครงการ (Guo Yuhang, 2023)

2. หลักการที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักการอนุรักษ์ย่านการค้าเชิงการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

วัฒนธรรมเป็นจิตวิญญาณของการพัฒนาย่านการค้าเชิงการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม แนวคิดทางวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเป็นแกนหลักของภาพลักษณ์ย่านการค้า ซึ่งการ ออกแบบภาพลักษณ์นี้จะต้องไม่เบี่ยงเบนหรือหลุดไปจากแนวคิดทางวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ทาง วัฒนธรรมของย่าน สื่อกลางทางวัฒนธรรมของภาพลักษณ์จะต้องกระตุ้นความรู้สึกร่วมของผู้คนผ่าน การแสดงความหมายแฝงทางวัฒนธรรม การแสดงเสน่ห์ของวัฒนธรรมทำให้เราสามารถกระตุ้นความ สนใจของผู้คนต่อเนื้อหาทางวัฒนธรรมและเอกลักษณ์เฉพาะของย่าน ทำให้สามารถเผยแพร่แนวคิด ทางวัฒนธรรม เพิ่มการรับรู้ของผู้คนเกี่ยวกับคุณค่าของการออกแบบภาพลักษณ์ของย่านการค้าอีก ด้วย (Wang Shuyu, 2022) โดยหลักการมีรายละเอียดดังนี้

(1) การเคารพมรดกทางประวัติศาสตร์: การออกแบบภาพลักษณ์ควรเคารพมรดกทาง ประวัติศาสตร์ของย่านการค้า และหลีกเลี่ยงการสร้างความเสี่ยงหรือเปลี่ยนแปลงสถาปัตยกรรม ทางประวัติศาสตร์ มรดกทางวัฒนธรรม ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และคุณค่าทางวัฒนธรรมของกลุ่ม ย่านการค้าควรได้รับความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้แน่ใจว่าการออกแบบจะไม่ทำลาย เอกลักษณ์ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของย่าน

(2) การคงไว้ซึ่งรูปลักษณ์เดิม: ในการออกแบบภาพลักษณ์ของย่านใดย่านหนึ่งนั้น ออกแบบควรพยายามรักษารูปลักษณ์ดั้งเดิมและรูปแบบทางประวัติศาสตร์ของย่านนั้นไว้ และ หลีกเลี่ยงการตกแต่งที่มากเกินไปหรือการปรับเปลี่ยนรูปลักษณ์ดั้งเดิมของย่าน ซึ่งหมายความว่า การ ออกแบบควรเรียบง่ายให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อให้เสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ของ สถาปัตยกรรมทางประวัติศาสตร์และมรดกทางวัฒนธรรมที่อยู่ภายในย่านมีความโดดเด่น

(3) การสะท้อนเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม: การออกแบบภาพลักษณ์ควรสะท้อนถึง เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและความหมายแฝงทางจิตวิญญาณของย่าน และนำเสนอวัฒนธรรม ประเพณีและคุณลักษณะของย่านผ่านองค์ประกอบการออกแบบและภาษาของกราฟิก นักออกแบบ สามารถนำสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมและงานฝีมือแบบดั้งเดิมมาใช้เพื่อถ่ายทอดเสน่ห์ทางวัฒนธรรม อันเป็นเอกลักษณ์ของย่านแก่นักท่องเที่ยว

2.2 หลักการการพัฒนาให้เกิดความเป็นเอกลักษณ์

การมีภาพลักษณ์ที่โดดเด่นจะทำให้เราโดดเด่นในการแข่งขันกับอุตสาหกรรมเดียวกัน และครอบคลุมตลาดได้ ซึ่งเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและจุดเด่นในการออกแบบภาพลักษณ์ของย่าน การค่านั้นแตกต่างจากภาพลักษณ์อื่น ๆ ประการแรก องค์ประกอบการออกแบบภาพลักษณ์ของย่าน การค้าควรสะท้อนถึงความแตกต่างในเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ซึ่งสิ่งนี้มาจากหลักการการจัดจำภาพ ระดับสูง ประการที่สอง ระบบการสร้างภาพลักษณ์ควรเป็นไปตามหลักการของความเป็นหนึ่งเดียว ขององค์ประกอบพื้นฐาน ย่านการค้าเชิงการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมต้องมีเครื่องหมาย อักษร มาตรฐาน สีมาตรฐาน และกราฟิกเสริมที่มีเอกลักษณ์ สิ่งเหล่านี้จะทำให้สามารถไม่เกิดความ คลุมเครือและการภาพลักษณ์ที่สับสนในระหว่างกระบวนการสื่อสาร ประการที่สาม รูปแบบการ ออกแบบที่มีความสร้างสรรค์จะสะท้อนให้เห็นถึงเอกลักษณ์ของภาพลักษณ์ที่โดดเด่น ซึ่งแตกต่างจาก ย่านการค้าเชิงการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิม (Wang Shuyu, 2022) โดยหลักการมี รายละเอียดดังนี้

(1) เน้นจุดเด่นของย่าน: การออกแบบภาพลักษณ์ควรเน้นคุณลักษณะเฉพาะและ บุคลิกภาพที่โดดเด่นของย่าน เพื่อเป็นการทำให้เกิดความแตกต่างจากย่านการค้าอื่น ๆ นักออกแบบ สามารถเน้นย้ำถึงความเป็นเอกลักษณ์ของลักษณะเฉพาะของภูมิภาค ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ทิวทัศน์ธรรมชาติของย่านนั้น ๆ ได้ โดยใช้องค์ประกอบกราฟิกที่มีความเฉพาะเจาะจง การจับคู่สี หรือ รูปแบบการจัดเรียงเค้าโครง เป็นต้น

(2) วิธีการออกแบบที่เป็นนวัตกรรม: วิธีการออกแบบที่เป็นนวัตกรรมและการ แสดงออกทางศิลปะสามารถนำมาใช้เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะสำหรับย่านการค้าได้ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้นวัตกรรมในการออกแบบกราฟิก การถ่ายภาพ การจัดวางงาน ศิลปะ เพื่อแสดงให้เห็นถึงเสน่ห์และบุคลิกภาพอันเป็นเอกลักษณ์ของย่านการค้า

(3) การบูรณาการทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์: การออกแบบภาพลักษณ์ สามารถผสมผสานองค์ประกอบทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์เข้าด้วยกัน เพื่อสร้าง ภาพลักษณ์ที่มีเสน่ห์ทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ นักออกแบบสามารถผสมผสานวัฒนธรรมดั้งเดิม ของท้องถิ่น ประเพณีพื้นบ้านเข้ากับการออกแบบ เพื่อทำให้ภาพลักษณ์มีบรรยากาศทางวัฒนธรรม ของภูมิภาคและมีลักษณะเฉพาะที่แข็งแกร่ง

2.3 หลักความสวยงามทางการมองเห็น

การมองเห็นเป็นความรู้สึกหลักในการรับรู้ข้อมูลภายนอกของมนุษย์จึงครองตำแหน่งที่ โดดเด่นในบรรดาประสาทสัมผัสทั้ง 5 การเพลิดเพลินกับความงามของการมองเห็นคือสิ่งที่ผู้บริโภค ต้องการจากการออกแบบ การออกแบบภาพลักษณ์ของย่านการค้าเชิงการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมใน ฐานะสื่อกลางวัฒนธรรมต้องไม่เพียงแต่แสดงความหมายแฝงและเสน่ห์ของวัฒนธรรมเท่านั้น แต่ยัง

ต้องทำหน้าที่ด้านสุนทรียภาพด้วย สำหรับการออกแบบภาพลักษณ์นั้น ขั้นตอนแรกคือการดึงดูดความสนใจของผู้ชม จากนั้นจึงมีบทบาทในการสื่อสาร ดังนั้น ความสวยงามตั้งแต่ครั้งแรกเห็นจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะฉะนั้น เราจึงต้องใส่ใจกับความสัมพันธ์ที่กลมกลืนและลงตัวระหว่างแบบอักษร กราฟิก และสี และผสมผสานเข้ากับรูปแบบการออกแบบที่ทันสมัย เพื่อตอบสนองความต้องการด้านสุนทรียภาพของผู้บริโภค (Yao Yao, 2022) โดยหลักการมีรายละเอียดดังนี้

(1) ความเรียบง่ายของรูปแบบ: การออกแบบภาพลักษณ์ควรพยายามรักษารูปแบบที่เรียบง่ายและชัดเจน หลีกเลี่ยงการตกแต่งและความซับซ้อนที่มากเกินไป รูปแบบที่กระชับสามารถทำให้คุณลักษณะและแนวคิดของยี่ห้อมีความโดดเด่นมากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้คนสามารถเข้าใจและเข้าถึงขณะเดียวกันยังช่วยทำให้เกิดแรงดึงดูดทางสายตาได้ดีขึ้นอีกด้วย

(2) การจับคู่สี: สีเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสวยงามของภาพ นักออกแบบควรใส่ใจกับการเลือกการจับคู่สีที่เหมาะสมเพื่อเน้นลักษณะและบรรยากาศของยี่ห้อ สีควรมีความสม่ำเสมอและสอดคล้องกัน หลีกเลี่ยงการผสมสีที่ซับซ้อนหรือรับรู้อยากจนเกินไป

(3) สัญลักษณ์การสื่อความหมาย: สัญลักษณ์และองค์ประกอบกราฟิกเชิงสัญลักษณ์สามารถใช้ในการออกแบบเพื่อแสดงเสนออันเป็นเอกลักษณ์และความสำคัญของยี่ห้อการค้าได้ สัญลักษณ์เหล่านี้อาจเป็นกราฟิกที่มีความหมายทางวัฒนธรรมเฉพาะ หรือภาพนามธรรมที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของยี่ห้อ ซึ่งสามารถยกระดับการแสดงออกทางภาพและการแสดงออกของการออกแบบได้

2.4 หลักการบูรณาการการสร้างแบรนด์วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว

การสร้างแบรนด์ให้กับยี่ห้อการค้าเชิงการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมสามารถทำให้การพัฒนาของยี่ห้อความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น การสร้างแบรนด์มีบทบาทในการส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ของยี่ห้อการค้าเชิงการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมได้ ช่วยให้ผู้คนสามารถสร้างความทรงจำที่มีต่อภาพลักษณ์ของยี่ห้อ สร้างผลกระทบของแบรนด์ เพิ่มการมองเห็นและส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวในท้องถิ่น ดังนั้น การออกแบบภาพลักษณ์ของยี่ห้อการค้าควรมีการพัฒนาไปสู่การสร้างแบรนด์ และสร้างออกมาให้เป็นแบรนด์พิเศษของยี่ห้อ (Li Chen, 2020) โดยหลักการมีรายละเอียดดังนี้

(1) การออกแบบโลโก้ของแบรนด์: การออกแบบภาพลักษณ์ควรมีการออกแบบโลโก้ที่มีเอกลักษณ์ของแบรนด์เพื่อเน้นให้ภาพลักษณ์ของแบรนด์และคุณลักษณะของยี่ห้อมีความโดดเด่นขึ้นมา การออกแบบโลโก้ควรกระชับ ชัดเจน รับรู้ได้ง่าย สามารถเผยแพร่ภาพลักษณ์ของแบรนด์และแนวคิดทางวัฒนธรรมของยี่ห้อในสื่อและโอกาสต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(2) รูปแบบของภาพลักษณ์ที่มีความเป็นหนึ่งเดียวกัน : เป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่มีรูปแบบที่เป็นหนึ่งเดียวกันให้กับย่านการค้า ซึ่งประกอบด้วยการออกแบบโลโก้ สี แบบอักษร เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในตลาดให้กับย่าน ภาพลักษณ์ที่มีความเป็นหนึ่งเดียวกันสามารถทำให้ย่านการค้าเป็นที่รู้จักและน่าดึงดูดยิ่งขึ้นในตลาด

(3) การสร้างประสบการณ์ให้กับแบรนด์: การออกแบบภาพลักษณ์ควรผสมผสานกับประสบการณ์จริงของย่านเพื่อสร้างประสบการณ์การท่องเที่ยวที่มีลักษณะเฉพาะให้กับแบรนด์ ซึ่งนักออกแบบสามารถบูรณาการการออกแบบภาพลักษณ์เข้ากับประสบการณ์จริงของนักท่องเที่ยวผ่าน การออกแบบย่าน การจัดแสดง ประสบการณ์เชิงโต้ตอบเพื่อเพิ่มการรับรู้ให้กับแบรนด์และความพึงพอใจของผู้ที่มาท่องเที่ยวที่ย่านการค้าได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยด้านการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาเอกลักษณ์ของการออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีน” ของหลี่ เสี่ยวเสวียนในปี ค.ศ.2015 (Li Xiaoxuan, 2015) ได้มีการศึกษาการออกแบบกราฟิกจากมุมมองของภูมิหลังของสมัยสาธารณรัฐจีน ได้มีการอธิบายอย่างละเอียดเกี่ยวกับกระบวนการของวัฒนธรรมตะวันตกที่ค่อยๆ แทรกซึมเข้าสู่ประเทศจีน การพัฒนาการออกแบบกราฟิกได้ซึมซับปัจจัยของชาติตะวันตกจำนวนมาก และก้าวข้ามแนวความคิดแบบจีนดั้งเดิม อีกทั้งยังคงมีการสำรวจและพัฒนาอย่างต่อเนื่องในกระบวนการผสมผสานระหว่างแนวคิดของจีนและตะวันตก การออกแบบกราฟิกในยุคนี้มีลักษณะเฉพาะของตัวเอง ยกตัวอย่างเช่น ปฏิทิน มีการอธิบายอย่างละเอียดและครอบคลุม โดยชี้ให้เห็นถึงแนวคิดการออกแบบและวิธีการแสดงออก สุดท้ายมีการสรุปคุณค่าของการออกแบบกราฟิกในช่วงสาธารณรัฐจีนจนถึงการออกแบบกราฟิกร่วมสมัย ซึ่งผลการวิจัยนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับการดำเนินกิจกรรมทางการตลาด การสำรวจตลาดทั้งในและต่างประเทศ และสำรวจเทคนิคการออกแบบกราฟิกในปัจจุบัน นอกจากนี้ งานวิจัยนี้มีการนำปฏิทินมาเป็นตัวอย่างในการวิเคราะห์เอกลักษณ์ของการออกแบบกราฟิก ประเด็นนี้ก็เป็นแรงบันดาลใจที่ดีสำหรับการวิจัยและการสร้างสรรค์ของผู้วิจัย (Li Xiaoxuan, 2015)

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาภาษาทางการออกแบบกราฟิกในสื่อสิ่งพิมพ์เชิงพาณิชย์สมัยสาธารณรัฐจีน” ของกง หร่านในปี ค.ศ. 2020 (Kong Ran, 2020) เริ่มต้นศึกษาจากการเกิดขึ้นของศิลปะเชิงพาณิชย์ในสมัยสาธารณรัฐจีน โดยมีการชี้ให้เห็นว่าในสมัยสาธารณรัฐจีน กราฟิกของสื่อสิ่งพิมพ์เชิงพาณิชย์มีเนื้อหาและรูปแบบที่หลากหลาย มีทั้งการออกแบบโฆษณา การออกแบบโลโก้ การออกแบบบรรจุภัณฑ์ ซึ่งล้วนเป็นการสร้างสรรค์ทางศิลปะผ่านองค์ประกอบพื้นฐาน เช่น

ตัวอักษร กราฟิก สี ซึ่งมีลักษณะเดียวกับการออกแบบกราฟิกเชิงพาณิชย์ร่วมสมัย เป็นสะพานเชื่อมระหว่างองค์กร ผลิตภัณฑ์ และผู้บริโภค และมีการใช้ปฏิทิน โฆษณาทางภาพยนตร์ โฆษณาทางหนังสือพิมพ์ เครื่องหมายการค้าเชิงพาณิชย์ และบรรจุภัณฑ์เป็นตัวแทนของศิลปะเชิงพาณิชย์ โดยอธิบายว่าสิ่งเหล่านี้เป็นรูปแบบหลักในการแสดงออกถึง “การออกแบบกราฟิกสมัยใหม่” จากประเด็นนี้ก็ได้สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของกระบวนการทัศน์ทางสุนทรียศาสตร์ของผู้คนภายใต้การพัฒนาทางสังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจในขณะนั้น ซึ่งมีคุณค่าทางการอ้างอิงสำหรับการวิจัยของผู้วิจัยเป็นอย่างมาก (Kong Ran, 2021)

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาการออกแบบเครื่องหมายการค้าในสมัยสาธารณรัฐจีน” ของตู้ จวินในปี ค.ศ. 2007 (Du Juan, 2007) บนพื้นฐานของการศึกษาเครื่องหมายการค้าสมัยสาธารณรัฐจีนก็ได้มีการอภิปรายถึงภูมิหลังทางวัฒนธรรมและแนวโน้มการออกแบบของสาธารณรัฐจีนจากมุมมองมหภาค และอธิบายถึงกระบวนการพัฒนาของเครื่องหมายการค้าจีน โดยเริ่มต้นจากการวิเคราะห์เนื้อหาของเครื่องหมายการค้าในสมัยสาธารณรัฐจีน โดยมีการวิเคราะห์รูปแบบการออกแบบ เนื้อหา และองค์ประกอบของเครื่องหมายการค้าสมัยสาธารณรัฐจีนแล้วทำการสรุป อีกทั้งยังมีการชี้ให้เห็นถึงแรงบันดาลใจของเครื่องหมายการค้าสมัยสาธารณรัฐจีนที่มีต่อการออกแบบเครื่องหมายการค้าเชิงพาณิชย์สมัยใหม่ในประเทศจีนอีกด้วย และในส่วนท้ายของงานวิจัยได้มีการวิเคราะห์และคาดการณ์สภาพแวดล้อมในการพัฒนาเครื่องหมายการค้าของจีน มาตรฐานใหม่ของการออกแบบเครื่องหมายการค้า ตลอดจนทิศทางการพัฒนาในอนาคต ปัจจุบัน คลื่นแห่งโลกาภิวัตน์ไม่สามารถหยุดยั้งได้ การศึกษาการออกแบบเครื่องหมายการค้าในยุคปัจจุบันนี้มีความสำคัญเชิงบวกในการสืบทอดและส่งเสริมแนวคิดการออกแบบแบบดั้งเดิม เพราะฉะนั้นการแสวงหาวิธีการออกแบบที่สมเหตุสมผล และพัฒนาวัฒนธรรมการออกแบบที่ดีจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก และการศึกษาข้อมูลเหล่านี้ก็เป็นแรงบันดาลใจที่ดีให้กับงานวิจัยและการออกแบบของผู้วิจัย (Du Juan, 2007)

2. งานวิจัยด้านการออกแบบภาพลักษณ์ย่านการค้าเชิงการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาการออกแบบภาพลักษณ์ของพื้นที่ท่องเที่ยว – กรณีศึกษาพื้นที่ชมวิวดนสายเก่าแม่น้ำเหลียวเหอ” ของโจว หมิงเจินในปี ค.ศ.2017 (Zhou Mingzhen, 2017) มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบการสื่อสารด้วยภาพเพื่อยกระดับระบบภาพลักษณ์ให้กับสถานที่ท่องเที่ยวของเมือง โดยงานวิจัยนี้มีกรณีศึกษาเป็นพื้นที่ชมวิวดนสายเก่าแม่น้ำเหลียวเหอ มีการอธิบายถึงปัญหาในปัจจุบันในการออกแบบภาพลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศ มีการอภิปรายเชิงลึกเกี่ยวกับกฎพื้นฐานและวิธีการที่เกี่ยวข้องในการกำหนดภาพลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยวในเมือง มีการกำหนดภาพลักษณ์ของพื้นที่ชมวิวที่ชัดเจน ซึ่งช่วยให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์การบริการที่ดีขึ้น มีการสร้างแบรนด์ให้กับภาพลักษณ์อย่างเป็นระบบ ซึ่งช่วยให้นักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลของพื้นที่ชมวิวมมากขึ้นในช่วงเวลาอันสั้นระหว่างการเยี่ยมชม และยังเป็นการทำให้นักท่องเที่ยวรู้จักพื้นที่ชมวิว

นี้มากยิ่งขึ้นอีกด้วย งานวิจัยนี้ได้ให้แรงบันดาลใจอย่างมากต่องานวิจัยของผู้วิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้พื้นที่จุดชมวิวถนนสายเก่าแม่น้ำเหลียวเหอเป็นตัวอย่างในการวิเคราะห์การออกแบบ ภาพลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากต่องานวิจัยของผู้วิจัย (Zhou Mingzhen, 2017)

งานวิจัยเรื่อง “การสำรวจและการทดลององค์ประกอบทางวัฒนธรรมท้องถิ่นในการออกแบบกราฟิก” ของหยาง ยูเยียนในปี ค.ศ.2022 (Yang Yuyan, 2022) เพื่อสำรวจการแสดงออกของความเป็นพื้นที่ในการออกแบบกราฟิก ผู้เขียนมีการวิเคราะห์ข้อดีและข้อเสียที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมท้องถิ่นเข้ากับการออกแบบกราฟิก โดยพิจารณาจากความหมายแฝงและการขยายองค์ประกอบทางวัฒนธรรม และได้ข้อสรุปว่าการนำวัฒนธรรมท้องถิ่นมาผสมผสานเข้ากับการออกแบบกราฟิกนั้นมีความจำเป็นเป็นอย่างมาก จากนั้นมีการวิเคราะห์วิธีการและรูปแบบในการนำไปใช้ โดยแบ่งออกเป็นนำการประยุกต์ใช้โดยตรง การประยุกต์ใช้โดยอ้อม และยังมีการอภิปรายถึงข้อดีขององค์ประกอบทางวัฒนธรรมท้องถิ่นและประโยชน์ที่เกิดขึ้น สุดท้ายนี้ มีการทบทวนการบูรณาการและการพัฒนาของทั้งสองจากมุมมองของการพัฒนาระยะยาว งานวิจัยนี้มีคุณค่าต่อการอ้างอิงให้กับงานวิจัยของผู้วิจัยเป็นอย่างมาก (Yang Yuyan, 2022)

งานวิจัยเรื่อง “การปรับภาพลักษณ์ย้ายประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมและการเผยแพร่ภาพลักษณ์เมือง” ของจาง ซินหังในปี ค.ศ.2021 (Zhang Xinhang & Sun Yingrui & Yu Hongzhu, 2021) ใช้การศึกษาภาพลักษณ์เมืองเป็นจุดเริ่มต้นในการศึกษา ซึ่งให้เห็นว่าภาพลักษณ์ของเมืองคือจิตวิญญาณและคุณลักษณะโดยรวมของเมือง เป็นภาพลักษณ์โดยรวมของเมืองที่ประกอบด้วยรูปแบบและวิถีความเป็นเมือง ค่านิยมโดยรวมของประชาชนในเมือง ตลอดจนมุมมองทางจิตวิญญาณ และระดับวัฒนธรรมของชาวเมือง ซึ่งย่านประวัติศาสตร์เป็นการตกผลึกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเมืองจึงเป็นตัวแทนของมุมมองทางจิตวิญญาณของเมืองในระดับหนึ่ง ในปัจจุบัน ด้วยการพัฒนาอย่างรวดเร็วของสื่อใหม่ การสร้างและส่งเสริมภาพลักษณ์ของเมืองจึงมีความเป็นไปได้มากขึ้น แต่ในขณะเดียวกันก็ยังเผชิญกับปัญหาและบททดสอบที่เพิ่มมากขึ้น มีการยกตัวอย่างสถานการณ์ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเมืองต้าเหลียนเพื่อทำการศึกษาเส้นทางการก่อสร้างและการเผยแพร่ภาพลักษณ์ของเมืองต้าเหลียนจากมุมมองของสื่อใหม่ งานวิจัยนี้เป็นแรงบันดาลใจที่ดีสำหรับการวิจัยของผู้วิจัยและมีคุณค่าทางการอ้างอิงที่สำคัญ (Zhang Xinhang, 2021)

งานวิจัยเรื่อง “ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางแนวคิดเชิงสุนทรียภาพของยุคสมัยที่มีต่อ “การออกแบบกราฟิก” ของกัว่ ปินปินในปี ค.ศ. 2021 (Guo Binbin, 2021) ในงานวิจัยได้มีการกล่าวว่า สุนทรียภาพในยุคใหม่ของจีนไม่มีมาตรฐานที่เป็นหนึ่งเดียว ซึ่งเป็นผลมาจากการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมที่หลากหลาย ในขณะเดียวกันสุนทรียศาสตร์ของจีนในแต่ละยุคสมัยเองก็มีรูปแบบเป็นของตัวเองแตกต่างกันออกไป ในงานวิจัยมีการอธิบายถึงการเปลี่ยนแปลงทางสุนทรียภาพในสมัย

โบราณตั้งแต่ยุคขุนซิว ราชวงศ์เว่ย ราชวงศ์จิ้น ราชวงศ์ใต้เหนือ ราชวงศ์ถัง ช่ง หยวน หมิง และชิง มาจนถึงสมัยสาธารณรัฐจีน และผลกระทบที่มีต่อการออกแบบกราฟิก และพบว่าการออกแบบ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างแน่นแฟ้น ต่อมา มีการค้นหาการเปลี่ยนแปลง ทางสุนทรียศาสตร์และการออกแบบกราฟิกจากมุมมองของประวัติศาสตร์การออกแบบโลก และ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสุนทรียภาพและการออกแบบงานศิลปะ การเปลี่ยนแปลงด้าน สุนทรียภาพของยุคสมัยและอิทธิพลของการออกแบบงานศิลปะจะมีอิทธิพลและส่งเสริมซึ่งกันและกัน และยังส่งผลต่อการพัฒนาการออกแบบกราฟิกจากทุกด้านอีกด้วยไม่ว่าจะเป็นรูปแบบตัวอักษร กราฟิก สี เส้น ซึ่งงานวิจัยนี้มีคุณค่าทางการอ้างอิงที่สำคัญให้กับผู้วิจัย (Guo Binbin, 2021)

สรุป....

ในประวัติศาสตร์อันยาวนานของวัฒนธรรมดั้งเดิม ความเป็นเอกลักษณ์ขององค์ประกอบ ทางวัฒนธรรมสามารถทำให้เกิดความน่าสนใจอยู่เสมอ อีกทั้งยังทำให้คุณค่าการประยุกต์ใช้ในการ ออกแบบก็ชัดเจนเช่นกัน และไม่ว่าจะเป็นการคงไว้ซึ่งวัฒนธรรม การสืบทอด หรือการก้าวให้ทันยุค สมัยและนวัตกรรมที่โดดเด่น สิ่งเหล่านี้ก็คือความความพิเศษขององค์ประกอบทางวัฒนธรรม การประยุกต์ใช้ไม่ได้เป็นการแสวงหาความก้าวหน้าหรือความสร้างสรรค์ใหม่ ๆ เท่านั้น แต่จะต้องอยู่ บนพื้นฐานของความเป็นดั้งเดิมเสมอ ในยุคของการพัฒนาทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน การหิบบิยมและ เผยแพร่องค์ประกอบทางวัฒนธรรมผ่านการออกแบบกราฟิกได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก นักออกแบบกราฟิกต้องก้าวให้ทันแฟชั่นและยุคสมัย แล้วทำให้องค์ประกอบของวัฒนธรรมจีนเข้าไป อยู่ในออกแบบกราฟิกในปัจจุบันด้วยงานฝีมืออันประณีตและเนื้อหาที่หลากหลาย เพื่อให้งาน ออกแบบกราฟิกถูกนำมาใช้อย่างยืดหยุ่นในรูปแบบที่คลาสสิก เรียบง่าย และทันสมัย ซึ่งวิธีการเช่นนี้ จะทำให้สามารถดึงเอาองค์ประกอบของจีนออกมาได้ดียิ่งขึ้น และจะช่วยให้เกิดการสื่อสารทางศิลปะ และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

บทที่ 3

บริบทของพื้นที่และการออกแบบสไตล์สาธารณรัฐจีนย่านการค้าหลิวหยวน

บทนี้จะเป็นการศึกษาข้อมูลทางเอกสารและการลงพื้นที่สำรวจภาคสนามไปยังย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน เพื่อศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และภูมิหลังทางประวัติศาสตร์การจัดวางพื้นที่ในปัจจุบันของ และการออกแบบกราฟิกในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน ตลอดจนกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับย่านการค้า เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ โดยข้อมูลในบทนี้จะเป็ข้อมูลพื้นฐานสำคัญในการนำไปสู่การวิเคราะห์เชิงลึกเพื่อการออกแบบผลงานในบทถัดไป

ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน

1. ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน

ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกของย่านการค้าหลิวหยวน (ภาพที่ 3-1) ย่านการค้าหลิวหยวน เมืองไท่โจวเดิมชื่อย่านต้าหยูวัน ครอบคลุมพื้นที่ 49,000 ตารางเมตร ตั้งอยู่ทางด้านทิศใต้ของแม่น้ำเฟิงเฉิง ฝั่งตะวันตกของถนนกุโหลว ฝั่งเหนือของคลองเหล่าถงหยาง และฝั่งตะวันออกของถนนไห่หลง ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนมีแม่น้ำตัดผ่านตรงกลางระหว่างชุมชนเหมยห่าว เป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างโครงการแหล่งท่องเที่ยวซานสู่วันระยะที่ 2 และระยะที่ 1 และได้เชื่อมต่อกับจุดเริ่มต้นเก่าเกิดเป็นบรรยากาศย่านการค้าที่เข้มข้น สถาปัตยกรรมสไตล์สาธารณรัฐจีนได้ผสมผสานเข้ากับอนุสรณ์สถานทางประวัติศาสตร์โดยรอบ มีการวางแผนผังของจัตุรัสและถนนอย่างลงตัวจนกลายเป็นสถานที่สำหรับนักท่องเที่ยวและผู้อยู่อาศัยในชุมชนโดยรอบในการออกมาเดินเล่นและพักผ่อน

ภาพที่ 3-1 ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน (Y.Tian, 2023)

ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนมีพื้นฐานมาจากวัฒนธรรมสมัยสาธารณรัฐจีนที่ผสมผสานทั้งสิ่งเก่าและสิ่งใหม่เข้าด้วยกัน โดยสะท้อนให้เห็นผ่านตรอกซอกซอย ตลาด รูปแบบสถาปัตยกรรม ตลอดจนอิฐ กระเบื้อง และหินปูถนน ซึ่งจากรูปแบบของสถาปัตยกรรม องค์ประกอบทางวัฒนธรรม แฟชั่น วรรณกรรม และศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์เหล่านี้ทำให้เห็นถึงรูปแบบทางวัฒนธรรมของสังคมสมัยสาธารณรัฐจีนได้อย่างชัดเจน ทำให้ย่านนี้ไม่เพียงแต่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาสัมผัสและดื่มด่ำกับบรรยากาศอันเป็นเอกลักษณ์ของยุคสาธารณรัฐจีนเท่านั้น แต่ยังเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวมีความเข้าใจเกี่ยวกับเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของช่วงเวลาทางประวัติศาสตร์นี้ยิ่งอีกด้วย

ภาพที่ 3-2 ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน (Y.Tian, 2023)

การจัดวางพื้นที่ในปัจจุบันของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน

พื้นที่ของย่านการค้าหัวหวงเมืองไทโจวไปจนถึงสวนหัวหวงทางทิศเหนือมีก่อรูปเป็น “สามเหลี่ยมทองคำ” ซึ่งทางทิศตะวันออกของย่านการค้าหัวหวงเมืองไทโจวคือย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน ภายในย่านประกอบด้วยสถาปัตยกรรมสไตล์สาธารณรัฐจีนทั้งหมด 7 หลังที่สร้างขึ้นด้วยอิฐ พร้อมกับพื้นที่ปูด้วยหินบลูสโตน (ภาพที่ 3-3) อุดมไปด้วยบรรยากาศแห่งวัฒนธรรมสมัยสาธารณรัฐจีนผสมผสานองค์ประกอบจีนและตะวันตกและเก่าและใหม่เข้าด้วยกันกลายเป็นแหล่งบริโภคที่มีรูปแบบทันสมัย ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนเป็นศูนย์รวมของการจัดเลี้ยง สถาบันการศึกษา ความบันเทิง วัฒนธรรม โรงน้ำชา พื้นที่ในการภาพแต่งงาน สถาบันแม่และเด็กอ่อน ยิมฟิตเนส ร้านค้าแบรนด์ดังทั้งในประเทศและต่างประเทศจำนวนมาก เป็นพื้นที่ที่สามารถให้บริการแก่กลุ่มองค์กรธุรกิจการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมสันทนาการ สถาบันบันเทิง และผลิตภัณฑ์ได้ ที่นี่เป็นย่านการค้าที่มีทั้งบรรยากาศของความเป็นดั้งเดิมและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัย สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมอันมั่งคั่ง และความทันสมัยของเมืองไทโจวอย่างเต็มที่

ภาพที่ 3-3 แบบแปลนของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน (Y.Tian, 2023)

สถาปัตยกรรมทั้ง 7 หลังในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนประกอบด้วย

C1 เป็นร้านค้าแบบดูเพล็กซ์ (Duplex) ส่วนใหญ่เป็นสถาบันการศึกษาและร้านถ่ายภาพงานแต่งงาน

C2 เป็นร้านค้าแบบดูเพล็กซ์ (Duplex) ส่วนใหญ่เป็นร้านถ่ายรูปงานแต่งงานและสถาบันแม่และเด็ก

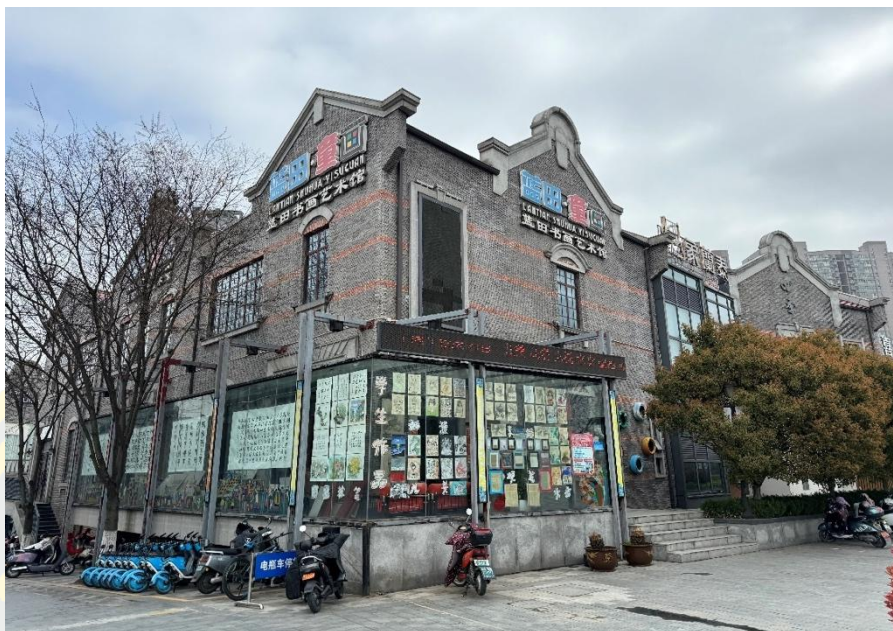
C3 เป็นร้านค้าแบบดูเพล็กซ์ (Duplex) ส่วนใหญ่เป็นร้านอาหาร

C4 เป็นร้านค้าแบบดูเพล็กซ์ (Duplex) ส่วนใหญ่เป็นร้านอาหารและสถาบันแม่และเด็ก

C5 เป็นร้านอาหาร โดยส่วนใหญ่จะเป็นร้านหม้อไฟและร้านน้ำชา

C6 เป็นร้านค้าแบบดูเพล็กซ์ (Duplex) ส่วนใหญ่เป็นร้านอาหารและร้านกาแฟกลางแจ้ง

C7 เป็นร้านค้าแบบดูเพล็กซ์ (Duplex) และแบบชั้นเดียว ส่วนใหญ่เป็นร้านอาหารจีนและยิมออกกำลังกาย

ภาพที่ 3-4 สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน C1 (Y.Tian, 2023)

ภาพที่ 3-5 สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน C2 (Y.Tian, 2023)

ภาพที่ 3-6 สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน C3 (Y.Tian, 2023)

ภาพที่ 3-7 สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน C4 (Y.Tian, 2023)

ภาพที่ 3-8 สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน C5 (Y.Tian, 2023)

ภาพที่ 3-9 สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน C6 (Y.Tian, 2023)

ภาพที่ 3-10 สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน C7 (Y.Tian, 2023)

เอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน

ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนมีสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ที่เลียนแบบรูปแบบสถาปัตยกรรมสมัยสาธารณรัฐจีนจำนวน 7 หลัง เป็นสถาปัตยกรรมที่มีเอกลักษณ์ที่เกิดจากการผสมผสานสถาปัตยกรรมแบบดั้งเดิมเข้ากับสถาปัตยกรรมสมัยสาธารณรัฐจีน ในช่วงแรกของการก่อสร้าง เพื่อเป็นการประหยัดต้นทุน และเพื่อเป็นการทำให้ภาพรวมของย่านการค้าแห่งนี้มีรูปแบบที่เป็นหนึ่งเดียวกัน ส่งผลให้สถาปัตยกรรมทั้ง 7 หลังนี้จึงมีรูปแบบเดียวกัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) รูปแบบของสถาปัตยกรรม: รูปแบบทางสถาปัตยกรรมของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนมีคล้ายคลึงกับสมัยสาธารณรัฐจีน ผนังของตัวสถาปัตยกรรมใช้อิฐเดียวกันกับสถาปัตยกรรมจีนดั้งเดิมและส่วนใหญ่เป็นเป็นสถาปัตยกรรมแบบ 2 ชั้นหรือ 3 ชั้น รูปลักษณ์ภายนอกของสถาปัตยกรรมเหล่านี้เป็นการผสมผสานระหว่างองค์ประกอบของจีนและตะวันตก กล่าวคือ มีองค์ประกอบของสถาปัตยกรรมจีนโบราณ เช่น กำแพงจั่วชั้นบันได หลังคาแหลม เป็นต้น (ภาพที่ 3-11) ตลอดจนลักษณะสถาปัตยกรรมตะวันตก เช่น เสาโรมัน และประตูโค้ง

ภาพที่ 3-11 สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน (Y.Tian, 2023)

(2) วัสดุในการก่อสร้าง: สำหรับวัสดุก่อสร้าง สถาปัตยกรรมเหล่านี้ส่วนใหญ่ใช้วัสดุแบบดั้งเดิม เช่น อิฐ ไม้ และหิน หนึ่งในนั้นอิฐเป็นวัสดุที่พบได้ทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นผนังหรือพื้นก็มีการใช้อิฐในปริมาณมาก สำหรับไม้และหินส่วนใหญ่ใช้สำหรับตกแต่งรายละเอียดต่าง ๆ เช่น ประตู หน้าต่าง และราวบันได

(3) สีของสถาปัตยกรรม: สีของสถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนส่วนใหญ่เป็นสีเทา ซึ่งเป็นสีเดิมของอิฐและหิน ขณะเดียวกันสถาปัตยกรรมบางแห่งก็ใช้สีอ่อน เช่น สีขาว เหลืองอ่อน และแดงอ่อน สีเหล่านี้ส่วนใหญ่ใช้ในการตกแต่งผนังและหลังคา

(4) รายละเอียดของสถาปัตยกรรม: สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนใช้หลังคาแบบลาดเอียง ไม่มีการตกแต่งบนสันหลังคา แต่จะมีการใช้กระเบื้องครอบบนสันหลังคาบางส่วนแทน ขณะเดียวกัน กรอบหน้าต่างที่ซับซ้อนได้รับการทำให้เรียบง่ายขึ้น มีการลดไม้แปรรและการตกแต่งด้วยการแกะสลักลงจำนวนมาก นอกจากนี้ หน้าต่างแบบดั้งเดิมก็ได้รับการปรับให้มีความเรียบง่ายขึ้นให้เป็นหน้าต่างที่มีลายตัวอักษรจิ้ง (井) และตัวอักษรยา (亞) และภายในหน้าต่างมีการเพิ่มโครงเหล็กเข้าไปเพื่อการตกแต่ง (ภาพที่ 3-12)

ภาพที่ 3-12 สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน (Y.Tian, 2023)

การออกแบบกราฟิกในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน

1. รูปแบบ ประเภท และลักษณะของการออกแบบกราฟิก

ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนมีสถาปัตยกรรมสไตล์สาธารณรัฐจีนทั้งหมด 7 หลัง โดยสถาปัตยกรรมเหล่านี้เป็นอาคารที่มี 2-3 ชั้น ส่วนใหญ่เป็นร้านอาหาร สถาบันการศึกษา พื้นที่ในการถ่ายภาพแต่งงาน และพื้นที่ดูแลแม่และเด็กอ่อน สำหรับการออกแบบกราฟิกของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนก็จะต้องมีความเกี่ยวข้องกับพื้นที่ให้บริการเหล่านี้อย่างเหมาะสม โดยสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทตามรูปแบบ ได้แก่ สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์และระบบป้ายคำอธิบาย

1.1 สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์

ตารางที่ 3-1 สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน

ประเภท ร้านอาหาร	การออกแบบ กราฟิก	ภาพ	รายละเอียด	ข้อเสนอแนะ
ร้านหุ่ยฉุน (ร้านหม้อไฟ)	การออกแบบ ตราสินค้า (LOGO)		ตราสินค้า (Logo) กระชับ และชัดเจน มี การใช้ทั้ง ตัวอักษรและ กราฟิกผสมกัน กราฟิกมี เอกลักษณ์ เฉพาะตัว และ ใช้ตัวอักษร (font) แบบ โย่วหยวน	ตราสินค้าไม่ มีสีสันจึงไม่ สามารถ ดึงดูดความ สนใจของ ผู้บริโภคได้ ใน ขณะเดียวกัน ก็ยังต้อง สอดคล้อง กับสไตล์ สาธารณรัฐ จีนด้วย
	การออกแบบ โปสเตอร์		มีการใช้ ลายเส้นและ ตัวอักษรที่เรียบ ง่าย โปสเตอร์มี สีสันสดใสและ ใช้ตัวอักษร (font) แบบเฮย ถี่ ช่งถี่ และโย่วหยวน	โปสเตอร์ควร เพิ่มรูปภาพ และภาพรวม จะต้อง เหมาะสมกับ สไตล์ สาธารณรัฐ จีนมากขึ้น

ประเภท ร้านอาหาร	การออกแบบ กราฟิก	ภาพ	รายละเอียด	ข้อเสนอแนะ
	โฆษณาติดผนัง		ใช้รูปภาพเป็น พื้นหลังและมี ตัวอักษรเพื่อ อธิบายกิจกรรม ของร้าน โดยใช้ ตัวอักษร(font) แบบเฮยตี้	สามารถเพิ่ม กรอบรูปที่ เหมาะกับ สไตล์ สาธารณรัฐ จีนให้กับตัว โฆษณาได้
กัวเสี่ยวซา (ร้านอาหารจีน)	การออกแบบ ตราสินค้า (LOGO)		ผสมผสาน ระหว่างรูปภาพ และตัวอักษร มี พื้นหลังสีแดง และตัวอักษรสี ขาว เน้นให้ เนื้อหามีความ โดดเด่น	สีดูตลก เกินไปและ ไม่เหมาะกับ ลักษณะของ สไตล์ สาธารณรัฐ จีน
เซียงซุนหลี่ (ร้านอาหารจีน)	การออกแบบ ตราสินค้า (LOGO)		ใช้ตัวอักษรเพื่อ แสดงชื่อร้าน ผสมผสาน รูปภาพและตัว อักษรเข้าด้วยกัน สีส้มให้ ความรู้สึกถึง ชนบท เนื่องจากชื่อ ร้านแปลว่า “ชนบท”	ค่อนข้างเขย และไม่ สะท้อนให้ เห็นถึงสไตล์ สาธารณรัฐ จีน

ประเภท ร้านอาหาร	การออกแบบ กราฟิก	ภาพ	รายละเอียด	ข้อเสนอแนะ
	การออกแบบ โปสเตอร์		ใช้สีหลักสามสี ได้แก่ สีแดง เหลือง และน้ำ เงิน และ กราฟิกที่เป็น เอกลักษณ์เพื่อ แนะนำ กิจกรรมของ ร้านค้าผ่านการ ผสมผสาน ระหว่าง ตัวอักษรและ รูปภาพ	เหมาะกับ สไตล์ โดยรวมของ ร้านแต่ไม่ เหมาะกับ สไตล์ โดยรวมของ ย่าน
ผู้ป้าเซียน (ร้านหม้อไฟ)	การออกแบบ ตราสินค้า (LOGO)		ตัวอักษรสีขาว บนพื้นหลังสี แดงเน้น ตัวอักษร “8” ที่เป็นชื่อร้าน และแบบอักษร ได้รับการ ออกแบบอย่าง เรียบง่าย	สามารถเพิ่ม องค์ประกอบ บางอย่างที่ สื่อถึงสไตล์ สาธารณรัฐ จีนลงไปใน “8” ได้
	โฆษณาติดตาม		ใช้สีเดียวกับ ตราสินค้าเป็นสี หลักของ โฆษณา และ รูปภาพส่วน ใหญ่จะใช้เพื่อ	สามารถเพิ่ม กรอบรูปที่ เหมาะกับ สไตล์ สาธารณรัฐ จีนให้กับตัว

ประเภท ร้านอาหาร	การออกแบบ กราฟิก	ภาพ	รายละเอียด	ข้อเสนอแนะ
			แนะนำอาหาร ของร้านค้า	โฆษณาติด ผนังนี้ได้
พั่วจิ้ง (ร้านอาหารจีน)	การออกแบบ ตราสินค้า (LOGO)		ตัวตราสินค้า (Logo) เกิด จากการ ผสมผสานเข้า ด้วยกันระหว่าง อักษร ภาษาอังกฤษ และตัวอักษร ภาษาจีน และมี กราฟิกเป็น แบบนามธรรม	สามารถ เปลี่ยนสีพื้น หลังให้ เหมาะกับ ลักษณะของ สไตล์ สาธารณรัฐ จีนได้

ประเภท ร้านอาหาร	การออกแบบ กราฟิก	ภาพ	รายละเอียด	ข้อเสนอแนะ
	การออกแบบ กล่องโฟปาย ร้าน		ตราสินค้า พร้อมก๊วยชื้อ ร้านและ ประเภทของ ธุรกิจ ใช้ ตัวอักษร (Font) แบบ โย่วหยวน	ออกแบบพื้น หลังและ บริเวณ โดยรอบของ ป้ายให้อยู่ใน รูปแบบที่ สอดคล้อง กับสไตล์ของ สาธารณรัฐ จีน
เทียนฝูหมิงฉา (โรงน้ำชา)	การออกแบบ ตราสินค้า (LOGO)		ชื่อร้าน “เทียน ฝูหมิงฉา” แสดงออกมาใน รูปแบบของ การเขียนพู่กัน จีน รูปภาพ กาน้ำชาตรง กลางแสดงถึง วัตถุที่ให้บริการ ในร้าน บน กาน้ำชา มีการ สลักคำว่า “ฝู” ที่เป็นหนึ่งคำใน ชื่อร้านด้วย	สามารถทำ ป้ายให้เข้า กับสไตล์ของ สาธารณรัฐ จีนได้

ประเภท ร้านอาหาร	การออกแบบ กราฟิก	ภาพ	รายละเอียด	ข้อเสนอแนะ
	โฆษณาติดผนัง		พื้นหลังเป็นสี เขียวเข้ม ตัวอักษรเล็กๆ ในโลโก้เพิ่มจุด ขายให้กับ ร้านค้า	รูปแบบ จะต้อง สอดคล้อง กับย่านสไตล์ สาธารณะรัฐ จีน โดยเน้น ที่เนื้อหาและ จุดขายของ ร้าน
อ๊หยวนจิวหัง (ร้านเหล้า)	การออกแบบ ตราสินค้า (LOGO)		ชื่อร้าน “อ๊ หยวน” บนพื้น หลังสีแดงมี ตัวอักษรสีขาว เขียนด้วยอักษร แบบฟู่กันจีน	กรอบด้าน นอกของตรา สินค้า สามารถเพิ่ม บางอย่าง ของสไตล์ สาธารณะรัฐ จีนเข้าไปได้
	การออกแบบ โปสเตอร์		พื้นหลังสีดำ ตราสินค้าสีแดง และมีบรรจุ ภัณฑ์สีน้ำเงิน ของขวดไวน์ แดง เน้นให้ เห็นถึงความ เป็นระดับไฮ เอนด์	สามารถเพิ่ม องค์ประกอบ ของสมัย สาธารณะรัฐ จีนเข้าไปได้

ประเภท ร้านอาหาร	การออกแบบ กราฟิก	ภาพ	รายละเอียด	ข้อเสนอแนะ
ชีวหวน (ร้านหม้อไฟ)	การออกแบบ ตราสินค้า (LOGO)		ลวดลายสวน จีนโบราณ และ นำคำว่า “ชีว หวน” ผสมผสานเข้า กับภาพของ หม้อไฟที่มี ความเรียบง่าย	ใกล้เคียงกับ ลักษณะของ สไตล์ สาธารณรัฐ จีน โดย สามารถปรับ แบบ ตัวอักษรของ คำว่า “มรดกหม้อ ไฟสไตล์ ซูโจว” ได้
	ป้ายหน้าร้าน		การออกแบบ ตัวอักษรแบบ พู่กันที่เรียบง่าย	ออกแบบพื้น หลังและ บริเวณ โดยรอบของ ป้ายให้อยู่ใน รูปแบบที่ สอดคล้อง กับสไตล์ของ สาธารณรัฐ จีน
	การออกแบบ กล่องไฟป้าย ร้าน		รูปแบบของ ตราสินค้า (Logo)	กรอบด้าน นอกสามารถ ทำเป็น รูปทรงที่ สอดคล้อง กับสไตล์ของ

ประเภท ร้านอาหาร	การออกแบบ กราฟิก	ภาพ	รายละเอียด	ข้อเสนอแนะ
				สาธารณรัฐ จีนได้
"พิพิธภัณฑ หนังสือภาพอึเป ยจื่อ (สถาบันการศึก ษา)	ป้ายร้าน		ป้ายร้าน ประกอบด้วย ตัวอักษร (font) แบบ โย่วหยวน	สามารถ ออกแบบพื้น หลังและ บริเวณ โดยรอบของ ป้ายให้อยู่ใน รูปแบบที่ สอดคล้อง กับสไตล์ของ สาธารณรัฐ จีน
	โฆษณาติดตั้ง		ตัวอักษรคำว่า “พิพิธภัณฑ หนังสือภาพ” ออกแบบด้วย พื้นหลังสีน้ำเงิน และตัวอักษร และกราฟิกที่มี สีสันสดใส	สามารถเพิ่ม องค์ประกอบ ของสมัย สาธารณรัฐ จีนเข้าไปได้
ศูนย์ดูแล เจริญเติบโตของ เด็กอึกัว (สถาบันการศึก ษา)	การออกแบบ ตราสินค้า (LOGO)		เป็นการ ผสมผสาน ระหว่าง ตัวอักษรและ รูปภาพเข้า ด้วยกัน โดยมีสี ส้มเป็นสีหลัก	เปลี่ยนแบบ ตัวอักษร (font)

ประเภท ร้านอาหาร	การออกแบบ กราฟิก	ภาพ	รายละเอียด	ข้อเสนอแนะ
	โฆษณาติดผนัง		สีสดใส สัตว์ นำโชคของร้าน น่ารัก ชื่อร้าน กับสีพื้นหลัง เข้ากันได้ดีด้วย	ออกแบบ ผนังโดยรอบ ให้เป็น รูปแบบที่ สอดคล้อง กับสไตล์ของ สาธารณรัฐ จีน
หลันซือไต้ (สถาบันดูแล แม่และเด็ก อ่อน)	การออกแบบ ตราสินค้า (LOGO)		ตัวอักษรสีน้ำ เงินสื่อถึงชื่อ ร้าน “หลัน แปลว่า สีน้ำ เงิน” และ กราฟิกเป็นรูป หัวใจที่ ประกอบขึ้น ด้วยริบบิ้น	เปลี่ยนแบบ ตัวอักษร (font)
	ป้ายร้าน		ใช้สีขาวเป็นสี หลัก สีน้ำเงิน เป็นสีเสริม โดย มีตราสินค้า (Logo) เป็นสี ศูนย์กลาง	เพิ่ม องค์ประกอบ ของสไตล์ สาธารณรัฐ จีนและ สามารถปรับ สีได้
จือมาถิง (สถาบันดูแลแม่ และเด็กอ่อน)	การออกแบบ ตราสินค้า (LOGO)		เป็นการ ผสมผสาน ระหว่าง ตัวอักษรและ	สามารถเพิ่ม องค์ประกอบ สไตล์ สาธารณรัฐ

ประเภท ร้านอาหาร	การออกแบบ กราฟิก	ภาพ	รายละเอียด	ข้อเสนอแนะ
			กราฟิก เป็น ภาพแม่จุ่มลูก กราฟิกสีชมพูดู อบอุ่น	จีนให้กับ บริเวณขอบ ของกราฟิก ได้
จี้กวงเพียนยวี่ (ร้านถ่ายภาพ แต่งงาน)	การออกแบบ ตราสินค้า (LOGO)		ใช้ตัวอักษร (Font) แบบ เฮยตี้ เป็นการ ผสมผสาน ระหว่าง ตัวอักษรจีน และ ภาษาอังกฤษ	สามารถเพิ่ม สีดั้งเดิม ของสไตล์ สาธารณรัฐ จีนเข้าไปได้
	โฆษณาติดผนัง		เป็นเค้าโครง แนวตั้งของตรา สินค้าบวกกับ ขอบเขตธุรกิจ ของร้านค้า โดยมีข้อความสี ขาวบนพื้นหลัง สีเทา	ออกแบบ ผนังโดยรอบ ให้เป็น รูปแบบที่ สอดคล้อง กับสไตล์ของ สาธารณรัฐ จีน

สรุป

สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ในย่านการค้าสโตร์สาธารณรัฐจีนมีความหลากหลายเป็นอย่างมาก เช่น การออกแบบตราสินค้า (Logo) การออกแบบโฆษณาติดผนัง การออกแบบกล่องไฟ และการออกแบบป้ายร้านค้า ซึ่งการออกแบบสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์เป็นวิธีที่ทรงพลังที่สุดในการแสดงออกถึงคุณลักษณะและข้อดีของย่านการค้าและยังสามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้อีกด้วย โดยในบรรดาการออกแบบทั้งหมด การออกแบบตราสินค้า (Logo) ถือเป็นองค์ประกอบแรกของภาพลักษณ์ของแบรนด์ร้านค้า และการโฆษณาบนกำแพงก็เป็นวิธีสำคัญในการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมย่านการค้าซึ่งจะตั้งอยู่ในตำแหน่งที่มองเห็นได้ชัดเจน เช่น ริมถนน 2 ฝั่งและผนังด้านนอกอาคาร การออกแบบโปสเตอร์สำหรับย่านการค้ามักจะเน้นไปที่ลักษณะเฉพาะของพื้นที่ เช่น ทิวทัศน์ธรรมชาติ สถานที่ทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมดั้งเดิม โดยแนวคิดหลักของย่านการค้าสโตร์สาธารณรัฐจีนคือความเป็นสโตร์สาธารณรัฐจีน ซึ่งการออกแบบโปสเตอร์ควรสอดคล้องกับคุณลักษณะของสโตร์สาธารณรัฐจีน สำหรับการออกแบบกล่องไฟของย่านนี้ได้มีการผสมผสานเข้ากับวัฒนธรรม แล้วนำเสนอประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ผ่านเนื้อหาโฆษณาเพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว ซึ่งถึงแม้ว่าจะมีการผสมผสานเข้ากับวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม มีการใช้ตัวอักษรและภาพกราฟิกที่แสดงถึงวัฒนธรรมจีนแล้ว แต่ก็ยังขาดความคิดสร้างสรรค์และความน่าดึงดูดใจ ส่วนการออกแบบป้ายร้านค้าในย่านก็ควรสะท้อนถึงวัฒนธรรมที่มีลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสได้ถึงบรรยากาศทางวัฒนธรรมได้อย่างเต็มที่ ย่านการค้าสโตร์สาธารณรัฐจีนมุ่งเน้นไปที่วัฒนธรรมของสมัยสาธารณรัฐจีน เพราะฉะนั้นการออกแบบสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์จึงควรใช้สโลแกนยุคเพื่อเน้นให้เห็นถึงความร่ำรวยของประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม โดยสามารถนำองค์ประกอบสโตร์สาธารณรัฐจีนเข้ามาประยุกต์ใช้ เช่น แบบอักษรสโลแกนยุค และลวดลายดั้งเดิม เป็นต้น

1.2 ระบบป้ายคำอธิบาย

ป้ายคำอธิบายของสถานที่ท่องเที่ยวเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ โดยป้ายคำอธิบายมักจะเป็นป้ายแนะนำจุดชมวิว แผนผังหรือแบบแปลน และแผนที่แสดงตำแหน่งของสถานที่นั้น ๆ โดยนักท่องเที่ยวสามารถทำความเข้าใจกับพื้นที่นั้น ๆ ผ่านป้ายคำอธิบายเหล่านี้ ซึ่งสามารถช่วยให้นักท่องเที่ยวไม่เกิดปัญหาการหลงทางหรือการลืมนัดไปยังจุดใดจุดหนึ่งได้

(1) ป้ายแผนผังของย่าน

ป้ายแผนผังจำเป็นต้องมีข้อมูลเบื้องต้น แผนที่แสดงตำแหน่ง ตำแหน่งของร้านอาหาร ที่พัก เส้นทางเดินของย่านทั้งหมดแสดงออกมา ซึ่งจากการลงพื้นที่สำรวจพบว่าแผนผังของย่านการค้าสโตร์สาธารณรัฐจีนมีขนาดเล็กเกินไป แม้ว่าตำแหน่งต่าง ๆ จะถูกทำเครื่องหมายด้วยการเรนเดอร์ 3 มิติ แต่ก็ยากที่จะระบุได้ว่าเป็นสถานที่ใด อีกทั้งการทำเครื่องหมายสถานที่ไม่ชัดเจน

ส่งผลให้การทำงานของระบบป้ายในการถ่ายทอดข้อมูลนั้นไม่มีประสิทธิภาพพอ นอกจากนี้ ในการออกแบบแผนผังนั้นใช้ข้อความหรือตัวอักษรมากเกินไป ไม่มีการใช้สัญลักษณ์กราฟิกและสีร่วมกับข้อความ อีกทั้งยังไม่มีภาษาต่างประเทศประกอบ ปัญหาเหล่านี้ส่งผลให้ประสิทธิภาพในการอธิบายหรือชี้แจงรายละเอียดของแผนผังนั้นลดลงเป็นอย่างมาก และที่สำคัญ กรอบภายนอกของป้ายแผนผังไม่ได้ออกแบบให้เข้ากับสไตล์ของสาธารณรัฐจีน โดยมีลักษณะแบบเดียวกันกับรูปทรงของป้ายแผนผังของสวนสาธารณะและสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ ซึ่งการเลียนแบบหรือการทำตามกันในลักษณะนี้ส่งผลให้รูปทรงของป้ายแผนผังมีสไตล์ที่ไม่แตกต่างกันมากนัก (ภาพที่ 3-13)

ภาพที่ 3-13 ป้ายแผนผังของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน (Y.Tian, 2023)

(2) ป้ายนำทางแนวตั้ง

ป้ายนำทางแนวตั้งเป็นระบบป้ายที่ออกแบบมาเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลในการนำทางที่สะดวก ชัดเจน และแม่นยำ ป้ายนำทางของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนมีการผสมผสานเข้ากับกล่องไฟ และถูกจัดวางไว้ในตำแหน่งที่เห็นได้ชัดเจนบริเวณทางเข้าและทางออกของย่าน เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถมองเห็นได้ง่ายไม่ว่ากลางวันหรือกลางคืน ข้อความและกราฟิกบนป้ายมีความชัดเจนและอ่านง่าย อีกทั้งไม่มีการใช้แบบอักษรหรือกราฟิกที่ซับซ้อนจนเกินไป แต่ปัญหาอยู่ที่ข้อมูลบนป้ายนั้นเรียบง่ายเกินไป มีเพียงชื่อร้านค้าในบริเวณนั้นเท่านั้น ซึ่งอาจทำให้นักท่องเที่ยวเข้าใจผิดได้ และถึงแม้ว่ารูปแบบของป้ายในย่านทั้งหมดจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แต่ก็ไม่ได้สอดคล้องกับสไตล์สาธารณรัฐจีนในภาพรวมทั้งหมด เพราะฉะนั้น การออกแบบในลักษณะนี้จึงไม่ได้ช่วยปรับปรุงภาพลักษณ์โดยรวมของพื้นที่ในย่านหรือปรับปรุงประสบการณ์การมองเห็นของนักท่องเที่ยวแต่อย่างใด เพราะเป็นเพียงแค่การบอกเส้นทางง่าย ๆ เท่านั้น ขณะเดียวกัน ทุกวันนี้เป็นยุคของการพัฒนาอย่างรวดเร็วของสื่อดิจิทัล แต่กลับไม่มีการเพิ่มองค์ประกอบเชิงโต้ตอบไว้บนป้าย เช่น หน้าจอสัมผัสหรือรหัส QR Code ซึ่งเป็นการลดการปฏิสัมพันธ์กับนักท่องเที่ยว อีกทั้งยังขาดความน่าสนใจอีกด้วย (ภาพที่ 3-14)

ภาพที่ 3-14 ป้ายนำทางแนวตั้งของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน (Y.Tian, 2023)

โดยสรุป ระบบป้ายคำอธิบายของย่านการค้าสโตร์สาธารณรัฐจีนมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมาก ประกอบด้วยข้อมูลสำคัญ เช่น การแนะนำพื้นที่ แผนที่ และแผนที่ที่ตั้ง ด้วยระบบป้ายคำอธิบายที่ครอบคลุมเหล่านี้ นักท่องเที่ยวสามารถเข้าใจพื้นที่แต่ละจุดได้อย่างครบถ้วน สามารถไปยังสถานที่สำคัญได้ทุกจุดและยังช่วยประหยัดเวลาอีกด้วย ระบบป้ายคำอธิบายนี้ได้ให้บริการนำทางและบ่งชี้ตำแหน่งที่จำเป็นแก่นักท่องเที่ยว เพื่อให้แน่ใจว่าพวกเขาจะได้มาเยือนอย่างผ่อนคลายและสนุกสนานยิ่งขึ้น ย่านสโตร์สาธารณรัฐจีนมุ่งเน้นไปที่สโตร์ของยุคสาธารณรัฐจีน เพราะฉะนั้นระบบป้ายคำอธิบายจำเป็นต้องสอดคล้องกับสโตร์นี้

กรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับย่านการค้า

1. ย่านสโตร์สาธารณรัฐจีนหนานจิง 1912

1.1 ภาพรวมของย่านสโตร์สาธารณรัฐจีนหนานจิง 1912

หนานจิงเป็นที่รู้จักในนาม “เมืองหลวงโบราณของ 6 ราชวงศ์” เป็นเมืองแห่งสวนที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ และยังเป็นหนึ่งในเมืองท่องเที่ยวที่โดดเด่นกลุ่มแรก ๆ ของประเทศ มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่อุดมสมบูรณ์ นอกจากนี้บริเวณจุดชมวิวอาคารทำเนียบประธานาธิบดีแห่งหนานจิงก็เป็นหนึ่งในจุดชมวิวที่เป็นตัวแทนมากที่สุดของเมือง ย่านสโตร์สาธารณรัฐจีนหนานจิง 1912 ตั้งอยู่ในเขตเสวียนอู่ของเมืองหนานจิง ทิศตะวันออกติดกับทำเนียบประธานาธิบดีแห่งหนานจิง ทิศตะวันตกติดกับถนนไท่ผิงเป่ย์ ทิศใต้ติดกับถนนฉางเจียง ทิศเหนือติดกับถนนฉางเจียงด้านหลัง เป็นพื้นที่ที่มีสถาปัตยกรรมเชิงพาณิชย์ที่มีเอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมสมัยสาธารณรัฐจีนในหนานจิง นอกจากนี้ยังเป็นกรณีศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการอนุรักษ์และพัฒนาสถาปัตยกรรมสมัยสาธารณรัฐจีนและสถาปัตยกรรมเก่าแก่ในเมืองหนานจิง ที่นี่เป็นย่านการค้าและการพักผ่อนสมัยใหม่ ที่ประกอบด้วยสถาปัตยกรรมสโตร์สาธารณรัฐจีน 19 หลัง และจัตุรัสกลาง 4 แห่งได้แก่จัตุรัสกังเหอ จัตุรัสป้ออ้าย จัตุรัสซินซือจี และจัตุรัสไท่ผิงหยาง

ย่านหนานจิง 1912 ถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของหนานจิง ในทุก ๆ ปีจะดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาเป็นจำนวนมาก โดยในวันที่เปิดตัวอย่างเป็นทางการในปี 2004 ย่านประวัติศาสตร์วัฒนธรรม 1912 ก็ได้ต้อนรับนักท่องเที่ยวเข้ามาชมมากกว่าหลายหมื่นคน และหลังจากเสร็จสิ้นระยะที่ 3 ของโครงการเมื่อปลายปี ค.ศ. 2006 สิ่งอำนวยความสะดวกสนับสนุนของย่านนี้ได้รับการปรับปรุงเพิ่มเติม โดยค่อยๆ ก่อตัวเป็นพื้นที่สาธารณะอเนกประสงค์ที่ผสมผสานทั้งการจัดเลี้ยง ความบันเทิง การพักผ่อน และการซื้อขายเข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งการขยายโครงการที่ประสบความสำเร็จนี้ได้เปลี่ยนย่าน 1912 จากย่านเชิงพาณิชย์ทั่วไปให้กลายเป็นแหล่งไฮ่อุตสาหกรรมแฟชั่นระดับไฮเอนด์ที่มีมาตรฐานสูง นับตั้งแต่มีการพัฒนาย่านหนานจิง 1912 มาถึงปัจจุบันนี้ ย่านนี้ก็ได้รับการยกย่องและได้รับรางวัล

เกียรติยศระดับมณฑลและเมืองอยู่หลายครั้ง เช่น รางวัล “ย่านการค้าที่มีเอกลักษณ์ของจีน” รางวัล “สไตล์สาธารณรัฐจีน ความรู้สึกที่ทันสมัย – สถานที่สาธิตการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ยามค่ำคืนอันน่าหลงใหลในสามเหลี่ยมปากแม่น้ำแยงซี” เป็นต้น การดำเนินงานที่ราบรื่นของย่านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมหนานจิง 1912 ทำให้เกิดรูปแบบธุรกิจใหม่และแนวคิดการพัฒนาธุรกิจสำหรับการวางแผนการก่อสร้างเมืองให้กับเมืองโดยรอบ และนับตั้งแต่มีการพัฒนาย่าน 1912 จนถึงปัจจุบัน สถาปัตยกรรมสไตล์สาธารณรัฐจีนบนถนนแยงซีก็ได้ถูกผสมผสานเข้ากับสิ่งอำนวยความสะดวกด้านบริการทางวัฒนธรรมสมัยใหม่ในย่านอย่างลงตัว (ภาพที่ 3-15) และแม้ว่าจะตั้งอยู่ในเมืองที่พลุกพล่านและอยู่ติดกับย่านธุรกิจจีนเจียวว่ แต่ก็ไม่มีห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่ กลับรินทราและประณีต และเต็มไปด้วยบรรยากาศทางวัฒนธรรม และเมื่อพิจารณาจากความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยว จุดชมวิวอันเป็นเอกลักษณ์ของหนานจิงมีการกระจายอย่างหนาแน่นในบริเวณพื้นที่รอบ ๆ ย่าน 1912 เช่น ทำเนียบประธานาธิบดี พิพิธภัณฑ์ศิลปะประจำมณฑล (เดิมคือ พิพิธภัณฑ์ศิลปะแห่งชาติ) หอสมุดหนานจิง และศาลาประชาชน (เดิมคือ สภาประชาชน) พิพิธภัณฑ์ศิลปะสมัยใหม่ ซึ่งทรัพยากรเหล่านี้ยังเป็นโอกาสที่สำคัญสำหรับการพัฒนาพื้นที่ใกล้เคียงต่อไป (Qin Jiao, 2017)

ภาพที่ 3-15 ย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนหนานจิง 1912 (Y.Tian, 2023)

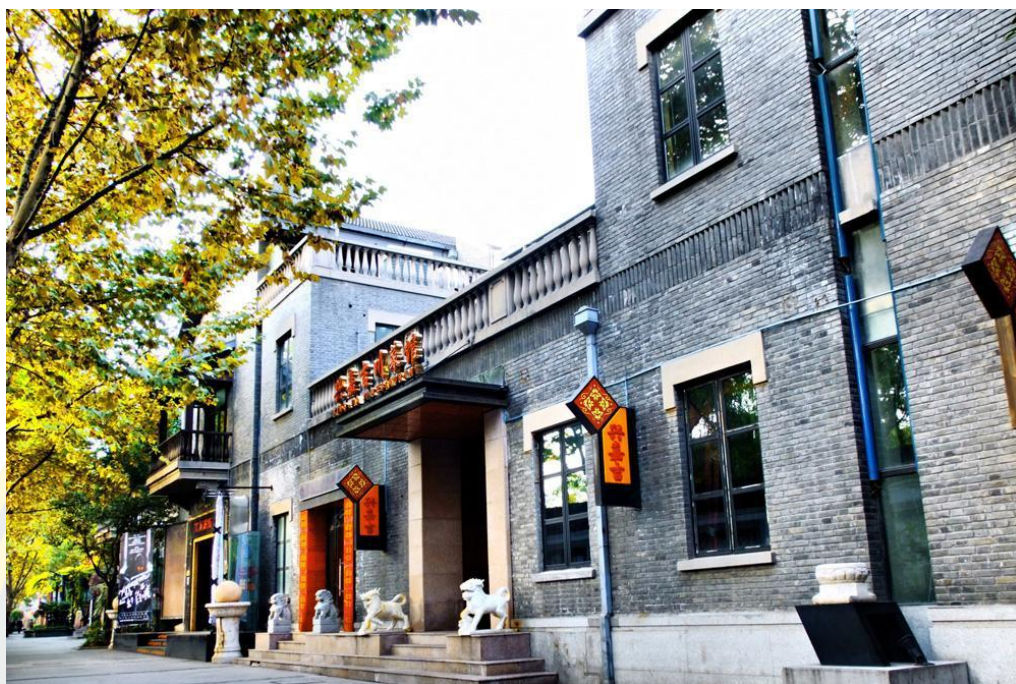
1.2 การออกแบบกราฟิกของย่านสไตส์สาธารณรัฐจีนหนานจิง 1912

(1) การใช้องค์ประกอบทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม: ย่านสไตส์สาธารณรัฐจีนหนานจิง 1912 เป็นพื้นที่ที่มีมรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันลึกซึ้ง ดังนั้น ในการออกแบบกราฟิก นักออกแบบจึงมักใช้องค์ประกอบทางวัฒนธรรมจากสมัยสาธารณรัฐจีน เช่น ภาพถ่ายเก่า ๆ อาคารเก่า แบรินด์เก่าแก่ เพื่อสร้างบรรยากาศทางประวัติศาสตร์ ในขณะเดียวกัน ป้ายและโลโก้ต่าง ๆ ในฉะแวกใกล้เคียงก็เน้นไปที่การสืบทอดและการแสดงออกของวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ (ภาพที่ 3-16)

ภาพที่ 3-16 การออกแบบกราฟิกของย่านสไตส์สาธารณรัฐจีนหนานจิง 1912 (Y.Tian, 2023)

(2) การใช้สี: สำหรับการใช้สีในการออกแบบกราฟิกของย่านสไตส์สาธารณรัฐจีนหนานจิง 1912 มักจะการใช้สีโทนเรียบ โดยมีสีเทา สีขาว และสีดำเป็นสีหลัก เป็นการสร้างให้เกิดบรรยากาศที่ดูหรูหราและสง่างาม ในขณะเดียวกัน ก็มีการใช้สีสดใสบางส่วนอย่างชาญฉลาดในการออกแบบ เช่น สีแดง สีเหลือง เพื่อเพิ่มแรงปะทะต่อการมองเห็น (ภาพที่ 3-17)

ภาพที่ 3-17 การออกแบบกราฟิกของย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนหนานจิง 1912 (Y.Tian, 2023)

(3) การออกแบบฟอนต์ตัวอักษร: สำหรับการออกแบบฟอนต์ตัวอักษรในการออกแบบกราฟิกของย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนหนานจิง 1912 มุ่งเน้นไปที่การผสมผสานระหว่างความเป็นดั้งเดิมและความทันสมัย มีทั้งฟอนต์ตัวอักษรแบบมาตรฐาน ฟอนต์ตัวอักษรกึ่งหวัดกึ่งบรรจง และทั้งแบบอักษรสไตล์เรียบง่ายสมัยใหม่ นักออกแบบจะเลือกแบบอักษรที่เหมาะสมตามความต้องการและโอกาสในการออกแบบที่แตกต่างกัน เพื่อสะท้อนถึงลักษณะทางวัฒนธรรมของพื้นที่ในย่าน

(4) การแบ่งสัดส่วนเชิงพื้นที่: สำหรับการแบ่งสัดส่วนเชิงพื้นที่ในการออกแบบกราฟิกของย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนหนานจิง 1912 จะมุ่งเน้นไปที่ความเป็นสามมิติของสัดส่วนเชิงพื้นที่ และใช้องค์ประกอบและสีที่แตกต่างกันเพื่อสร้างพื้นที่ให้มีความเป็นสามมิติ ในขณะเดียวกัน นักออกแบบยังให้ความสำคัญกับสัดส่วนและขนาดของพื้นที่เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่สะดวกสบายและน่ารื่นรมย์

(5) การออกแบบเชิงโต้ตอบ: สำหรับการออกแบบเชิงโต้ตอบในการออกแบบกราฟิกของย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนหนานจิง 1912 ได้สะท้อนให้เห็นผ่านศิลปะการจัดวาง (ภาพที่ 3-18) เกมเชิงโต้ตอบ ซึ่งการออกแบบเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว ความรู้สึกมีส่วนร่วม และประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวเท่านั้น ขณะเดียวกันก็ยังสามารถเพิ่มความน่าสนใจและความน่าดึงดูดให้กับพื้นที่ในย่านได้อีกด้วย

ภาพที่ 3-18 การออกแบบกราฟิกของย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนหนานจิง 1912 (Y.Tian, 2023)

โดยสรุป การออกแบบกราฟิกของย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนหนานจิง 1912 มุ่งเน้นไปที่การสืบทอดและการแสดงออกของวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ ขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญกับการออกแบบสี ฟอนต์ตัวอักษร เค้าโครงเชิงพื้นที่ และการโต้ตอบเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่หรูหรา น่ารื่นรมย์ และน่าสนใจ

2. ย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนเป่ย์หม่าโถว เมืองซูโจว

2.1 ภาพรวมของย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนเป่ย์หม่าโถว เมืองซูโจว

ย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนเป่ย์หม่าโถวตั้งอยู่ในเขตกุซู เมืองซูโจวหันหน้าไปทางถนนชานถึงฝั่งตรงข้ามคลองเมืองรอบนอก ทางเข้าอยู่ที่ท่าเรือเป่ย์หม่าโถว มีความยาวรวมประมาณ 500 เมตร รูปแบบสถาปัตยกรรมของย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนเป่ย์หม่าโถว มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยมีการใช้ประโยชน์จากสถาปัตยกรรมดั้งเดิมสมัยสาธารณรัฐจีนและทรัพยากรทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของพื้นที่ย่านการค้าอย่างเต็มที่ โดยถนนในย่านถูกแบ่งออกเป็น 2 ฝั่งคือฝั่งท่าเรือทิศเหนือและถนนด้านใน ด้านทิศเหนือของท่าเรือเป็นถนนสายหลักที่อยู่ด้านนอกซึ่งเต็มไปด้วยสถาปัตยกรรมที่มีสไตล์เป็นเอกลักษณ์ ในขณะที่ถนนและตรอกซอกซอยภายในจะมีความซับซ้อนมากกว่าคือจะเป็นทางเดิน

คดเคี้ยวและมีเสน่ห์แบบโบราณ ในถนนสายนี้ยังมีบ้านเก่าบางหลังที่ยังคงอนุรักษ์ไว้อย่างดี ซึ่งเป็น การสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมจากประวัติศาสตร์นับศตวรรษ (ภาพที่ 3-19) ป้ายไม้ที่แขวนอยู่ที่ ประตูเป็นชื่อของโรงเรียนหลายแห่ง เช่น โรงเรียนสอนเรขาคณิต รักบี้ และโยคะ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็น พยานถึงความรุ่งเรืองในอดีตของพื้นที่แห่งนี้ นอกจากนี้ยังมีร้านค้าและที่อยู่อาศัยขนาดเล็กที่มีเสน่ห์ อีกมากมาย ซึ่งบ้านอยู่อาศัยเหล่านี้บางหลังมีโคมไฟสีแดงแขวนอยู่ที่ระเบียง บางหลังมีต้นไม้สีเขียว ชุ่มอยู่ตรงหน้าต่าง และบางหลังมีนาฬิกาและภาพถ่ายขาวดำในสมัยก่อน ในปัจจุบัน ถนนสายนี้ได้ ถูกเปลี่ยนให้เป็นย่านการค้าที่มีทั้งร้านอาหาร การพักผ่อน และความบันเทิง (Han Barrier, 2019)

ภาพที่ 3-19 ย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนเป่ย์หม่าเถา เมืองซูโจว (Y.Tian, 2023)

2.2 การออกแบบกราฟิกของย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนเป่ย์หม่าโถว เมืองซูโจว

(1) การใช้องค์ประกอบทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม: ย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนเป่ย์หม่าโถว เมืองซูโจวยังคงรักษาสถาปัตยกรรมสมัยสาธารณรัฐจีนไว้เป็นจำนวนมาก สถาปัตยกรรมเหล่านี้เป็นมรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่สำคัญของย่าน เพื่อเป็นการอนุรักษ์และคุ้มครองสถาปัตยกรรมเหล่านี้ การออกแบบกราฟิกจึงมีการเคารพเอกลักษณ์ทางประวัติศาสตร์และเอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมดั้งเดิมโดยไม่ทำการเปลี่ยนแปลงมากเกินไป

(2) การใช้สี: ในการออกแบบกราฟิก การจับคู่สีและความสวยงามของภาพเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมาก ในการออกแบบกราฟิกของย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนเป่ย์หม่าโถวมีการใช้สีที่กลมกลืนกับสถาปัตยกรรมเก่าแก่ สร้างบรรยากาศย้อนยุคและชวนคิดถึง ในเวลาเดียวกัน ด้วยการออกแบบภาพที่สมเหตุสมผลจึงทำให้สภาพแวดล้อมและบรรยากาศของย่านทั้งหมดมีความกลมกลืนและเป็นหนึ่งเดียว (ภาพที่ 3-20)

ภาพที่ 3-20 การออกแบบกราฟิกของย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนเป่ย์หม่าโถว เมืองซูโจว (Y.Tian, 2023)

(3) การออกแบบระบบป้าย: ระบบป้ายเป็นส่วนสำคัญของสภาพแวดล้อมในเมืองและมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเดินทางและการเที่ยวชมสถานที่ของนักท่องเที่ยวและประชาชน การออกแบบระบบป้ายสำหรับย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนเป่ย์หม่าโกวนี้มีการคำนึงถึงความลงตัวและความสอดคล้องของสถาปัตยกรรมทางประวัติศาสตร์ ขณะเดียวกันก็ยังมีการให้ข้อมูลการนำทางและคำแนะนำที่ชัดเจนและแม่นยำ

(4) องค์ประกอบของโฆษณาและร้านค้า: ด้วยการพัฒนาของเมืองและความก้าวหน้าของการค้า ส่งผลให้องค์ประกอบในการโฆษณาและการค้าเริ่มแพร่หลายมากขึ้นในสภาพแวดล้อมของเมือง การออกแบบกราฟิกของย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนเป่ย์หม่าโกวมีการนำองค์ประกอบเหล่านี้มาพิจารณาเพื่อหลีกเลี่ยงการเน้นไปที่ความเป็นเชิงพาณิชย์ที่มากเกินไป และยังคงความลงตัวของสถาปัตยกรรมทางประวัติศาสตร์ไว้อยู่ (ภาพที่ 3-21)

ภาพที่ 3-21 การออกแบบกราฟิกของย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนเป่ย์หม่าโกว เมืองซูโจว (Y.Tian, 2023)

โดยสรุป การออกแบบกราฟิกของย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนเป่ย์หม่าโกว เมืองซูโจวมุ่งเน้นไปที่การสืบทอดและการอนุรักษ์สถาปัตยกรรมทางประวัติศาสตร์ ขณะเดียวกันก็ได้คำนึงถึงความต้องการของการพัฒนาเมืองสมัยใหม่และแนวโน้มเชิงพาณิชย์ ซึ่งบนพื้นฐานของการรักษารูปแบบทางประวัติศาสตร์ ก็ได้มีการใช้การออกแบบกราฟิกที่เหมาะสมเพื่อมอบสภาพแวดล้อมที่สะดวกสบายและกลมกลืนให้กับนักท่องเที่ยวและประชาชนที่เข้ามาท่องเที่ยวและเยี่ยมชม

บทที่ 4

สุนทรียภาพและความหมายทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกสมัย สาธารณรัฐจีน และอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมย่านการค้าสไตร์สาธารณรัฐจีน หลิวหยวน

บทนี้เป็นการวิเคราะห์สุนทรียภาพและความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนจากการศึกษาทางเอกสาร การลงพื้นที่ภาคสนามและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับภาพลักษณ์และอัตลักษณ์ของย่านการค้าสไตร์สาธารณรัฐจีนเมืองไท่โจวเพื่อค้นหาข้อบกพร่องหรือจุดเด่นของย่านแห่งนี้ เพื่อนำไปสู่การวางแผนเบื้องต้นสำหรับการออกแบบภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมการท่องเที่ยวให้กับย่านการค้าสไตร์สาธารณรัฐจีน

ในช่วงสาธารณรัฐจีน กิจกรรมเชิงพาณิชย์แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของการพัฒนาในทิศทางใหม่ ๆ สินค้าที่ผลิตทั้งในและต่างประเทศจำเป็นต้องส่งเสริมจุดขายให้กับผู้บริโภคผ่านสื่อ ในฐานะสื่อกลางของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน สินค้าจึงไม่เพียงแต่เป็นตัวแทนของแหล่งที่มาของสินค้าหรือบริการเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงชื่อเสียงของตลาด ส่วนแบ่งการตลาด และความสามารถในการแข่งขันของสินค้าหรือบริการของบริษัทอีกด้วย การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนเกิดขึ้นจากการอาศัยความก้าวหน้าทางศิลปะและเทคโนโลยีการพิมพ์ สื่อสิ่งพิมพ์เชิงพาณิชย์ในสมัยสาธารณรัฐจีนมีเนื้อหาและรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งการออกแบบเหล่านี้เกิดขึ้นจากการสร้างสรรค์ขององค์ประกอบพื้นฐานทางศิลปะ เช่น ตัวอักษร กราฟิก สี และรูปแบบ ซึ่งได้มีบทบาทเช่นเดียวกับการออกแบบกราฟิกสมัยใหม่ และกลายเป็นสะพานเชื่อมระหว่างองค์กรผลิตภัณฑ์ และ ผู้บริโภค การออกแบบกราฟิกในสมัยนี้ได้ชี้แนะแนวความคิดการบริโภคของผู้คนด้วยเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ในด้านจิตวิญญาณและวัฒนธรรม ช่วยให้ผู้คนเข้าถึงผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ได้ดียิ่งขึ้น (Kong Ran, 2020)

สุนทรียภาพของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน

การออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนไม่เพียงแต่ได้สืบทอดรากฐานของวัฒนธรรมจีนแบบดั้งเดิม ขณะเดียวกันยังได้รับอิทธิพลอย่างลึกซึ้งจากแนวคิดตะวันตก ทำให้กลายเป็นยุคแห่งการออกแบบที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว การวิเคราะห์การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนจะทำให้พบว่า ภาษาทางศิลปะของการออกแบบกราฟิกในสมัยนี้มีอัตลักษณ์ที่โดดเด่นทั้งในด้านตัวอักษรรูปภาพ และสีสันทัน ซึ่งไม่เพียงแต่แสดงให้เห็นถึงการบูรณาการและการปะทะกันของวัฒนธรรมจีนและ

ตะวันตกเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงลักษณะเฉพาะของวัฒนธรรมทางสังคมและการพัฒนาเชิงพาณิชย์ในขณะนั้นอีกด้วย ซึ่งการผสมผสานและบูรณาการร่วมกันของภาษาการออกแบบระหว่างแบบจีนและตะวันตก ทำให้ผลงานออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนจึงมีภาพและการแสดงออกทางวัฒนธรรมที่โดดเด่น เป็นการวางรากฐานที่สำคัญสำหรับการพัฒนาการออกแบบสมัยใหม่ โดยสุนทรียภาพของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนมีประเด็นดังต่อไปนี้

1. สุนทรียภาพด้านรูปแบบตัวอักษร

รูปแบบตัวอักษร (Font) เป็นองค์ประกอบการออกแบบทางภาพขั้นพื้นฐานที่สุดในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน ไม่ว่าจะเป็นปฏิทิน หนังสือพิมพ์ หนังสือ เครื่องหมายการค้าล้วนมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการออกแบบรูปแบบตัวอักษร เพราะฉะนั้น รูปแบบตัวอักษรจึงสามารถสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะและรูปแบบทางศิลปะของสมัยสาธารณรัฐจีนได้อย่างเต็มที่ รูปแบบตัวอักษรที่เก่าแก่ที่สุดคือการเขียนด้วยลายมือ แต่ภายหลังจากการนำเทคโนโลยีการพิมพ์แบบตะวันตกมาใช้ จึงส่งผลให้รูปเกิดรูปแบบตัวอักษรที่ใช้สำหรับการพิมพ์โดยเฉพาะขึ้น รูปแบบอักษรสำหรับการพิมพ์เหล่านี้ได้มาตรฐานและมีรูปแบบที่หรูหราและเข้าถึงได้ง่าย สามารถตอบสนองความต้องการด้านสุนทรียะของสาธารณชนได้อย่างดี ในช่วงทศวรรษที่ 1920 และ 1930 มีการเพิ่มแบบอักษรจำนวนมากขึ้นเข้าไปในการออกแบบ รูปแบบตัวอักษรมีการพัฒนาไปสู่ตัวอักษรที่มีความสร้างสรรค์ หรือที่เรียกว่า “แบบตัวอักษรเชิงศิลปะ” เมื่อเปรียบเทียบกับตัวอักษรแบบฟูกันจินจะพบว่าตัวอักษรแบบฟูกันจินขาดความหลากหลาย ตัวอักษรที่พิมพ์ออกมามีความเรียบง่ายและธรรมดา ดูซ้ำซากจำเจ และล้าสมัย ขาดความมีชีวิตชีวา แต่หลังจากมีการประดิษฐ์แบบตัวอักษรเชิงศิลปะออกมาจะพบว่า ตัวอักษรเชิงศิลปะไม่เพียงแต่สามารถถ่ายทอดข้อมูลได้อย่างถูกต้องเท่านั้น แต่ยังทำให้บรรยากาศของภาพมีชีวิตชีวา อีกทั้งยังมีบทบาทในการตกแต่งภาพได้อีกด้วย ซึ่งแบบอักษรทั้งหลายนี้ล้วนมีอัตลักษณ์ทางศิลปะและมีเสน่ห์แห่งยุคสมัยเป็นของตัวเอง

1) ตัวอักษรฟูกันจิน

ตัวอักษรฟูกันจินเป็นรูปแบบพิเศษและเป็นการแสดงออกทางศิลปะที่มีคุณลักษณะของชนชาติ เป็นการแสดงออกเชิงนามธรรมของตัวอักษรจีน ด้วยรูปแบบของฟูกันและหมึกที่หลากหลายในตัวอักษรฟูกันจิน ผู้เขียนสามารถแสดงออกถึงความเข้าใจทางศิลปะ ความคิด และอารมณ์ความรู้สึกออกมาได้อย่างเต็มที่ ทำให้ได้ผลงานศิลปะที่มีความสวยงาม

ในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนมีตัวอักษรฟูกันจินที่ใช้กันทั่วไป 5 รูปแบบ ได้แก่ แบบเสี่ยวจ้วน (อักษรที่มีลักษณะสี่เหลี่ยม ขนาดตัวอักษรสม่ำเสมอเท่ากัน) แบบลี่ซู่ (อักษรที่เป็นเส้นตรง ส่วนที่กลมมนเป็นหักมุม มีเหลี่ยมมุมคมชัด) แบบเฉาซู่ (อักษรแบบหวัด เอาเลยเส้นแบบเดิมมาย่อให้เหลือเพียงขีดเส้นเดียว) แบบข่ายซู่ (อักษรแบบบรรจง มีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส) และแบบสิงซู่ (อักษรกึ่งหวัดกึ่งบรรจง) ซึ่งงานวรรณกรรมจำนวนมากใช้รูปแบบตัวอักษรแบบเสี่ยวจ้วน

หรือแบบลู่เป็นแบบอักษรหน้าปกของงานวรรณกรรม เช่น หน้าปกของวรรณกรรมเรื่อง “เหมิงหู่จี” ที่ออกแบบโดยเหวิน อี้ตัว คำว่า “เหมิงหู่จี”ถึงแม้จะเป็นตัวอักษร 3 ตัวสั้น ๆ แต่ถูกนำเสนอออกมาอย่างสวยงามและเรียบง่าย เปี่ยมไปด้วยความหมาย เป็นการผสมผสานรูปแบบการแสดงออกทางสุนทรียะของการเขียนพู่กันจีนด้วยมือเปล่าในสมัยสาธารณรัฐจีนเข้ากับภาษาของทัศนศิลป์จีนนามธรรมสมัยใหม่ของตะวันตก ทำให้เห็นถึงแนวคิดและสุนทรียภาพแบบดั้งเดิมของยุคนั้นอย่างชัดเจน (ภาพที่ 4-1)

ภาพที่ 4-1 หน้าปกของวรรณกรรมเรื่อง “เหมิงหู่จี”

(<https://site.douban.com/107795/widget/notes/339213/note/316768322/>)

ตัวอักษรแบบข่ายชูเป็นชุดตัวอักษรแบบบรรจง มีลักษณะแบบสี่เหลี่ยมจัตุรัสด้วยสัดส่วนซ้ายและขวาที่เท่ากัน เป็นแบบตัวอักษรจีนที่ใช้กันอย่างแพร่หลายที่สุดจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากมีลักษณะที่มาตรฐานจึงเหมาะสำหรับการเขียนเอกสารทางราชการ เช่น หน้าปกของนวนิยายเรื่อง “จื่อถั่งเหวินจี” ฉบับตีพิมพ์ครั้งที่ 1 ในปี ค.ศ. 1933 ที่ออกแบบโดยเฉิน จื่อฝอ ใช้ตัวอักษรแบบข่ายชูในการออกแบบ โครงสร้างของตัวอักษรมีความสวยงามและเป็นระเบียบ ลายเส้นสายเต็มไปด้วยความอ่อนโยน แข็งแรง และมีพลัง ระยะห่างของตัวอักษรมีความเหมาะสม ทำให้ได้ภาพที่มีความสวยงามและโดดเด่น (ภาพที่ 4-2)

ภาพที่ 4-2 หน้าปกของนวนิยายเรื่อง “จื่อถ้งเหวินจี”

(<https://weread.qq.com/web/search/books>)

การใช้ตัวอักษรฟู่กันจีนในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน นอกจากการออกแบบหน้าปกที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ตัวอักษรฟู่กันจีนก็ยังมีการออกแบบโปสเตอร์และการออกแบบเครื่องหมายการค้า การใช้ตัวอักษรฟู่กันจีนทำให้การออกแบบกราฟิกในขณะนั้นมีความหลากหลายและเป็นตะวันออกมากขึ้น แสดงให้เห็นถึงความสนใจด้านสุนทรียภาพและอารมณ์ทางศิลปะของศิลปะฟู่กันจีนอันเป็นเอกลักษณ์ เช่น แบบตัวอักษรหลักของโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “ไห่เยียน” (ภาพที่ 4-3) ถือเป็นรูปแบบเชิงศิลปะของตัวอักษรฟู่กันจีนแบบสิงซู ซึ่งเป็นแบบตัวอักษรกิ่งหวัดกิ่งบรรจง ความเป็นระเบียบ กล่าวได้ว่าเป็นแบบอักษรที่รวมคุณสมบัติของอักษรแบบข่ายซูที่มีความบรรจงและแบบเฉ่าซูที่มีความไหลไหลไว้ ตัวอักษรแบบสิงซูมีบทบาทและตำแหน่งที่สำคัญในศิลปะฟู่กันจีน ไม่เพียงแต่สามารถเขียนได้อย่างรวดเร็ว แต่ยังรักษาความชัดเจนและความสวยงามของตัวอักษรไว้ได้ ทำให้เป็นแบบอักษรที่ใช้งานได้จริงและมีความเป็นศิลปะ ตัวอักษรคำว่า “ไห่เยียน” บนหน้าปกถูกเขียนออกมาอย่างพลิ้วไหวและลื่นไหล มีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นธรรมชาติระหว่างลายเส้นแต่ละเส้น ขณะเดียวกันบนพื้นฐานของตัวอักษรแบบสิงซูมีการเพิ่มองค์ประกอบทางศิลปะเข้าไปเพื่อให้โปสเตอร์ในภาพรวมมีบรรยากาศของความเป็นโลกตะวันออกและเป็นศิลปะมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยเพิ่มความหมายแฝงทางวัฒนธรรมและความเป็นชนชาติจีนให้กับโปสเตอร์อีกด้วย

ภาพที่ 4-3 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “ไห่เยียน” (<https://www.maoyan.com/films/284056>)

การใช้ตัวอักษรฟ่งกันจินในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนถือเป็นแบบอักษรที่สื่อถึงความเป็นชาติจีนได้มากที่สุด และมีชีวิตชีวามากกว่าแบบตัวอักษรแบบพิมพ์ ซึ่งตัวอักษรฟ่งกันจินเหล่านี้ถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน แบบตัวอักษรเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นเครื่องมือในการแสดงข้อมูลหรือเนื้อหาเท่านั้น แต่ยังเป็นสื่อกลางของงานศิลปะที่ซ่อนไว้ด้วยความหมายแฝงทางวัฒนธรรมและการสั่งสมทางประวัติศาสตร์อันยาวนาน แสดงให้เห็นถึงเสน่ห์ทางศิลปะและอัตลักษณ์แห่งยุคสมัยของศิลปะฟ่งกันจินอย่างชัดเจน

2) ตัวอักษรแบบพิมพ์

ในช่วงสาธารณรัฐจีน ด้วยการนำอุตสาหกรรมการพิมพ์มาใช้ ตัวอักษรแบบพิมพ์ก็ค่อยๆ ปรากฏในการออกแบบกราฟิก และถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในงานออกแบบต่างๆ เช่น การออกแบบปฏิทินและโปสเตอร์ ตัวอักษรแบบพิมพ์เนื่องจากมีลักษณะเชิงบรรทัดฐานและมีมาตรฐานจึงสามารถตอบสนองความต้องการด้านสุนทรียภาพของผู้คนได้ อีกทั้งมีบทบาทและตำแหน่งสำคัญในการออกแบบกราฟิก ในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนตัวอักษรแบบพิมพ์ที่ใช้กันอย่างแพร่หลายคือ ตัวอักษรแบบซ่งถี้ (SimSun Font) และตัวอักษรแบบเฮยถี้ (SimHei Font)

ตัวอักษรแบบซ่งถี้ (SimSun Font) ยังคงรักษาอัตลักษณ์ทางศิลปะของศิลปะฟู่กันจีนภายในลายเส้น แบบอักษรมีความเป็นระเบียบ สวยงาม แข็งแกร่งและทรงพลัง โครงสร้างมีสัดส่วนที่ดีและเข้มงวด ลายเส้นทั้งแนวนอนและแนวตั้งมีความละเอียดอ่อน จังหวะขึ้นและลงมีความเหลื่อมมุม คุณสมบัติเหล่านี้ทำให้รูปแบบตัวอักษรแบบซ่งถี้มีความสวยงามทางการแสดงออก ตัวอย่างเช่น ตัวอักษรแบบซ่งถี้ในปฏิทิน (ภาพที่ 4-4) ความเป็นระเบียบ สวยงาม แข็งแกร่งและทรงพลังของจังหวะ ประกอบกับโครงสร้างที่ได้สัดส่วนและเข้มงวดทำให้ตัวอักษรแต่ละตัวสามารถอ่านได้ง่าย ในขณะที่การเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยในลายเส้นแนวนอนและแนวตั้งช่วยเพิ่มลำดับขั้นของความสมบูรณ์ให้กับตัวอักษร ขอบและมุมที่แหลมคมของฟู่กันไม่เพียงเพิ่มการจดจำให้กับตัวอักษร อีกทั้งยังให้ความสวยงามที่เป็นเอกลักษณ์อีกด้วย ตัวอักษรแบบซ่งถี้ไม่เพียงแต่ได้รักษาเอกลักษณ์ทางศิลปะของตัวอักษรฟู่กันจีนแบบดั้งเดิมเท่านั้น แต่ยังรวมเอาเทคโนโลยีการพิมพ์ที่ทันสมัยเข้าไว้ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับภูมิหลังทางวัฒนธรรมและความต้องการในยุคนี้ได้อย่างสมบูรณ์ การออกแบบปฏิทินใช้ตัวอักษรแบบซ่งถี้ในการออกแบบ ข้อมูลภาพมีความโดดเด่น ทำให้ภาพรวมของปฏิทินเต็มไปด้วยบรรยากาศของยุคสมัย

ภาพที่ 4-4 ตัวอักษรแบบซ่งถี้ในปฏิทิน (<https://www.maoyan.com/films/284056>)

ตัวอักษรแบบเฮยตี้ (SimHei Font) เป็นตัวอักษรที่มีความหนาของลายเส้นที่สม่ำเสมอ เมื่อมองเห็นแล้วจะให้ความรู้สึกหนัก ไม่เบาเท่ากับตัวอักษรแบบซ่งตี้ โดยคุณลักษณะของตัวอักษรแบบเฮยตี้คือหนาและเป็นระเบียบ แข็งแกร่งและทรงพลัง สามารถดึงดูดความสนใจของลูกค้าได้อย่างง่าย ตัวอักษรแบบเฮยตี้ถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในเครื่องหมายการค้า บรรจุภัณฑ์ และโฆษณาทางหนังสือพิมพ์ ตัวอย่างเช่น เครื่องหมายการค้ายาสีฟัน “เฮยไป” ที่จดทะเบียนโดยบริษัท Shanghai Haolai Pharmaceutical Company (ภาพที่ 4-5) มีตัวอักษรแบบเฮยตี้เชิงศิลปะสีดำ หนาพิมพ์บนพื้นหลังสีดำ ซึ่งมีความตัดกันอย่างมากกับกรอบสี่เหลี่ยมที่ตกแต่งด้วยลวดลายโมเสกขาวดำ ซึ่งเต็มไปด้วยรูปแบบโครงสร้างนิยมนิยมใหม่ หรือตัวอย่างเช่น “ผงน้ำหอมหงหลิง” ที่ผลิตโดยบริษัท Shanghai Household Industry Co., Ltd. (ภาพที่ 4-6) ชื่อผลิตภัณฑ์มีการใช้ตัวอักษรแบบเฮยตี้ พร้อมกับเครื่องหมายการค้าทรงกลมตกแต่งด้วยลวดลายโค้งอันงดงาม โดยมีลายหม้อม้วนอยู่ตรงกลางทำให้แตกต่างจากลวดลายตกแต่งอื่น ๆ ทั้งหมด ซึ่งตัดกันอย่างชัดเจน ทำให้ตัวอักษรหลักมีความโดดเด่น

ภาพที่ 4-5 เครื่องหมายการค้ายาสีฟัน “เฮยไป” (ChenYi Jin, 2018)

ภาพที่ 4-6 บรรจุภัณฑ์ของ “ผงน้ำหอมหงหลิง”

(https://www.997788.com/pr/detail_950_30879494.html)

ในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน ตัวอักษรแบบพิมพ์ไม่เพียงแต่เป็นเครื่องมือในการแสดงออกทางข้อความเท่านั้น แต่ยังเป็นรูปแบบหนึ่งของการแสดงออกทางศิลปะด้วย มีผลกระทบอย่างลึกซึ้งต่อการออกแบบในยุคนั้นและแม้แต่ยุคปัจจุบัน ตัวอักษรแบบพิมพ์มีการพัฒนาให้มีแบบที่เป็นมาตรฐาน แต่ขณะเดียวกันก็ยังคงรักษาศิลปะและความสวยงามเอาไว้ โดยได้เป็นแรงบันดาลใจและการอ้างอิงที่สร้างสรรค์แก่นักออกแบบจำนวนมาก การใช้ตัวอักษรแบบพิมพ์ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มคุณภาพของงานออกแบบเท่านั้น แต่ยังเป็นการวางรากฐานที่สำคัญสำหรับการพัฒนาการออกแบบกราฟิกสมัยใหม่อีกด้วย การศึกษาและประยุกต์ใช้การออกแบบตัวอักษรแบบพิมพ์ ทำให้นักออกแบบสมัยใหม่สามารถเรียนรู้แก่นแท้ของการผสมผสานความดั้งเดิมและความทันสมัย อีกทั้งยังเป็นแนวทางและการอ้างอิงสำหรับการสร้างสรรค์ผลงานการออกแบบที่สวยงามและใช้งานได้จริงมากขึ้น

3) ตัวอักษรสร้างสรรค์

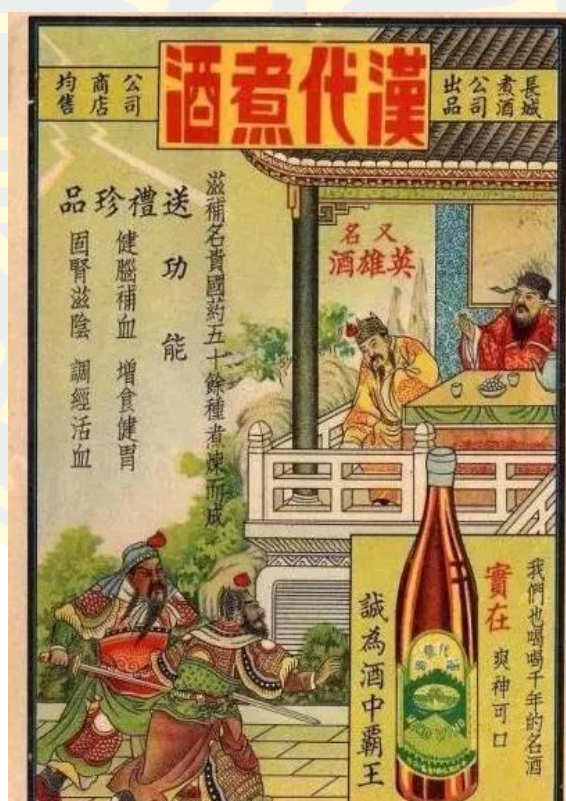
ตัวอักษรสร้างสรรค์หรือที่รู้จักกันในชื่อ “ตัวอักษรศิลปะ” หรือ “ตัวอักษรวาดด้วยมือ” ถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในการออกแบบกราฟิกในช่วงสาธารณรัฐจีน เป็นองค์ประกอบการออกแบบภาพขั้นพื้นฐานและสำคัญที่สุดในบรรจุภัณฑ์และโปสเตอร์ ตัวอักษรสร้างสรรค์มีการแสดงออกเฉพาะตัวตามแนวคิดของการออกแบบ ซึ่งตัวอักษรสร้างสรรค์เป็นการดัดแปลงรูปร่างรูปทรงของตัวอักษรทำให้ภาพของตัวอักษรที่ถูกออกแบบมามีความคุณลักษณะเฉพาะที่แปลกใหม่

ตัวอักษรสร้างสรรค์ไม่เพียงแต่ดึงดูดความสนใจของผู้ชมด้วยรูปทรงที่หลากหลาย แต่ยังเพิ่มหรือทำให้ลายเส้นของตัวอักษรง่ายขึ้นโดยไม่ส่งผลกระทบต่อการใช้งาน เป็นการก้าวข้ามแนวความคิดของการออกแบบตัวอักษรแบบดั้งเดิม นำเสนอให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะทางศิลปะที่หลากหลายของยุคสมัย จนกลายเป็นผลลัพธ์ทางภาพที่เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งในการดัดแปลงรูปร่างรูปทรงหรือลายเส้นของตัวอักษรนั้นต้องพิจารณาอย่างรอบคอบว่ารูปร่าง โครงสร้าง และจุดศูนย์ถ่วงของตัวอักษรได้รับการจัดระเบียบอย่างเหมาะสม เพื่อให้แน่ใจว่าตัวอักษรจะมีความสวยงามและอ่านง่าย

ยกตัวอย่างการออกแบบบรรจุภัณฑ์บุหรี “ฮาต่อเหมิน” (ภาพที่ 4-7) ตัวอักษรสร้างสรรค์ “ฮาต่อเหมิน” ยังคงรักษาโครงสร้างพื้นฐานของ “ตัวอักษรแบบเฮยถี้” และใช้การจัดรูปแบบตัวอักษรของ “ตัวอักษรแบบเฮยถี้” ในการเพิ่มความหนาในส่วนที่เป็นรอยต่อของแต่ละขีดทำให้ตัวอักษรมีความคมชัดยิ่งขึ้น การปรับรูปทรงโดยรวมจะเป็นการทำให้รูปทรงส่วนใหญ่มีความโค้ง ลายเส้นเป็นตัวหนาและประสานกัน เพื่อให้แนวคิดหรือเนื้อหาของโปสเตอร์มีความโดดเด่นและเข้าถึงผู้คนได้ง่าย ในโปสเตอร์โฆษณาเหล้า “ฮั่นไต้จู๋จิว” (ภาพที่ 4-8) โครงสร้างของตัวอักษรยังคงอยู่บนกฎพื้นฐานและหลักการเขียน แต่มีการดัดแปลงรูปทรงของเส้นขีดอักษรจีน เช่น จุด เส้นลากขวา เส้นลากซ้าย เส้นตั้งตะขอ เป็นต้น โดยมีคุณลักษณะดังนี้

- 1) “เส้นขวาง” ของคำว่า “จิว” กว้างกว่า “เส้นตั้ง”
- 2) “เส้นขวาง” ของตัวอักษร “ถู่ (土)” ที่เป็นองค์ประกอบของตัวอักษร “จู๋ (煮)” มีความกว้างเท่ากัน
- 3) “เส้นตั้ง” ทางซ้ายของตัวอักษร “日” จะกว้างทางขวา
- 4) ความกว้างของ “เส้นขวางตะขอ” และ “เส้นขวาง” ก็แตกต่างกัน
- 5) “เส้นตั้ง” และ “เส้นขวาง” ของตัวอักษร “ฮั่น” ก็แตกต่างกันเช่นกัน

แต่ผลลัพธ์ทางภาพโดยรวม แม้ว่าลายเส้นของตัวอักษรจะหนาขึ้น ทำให้ตัวอักษรมีความดูสะดุดตามากขึ้น แต่โครงสร้างของตัวอักษรก็ยังคงชัดเจน ไม่ส่งผลกระทบต่อการใช้งานเนื่องจากความหนาของเส้นที่เปลี่ยนแปลงไป

ภาพที่ 4-7 บรรจุภัณฑ์บุหรี “ฮาเต๋อเหมิน”

(https://www.997788.com/pr/detail_auction_140_11213234_0.html)

ภาพที่ 4-8 โปสเตอร์โฆษณาเหล้า “ฮั่นไต้จู้จี้” (<http://www.dzlp.cn/245071.html>)

ตัวอักษรสร้างสรรค์สะท้อนให้เห็นถึงจิตวิญญาณแห่งนวัตกรรมและการแสวงหาความงดงามในสังคมในขณะนั้น ด้วยการพัฒนาและออกแบบแบบอักษรดั้งเดิมใหม่ ตัวอักษรสร้างสรรค์แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ที่โดดเด่นและจินตนาการทางศิลปะของนักออกแบบ ในการออกแบบบรรจุภัณฑ์ ตัวอักษรสร้างสรรค์สามารถเสริมสร้างภาพลักษณ์ของแบรนด์และทำให้โดดเด่นท่ามกลางโฆษณาจำนวนมากได้ ในการออกแบบโปสเตอร์เพื่อสังคม ตัวอักษรสร้างสรรค์สามารถกระตุ้นความสนใจของสาธารณชนและสะท้อนผ่านการออกแบบที่สะดุดตา ในขณะที่การออกแบบหน้าปกสิ่งพิมพ์ ตัวอักษรสร้างสรรค์สามารถสื่อถึงบรรยากาศและอารมณ์ทางวัฒนธรรมที่เฉพาะเจาะจงได้ ตัวอย่างเช่น นิตยสารรายเดือน “เหมิงหย่าเยว่คาน” เป็นสิ่งพิมพ์ที่มีการใช้รูปแบบตัวอักษรมากที่สุดในสมัยสาธารณรัฐจีน

“เหมิงหย่าเยว่คาน” เป็นนิตยสารทั่วไปที่ใช้ตัวอักษรเป็นองค์ประกอบหลักของหน้าปก โดยคำว่า “เหมิงหย่าเยว่คาน” ตัวอักษรที่ให้ความรู้สึกถึงการออกแบบได้ครองพื้นที่ครึ่งหนึ่งของปกทั้งหมด และกลายเป็นเนื้อหาหลักของปก ซึ่งตัวอักษรบนหน้าปกที่ได้รับการดัดแปลงใหม่ให้มีรูปแบบสี่เหลี่ยม มีขอบและมุมมนั้นดูทรงพลังเป็นอย่างมาก โดยผู้ที่ตั้งชื่อและออกแบบหน้าปกของนิตยสาร “เหมิงหย่าเยว่คาน” คือ หลู่ สวี่น นักเขียนชื่อดังของประเทศจีน นิตยสาร “เหมิงหย่าเยว่คาน” ฉบับแรกจัดพิมพ์โดยร้านหนังสือเซี่ยงไฮ้กวงหัว ในเดือนมกราคม ค.ศ. 1930 มีพื้นหลังสีขาวและเขียนคำว่า “เหมิงหย่าเยว่คาน” ด้วยลายมือของหลู่ สวี่น เป็นตัวอักษรศิลปะขนาดใหญ่ 4 ตัว ตัวอักษรมีความยืดหยุ่น เส้นบางในแนวตั้งและหนาในแนวนอน พิมพ์ออกมาเป็นสีดำ ดุมีชีวิตชีวา มีการจัดวางตัวอักษรขนาดใหญ่ทั้ง 4 ตัวอย่างสร้างสรรค์ ภาพรวมมีความสวยงามและโดดเด่นอย่างมาก (ภาพที่ 4-9) หรือตัวอย่างเช่น ลายเส้นของตัวอักษรบนหน้าปกของนิตยสาร “เป็นหลิว” ที่เชื่อมต่อกัน ตัวอักษรสีดำถูกทำให้เรียบง่าย มีการเพิ่มขอบบาง ๆ ไว้ที่ด้านนอกของคำว่า “เป็นหลิว” ทำให้มีภาพของตัวอักษรมีคุณลักษณะของการตกแต่งที่ชัดเจน (ภาพที่ 4-10)

ภาพที่ 4-9 หน้าปกของนิตยสารรายเดือน “เหมิงหยาเยว่คาน”

(<https://www.xuexi.cn/lgpage/detail/index.html?id=7654723771517942130>)

ภาพที่ 4-10 หน้าแรกของนิตยสาร “เปิ่นหลิว” (<http://www.chinawriter.com.cn>)

ตัวอักษรรูปแบบต่าง ๆ มีบทบาทสำคัญในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน ตัวอักษรเหล่านี้ไม่ได้เป็นเพียงองค์ประกอบพื้นฐานของการออกแบบภาพเท่านั้น แต่ยังเป็นสื่อกลางที่สำคัญในการแสดงออกทางศิลปะอีกด้วย ด้วยการดัดแปลงรูปทรง โครงสร้าง และลายเส้นที่เป็นนวัตกรรมใหม่ของตัวอักษร จึงได้นำไปสู่ความเป็นไปได้ที่ไม่มีที่สิ้นสุดและคุณค่าทางศิลปะให้การออกแบบกราฟิก อีกทั้งกลายเป็นหนึ่งในสัญลักษณ์ที่สำคัญของการออกแบบกราฟิกในยุคนี้

2. สุนทรียภาพด้านรูปภาพ

การออกแบบภาพในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนมีรูปแบบของรูปภาพที่หลากหลาย โดยภาพที่ใช้อย่างแพร่หลาย ได้แก่ ภาพลวดลาย ภาพวาด และภาพกราฟิกสร้างสรรค์

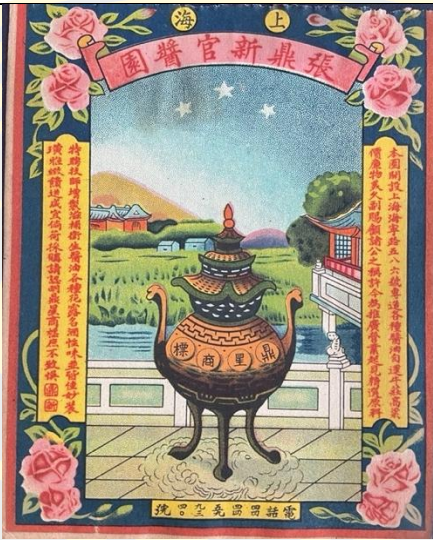
2.1 ภาพลวดลาย

รูปแบบการแสดงออกทางภาพที่มีลักษณะเป็นภาพลวดลายในสมัยสาธารณรัฐจีนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับในสมัยราชวงศ์ชิง จากมุมมองของเนื้อหาสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทหลัก คือ 1.ภาพลวดลายรูปสัตว์ พืชพรรณ และอื่นๆ ที่พบได้ทั่วไปในการตกแต่งแบบดั้งเดิม 2.ภาพลวดลายที่มีคุณลักษณะของยุคสาธารณรัฐจีน โดยแต่ละประเภทมีรายละเอียดดังนี้

(1) ภาพลวดลายรูปสัตว์ พืชพรรณ และอื่นๆ ที่พบได้ทั่วไปในการตกแต่งแบบดั้งเดิม ได้แก่ มังกร หงส์ปลา เสือ กิเลน ฯลฯ ภาพเหล่านี้มีความเชื่อมโยงอย่างลึกซึ้งกับการยกระดับจิตวิญญาณของชาติ ขณะเดียวกัน ยังมีภาพลวดลายพืชพรรณ เช่น ดอกโบตั๋น ดอกบัว ต้นสน และหญ้า ม้วน รวมถึงภาพเรขาคณิต ซึ่งองค์ประกอบดั้งเดิมเหล่านี้ถูกใช้และพัฒนาอย่างกว้างขวางในสมัยสาธารณรัฐจีน (ตารางที่ 4-1)

ตารางที่ 4-1 ภาพลวดลายรูปสัตว์และพืชพรรณในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน

รูปแบบ	ประเภท	ภาพ	การวิเคราะห์อัตลักษณ์
การตกแต่งขอบสีเหลี่ยม	บรรจุภัณฑ์		มุมทั้งสี่ของสี่เหลี่ยมผืนผ้าตกแต่งด้วยลายดอกไม้และลวดลายการตกแต่งที่มุมทั้งสี่นั้นสอดคล้องกับ

รูปแบบ	ประเภท	ภาพ	การวิเคราะห์อัตลักษณ์
			เนื้อหาหลักทำให้เกิดความกลมกลืน
การตกแต่งขอบสี่เหลี่ยม	โฆษณา		ลวดลายแบบดั้งเดิมของกรอบสี่เหลี่ยมที่พบได้ทั่วไปในการออกแบบโฆษณามีภาพมีทั้งผีเสื้อและดอกไม้ หม้อสามขาตรงกลางและดอกไม้ประดับโดยรอบมีสีสันสดใสและมีเอกลักษณ์ประจำชาติจีน
การตกแต่งขอบสี่เหลี่ยม	บรรจุภัณฑ์		ลายขอบที่เลียนแบบตะวันตกมักประกอบไปด้วยหม้อสามขา ขอบสี่เหลี่ยมในภาพมีบทบาทในการแบ่งภาพ ทำให้ภาพมีมิติและความลึก

รูปแบบ	ประเภท	ภาพ	การวิเคราะห์อัต ลักษณ์
การ ตกแต่ง ขอบ วงกลม	ตราสินค้า		การออกแบบ เครื่องหมายการค้า ของบริษัทจีนมี เครื่องหมายการค้า จีนทรงกลมอยู่ตรง กลางและตกแต่ง ด้วยลายวงกลม มังกร ขอบวงกลมมี ลายเมฆที่มีความ กว้างระดับหนึ่ง ตกแต่งอยู่ รูปแบบ โดยรวมมีลักษณะ ซับซ้อน
การ ตกแต่ง ขอบ วงกลม	ตราสินค้า		รูปสี่เหลี่ยมตรงกลางมี วงกลมข้อความ ภาษาอังกฤษ ล้อมรอบการใช้ ตัวอักษรเป็นเส้น ขอบวงกลมเป็น เทคนิคการ ออกแบบที่ใช้กัน ทั่วไปในการ ออกแบบ เครื่องหมายการค้า

รูปแบบ	ประเภท	ภาพ	การวิเคราะห์อัต ลักษณ์
			ในสมัยสาธารณรัฐ จีน
การ ตกแต่ง ขอบทรง โล่	ตราสินค้า		เครื่องหมายการค้า เครื่องสำอางแบบ รन्द์ “Xiangxue” ของบริษัท The China National Chemical Industry Corporation บน ฐานและด้านบน ของโล่มีการวาด ลายเมฆม้วน ประดับอยู่รอบ ๆ นำเสนอรูปแบบ ทางศิลปะมีความ หรูหรา

รูปแบบ	ประเภท	ภาพ	การวิเคราะห์อัต ลักษณ์
การ ตกแต่ง ขอบทรง โล่	ตราสินค้า		ภาพนี้ใช้เทคนิค สมจริงเพื่อแสดง ภาพลักษณ์ของ สตรีในสมัย สาธารณรัฐจีน ล้อมรอบด้วยการ ตกแต่งดอกกุหลาบ แบบสมจริง โครงสร้างรูปโล่ที่ ปรากฏในภาพเป็น ลวดลายประดับ ตกแต่งอิสระทำให้ เครื่องหมายการค้า ทั้งหมดดูมีความ หลากหลาย สง่า งาม และหรูหรา

(2) ภาพลวดลายที่มีคุณลักษณะของยุคสาธารณรัฐจีน เป็นภาพที่มีลักษณะเฉพาะของยุคสมัย ซึ่งสะท้อนถึงฉากทางสังคมและบรรยากาศทางวัฒนธรรมในขณะนั้น ทั้งสตรีสมัยใหม่ ผู้นำที่ยิ่งใหญ่ ดาราภาพยนตร์ ผู้หญิง ความงามในชุดกิ๊พ้า ภาพเหล่านี้ได้รับความนิยมอย่างมากในการออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีน ภาพเหล่านี้ส่วนใหญ่จะปรากฏอยู่ในสื่อต่างๆ เช่น ปฏิทิน โปสเตอร์ บรรจุภัณฑ์ หนังสือพิมพ์ และโฆษณา ภาพเหล่านี้ได้รับการดัดแปลงผ่านการเปลี่ยนรูป การทำให้เกินจริง และเทคนิคอื่นๆ เพื่อนำเสนอรูปแบบการออกแบบที่ผสมผสานความเป็นนามธรรมและรูปธรรม ประเพณี และความทันสมัย ตัวอย่างเช่น ปฏิทิน “กว้างเซิงหัง” (ภาพที่ 4-11) วาดโดยกวนฮุยฉาง ในช่วงทศวรรษที่ 1930 มีการใช้รูปแบบและเค้าโครงเนื้อหาจากภาพพิมพ์ตรุษจีน ปฏิทินนี้ไม่เพียงแต่มีกรอบด้านนอกที่ประกอบด้วยดอกโบตั๋น ภาพต้นไม้ทั่วไปในวัฒนธรรมดั้งเดิมและผลิตภัณฑ์

จำนวนมาก ขณะเดียวกันยังมีภาพลักษณะของเด็กผู้หญิงและผู้หญิงที่น่ารักทันสมัยที่มีความเป็นตัวแทนของยุคสมัยอยู่ตรงศูนย์กลางของภาพ การใช้ภาพเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นการตกแต่งผลงานและให้ความเพลิดเพลินทางศิลปะเท่านั้น แต่ยังเน้นข้อมูลของผลิตภัณฑ์ “กว้างเซิงหัง” ทำให้ภาพแสดงบรรยากาศทางวัฒนธรรมที่เข้มแข็งและแสดงออกถึงความเป็นผู้หญิงและเสน่ห์อันสง่างามของผู้หญิงอย่างเหมาะสม เพื่อรองรับรสนิยมทางสุนทรียภาพของผู้คน

ภาพที่ 4-11 ปฏิทิน “กว้างเซิงหัง” ที่ออกแบบโดยกวน ชู่ย่ง
(<http://jianzhujia.net/app/9-view-17277.shtml>)

หรือตัวอย่าง เช่น โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “Love in Limbo” (ภาพที่ 4-12) โปสเตอร์นี้ผสมผสานองค์ประกอบของภาพต่างๆ อย่างชาญฉลาดเพื่อถ่ายทอดเนื้อหาและอารมณ์ของภาพยนตร์ ในด้านหนึ่ง การออกแบบใช้รูปทรงเรขาคณิตในพื้นที่ขนาดใหญ่ รูปทรงเรขาคณิตเหล่านี้ประสบความสำเร็จในการเน้นและเสริมความแข็งแกร่งให้กับเนื้อหาของโปสเตอร์ผ่านเส้นและรูปเหลี่ยมที่เรียบง่ายและทรงพลัง ช่วยให้ผู้ชมรู้สึกถึงเนื้อหาหลักของภาพยนตร์ได้อย่างชัดเจน การใช้รูปทรงเรขาคณิตไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มผลกระทบทางสายตาของโปสเตอร์ แต่ยังทำให้ภาพรู้สึกถึงความทันสมัยและความงามแบบนามธรรมอีกด้วย ในอีกด้านหนึ่ง ภาพลสลายแห่งความรักถูกรวมเข้าไว้ใน

การออกแบบ การใช้ภาพรูปหัวใจไม่เพียงแต่สื่อถึงเนื้อหาความรักของภาพยนตร์อย่างโดยตรงเท่านั้น แต่ยังกระตุ้นการเกิดอารมณ์ร่วมของผู้ชมอีกด้วย ซึ่งช่วยให้ผู้ชมเกิดความสนใจและความคาดหวังได้ง่ายขึ้น

ภาพที่ 4-12 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “Love in Limbo”
(<https://www.maoyan.com/films/338803>)

2.2 ภาพวาด

รูปแบบของภาพวาดก็เป็นหนึ่งในรูปแบบภาพที่สำคัญในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน และกลายเป็นวิธีการหลักในการแสดงเนื้อหาและอารมณ์ที่หลากหลาย เทคนิคการแสดงออกของภาพวาดในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนมีความหลากหลาย เช่น ภาพสีน้ำ ภาพวาดจีนแบบดั้งเดิม ภาพร่างสเก็ตช์ ภาพวาดสีน้ำมัน ภาพการ์ตูน ภาพถ่าย ซึ่งภาพเหล่านี้มีเนื้อหาที่หลากหลายทั้งทิวทัศน์ เรื่องราวทางประวัติศาสตร์ เรื่องราวในตำนาน สตรีสมัยใหม่ และฉากในชีวิตประจำวัน เนื้อหาเหล่านี้นำเสนอผ่านรูปแบบการวาดภาพต่างๆ ซึ่งไม่เพียงแต่สื่อถึงข้อมูลเท่านั้น แต่ยังทำให้การออกแบบกราฟิกมีความงดงามทางศิลปะที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวอีกด้วย (ตารางที่ 4-2)

ตารางที่ 4-2 รูปแบบการแสดงออกผ่านภาพวาดในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน

รูปแบบภาพ	ประเภทของสื่อ	ภาพ	การวิเคราะห์อัตลักษณ์
ภาพสเก็ตช์	โปสเตอร์		คลื่น หิน ชายหาด และ กะโหลกในภาพล้วนใช้ เทคนิคการสเก็ตช์ภาพ จะ เห็นได้ว่านักออกแบบในยุคนี้ เข้าใจแสงเงา และ โครงสร้างของวัตถุเป็นอย่างดี
ภาพวาดจีน (ขาวดำ)	โปสเตอร์ โฆษณา		ในโปสเตอร์โฆษณา “บุหรี เหมยหลันฟิง” ในปี 1927 มี การใช้การวาดเส้นเพื่อวาด ตัวละครและฉากใน ภาพประกอบ
ภาพวาดสีน้ำ	ปฏิทิน		มีการใช้ปากการ่างโครงร่าง จากนั้นลงด้วยผงช็อคเพื่อทำ ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของ แสงและความมืดบนวัตถุ แล้วลงด้วยสีน้ำ เทคนิคนี้ สามารถแสดงความเป็นสาม มิติและพื้นผิวของตัวละครได้ อย่างประณีต ทำให้ภาพ สดใสและสะดุดตายิ่งขึ้น

รูปแบบภาพ	ประเภทของสื่อ	ภาพ	การวิเคราะห์อัตลักษณ์
ภาพวาดสีน้ำ	โปสเตอร์		ภาพใช้การตัดกันของสีเพื่อแสดงแสงและความมืด และความสัมพันธ์ระหว่างด้านหน้าและด้านหลังของภาพ การพรรณนาถึงวัตถุในลักษณะนี้ให้ความสำคัญกับการแสดงออกอย่างครอบคลุมของแสง พื้นผิวและพื้นที่ว่าง
ภาพการ์ตูน	โฆษณา		ภาพแนงการ์ตูนทางขวามือเป็นรูปถังเก็บน้ำได้ก๊อกน้ำน้ำในถังล้นเอ่อลงมา มีสโลแกนว่า “ของเต็มก็ล้น เมื่อน้ำเต็มก็ล้น” เพื่อแสดงสถานะและสาเหตุของอาการไม่สบายท้อง และเพื่อส่งเสริมผลิตภัณฑ์ยารักษาโรคกระเพาะอาหาร

รูปแบบภาพ	ประเภทของสื่อ	ภาพ	การวิเคราะห์อัตลักษณ์
ภาพถ่าย	โปสเตอร์		นำภาพศีรษะของนางเอกที่ตัดออกมาประดับด้วยดอกกุหลาบสีสดใสเพื่อแสดงเนื้อหาของภาพยนตร์

เทคนิคการวาดภาพแต่ละแบบมีผลทางภาพและการแสดงออกที่เป็นเอกลักษณ์ ได้แก่ ภาพวาดสีน้ำมันสีที่อ่อนและฝีแปรงที่เรียบเนียนสามารถแสดงอารมณ์ที่ละเอียดอ่อนและมิติที่หลากหลายได้ ภาพสเก็ตช์เน้นโครงสร้างและพื้นผิวของวัตถุผ่านเส้นและเงา ภาพวาดจีนสื่อถึงมรดกทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งและรสชาติทางศิลปะด้วยพู่กัน หมึกและองค์ประกอบที่เป็นเอกลักษณ์ ภาพวาดดินสอยผสมสีน้ำใช้การผสมผสานระหว่างผงถ่านและสีน้ำเพื่อสร้างความรู้สึกลึกลับและพื้นผิวที่แข็งแกร่ง นักออกแบบจะเลือกเทคนิคการวาดภาพที่เหมาะสมที่สุดตามแนวคิดและเนื้อหาของการออกแบบกราฟิก เพื่อที่จะนำประสบการณ์การมองเห็นที่ดีที่สุดมาสู่ผู้ชม การใช้งานที่ยืดหยุ่นนี้ไม่เพียงแต่ช่วยเสริมรูปแบบของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนเท่านั้น แต่ยังเพิ่มคุณค่าทางศิลปะและความหมายแฝงทางวัฒนธรรมให้การออกแบบอีกด้วย ซึ่งการบูรณาการและนวัตกรรมของเทคนิคการวาดภาพที่แตกต่างกัน ส่งผลให้การออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนได้บรรลุถึงระดับการมองเห็นแบบใหม่ และกลายเป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรมและศิลปะในยุคนี้

2.3 ภาพกราฟิกสร้างสรรค์

สมัยสาธารณรัฐจีนเป็นยุคทองของภาพประกอบด้านการออกแบบกราฟิก โฆษณาในหนังสือพิมพ์ หนังสือ เครื่องหมายการค้าล้วนมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับภาพกราฟิกเชิงสร้างสรรค์ เป็นจุดสูงสุดของการรวมตัวของนักออกแบบกราฟิกในช่วงเวลานี้ นักออกแบบมีการอาศัยความรู้ทางวิชาชีพของตนเองและเงื่อนไขทางเทคนิคที่มีอยู่อย่างจำกัด ทำการเลือกสรรและผสมผสานองค์ประกอบต่าง ๆ ขยายไปสู่แนวคิดอันชาญฉลาดและแสดงให้เห็นถึงศิลปะทางภาพผ่านความคิด

สร้างสรรค์ที่โดดเด่น ทำให้ภาพที่ออกมามีคุณค่ามากกว่าการใช้งานของผลิตภัณฑ์ ทำให้ผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น

ภายใต้การนำของความคิดสร้างสรรค์นี้ ผลลัพธ์ทางศิลปะและโครงสร้างทางสุนทรียศาสตร์ของภาพประกอบของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนเกิดการให้ความหมายใหม่ ๆ มากขึ้น เช่น ในโฆษณาทางหนังสือพิมพ์ของ “บริษัทแว่นตานานหัว” (ภาพที่ 4-13) ภาพใช้ฉากเรื่องราวเป็นภูมิหลังในการสร้างสรรค์ มือของเด็กและผู้ใหญ่ชี้ไปที่คำว่า “นานหัว” ด้านบน ซึ่งคำว่า “นานหัว” ถูกเขียนไว้อยู่บนป้ายถนนที่เป็นทรง “แว่นตา” นี่เป็นการแสดงให้เห็นว่านักออกแบบในขณะนั้นไม่เพียงแต่ให้ความสนใจกับความประณีตของภาพวาดเท่านั้น แต่ยังเริ่มพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้านกราฟิกอีกด้วย ในทำนองเดียวกัน โฆษณา “Mian You” (ภาพที่ 4-14) ใช้แนวคิด “รับประกันทุกคน ทุกคนอยู่ในสายตา” มีการขยายภาพใบหน้าของผู้หญิงให้ใหญ่ขึ้นและอยู่ระยะใกล้ ลักษณะใบหน้ามีลายเส้นที่เรียบง่าย ร่ม่านตาถูกแทนที่ด้วยใบหน้าของผู้หญิงสองคน วิธีการแสดงออกทางกราฟิกสร้างสรรค์นี้ไม่เพียงแต่เป็นการตีความแนวคิดของโฆษณาได้อย่างสมบูรณ์แบบเท่านั้น แต่ยังสร้างความพึงพอใจให้กับความเพลิดเพลินในการรับชมของผู้ชมอีกด้วย เทคนิคนี้คล้ายกับสคริปต์ภาพประกอบในภาพยนตร์และรายการทีวีสมัยใหม่ที่ขยายโลกภายในร่ม่านตาอย่างไม่สิ้นสุด ทำให้โฆษณาไม่เพียงแต่มีหน้าที่ในการส่งข้อมูลเท่านั้น แต่ยังมีคุณค่าทางศิลปะอีกด้วย

ภาพที่ 4-13 โฆษณาทางหนังสือพิมพ์ของ “บริษัทแว่นตานานหัว” (Shenao Liu, 2019)

ภาพที่ 4-14 โฆษณา “Mian You”

(https://www.997788.com/47773/search_42_50636039.html)

ด้วยแนวคิดอันชาญฉลาดและเทคนิคการแสดงออกที่เป็นเอกลักษณ์ ผลงานการออกแบบเหล่านี้ทำให้การออกแบบกราฟิกไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการโปรโมตผลิตภัณฑ์ต่างๆ แต่กลายเป็นสื่อที่มีเสน่ห์ทางศิลปะ นวัตกรรมนี้ไม่เพียงเพิ่มมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์เท่านั้น แต่ยังช่วยกำหนดภาพลักษณ์ของแบรนด์ด้วย ทำให้การออกแบบกราฟิกในยุคนั้นพัฒนาไปสู่อีกระดับ เช่น โปสเตอร์โฆษณาบูห์รีของ “Jixiang Brand” (ภาพที่ 4-15) และโปสเตอร์โฆษณาบูห์รีของ “Golden Rat Brand” (ภาพที่ 4-16) มีการใช้เทคนิคการแสดงออกของการทำให้เกินจริงและการเปลี่ยนรูปสัดส่วนของตัวละครเพื่อให้ผู้บริโภคเข้าใจและยอมรับผลิตภัณฑ์มากยิ่งขึ้น ลดความซับซ้อนให้เรียบง่ายมากขึ้น และทำให้แนวคิดเชิงนามธรรมเป็นรูปธรรม โดยมีเป้าหมายเพื่อให้บรรลุผลในการประชาสัมพันธ์ที่ดีขึ้น โดยสรุป ภาพของโฆษณาประเภทนี้จะถูกถ่ายทอดออกมาอย่างประณีต โครงสร้างเลย์เอาต์ที่กระชับ มีการแสดงออกเชิงสร้างสรรค์ที่ชวนงาม ทำให้การออกแบบกราฟิกในช่วงสาธารณรัฐจีนพัฒนาไปถึงจุดสูงสุด

ภาพที่ 4-15 โปสเตอร์โฆษณาบุหรี่ของ “Jixiang Brand” (<https://graph.baidu.com>)

ภาพที่ 4-16 โปสเตอร์โฆษณาบุหรี่ของ “Golden Rat Brand” (<https://graph.baidu.com>)

ด้วยการสำรวจและการประยุกต์ใช้องค์ประกอบภาพอย่างสร้างสรรค์ ส่งผลให้การออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนไม่เพียงแต่ประสบความสำเร็จอย่างมากในเชิงพาณิชย์เท่านั้น แต่ยังทั้งรุ่มรวยอันลึกซึ้งในสาขาศิลปะและวัฒนธรรมอีกด้วย ผลงานการออกแบบเหล่านี้ไม่เพียงแต่สะท้อนสังคมในขณะนั้นเท่านั้น แต่ยังเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบกราฟิกสมัยใหม่ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์อันไม่มีที่สิ้นสุดและการแสวงหาทางศิลปะของนักออกแบบภายใต้เงื่อนไขทางเทคนิคที่จำกัด

3. สุนทรียภาพด้านสี

การออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน สืบบทบาทเชิงสัญลักษณ์ที่สำคัญ ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อผลลัพธ์สุดท้ายของผลงานการออกแบบ สีมี่เส้นที่ดึงดูดและพลังทางอารมณ์ สีที่ต่างกันสามารถถ่ายทอดอารมณ์ที่แตกต่างกันได้ ไม่เพียงแต่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์และส่งผลต่อปฏิกิริยาของผู้คนเท่านั้น แต่ยังเพิ่มผลกระทบต่อการมองเห็นและสร้างสะพานเชื่อมทางอารมณ์โดยตรงระหว่างผู้ชมและผลงานอีกด้วย สีไม่เพียงแต่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงของสีและบรรยากาศโดยรวมของสิ่งต่าง ๆ เท่านั้น แต่ยังแสดงอารมณ์และถ่ายทอดอารมณ์ผ่านสีได้อีกด้วย การใช้สีอย่างเหมาะสมไม่เพียงแต่จะทำให้ผู้ชมเพลิดเพลินในการมองเห็นเท่านั้น แต่ยังเน้นข้อมูลที่สื่อผ่านภาพ ทำให้ผลงานการออกแบบกราฟิกมีกลิ่นอายความเป็นศิลปะอันเป็นเอกลักษณ์

3.1 สีที่ใช้กันทั่วไปในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน

ในสมัยสาธารณรัฐจีนยุคแรกถูกจำกัดด้วยเงื่อนไขการพิมพ์ ส่งผลให้การออกแบบกราฟิกมักมีสีให้เลือกที่ไม่มากนัก มักใช้การพิมพ์ด้วยสีเดียวหรือสองสี และเนื้อหาของภาพจะเป็นสีเดียว ชาวจีนนิยมใช้สีแดงและชอบสีที่สดใสและอบอุ่น เช่น สีเหลืองและสีส้ม โทนสีหลักในยุคนี้คือสีแดงและสีเหลือง ตามแนวคิดวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีน สีแดงเป็นสัญลักษณ์ของความสุข ความโชคดี และความหลงใหล เป็นความปรารถนาและความหวังของผู้คนในการมีชีวิตที่ดีขึ้น และเป็นหนึ่งในสีโปรดของผู้คน สีเหลืองเป็นสีที่ใช้กันทั่วไปในเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับของจักรพรรดิโบราณ เป็นสัญลักษณ์ของอำนาจและความรุ่งโรจน์ เป็นสีศักดิ์สิทธิ์ สูงส่งและเป็นมงคลที่สุด จนกระทั่งในเวลาต่อมา สีเหลืองก็ได้รับความนิยมจากพื้นบ้าน และถูกใช้อย่างแพร่หลายในหมู่ผู้คน ในการออกแบบกราฟิกช่วงสาธารณรัฐจีน การผสมผสานระหว่างสีแดงและสีเหลืองทำให้เกิดเฉดสีทอง ทำให้ดูโดดเด่นสะดุดตา ตัวอย่างเช่น การออกแบบโปสเตอร์โฆษณาบุหรี (ภาพที่ 4-17) ภาพเป็นภาพบุคคลที่มีความสวยงามทันสมัย การพิมพ์มีความประณีต สีสดใสสวยงาม มีการใช้การตัดกันระหว่างสีแดงและสีเหลืองอย่างกล้าหาญ เน้นถึงพลังของโปสเตอร์ด้วยสีคังที่ ส่งผลให้เกิดแรงปะทะทางสายตาอย่างชัดเจน (Sun Jin, 2018)

ภาพที่ 4-17 การออกแบบโปสเตอร์โฆษณาบุหรี่

(<https://www.163.com/dy/article/ET00V7LC05387DVN.html>)

ในช่วงปลายสมัยสาธารณรัฐจีน การออกแบบกราฟิกเริ่มใช้ชุดสี 5 สี ได้แก่ สีเหลือง สีแดง สีเขียว น้ำเงิน และสีดำในการจับคู่สี ปัจจุบันเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีการพิมพ์ที่มีหลากหลายสีที่นำเข้ามาจากตะวันตกในขณะนั้น เทคโนโลยีการพิมพ์ในประเทศมีการพัฒนาอย่างมาก และวัตถุต่าง ๆ ก็กำลังแสวงหาความสมจริงแบบภาพถ่าย เริ่มมีการใช้หลักการของแสง เงา และการไล่สีเพื่อสร้างความรู้สึกถึงปริมาตร สีมีความละเอียดอ่อนและนุ่มนวล มีการละทิ้งการใช้สีที่ตัดกันของสีหลักอย่างสีแดงและสีเขียว และกลุ่มสีที่มีความบริสุทธิ์สูงที่ใช้ในภาพพิมพ์ตรุษจีนแบบดั้งเดิม และนำเสนอออกมาเป็นสีเส้นที่มีความหลากหลาย มีลักษณะของสีที่สมจริงและเป็นธรรมชาติ เช่น ในการออกแบบเครื่องหมายการค้า (ภาพที่ 4-18) ไม่ว่าจะเป็นดอกไม้ ต้นไม้ หรือรูปคน หรือจะเป็นสีที่ใช้ในการตกแต่งดอกไม้หรือเป็นสีหลักของลวดลายก็สามารถพบเห็นสีน้ำเงินได้ทุกที่

ภาพที่ 4-18 การออกแบบเครื่องหมายการค้า
(Trademark Dictionary of the Republic of China, 2013)

3.2 สีที่มีการการแสดงออกแบบสมจริง

ภาษาสีที่สมจริงในการออกแบบกราฟิกถูกสร้างขึ้นใหม่บนพื้นฐานของวัตถุทั่วไป โดยเน้นการใช้สีที่แม่นยำเพื่อแสดงรูปแบบหรือคุณลักษณะของสิ่งต่าง ๆ อย่างชัดเจน แม้ว่าจะไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับสิ่งนั้นโดยสมบูรณ์ แต่ก็จำเป็นต้องมีการถ่ายทอดตามความเป็นจริงและตามการแสดงออกของสีของสิ่งนั้น ๆ ในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน ภาพผลิตภัณฑ์และภาพบุคคลส่วนใหญ่ใช้ภาษาทางการแสดงออกด้านสีเช่นนี้ เนื่องจากวัตถุประสงค์ของการออกแบบกราฟิกของผลิตภัณฑ์คือการส่งเสริมการขายและขายสินค้า ข้อมูลผลิตภัณฑ์จึงต้องถ่ายทอดตามความเป็นจริงและเชื่อถือได้โดยไม่มีการทำให้เกินจริง

ในโปสเตอร์โฆษณาบุหรี่ “ฮาเตอเหมิน” (ภาพที่ 4-19) มีการวาดรายละเอียดบรรจุภัณฑ์ของผลิตภัณฑ์บุหรีลงไปในโปสเตอร์ (ภาพที่ 4-20) กล่องบุหรีส่วนใหญ่จะเป็นสีแดง โดยมีลายสีเหลืองอ่อนที่ด้านหน้า มองเห็นตัวอักษรสีแดงเล็กๆ 2 แถวแนวนั่ง ภายในมีลายวงกลมสีเหลืองทอง และข้อความสีดำ “ONC” อยู่ข้างใน ในโฆษณาแบบโปสเตอร์ โดยเฉพาะโปสเตอร์โฆษณาเชิงพาณิชย์

หลังคริสต์ทศวรรษ 1930 เน้นที่การแสดงบรรยากาศชีวิตสมัยใหม่ (ภาพที่ 4-20) สีของวัตถุในฉาก โดยพื้นฐานแล้วสอดคล้องกับความเป็นจริง เช่น ไฟฉายที่วางอยู่บนโต๊ะในภาพ (ภาพที่ 4-21) จิตรกรในเวลานั้นสามารถสร้างวัตถุที่เป็นโลหะได้อย่างสมจริง ซึ่งแทบจะแยกไม่ออกจากวัตถุจริง นอกจากสีของภาพตัวอย่างและวัตถุในฉากแล้ว ผิว เสื้อผ้าของตัวละครหรือต้นไม้ประกอบก็แสดงออกมาโดยใช้สีที่สมจริงอีกด้วย

ภาพที่ 4-19 โปสเตอร์โฆษณาบุหรี่ “ฮาเต๋อเหมิน”
(<https://www.duitang.com/album/?id=75778823>)

ภาพที่ 4-20 บรรจุภัณฑ์บุหรี่ “ฮาเตอเหมิน”
(<https://www.duitang.com/album/?id=75778823>)

ภาพที่ 4-21 โปสเตอร์โฆษณาชิงพาณิชย์
(<http://mt.sohu.com/20170814/n506742768.shtml>)

ภาพที่ 4-22 การใช้สีที่สมจริงบนโปสเตอร์โฆษณาเชิงพาณิชย์
(<http://mt.sohu.com/20170814/n506742768.shtml>)

3.3 สีเพื่อการตกแต่ง

สีที่ใช้เพื่อการตกแต่งให้มีความสำคัญกับองค์ประกอบและการเสริมสร้างภาพ เน้นความตัดกันและการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างของสีของวัตถุที่ปรากฏ เพื่อให้ได้ภาพตามที่ต้องการ ในภาพ ภาษาของสีประเภทนี้มีหน้าที่เป็น “ตัวเร่งปฏิกิริยา” หรือ “ตัวปรับสมดุล” เพื่อให้ภาพเกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้นซึ่งเกิดจากองค์ประกอบภาพอื่น ๆ หรือเพื่อปรับสมดุลและปรับองค์ประกอบต่างๆ ในภาพเพื่อให้ได้ความรู้สึกทางภาพที่มั่นคง สีที่ใช้เพื่อการตกแต่งเป็นส่วนสำคัญของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน

ตัวอย่างเช่น โปสเตอร์บุหรี “Red Lion” (ภาพที่ 4-23) มีสีสดใสและมีภาพที่ชัดเจน โดยใช้สีแดง สีเหลือง และน้ำเงินเป็นหลัก แม้ว่าสีทั้ง 3 สีที่เกี่ยวข้องกับสีของผลิตภัณฑ์จะใช้ในพื้นที่ขนาดใหญ่ แต่ภาษาของสีเพื่อการตกแต่งก็มีบทบาทในการเร่งปฏิกิริยาและความเป็นหนึ่งเดียวที่ดีเยี่ยมในการจัดองค์ประกอบภาพโดยรวม ด้านขวาบนของภาพผลิตภัณฑ์เป็นสีน้ำเงินและด้านซ้ายล่างเป็นสีแดง เพื่อเน้นผลิตภัณฑ์ พื้นหลังจะเป็นสีแดงที่ด้านบนและสีน้ำเงินที่ด้านล่าง ใช้สีเหลืองที่ด้านซ้ายและด้านขวา รวมกับการจัดองค์ประกอบภาพแบบกึ่งกลางภาพ เพื่อให้ภาพมีความรู้สึกของการเป็นกลุ่มเดียวกันจากด้านซ้ายไปตรงกลาง สีเหลืองไม่เพียงแต่แยกสีน้ำเงินและสีแดงออกจากกัน แต่ยังทำให้ภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์โดดเด่นยิ่งขึ้น อีกทั้งยังทำให้ภาพดูมีชีวิตชีวา มีแรงดึงดูดทางสายตาที่แข็งแกร่ง

ภาพที่ 4-23 โปสเตอร์บุหรี่ “Red Lion” (<https://baijiahao.baidu.com>)

หรือตัวอย่าง ในโปสเตอร์ภาพยนตร์ “Shanghai Nights” (ภาพที่ 4-24) รั้วสีแดงแบ่งฉากออกเป็นความสัมพันธ์ระหว่างด้านหน้าและด้านหลัง ระยะห่างของความใกล้และไกล สีน้ำเงินบนเสื้อผ้าของตัวละครสะท้อนพื้นที่สีน้ำเงินขนาดใหญ่ในพื้นที่ด้านหลัง ทำให้ตัวละครดูไม่เกาะกะ ขณะเดียวกันสีแดงบนเสื้อผาก็ทำให้ตัวละครแตกต่างจากพื้นหลังและเชื่อมต่อกับรั้วสีแดงเพื่อเน้นตำแหน่งของตัวละครในภาพให้โดดเด่น ในโปสเตอร์ภาพยนตร์ “Crossroads” (ภาพที่ 4-25) พื้นหลังสีดำสามารถสะท้อนภาพของสิ่งอื่นได้ดี สีดำและสีเหลืองสร้างการตัดกันของสีอย่างมาก บล็อกสีฟ้าเทาหรือเทาเขียวที่เกิดขึ้นจากการที่สัญลักษณ์เครื่องหมายคำถามตัดกับวัตถุอื่นสามารถสะท้อนถึงความสัมพันธ์จากหน้าไปหลังของวัตถุได้ โดยปกติ สีดำจะดูหนา ในขณะที่สีขาวจะดูสว่าง สีแดงเข้มที่มุมขวาล่างของภาพช่วยทำให้ภาพมันคงขึ้น ทำให้อาคารและตัวละครที่อยู่ด้านล่างดูไม่เหมือนลอยอยู่ในอากาศ อีกทั้งยังดึงดูดความสนใจของผู้ชมไปที่ชื่อเรื่องของภาพยนตร์ด้วย

ภาพที่ 4-24 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “Shanghai Nights”
 (https://www.maoyan.com/films/250397?_v_=yes)

ภาพที่ 4-25 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “Crossroads” (<https://huaban.com/pins/1403902796>)

3.4 สีที่มีความหมายเชิงสัญลักษณ์

สีเชิงสัญลักษณ์มักจะนำเสนอความเหมือนกันของสีผ่านข้อมูลสีที่เรียบง่าย สีประเภทนี้มักจะแสดงถึงลักษณะทั่วไปของสิ่งของหรืออารมณ์ มีความหมายเชิงนัยยะ สามารถเพิ่มพลังทางอารมณ์และความน่าดึงดูดให้กับภาพ เพิ่มพลังในการแสดงออกและกระตุ้นให้ผู้ชมเกิดการคิดอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับภาพกราฟิก นอกจากนี้ สีเชิงสัญลักษณ์ยังเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับโครงสร้างความรู้และภูมิหลังทางวัฒนธรรมของผู้ชม ภูมิภาคและเชื้อชาติที่แตกต่างกันมีระบบวัฒนธรรมที่ต่างกัน ดังนั้น สีเดียวกันอาจมีความหมายที่แตกต่างกันในแต่ละภูมิภาค สีเชิงสัญลักษณ์มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับความหมายด้านสุนทรียศาสตร์และวัฒนธรรมของประเทศ ในการออกแบบโปสเตอร์สมัยสาธารณรัฐจีน สีแสดงให้เห็นถึงเส้นทางวัฒนธรรมตะวันออกอันเป็นเอกลักษณ์ในการปะทะกันของศิลปะจีนและตะวันตก เช่น โดยทั่วไปสีแดงจะเป็นสัญลักษณ์ของความสุขและความตื่นเต้นของประเทศจีน ในโปสเตอร์โฆษณา “ดอกไม้ไฟอีหลง” (ภาพที่ 4-26) ใช้สีแดงจำนวนมาก เด็ก ๆ ในภาพส่วนใหญ่สวมชุดคลุมสีแดง มีแถบสีแดงพาดผ่านกลางภาพ มีชื่อผู้ผลิตที่ด้านบนตกแต่งด้วยบล็อกวงกลมสีแดง ภาพยังตกแต่งด้วยดอกไม้สีแดงจำนวนมาก ซึ่งทั้งหมดนี้สะท้อนถึงการสื่อความหมายถึงความสนุกสนาน สีแดงบางครั้งใช้เป็นสัญลักษณ์แทนเลือดและสงคราม ในโปสเตอร์ภาพยนตร์ เรื่อง “Children of Troubled Times” (ภาพที่ 4-27) สีแดงของกำแพงเมืองจีนและพื้นหลังด้านหลังตัวละครเอกเป็นสัญลักษณ์ของสงครามและเลือด ในปฏิทิน “ปีใหม่เซี่ยงไฮ้” (ภาพที่ 4-28) ตัวละครและวัตถุต่างๆ มีสีสดใส เป็นสัญลักษณ์ของการมาถึงของปีใหม่

ภาพที่ 4-26 โปสเตอร์โฆษณา “ดอกไม้ไฟอีหลง” (<https://app.7788.com/>)

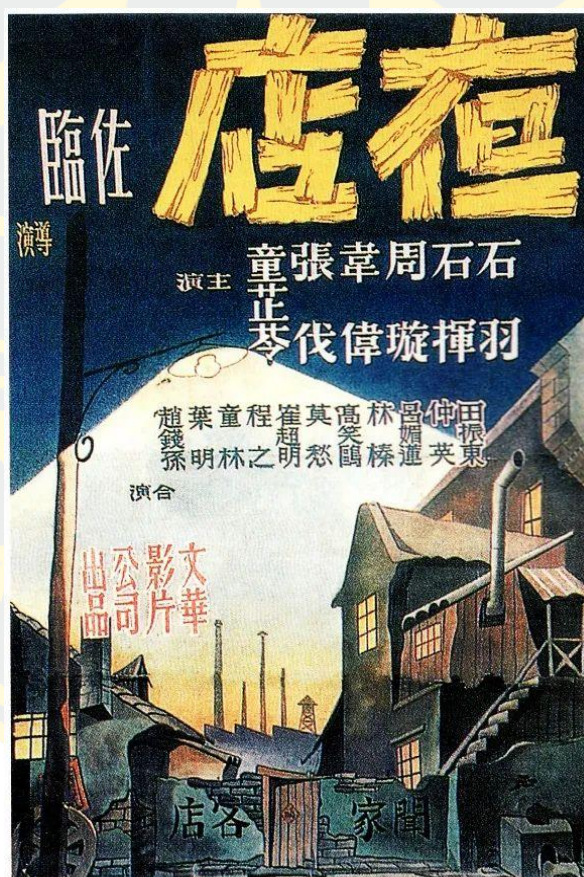

ภาพที่ 4-27 โปสเตอร์ภาพยนตร์ เรื่อง “Children of Troubled Times”
(<http://www.jiaxiangwang.com/movie/>)

ภาพที่ 4-28 ปฏิทิน “ปีใหม่เซี่ยงไฮ้”
(<https://weibo.com/ttarticle/p/show?id=2309404728356150051439>)

สีดำและสีน้ำเงินเข้มมักถูกใช้เป็นพื้นหลังเพื่อแสดงความมืดหรือสร้างบรรยากาศที่น่าหดหู่และน่ากลัว เช่น ในโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “One Night in Supermarket” (ภาพที่ 4-29) ส่วนบนจะใช้สีดำเพื่อแสดงฉากที่ปกคลุมไปด้วยความมืด และมีคอมไฟส่องสว่างฉากในคืนที่มืดมิด เมื่อรวมกับเนื้อหาของภาพยนตร์จะเห็นได้ว่ามีพลังอยู่ 2 ประเภทที่แตกต่างกันกำลังต่อสู้กันในภาพยนตร์ หรือโปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “The Phantom Lover” (ภาพที่ 4-30) มีการใช้สีน้ำเงินและสีดำอย่างกว้างขวางเพื่อสื่อถึงคืนอันมืดมิด ซึ่งเป็นที่ที่นางเอกสวดภาวนาต่อดวงจันทร์ในคืนอันมืดมิด สีดำจำนวนมากและการพรรณนาของนางเอกทำให้ภาพให้ความรู้สึกหดหู่และสยองขวัญเล็กน้อย

ภาพที่ 4-29 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “One Night in Supermarket”
(<https://baijiahao.baidu.com/>)

ภาพที่ 4-30 โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่อง “The Phantom Lover” (<https://sbw.7788.com/new/>)

สีเป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนต่อการมองเห็นของผู้คนมากที่สุด เป็นสื่อสำคัญสำหรับผู้คนในการรับและถ่ายทอดข้อมูล เมื่อเทียบกับภาพและข้อความ สีมีผลในการสื่อสารที่ดีกว่า การประยุกต์ใช้สีในการออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนอาจกล่าวได้ว่าเป็นการทำให้ภาพมีชีวิตชีวาขึ้น โดยหลักการของการใช้สีคือ “โดยรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน ความแตกต่างกันเฉพาะส่วน” และถึงแม้ว่าการใช้สีจะได้รับอิทธิพลจากแนวคิดทางศาสนาแบบดั้งเดิม ความคิดทางจริยธรรม จิตสำนึกด้านการใช้สี ประเพณีและวัฒนธรรม แต่ลักษณะของการใช้สีโดยรวมของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนนั้นมีความหลากหลายและสวยงาม

4. สุนทรียภาพด้านการจัดวางองค์ประกอบภาพ

การจัดวางองค์ประกอบเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลในการออกแบบกราฟิก ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อความรู้สึกและความเข้าใจของผู้ชม ดังนั้น สำหรับการออกแบบการจัดวางองค์ประกอบของกราฟิกไม่เพียงแต่จำเป็นต้องมีการจัดวางองค์ประกอบที่ชัดเจน เป็นระเบียบและสมบูรณ์ แต่ยังต้องให้ความสำคัญกับการจัดการกับพื้นที่ว่างในภาพด้วย การออกแบบดังกล่าวไม่เพียงแต่สามารถถ่ายทอดข้อมูลภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ยังเพิ่มผลกระทบต่อนภาพและนำเสนอประสบการณ์ทางภาพที่แข็งแกร่งมาสู่ผู้ชมอีกด้วย การจัดวางองค์ประกอบที่เหมาะสมสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชม

ทำให้การรับส่งข้อมูลราบรื่นขึ้น และเพิ่มผลลัพธ์ทางภาพโดยรวมของการออกแบบด้วย นอกจากนี้การจัดการกับพื้นที่ว่างก็สามารถสร้างความรู้สึกของจังหวะและความสมดุลของภาพ ทำให้ภาพมีความกลมกลืนและสวยงามมากขึ้น ซึ่งจะช่วยยกระดับประสบการณ์การรับชมและความแม่นยำในการส่งข้อมูล โดยรูปแบบในการจัดวางองค์ประกอบภาพมีดังต่อไปนี้

4.1 องค์ประกอบแบบกรอบภาพ (Framing composition)

การออกแบบกราฟิกจำนวนมากในสมัยสาธารณรัฐจีนใช้องค์ประกอบภาพแบบกรอบภาพ ซึ่งเป็นรูปแบบการจัดองค์ประกอบภาพที่ใช้กันมากที่สุดในโปสเตอร์บนปฏิทิน (ภาพที่ 4-30) ใช้การจัดเรียงและการผสมผสานของรูปภาพหรือลวดลายมาใช้เพื่อสร้างกรอบที่มีเอกลักษณ์เฉพาะที่ล้อมรอบภาพส่วนกลาง เช่น ในโฆษณาบนปฏิทิน (ภาพที่ 4-31) จะมีชื่อผู้ผลิตจะอยู่ด้านบน ปฏิทินจะอยู่ทั้งสองด้าน และรูปภาพผลิตภัณฑ์จะอยู่ที่ด้านล่างหรือที่มุมทั้งสี่ หรือในโฆษณาบนปฏิทิน (ภาพที่ 4-32) วิธีการจัดองค์ประกอบนี้จะใช้ข้อความล้อมรอบภาพตรงกลาง มีชื่อผู้ผลิตอยู่ที่ด้านบน มีสโลแกนส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์ที่เรียงรายอยู่ทั้งสองด้าน และมีปฏิทินและรูปภาพสินค้าอยู่ที่ด้านล่าง หรือในโฆษณาทางหนังสือพิมพ์ (ภาพที่ 4-33) เนื้อหาข้อมูลทั้งหมดจะอยู่ภายในกรอบ

ภาพที่ 4-31 โปสเตอร์บนปฏิทิน (<http://mt.sohu.com/20170814/n506742768.shtml>)

ภาพที่ 4-32 โฆษณابนปฎิทิน (<http://mt.sohu.com/20170814/n506742768.shtml>)

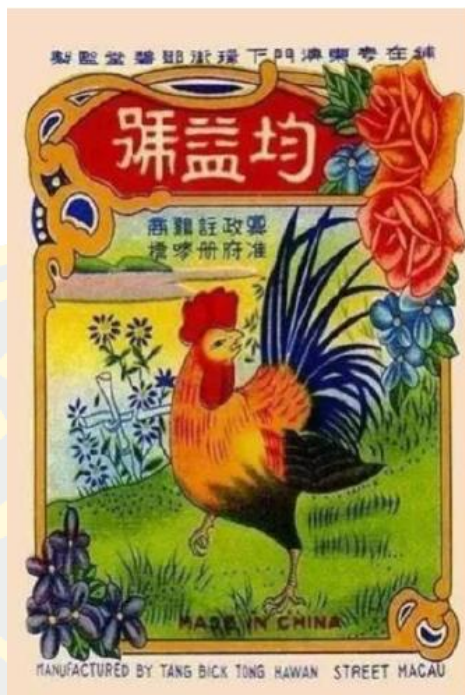

ภาพที่ 4-33 โฆษณابนปฎิทิน (<https://cfe.m.jd.com>)

ภาพที่ 4-34 โฆษณาทางหนังสือพิมพ์ (<https://weibo.com/p/1005056793590491/home>)

ในการจัดองค์ประกอบแบบกรอบภาพ ส่วนหนึ่งของเส้นขอบจะช่วยเสริมการตกแต่งชื่อผู้ผลิต โดยเส้นขอบเริ่มต้นจากชื่อผู้ผลิตและล้อมรอบด้วยลวดลายซึ่งตกแต่งและเสริมด้วยลวดลายพืช (ภาพที่ 4-34) หรือบางส่วนจะล้อมรอบด้วยภาพผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายจับคู่กับภาพลวดลายพืชหรือวัตถุดิบของผลิตภัณฑ์ เพื่อตกแต่งหรือส่งเสริมการใช้วัสดุ “ธรรมชาติ” รูปแบบการจัดองค์ประกอบเช่นนี้มักจะวางชื่อของผู้ผลิตไว้ที่ด้านบน และบนหน้าหลักของภาพจะไม่มีกรวางปฏิทินไว้ (ภาพที่ 4-35) วิธีการจัดองค์ประกอบแบบกรอบภาพสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมไปที่เนื้อหาภายในภาพได้อย่างรวดเร็ว ขณะเดียวกันก็เพิ่มความรู้สึกของพื้นที่ในภาพ เน้นวัตถุได้ดีขึ้น และเพิ่มความน่าดึงดูดทางสายตาให้กับภาพ

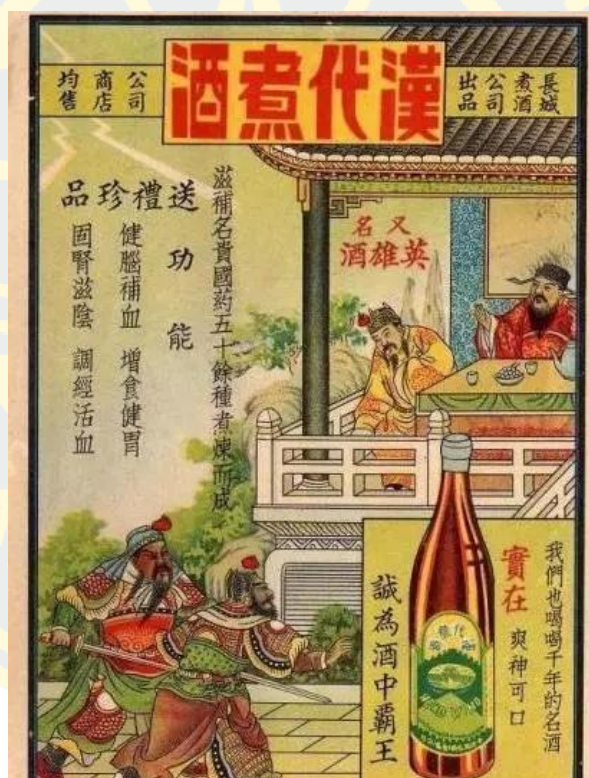
ภาพที่ 4-35 เครื่องหมายการค้า (<https://bbs.chcoin.com/>)

ภาพที่ 4-36 ปณิธิ “กว่างเจิงหวาง” (<http://mt.sohu.com/20170814/n506742768.shtml>)

4.2 การจัดองค์ประกอบแบบเต็มภาพ

การจัดองค์ประกอบภาพแบบเต็มภาพหมายความว่า ม้องค์ประกอบภาพเต็มหน้ากระดาษ ตัวอย่างเช่น ตัวอย่างเช่น ในโปสเตอร์เหล้า “ฮั่นไต้จูจิว” (ภาพที่ 4-36) ภาพทั้งภาพถูกปกคลุมไปด้วยภาพ “วงเหล้าที่มีการพูดคุยถึงวีรบุรุษ” โดยมีการเพิ่มข้อความคำอธิบายลงในภาพ และวางภาพสินค้าไว้ที่มุมขวาล่าง หรือในโปสเตอร์ปฏิทิน “ดอกไม้ไฟฮั่นหลง” (ภาพที่ 4-37) ใช้มุมมองจากมุมสูงแสดงภาพเด็กๆ กำลังเล่นดอกไม้ไฟบนสนามหญ้า ท้องฟ้าในภาพถูกปกคลุมไปด้วยข้อความและองค์ประกอบตกแต่ง หรือในโฆษณาทางหนังสือพิมพ์ “Double Beauty Brand” (ภาพที่ 4-38) ใช้ต้นไม้เป็นของตกแต่งเพื่อเป็นพื้นด้านล่าง ด้านบน เต็มไปด้วยข้อมูลผลิตภัณฑ์ วิธีการจัดองค์ประกอบนี้สามารถสร้างบรรยากาศที่มีชีวิตชีวาและลดระยะห่าง ระหว่างผลิตภัณฑ์และผู้ชมได้

ภาพที่ 4-37 โปสเตอร์เหล้า “ฮั่นไต้จูจิว”

(https://www.997788.com/pr/detail_auction_140_11213234_0.html)

ภาพที่ 4-38 โปสเตอร์ปฏิทิน “ดอกไม้ไฟอีหลง (<https://app.7788.com/>)

ภาพที่ 4-39 โฆษณาทางหนังสือพิมพ์ “Double Beauty Brand” (<https://image.baidu.com>)

4.3 การจัดองค์ประกอบแบบศูนย์กลาง

การจัดองค์ประกอบแบบศูนย์กลางเป็นการวางวัตถุไว้ที่กึ่งกลางของภาพ และองค์ประกอบโดยรอบมาบรรจบกันที่กึ่งกลาง ดังนั้นจึงช่วยชี้นำสายตาของผู้ชมให้พุ่งความสนใจไปที่วัตถุและเน้นคุณลักษณะของวัตถุให้โดดเด่น ตัวอย่างเช่น ในโปสเตอร์บุหรี “Red Lion” (ภาพที่ 4-39) แม้ว่าพื้นหลังจะแสดงเป็นรูปตัว “X” แต่ภาพผลิตภัณฑ์ของบุหรินั้นจะอยู่ตรงกลางตัว “X” ทำให้สายตาของผู้ชมพุ่งความสนใจไปที่ภาพผลิตภัณฑ์อย่างเป็นธรรมชาติ วิธีการจัดองค์ประกอบนี้ไม่เพียงแต่เน้นองค์ประกอบผ่านการอยู่รวมกันขององค์ประกอบต่าง ๆ เท่านั้น แต่ยังเป็นการเสริมสร้างมิติและผลกระทบทางภาพของภาพ ทำให้ข้อมูลในการโฆษณาชัดเจนยิ่งขึ้น การจัดองค์ประกอบแบบศูนย์กลางมักใช้เพื่อเน้นองค์ประกอบหลักบางอย่างในการออกแบบ โดยการจัดวางและทิศทางขององค์ประกอบโดยรอบทำให้เกิดการโฟกัสที่ภาพ ทำให้สามารถถ่ายทอดวัตถุประสงค์ของการออกแบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาพที่ 4-40 โปสเตอร์บุหรี “Red Lion” (<https://baijiahao.baidu.com>)

4.4 การจัดองค์ประกอบแบบสามเหลี่ยม

การจัดองค์ประกอบภาพแบบรูปสามเหลี่ยมมีลักษณะเฉพาะของความสมดุลและความมั่นคง และโดยปกติแล้วส่วนที่เป็นรูปสามเหลี่ยมจะเป็นจุดเน้นของภาพ ในโปสเตอร์ “Youth Soap” (ภาพที่ 4-40) ตัวละครอยู่บนโรลเลอร์สเกตและร่อนลงด้วยเท้าข้างเดียว แม้ว่าจะมีการเคลื่อนไหวจะกว้างมาก แต่มือที่เปิดออกและฝ่าเท้าบนพื้นเป็นรูปสามเหลี่ยม ซึ่งทำให้ตัวละครมีความมั่นคง

แต่ความเอียงของขาหลังและรูปทรงโดยรวมทำให้รู้สึกเหมือนกำลังเอนตัวไปทางซ้าย ดังนั้น บนพื้นฐานของตัวละครที่ให้ความรู้สึกถึงความเคลื่อนไหวจึงมีการเพิ่มภาพผลิตภัณฑ์และข้อความเพื่อสร้างองค์ประกอบรูปสามเหลี่ยม ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มความมั่นคงของภาพ แต่ยังรักษาความยืดหยุ่นและควมมีชีวิตชีวาของ “ความเป็นเยาวชน Youth” อีกด้วย

ภาพที่ 4-41 โปสเตอร์ “Youth Soap” (<http://www.360doc.com>)

4.5 การจัดองค์ประกอบรูปตัว S

การจัดองค์ประกอบภาพรูปตัว S เป็นการแสดงรูปแบบการจัดองค์ประกอบภาพผ่านเส้นโค้งรูปตัว S มีลักษณะของการขยายตัวและการยืดหยุ่น ซึ่งสามารถนำทางสายตาของผู้ชมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ภาพมีจังหวะ ดูสวยงาม หรูดร่า และเป็นหนึ่งเดียวกัน ตัวอย่างเช่น โปสเตอร์ของ “Coca-Cola” (ภาพที่ 4-41) มีการจัดเรียงองค์ประกอบจากชื่อเรื่องไปยังข้อความทางด้านซ้าย ไปยังตัวผลิตภัณฑ์ และสุดท้ายก็กลับมาที่ข้อความทางด้านขวา ด้วยแนวทางการนำสายตานี้ ทำให้ผู้ชมสามารถมุ่งความสนใจไปที่ตัวผลิตภัณฑ์ได้ หรือในโปสเตอร์ของ “Ankerpils Beer” (ภาพที่ 4-42) ก็ใช้แนวทางการนำสายตาที่คล้ายกัน สายตาของผู้ชมจะเคลื่อนจากตัวละครหญิงในภาพไปยังภาพผลิตภัณฑ์ทางด้านซ้าย จากนั้นไปยังภาพผลิตภัณฑ์ทางด้านขวา เพื่อรับข้อมูลที่ถ่ายทอดทางภาพได้อย่างเต็มที่ หรือในซีรีส์โฆษณาทางหนังสือพิมพ์ “Tian Yi Wei Mu” (ภาพที่ 4-43) แสดงให้เห็นการไหลเวียนของภาพรูปตัว S ผ่านส่วนโค้งของร่างกายของผู้หญิงและความแตกต่างระหว่างสีดำและสีขาว

ภาพที่ 4-42 โปสเตอร์ของ “Coca-Cola” (<https://jm.esf.fang.com>)

ภาพที่ 4-43 โปสเตอร์ของ “Ankerpils Beer” (<https://baijiahao.baidu.com>)

ภาพที่ 4-44 ชิรส์โซะนาทางหนังสือพิมพ์“Tian Yi Wei Mu” (<https://www.997788.com>)

4.6 การจัดองค์ประกอบภาพแนวทแยง

การจัดองค์ประกอบภาพแนวทแยงช่วยให้ภาพมีความเคลื่อนไหว สามารถกำหนดเส้นนำสายตาของผู้ชมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการจัดวางวัตถุหลักของภาพในแนวทแยงมุม วิธีการจัดองค์ประกอบภาพนี้จะทำให้ภาพรู้สึกถึงการเคลื่อนไหวและมีความมีชีวิตชีวา ช่วยให้ผู้ชมสัมผัสได้ถึงความรู้สึกมีชีวิตชีวาและความสดใสของภาพ ในโฆษณาและโปสเตอร์โปรโมตจำนวนมาก การจัดองค์ประกอบภาพแนวทแยงถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลาย (ภาพที่ 4-44) วัตถุหลักในภาพที่เอียงไม่เพียงลดความรู้สึกคงที่ของการจัดองค์ประกอบภาพแนวนอนและแนวตั้งแบบดั้งเดิมเท่านั้น แต่ยังสร้างพลังและจังหวะให้กับภาพอีกด้วย ช่วยให้ผู้ชมถูกดึงดูดและประทับใจกับเนื้อหาของภาพได้ง่ายขึ้น ในการออกแบบเครื่องหมายการค้า การจัดองค์ประกอบแนวทแยงยังเพิ่มความน่าดึงดูดและผลกระทบต่อการมองเห็นของภาพอีกด้วย (ภาพที่ 4-45)

ภาพที่ 4-45 โปสเตอร์ “ร้านขายยา Shanghai Sino-French Pharmacy”
(<http://mt.sohu.com/20170814/n506742768.shtml>)

ภาพที่ 4-46 เครื่องหมายการค้าไวน์ “Baiyulu”
(Republic of China Trademark Dictionary 2013)

องค์ประกอบการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายและนวัตกรรม การจัดองค์ประกอบภาพแบบเต็มภาพสามารถทำให้ภาพที่มีชีวิตชีวาและสมบูรณ์โดยการกระจายองค์ประกอบจำนวนมากให้ทั่วทั้งภาพ การจัดองค์ประกอบภาพแบบศูนย์กลางใช้องค์ประกอบของภาพมาบรรจบกันที่กึ่งกลาง เพื่อนำแนวสายตาของผู้ชมไปยังวัตถุหลักของภาพ ทำให้วัตถุหลักมีความโดดเด่นมากขึ้น การจัดองค์ประกอบภาพแนวทแยงสามารถช่วยให้ภาพมีความเคลื่อนไหวผ่านการเอียงของวัตถุหลักในภาพ ทำให้ภาพมีการเคลื่อนไหวและมีความมีชีวิตชีวา และทำให้การออกแบบทั้งหมดดูมีชีวิตชีวาและน่าดึงดูดยิ่งขึ้น การจัดองค์ประกอบภาพรูปตัว S ช่วยนำทางสายตาของผู้ชมผ่านเส้นโค้ง แสดงให้เห็นจังหวะที่สวยงาม การจัดองค์ประกอบภาพรูปสามเหลี่ยมช่วยเพิ่มความสมดุลของภาพผ่านความมั่นคงของรูปสามเหลี่ยม วิธีการจัดองค์ประกอบภาพเหล่านี้ไม่เพียงแต่ทำให้เกิดความสวยงามทางสายตาเท่านั้น แต่ยังถ่ายทอดข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสะท้อนถึงเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์และจิตวิญญาณแห่งนวัตกรรมของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน

ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมและคุณค่าของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน

1. ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของความ “ใหม่” และ “เก่า”

การออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนสะท้อนให้เห็นถึงการปะทะและการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมจีนและตะวันตกอย่างลึกซึ้ง นักออกแบบไม่เพียงแต่ผสมผสานแนวคิดการออกแบบสมัยใหม่แบบตะวันตก เช่น การจัดองค์ประกอบภาพ การพิมพ์เข้ากับผลงานอย่างเชี่ยวชาญ แต่ยังผสมผสานเข้ากับองค์ประกอบทางวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนอันเข้มข้น เช่น รูปภาพของเทศกาล ศิลปะฟู่กันจีนอีกด้วย การผสมผสานนี้ไม่เพียงแต่เป็นการผสมผสานระหว่างรูปแบบทางภาพเท่านั้น แต่ยังเป็นการบรรจบกันของแนวคิดทางวัฒนธรรมและคุณค่าทางสุนทรียภาพ การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนสะท้อนให้เห็นถึงภูมิหลังทางการเมืองและเศรษฐกิจของสังคมในขณะนั้น อีกทั้งยังสื่อถึงความเคารพของนักออกแบบที่มีต่อวัฒนธรรมดั้งเดิมและจิตวิญญาณแห่งนวัตกรรม ผลงานเหล่านี้ไม่เพียงแต่แสดงออกถึงศิลปะเท่านั้น แต่ยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและความเชื่อมั่นทางวัฒนธรรมอีกด้วย เป็นการวางรากฐานที่สำคัญสำหรับการพัฒนาการออกแบบของจีนสมัยใหม่ ขณะเดียวกันก็กลายเป็นมรดกทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าไว้สำหรับคนรุ่นหลัง ซึ่งความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของความ “ใหม่” และ “เก่า” นี้สะท้อนให้เห็นผ่านประเด็นต่อไปนี้

1) ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของการบูรณาการระหว่างจีนและตะวันตก

การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนไม่เพียงแต่เป็นการแสดงออกทางศิลปะเท่านั้น แต่ยังเป็นการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมและนวัตกรรมอีกด้วย องค์ประกอบทางวัฒนธรรมดั้งเดิม ถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในการออกแบบ เช่น พู่กันจีน ภาพวาดจีน และลวดลายแบบดั้งเดิม องค์ประกอบเหล่านี้ไม่เพียงแต่รักษาแก่นแท้ของวัฒนธรรมดั้งเดิม แต่ยังได้รับการสร้างสรรค์และสร้างขึ้นใหม่ผ่านเทคนิคการออกแบบสมัยใหม่ ทำให้เกิดความรู้สึกมีชีวิตชีวาและคุณค่าทางสุนทรียภาพใหม่ ๆ นักออกแบบในสมัยนั้นมักจะผสมผสานเทศกาลจีนดั้งเดิมและประเพณีพื้นบ้านเพื่อถ่ายทอดบรรยากาศรื่นเริงและความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งผ่านการใช้ลวดลายและสี สอดแทรกอารมณ์และความหมายทางวัฒนธรรมเข้าไปในผลงานของพวกเขา

ขณะเดียวกัน การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนยังแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของการบูรณาการความทันสมัยและความเป็นสากล ด้วยการเข้ามาของวัฒนธรรมตะวันตก ผู้คนจึงนำแนวคิดและเทคนิคการออกแบบแบบตะวันตก เช่น องค์ประกอบทางเรขาคณิต การจัดองค์ประกอบแบบทัศนมิติ และเทคนิคการวาดภาพสมัยใหม่ การบูรณาการนี้ไม่เพียงแต่เสริมสร้างภาษาทางรูปแบบของการออกแบบ แต่ยังส่งเสริมนวัตกรรมในการคิดเชิงออกแบบอีกด้วย นอกจากนี้ องค์ประกอบเหล่านี้ไม่เพียงสะท้อนถึงแนวโน้มของสังคมในขณะนั้นที่แสวงหาความทันสมัยและความเป็นสากลเท่านั้น แต่ยังผสมผสานเข้ากับองค์ประกอบทางวัฒนธรรมดั้งเดิมจนกลายเป็นการออกแบบที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ

ในกระบวนการของการกลายเป็นสังคมเมือง การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนยังแสดงให้เห็นถึงการดำรงชีวิตรูปแบบใหม่ในสังคมเมืองด้วย เช่น การแสดงออกของสตรีสมัยใหม่ การตกแต่งแฟชั่น และสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ ผลงานการออกแบบสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในกระบวนการสร้างเมืองและวิวัฒนาการของชีวิตสมัยใหม่ในขณะนั้น ผลงานเหล่านี้ไม่เพียงสะท้อนจิตวิญญาณแห่งยุคสมัย แต่ยังวางรากฐานทางวัฒนธรรมและศิลปะที่สำคัญสำหรับการพัฒนาการออกแบบจีนสมัยใหม่ในเวลาต่อมา และกลายเป็นบทสำคัญในประวัติศาสตร์การออกแบบของจีน

2) ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

งานออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนมีความทรงจำทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมครั้งใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ หรือวัฒนธรรม สิ่งเหล่านี้ล้วนแสดงออกอย่างชัดเจนและบันทึกไว้ในผลงานการออกแบบเหล่านี้ เพราะฉะนั้น ผลงานการออกแบบกราฟิกในยุคนี้ไม่เพียงแต่เป็นการสร้างสรรค์ทางศิลปะ แต่ยังเป็นพยานและภาพสะท้อนของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอีกด้วย

ในแง่ของวัฒนธรรมทางการเมือง การออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนเต็มไปด้วยการโฆษณาชวนเชื่อทางการเมือง ขณะเดียวกันก็ยังเป็นสื่อกลางของการถ่ายทอดจิตวิญญาณของชาติด้วย पोสเตอร์และสโลแกนโฆษณาประชาสัมพันธ์จำนวนมากถ่ายทอดเจตจำนงและจิตวิญญาณของชาติผ่านภาพและคำพูด ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจ ขวัญกำลังใจของประชาชน อีกทั้งเสริมสร้างความสามัคคีและการต่อสู้ของประเทศชาติ การออกแบบเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นเครื่องมือในการโฆษณาประชาสัมพันธ์เท่านั้น แต่ยังเป็นวิธีการสำคัญสำหรับชาติในการรวบรวมความเข้มแข็งและระดมพลประชาชนในช่วงวิกฤต มีการถ่ายทอดค่านิยมเชิงบวก เช่น ความรักชาติและจิตวิญญาณแห่งการต่อสู้ผ่านงานออกแบบ

ในแง่ของเศรษฐกิจ การเพิ่มขึ้นของการโฆษณาเชิงพาณิชย์ในช่วงสาธารณรัฐจีนมีผลกระทบอย่างมากต่อการพัฒนาการออกแบบกราฟิก นักออกแบบไม่เพียงแต่มีการคิดค้นภาษาภาพใหม่ ๆ ให้กับการตลาดผลิตภัณฑ์ผ่านแบบอักษร สีเส้น และกราฟิกเชิงสร้างสรรค์ แต่ยังดึงดูดความสนใจของผู้บริโภคและส่งเสริมการพัฒนาตลาดสินค้าโภคภัณฑ์ผ่านโฆษณาและสื่อส่งเสริมการขายที่ออกแบบมาอย่างพิถีพิถัน นวัตกรรมด้านการออกแบบภาพประเภทนี้ไม่ได้เป็นเพียงวิธีการส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์เท่านั้น แต่ยังเป็นกลยุทธ์สำคัญในการได้รับพื้นที่ทางการตลาดในการแข่งขันทางธุรกิจอีกด้วย การประยุกต์ใช้งานการออกแบบกราฟิกในด้านการโฆษณาเชิงพาณิชย์ในช่วงสาธารณรัฐจีนได้ส่งเสริมความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการออกแบบกราฟิกและความเจริญรุ่งเรืองของกิจกรรมเชิงพาณิชย์ สะท้อนให้เห็นถึงการเพิ่มขึ้นของเศรษฐกิจตลาดและความรุนแรงของการแข่งขันเชิงพาณิชย์ในขณะนั้น

ในแง่ของวัฒนธรรม งานออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนผสมผสานองค์ประกอบระหว่างวัฒนธรรมจีนและตะวันตก แสดงให้เห็นถึงความปรารถนาของสังคมต่อชีวิตสมัยใหม่และการแสดงออกของความหลากหลายทางวัฒนธรรมในขณะนั้น นักออกแบบผสมผสานรูปแบบทางศิลปะจีนแบบดั้งเดิมอย่างชำนาญ เช่น ศิลปะฟู่กันจีนและภาพวาดจีนดั้งเดิม เข้ากับแนวคิดการออกแบบของตะวันตกแบบสมัยใหม่ เพื่อสร้างรูปแบบทางศิลปะและผลลัพธ์ทางภาพที่เป็นเอกลักษณ์ ผลงานเหล่านี้ไม่เพียงแต่แสดงถึงความงามและรสนิยมของศิลปะผ่านรูปแบบเท่านั้น แต่ยังถ่ายทอดจิตวิญญาณแห่งยุคสมัยและคุณค่าทางสังคมทางวัฒนธรรมอีกด้วย ประชาชนสามารถมองเห็นแง่มุมที่หลากหลายของสังคมและจิตวิญญาณของยุคสมัย สัมผัสได้ถึงการสำรวจและการแสดงออกของศิลปะวัฒนธรรม และวิถีชีวิตในระหว่างกระบวนการเปลี่ยนแปลงของความทันสมัยของสังคมในสมัยสาธารณรัฐจีนผ่านสื่อโฆษณา पोสเตอร์ และสื่อส่งเสริมการขาย

โดยสรุป ผลงานออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนไม่เพียงแต่เป็นการผสมผสานระหว่าง ศิลปะและการพาณิชย์เท่านั้น แต่ยังเป็นบันทึกพยานสำคัญของการพัฒนาทางการเมืองและเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม และความก้าวหน้าทางสังคมในขณะนั้นด้วย การออกแบบเหล่านี้ไม่ เพียงแต่มีอิทธิพลต่อตลาดและสังคมในขณะนั้นเท่านั้น แต่ยังเป็นมรดกทางประวัติศาสตร์อันล้ำค่า และแรงบันดาลใจสำคัญสำหรับการออกแบบและการสืบทอดทางวัฒนธรรมของคนรุ่นต่อไป

3) ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของความเจริญรุ่งเรืองทางธุรกิจ

ด้วยการเพิ่มขึ้นของการโฆษณาเชิงพาณิชย์ การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนไม่ เพียงแต่เป็นการแสดงออกทางศิลปะเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมการขายเชิง พาณิश्य มีการออกแบบชุดโฆษณาที่สะดุดตาเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้บริโภคผ่านแบบตัวอักษรเชิง สร้างสรรค์ สีเส้นที่เข้ากันอย่างลงตัว และการจัดองค์ประกอบภาพที่ชาญฉลาด โฆษณาเหล่านี้ไม่ เพียงแต่จะสะดุดตาเท่านั้น แต่ยังสื่อถึงคุณลักษณะและคุณค่าของผลิตภัณฑ์หรือบริการได้อย่าง แม่นยำ ทำให้มีความโดดเด่นในตลาดที่มีการแข่งขันสูง

อิทธิพลของวัฒนธรรมการค้าทำให้การออกแบบกราฟิกในช่วงสาธารณรัฐจีนให้ ความสำคัญกับผลกระทบทางการตลาดและอิทธิพลของจิตวิทยาผู้บริโภคมากขึ้น นักออกแบบต้องไม่ เพียงแต่คำนึงถึงความสวยงามของภาพเท่านั้น แต่จะต้องเข้าใจถึงความชอบและความต้องการทาง จิตวิทยาของกลุ่มเป้าหมายอย่างลึกซึ้งเพื่อออกแบบผลงานที่สะท้อนและเชื่อมโยงทางอารมณ์ แนวคิด การออกแบบที่มุ่งเน้นไปที่ผลกระทบทางการตลาดได้เพิ่มมูลค่าเพิ่มอย่างมีนัยสำคัญให้กับองค์กรและ ผลิตภัณฑ์ในช่วงสาธารณรัฐจีน อีกทั้งได้ส่งเสริมการพัฒนากิจกรรมเชิงพาณิชย์และความเจริญรุ่งเรือง ของเศรษฐกิจตลาด การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนจึงกลายเป็นปรากฏการณ์ทาง วัฒนธรรมที่สำคัญที่ไม่เพียงแต่มีคุณค่าทางศิลปะและวัฒนธรรมเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมการพัฒนาเชิง พาณิश्य เป็นการวางรากฐานที่มั่นคงสำหรับการออกแบบโฆษณาและการตลาดของแบรนด์ใน ภายหลัง

โดยสรุป ในฐานะศิลปะและวัฒนธรรมประเภทหนึ่ง การออกแบบกราฟิกในสมัย สาธารณรัฐจีนนำเสนอรูปแบบการแสดงออกที่หลากหลาย แสดงให้เห็นถึงบรรยากาศของความ หลากหลายทางวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของสังคมในขณะนั้นอย่างเต็มที่ งานออกแบบไม่เพียงแต่ มุ่งเน้นไปที่การแสดงออกทางศิลปะในสุนทรียศาสตร์เท่านั้น แต่ยังผสมผสานเข้ากับภูมิหลังทาง ประวัติศาสตร์และองค์ประกอบทางวัฒนธรรมอันยาวนาน เช่น ศิลปะแบบดั้งเดิม ประเพณีของชาติ และกระแสนิยมสมัยใหม่ ในการสื่อสารทางการเมืองและสังคม การออกแบบกราฟิกถูกนำมาใช้ กันอย่างแพร่หลายในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางการเมือง การโฆษณาเชิงพาณิชย์ การสื่อสารทาง วัฒนธรรม และสาขาอื่นๆ ซึ่งมีความสำคัญทางสังคมและความหมายแฝงทางวัฒนธรรมอย่างลึกซึ้ง ด้วยผลงานการออกแบบเหล่านี้ ผู้คนไม่เพียงแต่จะได้เห็นการแสวงหาทางสุนทรียภาพและนวัตกรรม

ทางศิลปะของสังคมในช่วงสาธารณรัฐจีนเท่านั้น แต่ยังสัมผัสได้ถึงผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในยุคสมัยและการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมอย่างลึกซึ้ง สิ่งเหล่านี้บรรลุดูดยืนที่สำคัญและคุณค่าที่ไม่อาจทดแทนได้ของการออกแบบกราฟิกในประวัติศาสตร์วัฒนธรรมของสาธารณรัฐจีน

2. คุณค่าของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน

การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนมีบทบาทและตำแหน่งที่สำคัญ อีกทั้งยังเป็นตัวแทนในประวัติศาสตร์ของการออกแบบสมัยใหม่ของประเทศจีน แสดงให้เห็นการผสมผสานที่เป็นเอกลักษณ์ของความเป็นจีนและตะวันตก รูปแบบทางศิลปะที่เชื่อมโยงสมัยโบราณและสมัยใหม่ นอกจากนี้ยังมีคุณค่าอีกหลากหลายแง่มุม โดยคุณค่าของการออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนสามารถแบ่งออกเป็น 3 สามด้าน ได้แก่ คุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม คุณค่าของการสื่อสารทางสังคม และคุณค่าด้านสุนทรียภาพทางศิลปะ

1) คุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

ในช่วงสาธารณรัฐจีน การออกแบบกราฟิกนำเสนอรูปแบบที่หลากหลายและแพร่หลายในสังคมในขณะนั้น แม้ว่ารูปแบบอันเป็นเอกลักษณ์เหล่านี้จะจางหายไปตามกาลเวลา แต่การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นจะไม่วันจางหายไป งานออกแบบกราฟิกทุกชิ้นจากยุคสาธารณรัฐจีนเป็นหลักฐานที่ยังมีชีวิตของประวัติศาสตร์สังคมในยุคนั้น ทำให้เรามองเห็นหน้าตาของความสับสนวุ่นวายและการสลับสับเปลี่ยนระหว่างยุคเก่าและสมัยใหม่ในช่วงยุคสาธารณรัฐจีน การออกแบบเหล่านี้ไม่เพียงสะท้อนถึงวัฒนธรรมพื้นบ้านของจีนเท่านั้น แต่ได้ตอบสนองความต้องการทางวัฒนธรรมและจิตวิทยาของประชาชนในขณะนั้นได้อย่างดีเยี่ยม อีกทั้งสะท้อนให้เห็นถึงจิตวิญญาณของชาติและจิตวิญญาณของยุคสมัยในสังคมในขณะนั้น เนื่องจากการเผยแพร่วัฒนธรรมสู่สาธารณชนผ่านรูปภาพและผืนผ้าเข้ากับชีวิตทางสังคมในยุคนั้นอย่างลึกซึ้ง ตัวอย่างเช่น บรรจุภัณฑ์ของขนมไหว้พระจันทร์ยี่ห้อ “วันเซียนซุน” (ภาพที่ 4-46) ผลงานไม่เพียงแต่ได้รับการยอมรับจากผู้บริโภคอย่างกว้างขวางเท่านั้น แต่ยังคงกลายเป็นสิ่งสำคัญในการสืบทอดและพัฒนาวัฒนธรรมพื้นบ้านในขณะนั้นอีกด้วย

ภาพที่ 4-47 บรรจุภัณฑ์ของขนมไหว้พระจันทร์ “วันเซียงซุน”
(https://www.997788.com/pr/detail_41_54058529.html)

2) คุณค่าของการสื่อสารทางสังคม

การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนมีรูปแบบการแสดงออกที่หลากหลาย เช่น โปสเตอร์โฆษณา ภาพประกอบในปฏิทิน หนังสือพิมพ์และนิตยสาร บรรจุภัณฑ์ของผลิตภัณฑ์ เครื่องหมายการค้า และโปสเตอร์ภาพยนตร์จึงทำให้สามารถถ่ายทอดข้อมูลทางธุรกิจได้อย่างเป็นธรรมชาติและเป็นรูปธรรมมากกว่าข้อความหรือตัวอักษรธรรมดา ในขณะนั้น ชาวจีนส่วนใหญ่มีการศึกษาที่จำกัดและมีระดับวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน การออกแบบกราฟิกใช้การผสมผสานระหว่างข้อความเชิงอารมณ์และเชิงเปรียบเทียบ กราฟิก สี และองค์ประกอบอื่น ๆ เพื่อให้ผู้บริโภคสามารถสร้างการเชื่อมโยงทางอารมณ์และเกิดความรู้สึกร่วม ซึ่งสิ่งนี้ได้สร้างความประทับใจที่ดีให้กับบริษัท และส่งเสริมความสำเร็จในการขายผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้าย ด้วยการนำเทคโนโลยีการพิมพ์และการถ่ายภาพมาใช้ ตลอดจนการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วและอิทธิพลที่เพิ่มขึ้นของวัฒนธรรมตะวันตก ทำให้การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนได้เข้าสู่ยุคใหม่ด้วยการโฆษณา ประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ผ่านช่องทางต่าง ๆ ของสังคม ผู้คนพึ่งพารูปภาพมากขึ้นในการเผยแพร่ข้อมูล การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการถ่ายภาพช่วยให้งานออกแบบสามารถแสดงข้อมูลองค์กร

และผลิตภัณฑ์ได้อย่างสมจริงและใช้งานง่ายยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น ในโปสเตอร์โฆษณาของ “Indanthrene” (ภาพที่ 4-47) ที่ใช้ภาพประกอบภาพถ่ายที่เหมือนจริงผสมผสานเข้ากับข้อมูลที่เป็นข้อความตัวอักษรได้ช่วยเพิ่มการแสดงออกของข้อมูลได้อย่างมาก และประสบความสำเร็จในการเจาะเข้าไปในใจของผู้บริโภคระหว่างกระบวนการสื่อสาร ซึ่งกระตุ้นให้ผู้บริโภคเกิดความปรารถนาที่จะซื้อ และนำไปสู่การได้รับผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนสามารถถ่ายทอดข้อมูลการโฆษณาประชาสัมพันธ์และข้อมูลการศึกษาสู่สาธารณะได้ดีขึ้นผ่านแรงดึงดูดทางสายตาของภาพที่แสดงออกมา

ภาพที่ 4-48 โปสเตอร์โฆษณา “Indanthrene”

(<https://www.163.com/dy/article/EC1JL03U05487I7G.html>)

3) คุณค่าด้านสุนทรียภาพทางศิลปะ

ในการสร้างสรรค์การออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนมีการให้ความสำคัญกับความสมดุลและการอยู่ร่วมกันของการคำและศิลปะมาโดยตลอด ไม่เพียงแต่เป็นการทำให้ผลงานสามารถส่งเสริมการขายเชิงพาณิชย์ได้อย่างสมบูรณ์เท่านั้น แต่ยังพยายามอย่างดีที่สุดเพื่อตอบสนองความต้องการด้านสุนทรียศาสตร์ของผู้บริโภคอีกด้วย ตัวอย่างเช่น ในโปสเตอร์โฆษณาของ “บริษัทเครื่องสำอางเซียนซือ” (ภาพที่ 4-48) สัดส่วนของรูปภาพมีความสำคัญมากกว่าข้อความ นักออกแบบใช้การ

สร้างสรรค์ภาพที่ประณีตและมีรายละเอียดเพื่อดึงดูดความสนใจและความชื่นชอบของผู้บริโภค ซึ่งหากงานออกแบบกราฟิกมุ่งเน้นไปที่การส่งเสริมเชิงพาณิชย์และเผยแพร่สุนทรียภาพทางศิลปะ จะทำให้ผลงานนั้นก็มีแนวโน้มที่จะล้มเหลวเนื่องจากไม่ชนะใจผู้บริโภคหรือไม่สามารถถ่ายทอดข้อมูลผลิตภัณฑ์และความหมายแฝงทางวัฒนธรรมอย่างมีประสิทธิภาพได้

ภาพที่ 4-49 โปสเตอร์โฆษณาของ “บริษัทเครื่องสำอางเซียนซือ”
(<https://www.163.com/dy/article/H6M653LP0528TEDR.html>)

เพื่อเป็นการปรับปรุงคุณภาพผลงาน นักออกแบบในยุคสาธารณรัฐจีนได้ศึกษาเทคนิคการวาดภาพและวิธีการจัดองค์ประกอบภาพแบบตะวันตกอย่างกระตือรือร้น และทำงานอย่างหนักเพื่อรวมเทคนิคเหล่านี้เข้ากับวัฒนธรรมจีนดั้งเดิม เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่ผสมผสานเอกลักษณ์ของจีนและตะวันตก ตามแนวคิดของสุนทรียภาพแบบจินโบราณ องค์ประกอบที่สมบูรณ์และลวดลายมงคลเป็นที่ชื่นชอบของสาธารณชน เพื่อตอบสนองรสนิยมด้านสุนทรียะนี้ นักออกแบบจึงมักใช้องค์ประกอบกราฟิกแบบจีนดั้งเดิมในการออกแบบ ตัวอย่างเช่น ดอกโบตั๋นในเครื่องหมายการค้า “ราชาแห่งดอกไม้” ของ “โรงงานทอผ้าและย้อมผ้าเซียงไฮ้เทียนอี” (ภาพที่ 4-49) มีการนำความหมายแฝงและรสนิยมทางสุนทรียภาพของวัฒนธรรมจีนและตะวันตกมาผสมผสานเข้ากับการออกแบบกราฟิก ทำให้การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนไม่เพียงแต่มีประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

เท่านั้น แต่ยังมีคุณค่าทางศิลปะที่เป็นอิสระ กลายเป็นผลงานชิ้นเอกที่สร้างสมดุลระหว่างการค้าและศิลปะ

ภาพที่ 4-50 เครื่องหมายการค้า “ราชาแห่งดอกไม้” ของ “โรงงานทอผ้าและย้อมผ้าเซี่ยงไฮ้เทียนอี้”

โดยสรุป การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนเปรียบเสมือนไข่มุกที่ส่องประกายในประวัติศาสตร์ของการออกแบบสมัยใหม่ในประเทศจีน โดยมีความหมายแฝงทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันยาวนาน มีคุณค่าด้านการสื่อสารทางสังคมที่กว้างขวางและคุณค่าด้านสุนทรียภาพทางศิลปะอันเป็นเอกลักษณ์ ผลงานการออกแบบกราฟิกในยุคนี้ไม่เพียงแต่แสดงถึงรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ของการผสมผสานความเป็นจีนและตะวันตกเข้าด้วยกันเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม เป็นสื่อกลางของข้อมูลและความทรงจำทางวัฒนธรรมที่หลากหลายในยุคนี้ มีการบันทึกจากทางสังคมและวิถีการพัฒนาทางวัฒนธรรมในขณะนั้นผ่านปฏิทิน โปสเตอร์ การออกแบบหน้าปก โฆษณาทางหนังสือพิมพ์ เครื่องหมายการค้า ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่ข้อมูลทางสังคม เป็นแนวทางเชิงสุนทรียภาพของผู้คน พร้อมทั้งการส่งเสริมสินค้าและบริการ

การศึกษาและวิเคราะห์ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน

1. การวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน

“ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน” ที่อยู่ในย่านการค้าห้วยขวางเมืองไทโจว ถือเป็นพื้นที่ที่มีความโดดเด่นอย่างมาก เนื่องจากเป็นส่วนสำคัญของย่านการค้าห้วยขวางเมืองไทโจว เป็นพื้นที่ที่มีการผสมผสานระหว่างเสน่ห์ทางประวัติศาสตร์และบรรยากาศเชิงพาณิชย์สมัยใหม่ การออกแบบผังพื้นที่ไม่เพียงแต่สะท้อนรูปแบบสถาปัตยกรรมและอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของสมัยสาธารณรัฐจีนเท่านั้น แต่ยังรวมเอาความสะดวกสบายและความหลากหลายของธุรกิจสมัยใหม่เข้าไว้ด้วยกัน ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ “ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน” โดยใช้การวิเคราะห์ SWOT จาก 4 ด้าน ได้แก่ จุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weaknesses) โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) จุดแข็ง (Strengths)

บรรยากาศทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์: ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนมีรูปแบบทางสถาปัตยกรรมและบรรยากาศทางวัฒนธรรมของสมัยสาธารณรัฐจีน ซึ่งแสดงถึงบรรยากาศทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ สถาปัตยกรรมในย่านใช้องค์ประกอบต่างๆ เช่น กระเบื้องสีดำ ผนังสีเทา ผนังสีขาว และกระจกใส เพื่อสร้างสุนทรียศาสตร์ทางสถาปัตยกรรมของยุคสาธารณรัฐจีน ทำให้ผู้คนรู้สึกเหมือนอยู่ในช่วงเวลาประวัติศาสตร์ที่เฉพาะเจาะจงนั้น การออกแบบที่เป็นเอกลักษณ์นี้ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มบรรยากาศทางวัฒนธรรมของพื้นที่เท่านั้น แต่ยังมอบประสบการณ์ที่ไม่เหมือนใครให้กับผู้มาเยือน ซึ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมากให้มาเยี่ยมชมและสัมผัส ด้วยการสร้างความเป็นยุคสาธารณรัฐจีนขึ้นใหม่ ถนนย่านการค้าแห่งนี้ได้เพิ่มความน่าดึงดูดอย่างมาก และกลายเป็นย่านที่มีเอกลักษณ์ที่ผสมผสานวัฒนธรรม การท่องเที่ยว และการพาณิชย์เข้าด้วยกัน

ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่โดดเด่น: ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนตั้งอยู่ในใจกลางเมืองไทโจวหรือในพื้นที่ที่เจริญรุ่งเรืองโดยรอบ มีการคมนาคมสะดวก นักท่องเที่ยวสามารถเข้ามาเยี่ยมชมได้ง่าย ท่ามกลางที่โดดเด่นนี้ไม่เพียงแต่เพิ่มความถี่ในการมาเยือนของนักท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ยังเป็นเงื่อนไขที่ดีสำหรับกิจกรรมเชิงพาณิชย์ในบริเวณใกล้เคียง เป็นการเพิ่มความน่าดึงดูดและความนิยมอีกด้วย ถนนย่านการค้าแห่งนี้เป็นศูนย์กลางของรูปแบบเชิงพาณิชย์ที่หลากหลาย เช่น สถาบันการศึกษา ร้านกาแฟกลางแจ้ง ร้านถ่ายภาพแต่งงาน การจัดเลี้ยงและความบันเทิง ซึ่งตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของนักท่องเที่ยว และช่วยเพิ่มมูลค่าเชิงพาณิชย์โดยรวมของพื้นที่

ภาพลักษณ์แบรนด์ที่ดี: ย่านการค้าสโตร์สาธารณรัฐจีนในฐานะที่เป็นส่วนสำคัญของย่านการค้าลิวหยวนในเมืองไท่โจว จีนสามารถใช้ประโยชน์จากแบรนด์ของทั้งย่านได้อย่างเต็มที่ในการเพิ่มการรับรู้และชื่อเสียงของตนเองอย่างมีนัยสำคัญ ด้วยการบูรณาการเข้ากับภาพลักษณ์โดยรวมของย่านการค้าลิวหยวน ทำให่าย่านการค้าสโตร์สาธารณรัฐจีนจึงสามารถสร้างการรับรู้แบรนด์ที่มีเอกลักษณ์ในตลาดที่กว้างขึ้นได้

2) จุดอ่อน (Weaknesses)

การแข่งขันที่เป็นรูปแบบเดียวกัน: ด้วยการเพิ่มขึ้นของย่านการค้า โครงการที่คล้ายกับย่านการค้าสโตร์สาธารณรัฐจีนได้ค่อย ๆ เพิ่มขึ้น นำไปสู่การแข่งขันที่เข้มข้นขึ้น ปรากฏการณ์นี้ได้ทำให้เอกลักษณ์ของพื้นที่ย่านลดลงและทำให้น่าดึงดูดใจของนักท่องเที่ยวน้อยลง เพื่อเป็นการรักษาความได้เปรียบในการแข่งขัน ย่านต่างๆ จึงจำเป็นต้องคิดค้นและพัฒนาประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อยืนยันอัตลักษณ์ของตนเองและบรรยากาศทางวัฒนธรรม และหลีกเลี่ยงการถูกดบังหรือแข่งหน้าจากโครงการที่คล้ายคลึงกัน เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและรักษาความมีชีวิตชีวาของย่านต่อไป

โครงสร้างพื้นฐานและระดับการบริการ: หากย่านการค้ามีข้อบกพร่องด้านโครงสร้างพื้นฐาน (เช่น การคมนาคม ที่จอดรถ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัย ฯลฯ) และระดับการให้บริการ (เช่น ทักษะคนในการให้บริการ คุณภาพการบริการ ฯลฯ) อาจส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวและอัตราการเข้าชมซ้ำ

การประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมไม่เพียงพอ: หากความพยายามในการประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมไม่เพียงพอ อาจส่งผลให้นักท่องเที่ยวมีการรับรู้ต่ำเกี่ยวกับย่านการค้าสโตร์สาธารณรัฐจีน ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อจำนวนนักท่องเที่ยวและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของย่าน หากไม่มีวิธีการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพและช่องทางส่งเสริมที่กว้างขวาง เป็นเรื่องยากสำหรับนักท่องเที่ยวที่จะเข้าใจและรับรู้ถึงอัตลักษณ์และข้อดีของพื้นที่ ซึ่งจะจำกัดความครอบคลุมและความน่าดึงดูดของย่าน ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นต้องเสริมสร้างความพยายามในการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมผ่านสื่อและช่องทางต่าง ๆ เพื่อเพิ่มการมองเห็นและอิทธิพลของพื้นที่ และดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาสัมผัสและบริโภคมากขึ้น

3) โอกาส (Opportunities)

การพัฒนาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ: ด้วยการพัฒนาแบบบูรณาการด้านวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวอย่างลึกซึ้ง ย่านการค้าสโตร์สาธารณรัฐจีนจึงสามารถพึ่งพาทรัพยากรทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันอุดมสมบูรณ์ของไท่โจวได้เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรมเชิงท่องเที่ยวที่มีลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น เป็นการเพิ่มความหมายแฝงทางวัฒนธรรมและความน่าดึงดูดใจให้กับพื้นที่ สามารถนำเสนอและจัดแสดงเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ในท้องถิ่น งานฝีมือแบบดั้งเดิม อาหารขึ้นชื่อ และองค์ประกอบทางวัฒนธรรมเพื่อโครงการสัมผัสประสบการณ์การท่องเที่ยวเชิง

วัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาสัมผัสเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ของไท่โจวมากขึ้น เป็นการช่วยส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนและความเจริญรุ่งเรืองของพื้นที่ย่าน

การยกระดับการบริโภค: ด้วยการยกระดับรายได้ของผู้อยู่อาศัยและการเปลี่ยนแปลงแนวคิดการบริโภค ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนสามารถคว้าโอกาสนี้และมอบบริการและผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงเฉพาะบุคคลเพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของนักท่องเที่ยว สามารถยกระดับการบริการโดยรวมและสร้างประสบการณ์ผู้บริโภคที่ไม่เหมือนใครผ่านโครงการคุณภาพสูง เช่น การจัดเลี้ยงระดับไฮเอนด์ ที่พักแบบพิเศษ และการสัมผัสประสบการณ์ทางวัฒนธรรม ซึ่งจะเป็นการดึงดูดผู้คนที่มีความสามารถในการใช้จ่ายสูงให้เข้ามาใช้บริการ สิ่งนี้จะเป็นการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและอิทธิพลของแบรนด์ในย่านได้

การสนับสนุนด้านนโยบาย: การสนับสนุนของรัฐบาลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะนำไปสู่การทำให้เกิดสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่ดีและการสนับสนุนทางการเงินสำหรับการพัฒนาย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน รัฐบาลสามารถสนับสนุนนวัตกรรมและการพัฒนาโครงการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมผ่านนโยบายพิเศษต่างๆ เงินอุดหนุน และการสนับสนุนโครงการ การสนับสนุนประเภทนี้ไม่เพียงแต่ช่วยปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและคุณภาพการบริการ แต่ยังส่งเสริมนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังส่งเสริมวัฒนธรรมของย่าน ทำให้ย่านสามารถรักษาความได้เปรียบในการแข่งขันในตลาดที่รุนแรง และเป็นการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและการสืบทอดวัฒนธรรม

4) อุปสรรค (Threats)

การแข่งขันในตลาดที่รุนแรงขึ้น: เนื่องจากตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมยังคงขยายตัว และการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนจำเป็นต้องปรับปรุงความสามารถในการแข่งขันและความน่าดึงดูดอย่างต่อเนื่องเพื่อรับมือกับความท้าทายจากโครงการอื่น ๆ ย่านควรสร้างประสบการณ์ที่ไม่เหมือนใครและจุดเด่นทางวัฒนธรรมผ่านการออกแบบเชิงนวัตกรรม รูปแบบธุรกิจที่สมบูรณ์ และคุณภาพการบริการที่ดีขึ้น ขณะเดียวกัน ต้องดำเนินการศึกษาตลาด ประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมเพื่อทำความเข้าใจกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และกำหนดกลยุทธ์ที่แตกต่างเพื่อให้แน่ใจว่าจะสามารถรักษาตำแหน่งผู้นำในการแข่งขันในตลาดที่รุนแรง เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน

ปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น การแพร่ระบาดของโรค : ปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมเช่น โรคระบาด อาจส่งผลกระทบร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อความเต็มใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางและกำลังการใช้จ่าย ดังนั้นจึงส่งผลเสียต่อจำนวนนักท่องเที่ยวและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน เพื่อ

เป็นการรับมือกับความท้าทายนี้ ย่านจำเป็นต้องพัฒนากลยุทธ์ฉุกเฉินที่ยืดหยุ่น พัฒนาการบริการและการประชาสัมพันธ์แบบออนไลน์ สำรวจแหล่งรายได้ที่หลากหลาย และเพิ่มการรับประกันความเสี่ยงเพื่อให้แน่ใจว่าการดำเนินงานและการพัฒนาสามารถรักษาไว้ได้แม้ว่าจะมีปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ก็ตาม

โดยสรุป แม้ว่าย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน จะมีข้อได้เปรียบ เช่น บรรยากาศทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ และรูปแบบเชิงพาณิชย์ที่หลากหลาย แต่ยังมีข้อเสีย เช่น การแข่งขันที่มีรูปแบบเดียวกัน หรือโครงสร้างพื้นฐานและระดับการบริการที่ไม่เพียงพอ แต่ด้วยการพัฒนาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวแบบบูรณาการที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น พร้อมกับแนวโน้มของการยกระดับการบริโภค ย่านการค้าแห่งนี้ก็ยังคงมีโอกาที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันโดยการยกระดับความหมายแฝงทางวัฒนธรรม คุณภาพการบริการ และความสามารถด้านนวัตกรรม ขณะเดียวกัน ก็ต้องให้ความสำคัญกับภัยคุกคามที่อาจเกิดจากปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้ เช่น การแข่งขันในตลาดที่รุนแรงขึ้นและการแพร่ระบาดของโรค และใช้มาตรการที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดการกับสิ่งเหล่านี้

2. สุนทรียภาพและความหมายทางวัฒนธรรมของสถาปัตยกรรมย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน

2.1 สุนทรียภาพของสถาปัตยกรรมย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน

ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนหลิวหยวนมีสถาปัตยกรรมสมัยใหม่มาเลียนแบบสไตล์สาธารณรัฐจีนทั้งหมด 7 หลัง สถาปัตยกรรมเหล่านี้มีรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ที่อิงมาจากสถาปัตยกรรมสมัยสาธารณรัฐจีน มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในด้านสุนทรียภาพและการใช้งานผ่านแนวคิดการออกแบบที่ผสมผสานความเป็นจีนและตะวันตกเข้ากับการจัดวางพื้นที่อันชาญฉลาด เผยให้เห็นถึงเสน่ห์ทางวัฒนธรรมและคุณค่าทางประวัติศาสตร์อันเป็นเอกลักษณ์ รูปแบบสถาปัตยกรรมเหล่านี้ไม่เพียงแต่ยังคงรักษาแก่นแท้ของสถาปัตยกรรมจีนแบบดั้งเดิมไว้เท่านั้น แต่ยังรวมเอาองค์ประกอบของสถาปัตยกรรมตะวันตกเข้าไว้ด้วยกัน ทำให้มีความสวยงามทางภาพอันเป็นเอกลักษณ์ทั้งแบบดั้งเดิมและสมัยใหม่ ไม่ว่าจะเป็นการจับคู่สี การใช้วัสดุ หรือการจัดวางของพื้นที่โดยรอบ สถาปัตยกรรมสไตล์สาธารณรัฐจีนล้วนสะท้อนให้เห็นถึงความใส่ใจในรายละเอียดและการออกแบบอันชาญฉลาดในระดับสูง โดยสถาปัตยกรรมเหล่านี้ได้นำเสนอให้เห็นถึงสุนทรียภาพในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) รูปแบบสถาปัตยกรรมที่ผสมผสานความเป็นจีนและตะวันตก

สถาปัตยกรรมของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนหลิวหยวน เมืองไท่โจวสะท้อนถึงคุณลักษณะของการผสมผสานระหว่างความเป็นจีนและตะวันตกอย่างชัดเจน แสดงให้เห็นเสน่ห์ทางสุนทรียภาพอันเป็นเอกลักษณ์ ซึ่งรูปแบบนี้ไม่เพียงแต่ยังคงรักษาแก่นแท้ของสถาปัตยกรรมจีนดั้งเดิม

อย่างเช่นองค์ประกอบของ หลังคาแหลม (ภาพที่ 4-50) แต่ยังผสมผสานแนวคิดการออกแบบของ สถาปัตยกรรมตะวันตกเข้าด้วยกันอย่างลงตัวอีกด้วย องค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมแบบตะวันตก เช่น ประตูและหน้าต่างแบบตะวันตก โครงสร้างเสา ประตูโค้ง และการจัดวางที่สมมาตร ช่วยเสริม องค์ประกอบแบบจีนดั้งเดิม ทำให้สถาปัตยกรรมเหล่านี้มีเสน่ห์ทั้งของความคลาสสิกแบบตะวันออก และความทันสมัยแบบตะวันตก การผสมผสานที่เป็นเอกลักษณ์นี้ช่วยให้กลุ่มสถาปัตยกรรมเกิดความ สมดุลระหว่างการสืบทอดทางวัฒนธรรมและการแสดงออกทางนวัตกรรม ซึ่งไม่เพียงแต่สะท้อนให้ เห็นถึงความร่ำรวยของวัฒนธรรมจีนแบบดั้งเดิมเท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นถึงความกล้าหาญและการ เปิดกว้างของยุคสมัยอีกด้วย

ในด้านการออกแบบรูปทรงของสถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมสไตล์สาธารณรัฐจีนมัก เน้นไปที่ความสมมาตรและสัดส่วน มีการสร้างความงามที่กลมกลืนและเป็นจังหวะผ่านการจัดวางและ การออกแบบอย่างรอบคอบ (ภาพที่ 4-51) โครงสร้างที่สมมาตรไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มความสง่างามของ สถาปัตยกรรมเท่านั้น แต่ยังช่วยเพิ่มความสมดุลและความลงตัวของการมองเห็นอีกด้วย ความสูง ความกว้าง และขนาดของแต่ละส่วนของสถาปัตยกรรมแต่ละหลังได้รับการคำนวณอย่างแม่นยำ เพื่อให้มั่นใจว่าภาพโดยรวมจะมีความกลมกลืนและสวยงาม ขณะเดียวกัน การตกแต่งรายละเอียด ทางสถาปัตยกรรมก็มีความประณีตอย่างมาก เช่น การแกะสลักบนประตูและหน้าต่าง การตกแต่งได้ ชาญคา ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นถึงทักษะอันประณีตและความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในสุนทรียศาสตร์ของ ช่างฝีมือ ไม่ว่าจะเป็นงานแกะสลักหินอ่อนงดงามหรือลวดลายตกแต่งที่เต็มไปด้วยสัญลักษณ์ทาง วัฒนธรรม รายละเอียดเหล่านี้ไม่เพียงแต่เพิ่มคุณค่าทางศิลปะให้กับสถาปัตยกรรมเท่านั้น แต่ยังสื่อ ความหมายทางวัฒนธรรมที่หลากหลายอีกด้วย เป็นการเน้นย้ำถึงเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ของ สถาปัตยกรรมย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน (ภาพที่ 4-52)

ภาพที่ 4-51 หลังคาลาดเอียงของสถาปัตยกรรม (Y.TIAN, 2023)

ภาพที่ 4-52 สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน (Y.TIAN, 2023)

ภาพที่ 4-53 สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน (Y.TIAN, 2023)

2) การจับคู่สีและวัสดุ

การจับคู่สีของสถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนหลิวหยวนเมืองไท่โจว นั้นส่วนใหญ่ดูหรูหรา โดยมักใช้โทนสีเรียบ เช่น ผนังอิฐธรรมดาสีเทาและสีขาว ประตูเคลือบแลคเกอร์ สีดำ ซึ่งการเลือกสีนี้ไม่เพียงแต่สอดคล้องกับแนวคิดสุนทรียศาสตร์ของวัฒนธรรมจีนแบบดั้งเดิม เท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงความเรียบง่ายของสังคมในสมัยสาธารณรัฐจีนอย่างลึกซึ้งอีกด้วย สีที่ดูหรูหรา และไม่อนุญาตนี้สามารถสร้างบรรยากาศที่เงียบสงบและเคร่งขรึม ขณะเดียวกันก็ทำให้ลายเส้นและ พื้นผิวของสถาปัตยกรรมโดดเด่นขึ้นมาอีกด้วย การจับคู่สีประเภทนี้เห็นได้ชัดเจนโดยเฉพาะในย่าน การค้าสไตล์สาธารณรัฐ สถาปัตยกรรมภายในย่านส่วนใหญ่เป็นสีเทา เสริมด้วยสีขาวและอิฐสีแดง บางส่วนเพื่อเน้นรายละเอียดของสถาปัตยกรรม ทำให้บรรยากาศทั้งย่านให้ความรู้สึกถึงความหรูหรา สร้างความแตกต่างที่กลมกลืนกับภูมิทัศน์ธรรมชาติโดยรอบ ทำให้ผู้คนรู้สึกสบายใจ และเงียบสงบ (ภาพที่ 4-53)

ในด้านของวัสดุ สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนหลิวหยวนยังปฏิบัติตามหลักการการผสมผสานระหว่างธรรมชาติและสิ่งประดิษฐ์ โดยมีการใช้ประโยชน์จากการบูรณาการวัสดุแบบดั้งเดิมและเทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างเต็มที่ วัสดุธรรมชาติที่พบได้ทั่วไปในการก่อสร้าง ได้แก่ อิฐสีเขียวน้ำเงินและไม้ วัสดุเหล่านี้ทำให้สถาปัตยกรรมมีความรู้สึกถึงความเป็น ประวัติศาสตร์และสะท้อนถึงความเคารพและการสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิมในสมัยสาธารณรัฐจีน สำหรับโครงสร้าง สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนมีการผสมผสานวัสดุก่อสร้าง สมัยใหม่ เช่น คอนกรีตเสริมเหล็กและกระจก ซึ่งช่วยเพิ่มความมั่นคงและความทนทานของ สถาปัตยกรรม (ภาพที่ 4-54) ความหลากหลายของวัสดุทำให้สถาปัตยกรรมมีพื้นผิวที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น ความแตกต่างและการบูรณาการของวัสดุที่แตกต่างกันยังช่วยเพิ่มมิติและศิลปะให้กับ สถาปัตยกรรมอีกด้วย การใช้วัสดุและสีเหล่านี้ในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนหลิวหยวนเมืองไท่โจว ไม่เพียงแต่ยังรักษารูปแบบทางประวัติศาสตร์ของสมัยสาธารณรัฐจีนไว้ได้เท่านั้น แต่ยังทำให้ย่าน แห่งนี้มีเสน่ห์ทางวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ กลายเป็นสถานที่สำคัญสำหรับคนสมัยใหม่ในการย้อน คืบสู่ประวัติศาสตร์และสัมผัสวัฒนธรรมดั้งเดิม

ภาพที่ 4-54 สีเส้นของสถาปัตยกรรม (Y.TIAN, 2023)

ภาพที่ 4-55 วัสดุของสถาปัตยกรรม (Y.TIAN, 2023)

3) การผสมผสานระหว่างผังพื้นที่และสภาพแวดล้อมโดยรอบ

สถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนหลิวหยวน เมืองไท่โจวแสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญกับการใช้งานและความสวยงาม ในด้านการจัดวางเชิงพื้นที่ การจัดวางพื้นที่ของย่านนี้ไม่เพียงแต่เพื่อการแสวงหาความกลมกลืนและความสวยงามเท่านั้น แต่ยังตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างเต็มที่ เพื่อให้ทุกสถาปัตยกรรมสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสมเหตุสมผล การออกแบบพื้นที่ภายในสถาปัตยกรรมยังให้ความสำคัญกับการแบ่งเขตการใช้งานที่เหมาะสม และมักแบ่งพื้นที่ใช้สอยออกเป็นส่วนต่างๆ อย่างชัดเจน เช่น การพักผ่อน การรับประทานอาหาร และการช้อปปิ้ง เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสประสบการณ์บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ได้อย่างราบรื่นระหว่างการท่องเที่ยว การแบ่งพื้นที่เช่นนี้ไม่เพียงแต่สามารถยกระดับประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวเท่านั้น แต่ยังทำให้การดำเนินงานของพื้นที่ย่านทั้งหมดมีประสิทธิภาพและเป็นระเบียบมากขึ้นอีกด้วย

นอกจากนี้ ในการจัดการกับความสัมพันธ์เชิงพื้นที่ระหว่างสถาปัตยกรรม ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนแห่งนี้ยังให้ความสำคัญกับปฏิสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกันของสถาปัตยกรรมและสภาพแวดล้อมโดยรอบ ความแตกต่างของระยะทาง การจัดเรียง และความสูงระหว่างสถาปัตยกรรมแต่ละหลังได้รับการออกแบบอย่างรอบคอบ ทำให้ย่านแห่งนี้มีรูปแบบเชิงพื้นที่ที่มีสัดส่วนที่ดีและมีลำดับชั้นอย่างสวยงาม ขณะเดียวกันก็นำมุมมองและเส้นทางการเดินที่หลากหลายมาแก่ผู้เยี่ยมชม เป็นการเพิ่มความสุขสนานในการเดินเยี่ยมชมในพื้นที่

ประเด็นสำคัญ คือ สถาปัตยกรรมสไตล์สาธารณรัฐจีนอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติโดยรอบ เนื่องจากในการออกแบบมีการคำนึงถึงปฏิสัมพันธ์กับภูมิทัศน์โดยรอบ (ภาพที่ 4-55) ตัวอย่างเช่น กลุ่มสถาปัตยกรรมมักจะประสานกับองค์ประกอบทางธรรมชาติที่อยู่ใกล้เคียง เช่น ภูเขา แม่น้ำ และพื้นที่สีเขียว มีการเชื่อมต่อสถาปัตยกรรมกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติอย่างชาญฉลาด ทำให้ทั้งช่วงตึกมีความรู้สึกถึงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมโดยไม่สูญเสียความสดชื่นและความรื่นรมย์ของภูมิทัศน์ทางธรรมชาติ ซึ่งการผสมผสานระหว่างสถาปัตยกรรมและสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาตินี้ทำให้ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนแห่งนี้ไม่เพียงแต่เป็นพื้นที่แห่งประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเท่านั้น แต่ยังเป็นที่อยู่อาศัยที่ผสมผสานเข้ากับธรรมชาติและเต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวาอีกด้วย

ภาพที่ 4-56 สภาพแวดล้อมโดยรอบของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน (Y.TIAN, 2023)

2.2 ความหมายทางวัฒนธรรมของสถาปัตยกรรมย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน

1) การสืบทอดประวัติศาสตร์และการสังสรรค์วัฒนธรรม

สถาปัตยกรรมต่างๆ ในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนหลิวหยวน เมืองไท่โจว ไม่เพียงแต่เป็นงานศิลปะทางสถาปัตยกรรมอันงดงามเท่านั้น แต่ยังเป็น “พิพิธภัณฑ์มีชีวิต” ที่มีความหมายทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอีกด้วย สถาปัตยกรรมแต่ละหลังสะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบทางสังคมที่เป็นเอกลักษณ์และจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของยุคสาธารณรัฐจีน อีกทั้งยังมีความทรงจำอันเป็นเอกลักษณ์ของยุคนั้น การชื่นชมสถาปัตยกรรมเหล่านี้อย่างละเอียดไม่เพียงแต่จะทำให้นักท่องเที่ยวได้ชื่นชมศิลปะสถาปัตยกรรมที่ผสมผสานวัฒนธรรมจีนและตะวันตกเท่านั้น แต่ยังสัมผัสได้ถึงประวัติความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ของยุคนั้นอีกด้วย

2) การบูรณาการทางเชื้อชาติและวิทยาศาสตร์

ตั้งแต่การออกแบบภายนอกของสถาปัตยกรรมไปจนถึงการตกแต่งที่มีรายละเอียด ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนหลิวหยวน เมืองไท่โจวได้เผยให้เห็นถึงแนวคิดทางสุนทรียภาพในการผสมผสานรูปแบบความเป็นจีนและตะวันตกในสมัยสาธารณรัฐจีน สิ่งนี้ไม่เพียงแต่สะท้อนให้เห็นถึงมรดกอันล้ำลึกของวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนเท่านั้น แต่ยังมี การซึมซับความเรียบง่ายและการใช้งานจริงของรูปแบบสถาปัตยกรรมตะวันตกอีกด้วย ซึ่งไม่ใช่แค่การสืบทอดและการพัฒนาวัฒนธรรมสถาปัตยกรรมแบบดั้งเดิมเท่านั้น แต่ยังเป็น การซึมซับเทคโนโลยีและแนวคิดสถาปัตยกรรมขั้นสูงของตะวันตก การผสมผสานระหว่างเชื้อชาติและความเป็นวิทยาศาสตร์นี้สะท้อนให้เห็นได้อย่างสมบูรณ์

ในสถาปัตยกรรมของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน ทำให้สถาปัตยกรรมมีความหมายทางวัฒนธรรมของความสมบูรณ์และความหลากหลายมากขึ้น

โดยสรุป สถาปัตยกรรมของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนลั่วหยวน เมืองไท่โจวแสดงให้เห็นถึงเสน่ห์ที่เป็นเอกลักษณ์ทั้งทางด้านสุนทรียภาพและความหมายทางวัฒนธรรม สถาปัตยกรรมเหล่านี้ไม่เพียงแต่มีคุณค่าทางศิลปะและวัฒนธรรมที่สูงมากเท่านั้น แต่ยังเป็นสื่อกลางสำคัญในการสืบทอดและส่งเสริมวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนอีกด้วย

3. การวิเคราะห์ภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน

3.1 การวิเคราะห์สุนทรียภาพของการออกแบบกราฟิกย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน

ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนลั่วหยวน เมืองไท่โจวมีสถาปัตยกรรมสไตล์สาธารณรัฐจีนทั้งหมด 7 หลัง สถาปัตยกรรมเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นอาคาร 2-3 ชั้น ประกอบด้วย ร้านอาหาร สถาบันการศึกษา และสถาบันแม่และเด็ก โดยการออกแบบกราฟิกของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนได้รับการให้กับแหล่งประกอบการเหล่านี้ สามารถแบ่งตามรูปแบบของการออกแบบได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์และระบบป้ายสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์

(1) ร้านอาหาร

การออกแบบกราฟิกของร้านอาหารในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนลั่วหยวน เมืองไท่โจวผสมผสานแนวคิดการออกแบบแบบดั้งเดิมและสมัยใหม่ในด้านของคุณลักษณะทางสุนทรียภาพ ซึ่งสะท้อนให้เห็นโดยเฉพาะในการใช้ตัวอักษร กราฟิก และสี

ในด้านตัวอักษร การออกแบบกราฟิกของร้านอาหารส่วนใหญ่ใช้รูปแบบตัวอักษรที่เป็นเอกลักษณ์ของยุคสาธารณรัฐจีน ได้แก่ ตัวอักษรย้อนยุคแบบซ่งถี้และแบบซำซุ หรือตัวอักษรที่เขียนด้วยลายมือ (ภาพที่ 4-56) ตัวอักษรเหล่านี้มีลายเส้นที่พลิ้วไหว มีแบบอักษรที่หรูหรา การจัดเรียงเน้นความเรียบง่ายและมีความสม่ำเสมอ สอดคล้องกับความเรียบง่ายของสุนทรียภาพสมัยใหม่ สำหรับการออกแบบกราฟิก ร้านอาหารมักผสมผสานองค์ประกอบแบบจีนดั้งเดิมเข้ากับลวดลายของยุคสาธารณรัฐจีน เช่น ลายเมฆมงคล ลายดอกไม้ เป็นต้น (ภาพที่ 4-57) กราฟิกเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นการตกแต่งป้ายร้านค้าเท่านั้น แต่ยังช่วยเพิ่มความรู้สึกโดยรวมของความเป็นประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของย่านอีกด้วย สำหรับสี การใช้สีในการออกแบบกราฟิกของร้านอาหารส่วนใหญ่จะใช้โทนสีที่หรูหราไม่ฉูดฉาด โดยสีหลัก ๆ มักจะเป็นสีโทนอ่อน เช่น สีเทา สีเบจ และสีน้ำตาลเข้ม พร้อมตกแต่งด้วยสีแดง สีน้ำเงินบางส่วน (ภาพที่ 4-58) การใช้สีเหล่านี้ไม่เพียงแต่คงไว้ซึ่งความสงบและความยิ่งใหญ่ของยุคสาธารณรัฐจีนเท่านั้น แต่ยังเพิ่มความอบอุ่นและความใกล้ชิดให้กับร้านอีกด้วย การใช้สี

ที่ตัดกันยังทำให้พื้นที่ทั้งหมดมีสีส้มมากขึ้น ขณะเดียวกันก็ทำให้มีความลงตัวและเป็นหนึ่งเดียว ทำให้เกิดบรรยากาศการรับประทานอาหารที่เงียบสงบและอบอุ่น โดยสรุป การออกแบบกราฟิกของร้านอาหารในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนหลัวหยวน เมืองไท่โจวค่อนข้างมีความกลมกลืนและเป็นหนึ่งเดียวกันทั้งในด้านการใช้อักษร กราฟิก และสีส้ม

ภาพที่ 4-57 ตัวอักษรในการออกแบบกราฟิก (Y.TIAN, 2023)

ภาพที่ 4-58 ภาพกราฟิกในการออกแบบกราฟิก (Y.TIAN, 2023)

ภาพที่ 4-59 สีที่ใช้ในการออกแบบกราฟิก (Y.TIAN, 2023)

(2) สถาบันการศึกษา

การออกแบบกราฟิกของสถาบันการศึกษาในย่านการค้าสโตร์สาธารณรัฐจีนหลิวหยวน เมืองไท่โจวมีลักษณะทางสุนทรียภาพอันเป็นเอกลักษณ์ มีการผสมผสานองค์ประกอบของวัฒนธรรมดั้งเดิมและการศึกษาสมัยใหม่เข้าด้วยกัน โดยแสดงผ่าน 3 ด้าน ได้แก่ ตัวอักษร กราฟิก และสี

ในด้านตัวอักษร การออกแบบกราฟิกของสถาบันศึกษามักจะใช้รูปแบบตัวอักษรที่รวมแบบอักษรแบบดั้งเดิมและสมัยใหม่เข้าด้วยกัน ได้แก่ ตัวอักษรย้อนยุคแบบชายเถ่ แบบซ่งถี้ และตัวอักษรแบบเฮยถี้ที่มีความทันสมัย การจัดเรียงของตัวอักษรเหล่านี้มีความกระชับและชัดเจน โดยเน้นไปที่ลำดับชั้นของตัวอักษร ซึ่งเป็นการเน้นถึงความเป็นมืออาชีพและความยิ่งใหญ่ของสถาบันการศึกษา ถ่ายทอดถึงความน่าเชื่อถือและการสืบทอดทางวัฒนธรรมของสถาบันการศึกษา (ภาพที่ 4-59) ในด้านของการออกแบบกราฟิก สถาบันศึกษาเน้นการใช้ลวดลายและสัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก องค์ประกอบของภาพกราฟิกส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบของลวดลายและบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจและผ่อนคลาย (ภาพที่ 4-60) ในส่วนของการใช้สี การออกแบบกราฟิกของสถาบันการศึกษาส่วนใหญ่จะใช้สีโทนกลางที่ให้ความรู้สึกถึงความสงบ เช่น สีเบจ น้ำเงินเข้ม สีเหล่านี้สื่อถึงบรรยากาศที่เงียบสงบและเคร่งขรึม ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะสิ่งแวดล้อมของสถาบันศึกษาอย่างมาก ขณะเดียวกันสีสดใสบางสี เช่น แดง น้ำเงิน เขียว ก็จะถูกนำไปใช้ตกแต่งอย่างชาญฉลาด

เพื่อเน้นโลโก้ที่สำคัญหรือเน้นการมองเห็น ทำให้พื้นที่มีความน่าสนใจ ขณะเดียวกันก็ยังสะท้อนถึง วัฒนธรรมและความเป็นยุคสมัยอีกด้วย (ภาพที่ 4-61) โดยสรุป การออกแบบกราฟิกของ สถาบันการศึกษาในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนหลิวหยวน เมืองไท่โจวไม่เพียงแต่ยังคงรักษามรดก ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมผ่านการใช้ตัวอักษร กราฟิก และสีสันทันนั้น แต่ยังผสมผสานหน้าที่ การทำงานของสถาบันการศึกษาสมัยใหม่ เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่และบรรยากาศทาง วัฒนธรรมแข็งแกร่ง

ภาพที่ 4-60 ตัวอักษรในการออกแบบกราฟิก (Y.TIAN, 2023)

ภาพที่ 4-61 ภาพกราฟิกในการออกแบบกราฟิก (Y.TIAN, 2023)

ภาพที่ 4-62 สีที่ใช้ในการออกแบบกราฟิก (Y.TIAN, 2023)

(3) สถาบันแม่และเด็ก

การออกแบบกราฟิกของสถาบันแม่และเด็กในย่านการค้าสโตร์สาธารณรัฐจีนหลิวหยวน เมืองไท่โจวใช้บรรยากาศที่อบอุ่นและนุ่มนวลเป็นโทนหลัก ผสมผสานวัฒนธรรมดั้งเดิมของสาธารณรัฐจีนเข้ากับการบริการแม่และเด็กสมัยใหม่ผ่านองค์ประกอบการออกแบบ เช่น ตัวอักษรกราฟิก และสีเส้น สร้างสภาพแวดล้อมที่อบอุ่น ปลอดภัย และเต็มไปด้วยวัฒนธรรม

ในด้านตัวอักษร การออกแบบกราฟิกของสถาบันแม่และเด็กมักใช้รูปแบบตัวอักษรที่มีความอ่อนโยน ตัวอักษรที่พบเห็นได้บ่อย เช่น ตัวอักษรแบบขลุ่ยที่มีความโค้งมนหรือตัวอักษรที่มีลายเส้นแบบพลิ้วไหว (ภาพที่ 4-62) การจัดเรียงตัวอักษรมีความเรียบง่ายและอบอุ่น และไม่ดูแข็งทื่อหรือจริงจังเกินไป แต่จะให้ความสำคัญกับความละเอียดอ่อนและความเป็นมนุษย์มากกว่า ป้ายและสโลแกนมักจะใช้การเว้นวรรคระหว่างคำและการเว้นวรรคบรรทัดที่ใหญ่ขึ้น เพื่อเพิ่มความสะดวกสบายในการอ่าน ขณะเดียวกันก็หลีกเลี่ยงความกดดันทางสายตาที่มากเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับภาพลักษณ์โดยรวมที่อ่อนโยนและเอาใจใส่ของสถาบันแม่และเด็ก ในด้านการออกแบบกราฟิก สถาบันแม่และเด็กมักใช้ภาพหรือลวดลายที่มีความนุ่มนวล เช่น ภาพถ่ายเด็กทารก ภาพกราฟิกเหล่านี้ใช้ในการตกแต่งผนังเพื่อสื่อถึงวัฒนธรรมการดูแลเอาใจใส่และความอบอุ่นของแม่และเด็ก (ภาพที่ 4-63) ในส่วนของการใช้สี การออกแบบกราฟิกของสถาบันแม่และเด็กมักจะใช้สีที่นุ่มนวลและสง่างาม เช่น สีฟ้าอ่อน สีขาวขำ สีเหล่านี้สื่อถึงความรู้สึกอบอุ่นและสงบ ทำให้เหมาะสำหรับการ

สร้างบรรยากาศสบาย ๆ ในสภาพแวดล้อมของแม่และเด็ก (ภาพที่ 4-64) สถาบันแม่และเด็กในย่านการค้าสโตร์สาธารรัฐจีนหลิวหยวนเมืองไทโจวยังคงรักษาบรรยากาศการบริการที่อบอุ่นและน่ารื่นรมย์ด้วยการออกแบบตัวอักษร กราฟิก และสีสันทัน ซึ่งได้มอบสภาพแวดล้อมที่ทั้งสะดวกสบายและเปี่ยมไปด้วยความหมายทางวัฒนธรรมแก่ผู้ปกครองและเด็ก

ภาพที่ 4-63 ตัวอักษรในการออกแบบกราฟิก (Y.TIAN, 2023)

ภาพที่ 4-64 ภาพกราฟิกในการออกแบบกราฟิก (Y.TIAN, 2023)

ภาพที่ 4-65 สีที่ใช้ในการออกแบบกราฟิก (Y.TIAN, 2023)

2) ระบบป้ายสิ่งแวดลอม

ระบบป้ายสิ่งแวดลอมของย่านการค้าสโตร์สาธารณรัฐจีนหลิวหยวน เมืองไท่โจว ผสมผสานวัฒนธรรมดั้งเดิมเข้ากับการใช้งานของป้ายสมัยใหม่ผ่านการออกแบบที่สวยงาม สะท้อนถึงความลงตัวและความเป็นหนึ่งเดียวกันของตัวอักษร กราฟิก และสี

ในด้านตัวอักษร ระบบป้ายส่วนใหญ่จะใช้ตัวอักษรย่อนยุคแบบซ้ายชู แบบซ่งถี้ และแบบจ้วนชู การจัดวางตัวอักษรเน้นความกระชับและชัดเจน เพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลคำแนะนำมีความชัดเจนและอ่านง่าย ขนาดตัวอักษรมีขนาดปานกลางเพื่อให้สามารถจดจำได้ชัดเจนจากระยะไกลโดยไม่ต้องเน้นการมองเห็นมากเกินไป ช่วยให้นักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลคำแนะนำที่ชัดเจนในขณะที่เพลิดเพลินกับวัฒนธรรมในย่านการค้า (ภาพที่ 4-65) ในด้านการออกแบบภาพกราฟิก ส่วนใหญ่ใช้ภาพที่มีความเรียบง่าย เป็นภาพกราฟิกที่พบเห็นได้ทั่วไปในระบบป้ายบอกทางและป้ายจราจร เช่น ลูกศรบอกทิศทางและสัญลักษณ์จุดสังเกต สะท้อนถึงความชัดเจนและการใช้งานจริงของระบบป้าย (ภาพที่ 4-66) ในด้านการใช้สี การจับคู่สีของระบบป้ายสิ่งแวดลอมยังคงโทนสีโดยรวมของย่านเอาไว้ โดยใช้สีกลาง ๆ ที่มีความอึดตัวต่ำเป็นสีหลัก เช่น สีขาวนวล สีน้ำตาลเข้ม ทำให้เกิดบรรยากาศที่หรูหราและเรียบสงบ สีเหล่านี้สอดคล้องกับสีของสถาปัตยกรรมในย่าน ซึ่งช่วยลดความขัดแย้งทางการมองเห็นและรักษาความเป็นหนึ่งเดียวกันของสิ่งแวดลอมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ภาพที่ 4-67) โดยสรุป ระบบป้ายสิ่งแวดลอมของย่านการค้าสโตร์สาธารณรัฐจีนหลิวหยวน เมืองไท่โจวสามารถถ่ายทอดข้อมูลได้ทั้งในตัวอักษร กราฟิก และสีอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักท่องเที่ยวสามารถสัมผัสประสบการณ์ที่ดีขึ้น

ภาพที่ 4-66 ตัวอักษรในการออกแบบกราฟิก (Y.TIAN, 2023)

ภาพที่ 4-67 ภาพกราฟิกในการออกแบบกราฟิก (Y.TIAN, 2023)

ภาพที่ 4-68 สีที่ใช้ในการออกแบบกราฟิก (Y.TIAN, 2023)

4. การวิเคราะห์ภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของย่านการค้าในภาพรวม

ในย่านการค้าหลิวหยวนของไท่โจว ภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมการท่องเที่ยวของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนผสมผสานองค์ประกอบทางประวัติศาสตร์เข้ากับสุนทรียศาสตร์สมัยใหม่ ทำให้ที่นี่เป็นตัวอย่างการออกแบบที่โดดเด่นและน่าดึงดูดใจ ย่านนี้สร้างประสบการณ์ทางภาพที่เป็นเอกลักษณ์และบรรยากาศทางประวัติศาสตร์ผ่านการใช้รูปแบบของสถาปัตยกรรมและสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของสมัยสาธารณรัฐจีนผสมผสานกับแนวคิดการออกแบบที่ทันสมัยอย่างชาญฉลาด จากการวิจัยภาคสนาม ผู้วิจัยมีการทำสัมภาษณ์ผู้อยู่อาศัยในชุมชนและเจ้าของร้านในย่านเพื่อทำความเข้าใจประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม อัตลักษณ์ท้องถิ่น และลักษณะของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน ทำให้ได้ทราบถึงความต้องการที่แท้จริงของผู้คนที่อาศัยและทำงานอยู่ในพื้นที่มาเป็นเวลานาน ความคาดหวังและความต้องการในการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมการท่องเที่ยวของย่าน ตลอดจนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาวัฒนธรรมการท่องเที่ยวของย่าน ซึ่งจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจึงมีการวิเคราะห์อัตลักษณ์ของภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมการท่องเที่ยวของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนดังนี้

1) แบบตัวอักษร

ในการออกแบบภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน การเลือกแบบตัวอักษรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ แบบตัวอักษรเหล่านี้ไม่เพียงแต่ต้องมีความรู้สึกถึงประวัติศาสตร์ที่ชัดเจนเท่านั้น แต่ยังต้องประสานกับรูปแบบโดยรวมของย่านการค้า ซึ่งแสดงให้เห็นบรรยากาศทางวัฒนธรรมของย่านได้อย่างสมบูรณ์แบบ จากการศึกษาและการทำงานแบบตัวอักษรจากสมัยสาธารณรัฐจีนอย่างชาญฉลาด นักออกแบบสามารถยกระดับหรือปรับปรุงบรรยากาศทางประวัติศาสตร์ของย่านนี้ผ่านการรับรู้ทางสายตา ทำให้ผู้มาเยือนรู้สึกเหมือนอยู่ในสมัยสาธารณรัฐจีนและสัมผัสได้ถึงเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ของยุคนั้น

จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้อยู่อาศัยและร้านค้าต่างเห็นพ้องต้องกันในการเลือกแบบอักษร พวกเขาหวังว่าย่านนี้จะแสดงความรู้สึกของประวัติศาสตร์ตั้งแต่สมัยสาธารณรัฐจีน และแนะนำให้ใช้ตัวอักษรแบบชายชู และลี่ชู และแบบตัวอักษรอื่นๆ ที่มีลักษณะเฉพาะของยุคสาธารณรัฐจีน แบบตัวอักษรเหล่านี้ดูสง่างามและเคร่งขรึม สามารถสื่อถึงบรรยากาศทางวัฒนธรรมของสาธารณรัฐจีนได้เป็นอย่างดี ขณะเดียวกัน การออกแบบตัวอักษรควรใช้งานได้จริงและสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวในการจดจำและรับรู้ ผู้อยู่อาศัยและร้านค้ายังเน้นย้ำว่าแบบตัวอักษรนี้ไม่เพียงแต่ต้องแสดงถึงรูปแบบทางประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่ยังควรสอดคล้องกับรูปแบบโดยรวมของย่านการค้าอีกด้วย ตัวอย่างเช่น ป้ายร้านค้า คู่มือแนะนำย่าน และโฆษณาตึกผนังควรใช้แบบอักษรที่มีลักษณะเฉพาะของยุคสาธารณรัฐจีนเหมือนกันเพื่อให้ทั้งย่านมองเห็นเป็นภาพรวมที่กลมกลืนกัน สิ่งนี้ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มบรรยากาศทางวัฒนธรรมของย่านเท่านั้น แต่ยังช่วยเพิ่มประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวโดยรวมอีกด้วย

นอกจากนี้ การเลือกสีและวัสดุของแบบตัวอักษรยังต้องคำนึงถึงอัตลักษณ์ของยุคสไตล์สาธารณรัฐจีนด้วย การใช้โทนสีย้อนยุคและวัสดุแบบดั้งเดิม เช่น แผ่นไม้หรือโลหะ สามารถช่วยเพิ่มความรู้สึกของประวัติศาสตร์ และทำให้ตัวอักษรกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมในบริเวณย่านมากขึ้น การออกแบบที่พิถีพิถันนี้จะทำให้ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนไม่เพียงแต่จำลองรูปแบบทางประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่ยังสอดแทรกบรรยากาศทางวัฒนธรรมเข้าไปในธุรกิจสมัยใหม่ กลายเป็นย่านที่มีเอกลักษณ์เฉพาะที่มีกลิ่นอายของประวัติศาสตร์อย่างลึกซึ้งและเต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวาเชิงพาณิชย์สมัยใหม่

2) การตกแต่ง

ในการออกแบบภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน การประยุกต์ใช้องค์ประกอบดั้งเดิมในภาพเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ การใช้องค์ประกอบตกแต่งแบบดั้งเดิมอย่างชาญฉลาด เช่น การแกะสลักลวดลาย การแกะสลักอิฐ และการแกะสลักหินเพื่อประดับตกแต่งสถาปัตยกรรมและถนน ทำให้ย่านการค้ามีเสน่ห์ทางประวัติศาสตร์และบรรยากาศทางวัฒนธรรมมากขึ้น โครงหน้าต่างแบบฉลุลาย ผนังอิฐแกะสลักอันงดงาม และเสาแกะสลักหินที่เรียบง่าย การตกแต่ง

เหล่านี้เต็มไปด้วยงานฝีมือแบบดั้งเดิม ทำให้ผู้คนรู้สึกเหมือนเดินทางข้ามเวลาและกลับไปสู่ยุค
สาธารณรัฐจีนที่มีเสน่ห์อีกครั้ง ผู้อยู่อาศัยและเจ้าของร้านต่างชื่นชมการใช้งานฝีมือแบบดั้งเดิมเหล่านี้
โดยกล่าวว่า การตกแต่งเหล่านี้ช่วยเพิ่มบรรยากาศทางประวัติศาสตร์และความลึกซึ้งทางวัฒนธรรม
ให้กับย่านนี้

จากการพูดคุยกับผู้อยู่อาศัยและเจ้าของร้านในพื้นที่ ทำให้ได้เรียนรู้ว่าถึงแม้ว่างานฝีมือ
แบบดั้งเดิม เช่น การแกะสลัก การแกะสลักอิฐ และการแกะสลักหิน จะได้รับการบูรณาการอย่างดีใน
องค์ประกอบการตกแต่งสถาปัตยกรรม แต่ในแง่ของการออกแบบกราฟิก เช่น โปสเตอร์และโฆษณา
บนผนัง ความเป็นอัตลักษณ์แบบยุคสาธารณรัฐจีนยังไม่ได้รับการสะท้อนให้เห็นอย่างเต็มที่
ข้อบกพร่องในการออกแบบกราฟิกนี้ทำให้ภาพโดยรวมของย่านมีข้อบกพร่องและไม่สามารถแสดงให้
เห็นถึงเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ของยุคสาธารณรัฐจีนได้อย่างเต็มที่

การประยุกต์ใช้องค์ประกอบแบบดั้งเดิมในการออกแบบกราฟิกไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่ม
ความรู้สึกทางประวัติศาสตร์และบรรยากาศทางวัฒนธรรมของพื้นที่ย่านเท่านั้น แต่ยังมอบ
ประสบการณ์การมองเห็นที่เต็มอิ่มให้กับผู้มาเยี่ยมชมอีกด้วย ตัวอย่างเช่น สามารถเพิ่มภาพลวดลาย
และแบบตัวอักษรคลาสสิกจากยุคสาธารณรัฐจีนในการออกแบบโปสเตอร์ได้ หรือโฆษณาติดผนัง
สามารถออกแบบในสไตล์โบราณ ผสมผสานกับสีและวัสดุแบบดั้งเดิม เพื่อให้การออกแบบโดยรวมมี
ความสอดคล้องกันมากขึ้น การใช้องค์ประกอบดั้งเดิมในการออกแบบกราฟิกอย่างครอบคลุมยิ่งขึ้น
จะทำให้ภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมโดยรวมของย่านได้รับการปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น ช่วยให้นักท่องเที่ยว
ได้สัมผัสถึงความลึกซึ้งและความงดงามของประวัติศาสตร์ และสัมผัสประสบการณ์ความหมายแฝง
ทางวัฒนธรรมที่เข้มข้นยิ่งขึ้นในระหว่างการเดินชม วิธีการเช่นนี้ ไม่เพียงแต่ช่วยให้ย่านการค้าสไตล์
สาธารณรัฐจีนเต็มไปด้วยเสน่ห์ทางประวัติศาสตร์ในด้านสถาปัตยกรรมและการตกแต่ง แต่ยังแสดงให้เห็น
ถึงรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์และบรรยากาศทางวัฒนธรรมของยุคสาธารณรัฐจีนในทุกรายละเอียด

3) การจับคู่สี

การจับคู่สีของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนใช้สีโทนกลางเป็นหลัก เช่น สีเทา สีขาว และ
สีดำ สีเหล่านี้พบได้ทั่วไปในสถาปัตยกรรมช่วงสาธารณรัฐจีน สามารถสร้างบรรยากาศที่สงบได้ ชวน
ให้คิดถึงผู้คนในยุคนั้น การเลือกสีนี้ไม่เพียงแต่สะท้อนถึงความสง่างามและความเคร่งขรึมของ
สถาปัตยกรรมเก่าแก่เท่านั้น แต่ยังนำบรรยากาศที่เงียบสงบมาสู่พื้นที่ของย่านทั้งหมด ทำให้
นักท่องเที่ยวรู้สึกถึงเสน่ห์ทางประวัติศาสตร์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวเมื่อเดินผ่าน

จากการพูดคุยกับผู้อยู่อาศัยและเจ้าของร้านค้าในพื้นที่ ทำให้ได้เรียนรู้ว่าการผสมผสาน
ระหว่างสีเทา สีขาว และสีดำของสถาปัตยกรรมเหล่านี้ในย่านทำให้เกิดบรรยากาศที่สงบ ซึ่ง
สอดคล้องกับความรู้สึกหวนคิดถึงของทุกคนเกี่ยวกับยุคนั้น ขณะเดียวกัน ผู้พักอาศัยและร้านค้าต่าง
หวังว่าจะใช้สีที่สดใสอย่างเหมาะสมในการออกแบบ เพื่อเพิ่มความรู้สึกมีชีวิตชีวาและความน่าดึงดูด

ให้กับพื้นที่ของย่าน โคมไฟสีแดง พืชพรรณสีเขียว และการตกแต่งหลากสีสามารถผสมผสานเข้ากับการออกแบบได้อย่างชาญฉลาด ซึ่งจะทำให้ย่านนี้ไม่เพียงแต่เต็มไปด้วยประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่ยังเต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวาและพลวัตสมัยใหม่อีกด้วย

การประดับตกแต่งด้วยสีนี้ไม่เพียงแต่เพิ่มความหลากหลายให้กับภาพลักษณ์ของย่านเท่านั้น แต่ยังช่วยเพิ่มความมีชีวิตชีวาและความน่าดึงดูดใจของย่านการค้าอีกด้วย ตัวอย่างเช่น โคมไฟสีแดงไม่เพียงแต่เพิ่มบรรยากาศรื่นเริงเท่านั้น แต่ยังดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว พืชพรรณสีเขียวนำความมีชีวิตชีวาและบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติมาสู่ย่าน การตกแต่งที่มีสีสันช่วยเพิ่มมิติทางสายตาและความน่าสนใจให้กับย่านมากขึ้น ในแง่ของการใช้สี นักออกแบบมุ่งเน้นไปที่ความกลมกลืนตามธรรมชาติและหลีกเลี่ยงความแตกต่างอย่างสุดโต่ง เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงส่วนต่างๆ ของย่านเข้าด้วยกันให้เป็นหนึ่งเดียว

โดยสรุป จากการวิจัยภาคสนามและการสัมภาษณ์ผู้อาศัยในพื้นที่และเจ้าของร้านค้า พบว่ายังมีข้อบกพร่องอีกมากมายในการออกแบบภาพลักษณ์ของย่านนี้ การออกแบบโปสเตอร์โฆษณาบนผนัง ระบบป้ายนำทาง และการออกแบบกราฟิกอื่นๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน ส่วนใหญ่ใช้รูปแบบการออกแบบที่ทันสมัย ซึ่งไม่สอดคล้องกับสไตล์สาธารณรัฐจีนในภาพรวม เนื่องจากการออกแบบที่มีอยู่ดูทันสมัยเกินไป ขาดความรู้สึทางประวัติศาสตร์ ไม่สามารถประสานกับสภาพแวดล้อมโดยรวมของสไตล์สาธารณรัฐจีน และแตกต่างอย่างสุดโต่งมากเกินไป ทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถที่จะดื่มด่ำกับสภาพแวดล้อมของสมัยสาธารณรัฐจีนได้อย่างเต็มที่ การออกแบบภาพบางอย่างในการออกแบบกราฟิกยังขาดองค์ประกอบภาพและสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมจากสมัยสาธารณรัฐจีน อีกทั้งแบบตัวอักษร สีเส้น และลวดลายก็ไม่สามารถแสดงให้เห็นสไตล์ที่เป็นเอกลักษณ์และความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของสมัยสาธารณรัฐจีนได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ในส่วนของการถ่ายทอดข้อมูล โดยเฉพาะในระบบป้ายและโฆษณา ยังขาดความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของสมัยสาธารณรัฐจีน ยังไม่สามารถชี้แนะและให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

เพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านี้ จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการบูรณาการองค์ประกอบทางประวัติศาสตร์ในการออกแบบในอนาคต ใช้แบบตัวอักษรและสีวันที่มีลักษณะเฉพาะของยุคสาธารณรัฐจีน ผสมผสานภาพหรือลวดลายแบบดั้งเดิมและสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมเพื่อให้รูปแบบของการออกแบบกราฟิกเป็นหนึ่งเดียวกันในภาพรวม ขณะเดียวกัน ควรเพิ่มการแนะนำประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของสาธารณรัฐจีนเข้าไปในระบบป้ายนำทางและโฆษณา เพื่อเพิ่มประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวและการรับรู้ทางวัฒนธรรม เพื่อทำให้เกิดการบรรลุผลของการบูรณาการที่สมบูรณ์ระหว่างประวัติศาสตร์และความทันสมัยอย่างแท้จริง วิธีการเช่นนี้จะทำย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนจะไม่เพียงแต่เป็นการจำลองลักษณะทางประวัติศาสตร์ของยุคสาธารณรัฐจีนเท่านั้น

แต่ยังมอบประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่หลากหลายให้กับนักท่องเที่ยว กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่มีกลิ่นอายของประวัติศาสตร์อย่างลึกซึ้งและเต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวาสมัยใหม่

สรุป บทนี้เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์สุนทรียภาพและความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน จากการวิจัยภาคสนามและการสัมภาษณ์ผู้อยู่อาศัยและเจ้าของร้านค้าของย่านการค้าสไตร์สาธารณรัฐจีนที่อยู่ภายในย่านการค้าห้วยหน่วงเมืองไท่โจว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์อัตลักษณ์ของภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมของย่านและค้นหาข้อบกพร่องที่มีอยู่ และเพื่อตอบสนองต่อปัญหาเหล่านี้ มีการเสนอคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะบางประการ ด้วยข้อเสนอแนะเหล่านี้ ผู้วิจัยจึงมีการวางแผนแผนการออกแบบภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมของย่านการค้าสไตร์สาธารณรัฐจีนในเบื้องต้น เพื่อให้ภาพลักษณ์ที่ออกมาไม่เพียงแต่ยังคงรักษาเสน่ห์ทางประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่ยังเต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวาแบบสมัยใหม่และกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ

บทที่ 5

การออกแบบภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนหัว หยวน เมืองไท่โจว

จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานทางทฤษฎี วัฒนธรรมและสุนทรียภาพในช่วงสมัยสาธารณรัฐจีนส่งผลต่อกระบวนการ แนวคิดในการออกแบบภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนหัวหยวน เมืองไท่โจว ในบทนี้จะเป็นการผสมผสานสุนทรียภาพและความหมายทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนเข้ากับการออกแบบภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนหัวหยวน เมืองไท่โจว ผ่านกระบวนการของแนวคิดในการสร้างสรรค์ การปฏิบัติเชิงสร้างสรรค์ การสังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานการออกแบบภาพลักษณ์ที่มีอัตลักษณ์ของความเป็นยุคสาธารณรัฐจีน โดยกระบวนการสร้างสรรค์นี้ไม่เพียงแต่เป็นความพยายามที่จะผสมผสานวัฒนธรรมของสมัยสาธารณรัฐจีนเข้ากับสุนทรียภาพสมัยใหม่เท่านั้น แต่ยังเป็นการสำรวจและนวัตกรรมของภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมร่วมสมัยอีกด้วย ซึ่งนวัตกรรมนี้จะแสดงให้เห็นถึงการเกิดใหม่ของสุนทรียศาสตร์ในช่วงสาธารณรัฐจีนผ่านวัฒนธรรมการท่องเที่ยวร่วมสมัย และยังเป็นการสำรวจความเป็นไปได้ใหม่ ๆ ในการประยุกต์ทรัพยากรทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในการสร้างแบรนด์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แนวทางการสร้างสรรค์นี้ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มความหมายทางวัฒนธรรมให้กับย่านการค้าหัวหยวนเมืองไท่โจวเท่านั้น แต่ยังเป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับการออกแบบภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมให้กับย่านการค้าอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกันอีกด้วย

แนวคิดในการออกแบบสร้างสรรค์

1. เนื้อหาในการออกแบบสร้างสรรค์และวิธีการดำเนินงาน

การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนถือเป็นจุดสำคัญในพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และศิลปะ มีคุณค่าอันเป็นเอกลักษณ์ของการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมจีนและตะวันตก การเปลี่ยนแปลงในจิตวิญญาณแห่งยุคสมัย และสุนทรียศาสตร์เชิงนวัตกรรม การผสมผสานองค์ประกอบของความเป็นสาธารณรัฐจีนเข้ากับการออกแบบภาพลักษณ์ย่านการค้าสมัยใหม่ไม่เพียงแต่เป็นการสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิมและการนำเสนอใหม่เท่านั้น แต่ยังเป็นนวัตกรรมและความก้าวหน้าในสุนทรียศาสตร์ของการออกแบบสมัยใหม่อีกด้วย ด้วยการบูรณาการนี้ จะทำให้อ่านการค้าแห่งนี้เปล่งประกายด้วยความมีชีวิตชีวาใหม่ในขณะที่ยังคงรักษาความทรงจำทางประวัติศาสตร์

ซึ่งไม่เพียงตอบสนองความต้องการด้านการมองเห็นของนักท่องเที่ยวยุคใหม่เท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงมรดกทางวัฒนธรรมอันลึกซึ้งและจิตวิญญาณแห่งยุคสมัยอีกด้วย จากผลการศึกษาตลอดจนการวิเคราะห์และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในการสำรวจภาคสนาม โดยมีเป้าหมายโดยใช้ทรัพยากรทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมสมัยสาธารณรัฐจีนเพื่อการออกแบบภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรม ผู้วิจัยมีกลยุทธ์ในการดำเนินงานดังนี้

(1) การถอดองค์ประกอบสำคัญ: จากการศึกษาภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ อัตลักษณ์ทางศิลปะ และความหมายทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้มาซึ่งแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์

(2) การปฏิบัติด้านการออกแบบและการสร้างสรรค์: โดยการนำองค์ประกอบการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนที่ได้มานำไปใช้กับการออกแบบภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนหลิวหยวน เมืองไท่โจว ด้วยแนวทางการออกแบบที่มุ่งเน้นการออกแบบภาพลักษณ์แบรนด์ ระบบตราสินค้า (Logo) การออกแบบป้ายนำทาง และสื่อส่งเสริมการขาย งานออกแบบจะต้องสามารถสะท้อนถึงการบูรณาการสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมจากยุคสาธารณรัฐจีนด้วยภาษาการออกแบบที่ทันสมัย

(3) ความคิดเห็นและการประเมินผลจากนักท่องเที่ยว: การประเมินผลลัพธ์การออกแบบที่มาจากการผสมผสานองค์ประกอบของความเป็นสาธารณรัฐจีนในการออกแบบภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมสมัยใหม่ผ่านการผลิตและการประยุกต์ใช้งานออกแบบและการรวบรวมความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว โดยรวบรวมแบบสอบถามเพื่อทำความเข้าใจด้านการรับรู้และประสบการณ์ของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับองค์ประกอบทางวัฒนธรรมเหล่านี้ งานออกแบบจะได้รับการปรับให้เหมาะสมเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะเพื่อให้แน่ใจว่าการออกแบบไม่เพียงแต่สวยงามเท่านั้น แต่ยังมีวลีและความน่าดึงดูดทางวัฒนธรรม การบูรณาการอัตลักษณ์ทางศิลปะของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน การศึกษานี้ไม่เพียงแต่ดำเนินการศึกษาเกี่ยวกับสุนทรียภาพและความหมายทางวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์เท่านั้น แต่ยังรวมเอาแนวคิดการออกแบบสมัยใหม่และวิธีการทางเทคนิคเข้ามาผสมผสาน เพื่อสร้างภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่ให้ความรู้สึกถึงยุคสมัย

จากการดัดแปลงและการประยุกต์ใช้องค์ประกอบทางภาพของสมัยสาธารณรัฐจีนอย่างสร้างสรรค์ ส่งผลต่องานออกแบบที่มีทั้งความลึกซึ้งทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิม ขณะเดียวกันก็ตอบสนองความต้องการด้านสุนทรียศาสตร์ร่วมสมัย การบูรณาการนี้ไม่เพียงช่วยเพิ่มการแสดงออกของทรัพยากรทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเท่านั้น แต่ยังช่วยเพิ่มความน่าดึงดูดและการยอมรับภาพลักษณ์ในย่านการค้าแห่งนี้อีกด้วย

ความสำคัญในการออกแบบสร้างสรรค์

งานวิจัยนี้บูรณาการสุนทรียภาพและความหมายทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนเข้ากับการออกแบบภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน หลัวหยวน เมืองไท่โจว โดยมีความสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

(1) การสืบทอดและนวัตกรรมทางวัฒนธรรมเป็นความสำคัญหลักของการสร้างสรรค์ การผสมผสานองค์ประกอบการออกแบบจากสมัยสาธารณรัฐจีนเข้ากับการออกแบบสมัยใหม่ ไม่เพียงเป็นการสืบทอดและการทำซ้ำวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่ยังเป็นการสำรวจนวัตกรรมสมัยใหม่ ส่งผลต่อผู้มาเยือนได้สัมผัสกับรูปแบบอันเป็นเอกลักษณ์ของยุคสาธารณรัฐจีน และยกระดับความรู้สึกมีชีวิตชีวาของวัฒนธรรมดั้งเดิมในสังคมร่วมสมัย ทำให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์กับสุนทรียภาพสมัยใหม่ในการแสดงออกให้กับวัฒนธรรมดั้งเดิม

(2) การยกระดับความเป็นแหล่งท่องเที่ยวให้กับย่านการค้าคือเป้าหมายสำคัญของการออกแบบ การออกแบบภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมรูปแบบสาธารณรัฐจีนจะช่วยเพิ่มการรับรู้และความน่าดึงดูดของพื้นที่ย่านผ่านสัญลักษณ์และภาพลักษณ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของแบรนด์ในบรรยากาศการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและสร้างประสบการณ์ทางประวัติศาสตร์แก่นักท่องเที่ยว

(3) การส่งเสริมคุณค่าทางสังคมและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างสรรค์นี้เช่นกัน ด้วยการออกแบบภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่ประสบความสำเร็จ ส่งผลให้ย่านต่าง ๆ สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวและผู้สนใจวัฒนธรรมได้มากขึ้น เป็นการส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่นและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง งานออกแบบไม่เพียงเป็นสื่อทางวัฒนธรรมเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยผลักดันการยกระดับอุตสาหกรรมวัฒนธรรมสร้างสรรค์และเศรษฐกิจท้องถิ่นแบบคู่ขนาน

หลักการในการออกแบบสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ในครั้งนี้เป็นไปตามหลักการดังต่อไปนี้

(1) การเคารพความดั้งเดิม: ในงานสร้างสรรค์ ต้องมีการเคารพต่อวัฒนธรรมการออกแบบกราฟิกของสาธารณรัฐจีนอยู่เสมอ และคำนึงถึงภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์และคุณค่าทางศิลปะอย่างเต็มที่ การรักษาสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมดั้งเดิมและองค์ประกอบการออกแบบแบบดั้งเดิม และการผลิตซ้ำแก่นแท้ของรูปแบบของสาธารณรัฐจีน ทำให้มั่นใจได้ว่าการออกแบบไม่เพียงแต่สื่อถึงน้ำหนัทางประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่ยังสอดคล้องกับอัตลักษณ์ทางสุนทรียภาพของวัฒนธรรมสมัยสาธารณรัฐจีนอีกด้วย

(2) เน้นความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ: บนพื้นฐานของการเคารพความดั้งเดิมด้วยการเน้นการออกแบบที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ ในการผสมผสานลักษณะเฉพาะของพื้นที่ลือหวานเมืองไท้โจว การใช้เทคนิคการออกแบบที่เป็นเอกลักษณ์เพื่อส่งเสริมความโดดเด่นท่ามกลางภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก สู่การยอมรับและเพิ่มเสน่ห์ทางศิลปะที่แตกต่าง

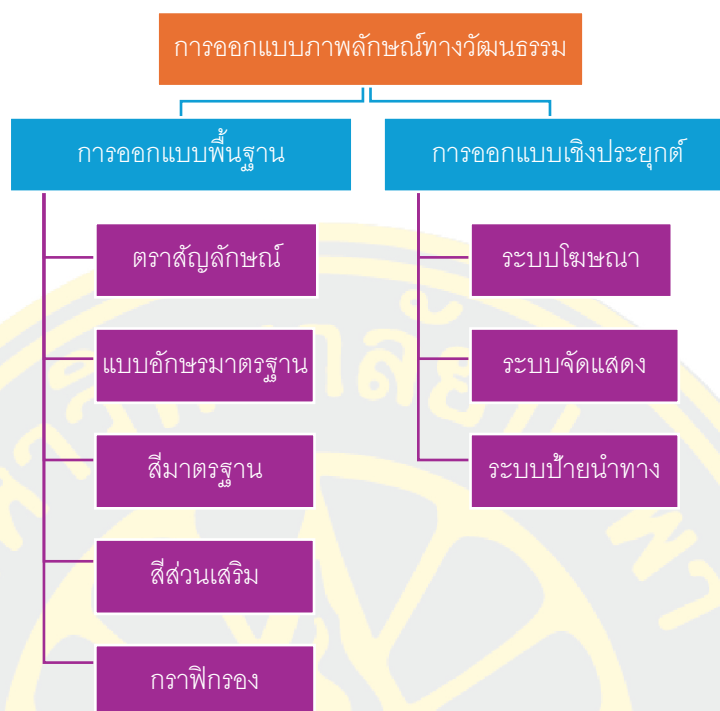
(3) เน้นผลลัพธ์ทางภาพ: การสื่อสารด้วยภาพเป็นหัวใจสำคัญของการออกแบบกราฟิก ดังนั้นสี องค์ประกอบ และการจัดองค์ประกอบภาพจึงถูกนำมาใช้อย่างเต็มที่ในการสร้างสรรค์เพื่อเน้นความงามและมุมมองทางภาพในงานออกแบบ ภาษาภาพที่กระชับและชัดเจนสามารถดึงดูดความสนใจและ เพิ่มประสบการณ์การรับชม รวมทั้งถ่ายทอดเสน่ห์ทางวัฒนธรรมของสาธารณรัฐจีนให้กับนักท่องเที่ยวอย่างตรงไปตรงมามากขึ้น

(4) การสร้างสรรค์ด้านเนื้อหา: ในกระบวนการออกแบบ ไม่ควรสืบทอดองค์ประกอบดั้งเดิมของยุคสาธารณรัฐจีนเท่านั้น แต่ต้องแสดงออกมีชีวิตชีวาใหม่ ๆ ผ่านแนวทางใหม่ในการตีความเนื้อหาแบบดั้งเดิมอย่างสร้างสรรค์ การผสมผสานเทคนิคและแนวคิดการออกแบบสมัยใหม่ การนำวลีลาย รูปภาพ ตัวอักษร สี และองค์ประกอบอื่นๆ แบบดั้งเดิมมาประกอบรวมเข้ากันและตีความใหม่เพื่อสนองความต้องการด้านสุนทรียศาสตร์ร่วมสมัย ในขณะที่ยังคงรักษาความหมายทางวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของสมัยสาธารณรัฐจีน

สรุป การออกแบบสร้างสรรค์จะเป็นการบูรณาการองค์ประกอบของสมัยสาธารณรัฐจีนเข้ากับการออกแบบภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมสมัยใหม่ผ่านการเคารพวัฒนธรรมดั้งเดิม เน้นความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ เน้นผลลัพธ์ทางภาพ และสร้างสรรค์ด้านเนื้อหา เพื่อแสดงถึงเอกลักษณ์และเสน่ห์ทางศิลปะของมรดกทางวัฒนธรรมที่สามารถความน่าดึงดูดและการยอมรับให้กับย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนลือหวาน เมืองไท้โจว

กระบวนการสร้างสรรค์และการออกแบบ

จากแนวคิดและทฤษฎีการออกแบบภาพลักษณ์ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้แบ่งการออกแบบออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การออกแบบระบบพื้นฐานและการออกแบบเชิงประยุกต์ โดยการออกแบบพื้นฐานประกอบด้วย ตราสัญลักษณ์ (Logo) แบบอักษรมาตรฐาน สีมาตรฐาน สีส่วนเสริม และกราฟิกทรง ส่วนการออกแบบเชิงประยุกต์ประกอบด้วย ระบบโฆษณา ระบบจัดแสดง และระบบนำปายนำทาง โดยมีรายละเอียดดังนี้ (ภาพที่ 5-1)

ภาพที่ 5-1 แนวคิดในการออกแบบภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมใหม่ (Y.Tian, 2023)

1. การออกแบบพื้นฐาน

(1) ตราสัญลักษณ์ (Logo)

ในการออกแบบภาพลักษณ์ ตราสัญลักษณ์ (Logo) จะใช้เป็นสัญลักษณ์ภาพหลักของพื้นที่ย่าน และเป็นองค์ประกอบกราฟิกเชิงสัญลักษณ์ของย่าน การออกแบบที่เรียบง่ายและมีเอกลักษณ์จะทำให้ผู้คนจดจำและแยกแยะได้อย่างรวดเร็ว ตราสัญลักษณ์จึงเป็นสื่อในการสื่อสารด้วยภาพเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ

จากการวิเคราะห์ในบทที่ 3 และ 4 ผู้วิจัยพบว่า องค์ประกอบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนมีความหลากหลาย ดังนั้น ผู้วิจัยได้คัดเลือกองค์ประกอบของหงส์ ตราประทับแกะสลักบานหน้าต่าง และพัดมาเป็นองค์ประกอบที่เป็นตัวแทน เนื่องจากองค์ประกอบเหล่านี้มีความหมายทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง และใช้กันอย่างแพร่หลาย หงส์เป็นสัญลักษณ์ของความเป็นมงคลและการเกิดใหม่ สื่อความหมายที่ดั่งงามในวัฒนธรรมจีนแบบดั้งเดิม ตราประทับแกะสลักถือเป็นศิลปะการเขียนตัวอักษรจีนโบราณและวัฒนธรรมตราประทับ มีคุณสมบัติของการจดจำด้วยสายตาที่แข็งแกร่ง องค์ประกอบของบานหน้าต่างสะท้อนให้เห็นถึงการผสมผสานระหว่างสุนทรียภาพทางสถาปัตยกรรมและการใช้งานจริง มีเส้นทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ พัดที่ผสมผสานศิลปะและงานฝีมือเข้ากับชีวิตประจำวัน อุดมไปด้วยรูปแบบของความดั้งเดิมและได้รับการยอมรับ อีกทั้งมีการใช้งานอย่าง

กว้างขวางจากสาธารณชนในยุคนั้น องค์ประกอบเหล่านี้สามารถสื่อถึงจิตวิญญาณแห่งยุคสมัยและเชื่อมโยงกับอารมณ์ความรู้สึกของผู้คนอย่างใกล้ชิด

ในการออกแบบตราสัญลักษณ์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีการถอดองค์ประกอบของหงส์ ตราประทับ แกะสลัก บานหน้าต่าง และพัด (ตารางที่ 5-1) รวมถึงการเลือกรูปแบบของคำว่า “หลิวหยวน” เพื่อปูทางไปสู่การออกแบบตราสัญลักษณ์ (Logo) ดังนี้

-หงส์: ไทโจวเป็นที่รู้จักในนาม “เมืองหงส์” ตำนานเล่าว่าไทโจวเป็นแหล่งกำเนิดของหงส์ ในประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของไทโจว เมืองประกอบและตำนานมากมายที่เกี่ยวข้องกับหงส์

-ตราประทับแกะสลัก: ในสมัยสาธารณรัฐจีน ศิลปะตราประทับและการเขียนพู่กันจีนมีบทบาทสำคัญ ตราประทับแกะสลักให้ความรู้สึกถึงประวัติศาสตร์และความสำคัญทางวัฒนธรรม สะท้อนถึงจิตวิญญาณของการแสวงหาการผสมผสานระหว่างรูปแบบความเป็นจีนและตะวันตกในช่วงสาธารณรัฐจีน

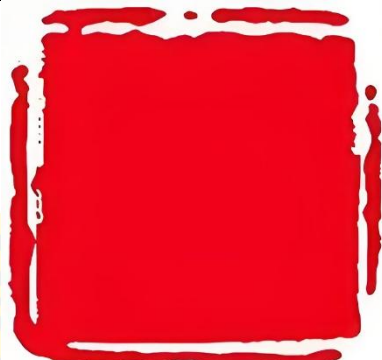
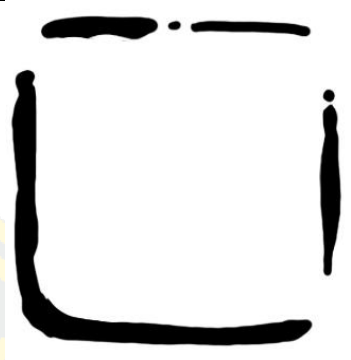
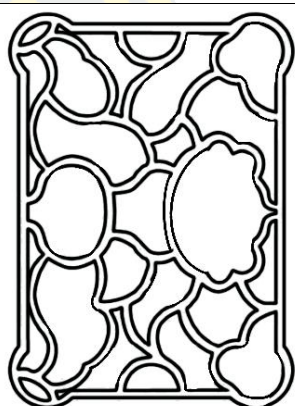
-บานหน้าต่าง: การออกแบบบานหน้าต่างในสมัยสาธารณรัฐจีนได้สืบทอดอัตลักษณ์ของสถาปัตยกรรมจีนแบบดั้งเดิม และเน้นย้ำถึงสุนทรียศาสตร์ของวัฒนธรรมดั้งเดิม

-พัด: เป็นหนึ่งในงานฝีมือแบบดั้งเดิมในประเทศจีน มีการพัฒนาไปถึงจุดสูงสุดในสมัยสาธารณรัฐจีน ในช่วงสมัยสาธารณรัฐจีน สังคมอยู่ในช่วงสับสนอลหม่าน พัดไม่เพียงแต่เป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวันเท่านั้น แต่ยังกลายเป็นสิ่งของโปรดของปัญญาชนผู้รู้หนังสืออีกด้วย

-หลิวหยวน: ชื่อของย่านการค้าใช้การออกแบบตัวอักษรแบบสลัก ซึ่งตัวอักษรแบบสลักเป็นหนึ่งในองค์ประกอบทั่วไปในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งแบบอักษรนี้มักใช้ในการออกแบบสถาปัตยกรรมสำคัญ ปกหนังสือ และตราประทับ

ตารางที่ 5-1 การถอดองค์ประกอบในการออกแบบตราสัญลักษณ์ (Logo)

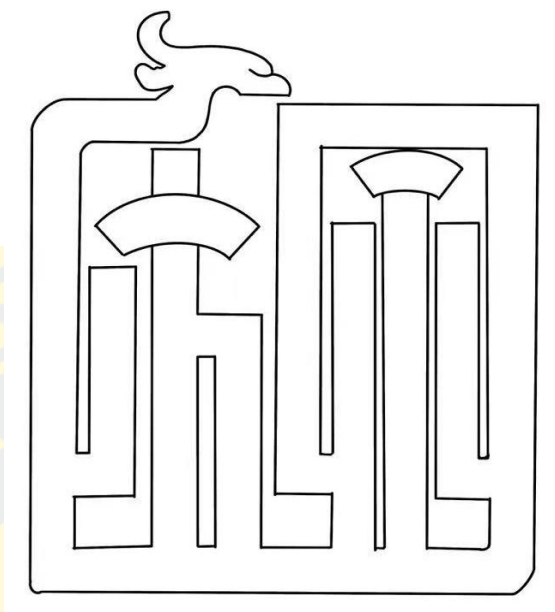
องค์ประกอบ	ภาพ	การถอดองค์ประกอบ
หงส์		

องค์ประกอบ	ภาพ	การถอดองค์ประกอบ
ตราประทับแกะสลัก		
บ้านหน้าต่าง		
พัด		

ผู้วิจัยนำองค์ประกอบที่ทำการถอดสัญลักษณ์ออกมาทั้งหมด 3 องค์ประกอบ คือ ตราประทับแกะสลัก บ้านหน้าต่าง และพัด มาผสมผสานเข้ากับคำว่า “หลิวหยวน” ในแบบอักษรแกะสลักจนได้แบบร่างของตราสัญลักษณ์ (Logo) ดังนี้

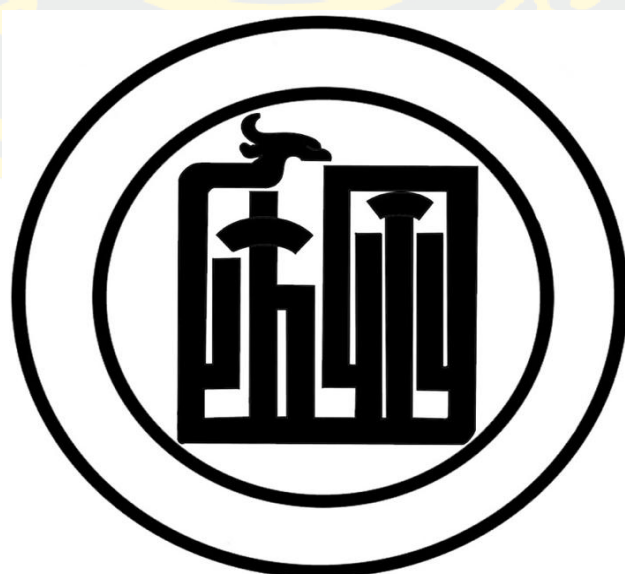

ภาพที่ 5-2 การผสมผสานองค์ประกอบต่าง ๆ เข้าด้วยกัน (Y.TIAN, 2024)

ภาพที่ 5-3 แบบร่างของตราสัญลักษณ์ (Logo) (Y.TIAN, 2024)

กระบวนการจัดองค์ประกอบภาพ: ผู้วิจัยใช้การจัดองค์ประกอบภาพแบบวงกลม และ ผสานโครงสร้างข้อความภายในส่งผลให้ผู้คนรู้สึกถึงความมั่นคง ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มักใช้ใน เครื่องหมายการค้าในช่วงสาธารณรัฐจีน และยังคงเป็นรูปแบบหนึ่งของการแสดงออกในวัฒนธรรม ดั้งเดิม

ภาพที่ 5-4 การจัดองค์ประกอบภาพแบบวงกลมของตราสัญลักษณ์ (Logo) (Y.TIAN, 2024)

(2) แบบอักษรมาตรฐาน

ในการออกแบบภาพลักษณ์ แบบอักษรมาตรฐานจะถูกใช้ในส่วนข้อความหลัก เช่น ชื่อย่าน ป้าย และสโลแกน โดยแบบอักษรจะต้องมีความเป็นหนึ่งเดียวกันและจดจำได้ง่าย แบบอักษรมาตรฐานช่วยสื่อถึงภาพลักษณ์และบุคลิกภาพของย่าน เพิ่มความสม่ำเสมอในการมองเห็นย่าน และทำให้ผู้ชมประทับใจกับย่านมากขึ้น

การออกแบบตัวอักษรมาตรฐานที่เป็นตัวอักษรจีนนั้นตั้งมาจากการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนและทำการปรับปรุงแก้ไขเล็กน้อย ซึ่งแบบอักษรมาตรฐานในการออกแบบครั้งนี้ใช้รูปแบบตัวอักษรแบบเฮยตี้ (Simhei Font) ที่พบเห็นได้ทั่วไปในสมัยสาธารณรัฐจีน

ในช่วงสาธารณรัฐจีน ตัวอักษรแบบเฮยตี้ (Simhei Font) ถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในด้านการออกแบบภาพลักษณ์ เช่น การโฆษณาและตราสินค้า เนื่องจากลายเส้นมีความหนาสม่ำเสมอ และแบบอักษรมีความมั่นคงและเคร่งขรึม ทำให้สามารถดึงดูดความสนใจทางสายตาได้ ในการออกแบบครั้งนี้ แบบอักษรได้รับการแก้ไขเพื่อให้ดูทันสมัยยิ่งขึ้น โดยแบบอักษรยังคงความแข็งแกร่งและเป็นเหลี่ยมแบบเฮยตี้ไว้ แต่ด้วยการปรับเปลี่ยนเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น การปรับปรุงส่วนปลายของเส้น ขีด ทำให้แบบอักษรในครั้งนี้มีความสามารถในการอ่านและรูปลักษณ์ที่สวยงามมากขึ้น ซึ่งการดัดแปลงนี้ไม่เพียงแต่ยังคงรักษาความรู้สึกรักของประวัติศาสตร์ แต่ยังคำนึงถึงความต้องการด้านการออกแบบที่มีความสมัยใหม่ (ตารางที่ 5-2)

ตารางที่ 5-2 ตัวอักษรเฮยตี้แบบดั้งเดิมและแบบสมัยใหม่

ตัวอักษรเฮยตี้แบบดั้งเดิม	ตัวอักษรเฮยตี้แบบสมัยใหม่
柳园文商街区	柳 园 文 商 街 区

สำหรับการออกแบบตัวอักษรมาตรฐานภาษาอังกฤษยังตั้งมาจากการออกแบบกราฟิกของสมัยสาธารณรัฐจีน ในช่วงสาธารณรัฐจีน ด้วยอิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตก แบบอักษรตะวันตกมักปรากฏในการออกแบบ เช่น โฆษณา ป้ายโฆษณา และปกนิตยสาร แบบอักษรประเภทนี้มักจะเรียบง่ายและมั่นคง โดยมีความหนาบางของลายเส้นที่แตกต่างกันเล็กน้อยและอ่านออกได้ง่าย ในการออกแบบนี้ แบบอักษรมาตรฐานภาษาอังกฤษยังคงใช้แบบดั้งเดิมนี้ต่อไป โดยใช้รูปแบบอักษรที่มีชื่อว่า “แบบมีเชิง (Serif Font)” ซึ่งพบได้ทั่วไปในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน หลังจากการปรับแต่งอย่างละเอียดก็มีการเพิ่มตัวอักษรแบบซ่งตี้ (Simsun Font) เพิ่มเข้ามาในการออกแบบ ทำให้ลายเส้นมีความละเอียดอ่อนมากขึ้น มีการปรับระยะห่างของตัวอักษร ทำให้แบบอักษรมาตรฐาน

ภาษาอังกฤษไม่เพียงแต่รักษาความสามารถในการอ่านเท่านั้น แต่ยังสร้างภาพโดยรวมที่ประสานกันมากขึ้นอีกด้วย ซึ่งไม่เพียงแต่ยังคงรักษาความคลาสสิกของแบบอักษรจากสมัยสาธารณรัฐจีนเท่านั้น แต่ยังผสมผสานความรู้สึกทางศิลปะสมัยใหม่ ช่วยเพิ่มความลื่นไหลให้กับภาพ (ภาพที่ 5-3)

ตารางที่ 5-3 การถอดองค์ประกอบในการออกแบบแบบอักษรมาตรฐาน

ภาษาจีน	การเปลี่ยนแปลงของตัวอักษรแบบเฮยตี้ (Simhei Font)
	
ภาษาอังกฤษ	การเปลี่ยนแปลงของตัวอักษรแบบมีเชิง (Serif Font)” และตัวอักษรแบบซ่งตี้ (Simsun Font)
	

柳园文商街区

Liu Yuan Wen Shang Jie Qu

ภาพที่ 5-5 รูปแบบการปรับเปลี่ยนแบบอักษรมาตรฐานภาษาจีนและภาษาอังกฤษ (Y.TIAN, 2024)

หลังจากกำหนดแบบอักษรมาตรฐานภาษาจีนและอังกฤษแล้วจึงมีการรวมแบบอักษรเหล่านั้นเข้ากับแบบร่างตราสัญลักษณ์ (Logo) ที่ออกแบบไว้ก่อนหน้านี้ ทำให้ได้ตราสัญลักษณ์ (Logo) ที่ยังไม่มีเพิ่มเติมสีลงไปในรูปแบบของตราสัญลักษณ์แบบขาว-ดำ (ภาพที่ 5-6)

ภาพที่ 5-6 ตราสัญลักษณ์ (Logo) แบบขาว-ดำ (Y.TIAN, 2024)

(3) สีมาตรฐานและสีส่วนเสริม

ในการออกแบบภาพลักษณ์ สีมาตรฐานจะใช้ในการนำเสนอองค์ประกอบหลัก เช่น ตราสัญลักษณ์ (Logo) ชื่อร้านและพื้นที่กราฟิกสำคัญ เพื่อให้มีความสัมพันธ์ในด้านความสอดคล้องและการรับรู้ของพื้นที่ย่าน การเลือกใช้สีส่วนเสริมจะใช้สำหรับองค์ประกอบรอง เช่น พื้นหลัง กราฟิกที่ใช้ในการตกแต่ง และองค์ประกอบลำดับถัดมา เพื่อเสริมเข้ากับสีมาตรฐาน ยกเว้นความมีมิติและ

ความสมบูรณ์ของการออกแบบ พร้อมทั้งหลีกเลี่ยงไม่ทำให้ภาพดูน่าเบื่อเกินไป สีมาตรฐานและสีส่วนเสริมได้คัดเลือกมาจากสีที่อยู่ในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน โดยมีการปรับแต่งสีเหล่านี้บางส่วน (ตารางที่ 5-4) ในตารางจะมีผลงานการออกแบบกราฟิกที่โดดเด่นของสมัยสาธารณรัฐจีน จำนวน 2 ผลงาน ซึ่งสีทั่วไปในงานออกแบบเหล่านี้ ได้แก่ สีแดง สีเหลือง สีสีส้ม และสีน้ำเงิน สีเหล่านี้มีผลกระทบต่อการมองเห็นอย่างมาก สามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้ ขณะเดียวกัน ยังสอดคล้องกับบรรยากาศทางภาพที่เน้นความเป็นเชิงบวกและความเจริญรุ่งเรืองในการออกแบบโฆษณาสมัยสาธารณรัฐจีนอีกด้วย

ในส่วนการปรับแต่งรายละเอียดของสี เช่น สีมาตรฐาน ได้มีการแยกโทนสีเหลืองและสีเขียวในการออกแบบกราฟิกดั้งเดิมออกมาและทำการปรับค่าสีเล็กน้อย การเลือกสีของตราสัญลักษณ์ (Logo) (เช่น การผสมสีเหลืองอ่อนและสีเขียวเข้ม) มีความเกี่ยวข้องกับวิธีจับคู่สีในการออกแบบโฆษณาสมัยสาธารณรัฐจีน การใช้สีคลาสสิกนี้ไม่เพียงแต่ยังคงความรู้สึกของความทรงจำในอดีตเท่านั้น แต่ยังปรับให้เข้ากับความต้องการด้านสุนทรียศาสตร์ยุคใหม่ด้วยการปรับค่าสีให้เหมาะสม โดยเฉพาะแบบอักษรสีเหลืองอ่อนบนพื้นหลังสีเขียวเข้มทำให้อ่านข้อความโดดเด่นยิ่งขึ้น อีกทั้งยังตอบโจทย์การออกแบบร่วมสมัยอีกด้วย (ภาพที่ 5-7) โดยมีรายละเอียดดังนี้

สีเหลืองอ่อน: ในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน สีเหลืองมักจะสื่อถึงความมั่งคั่ง ความเจริญรุ่งเรือง และความสูงส่ง แต่ในการออกแบบนี้ สีเหลืองนี้ได้รับการปรับแต่งอย่างละเอียดให้เป็นโทนสีเบจที่นุ่มนวลกว่า (ปรับค่าสีเล็กน้อยจาก R:218 G:195 B:112 เป็น R:212 G:194 B:148) เพื่อรักษาความรู้สึกถึงประวัติศาสตร์พร้อมทั้งเพิ่มความสบายตาในการมองเห็น

สีเขียวเข้ม: สีเขียวเป็นสัญลักษณ์ของความมั่นคงและความยั่งยืนในการออกแบบสมัยสาธารณรัฐจีน และสีเขียวที่ถอดออกมาในการออกแบบนี้ได้รับการปรับให้สอดคล้องกันเพื่อลดความอึดตัวของสีและกลายเป็นสีเขียวเข้ม (ปรับค่าสีเล็กน้อยจาก R:39 G:111 B:92 เป็น R:33 G:65 B:63) ซึ่งสอดคล้องกับกระแสสุนทรียภาพของความหนักแน่นและเป็นธรรมชาติในการออกแบบร่วมสมัย

สีมาตรฐานและสีส่วนเสริมที่สกัดและดัดแปลงจากสีเหล่านี้ไม่เพียงแต่ยังคงรักษาเสน่ห์ทางประวัติศาสตร์ของการออกแบบสมัยสาธารณรัฐจีนเอาไว้เท่านั้น แต่ยังปรับให้เข้ากับการตั้งค่าสีที่สดใหม่และเป็นธรรมชาติมากขึ้นในการออกแบบสมัยใหม่ผ่านการปรับแต่งแบบละเอียด การสืบทอดและนวัตกรรมทางสีนี้ได้สร้างสมดุลระหว่างประวัติศาสตร์และความทันสมัย ทำให้การออกแบบภาพลักษณ์ใหม่ไม่เพียงแต่สื่อถึงประวัติศาสตร์ทางวัฒนธรรมเท่านั้น แต่ยังมีเสน่ห์ทางภาพแบบร่วมสมัยอีกด้วย

ตารางที่ 5-4 การถอดองค์ประกอบสีมาตรฐานและรหัส Chart สี

ผลงานการออกแบบกราฟิก สมัยสาธารณรัฐจีน	สีที่ถอดออกมา	สีที่ใช้จริง
	 R:217 G:195 B:112 C:21 M:24 Y:63 K:0	 R:212 G:194 B:148 C:17 M:22 Y:45 K:2
	 R:37 G:110 B:91 C:84 M:49 Y:71 K:7	 R:33 G:65 B:63 C:77 M:35 Y:51 K:58

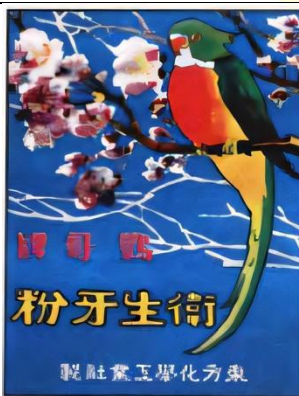
หลังจากกำหนดสีมาตรฐานแล้วจึงนำมาเข้ากับแบบร่างตราสัญลักษณ์ชาวดำที่วาดไว้ก่อนหน้านี้ทำให้ได้ตราสัญลักษณ์ฉบับสมบูรณ์ (ภาพที่ 5-7)

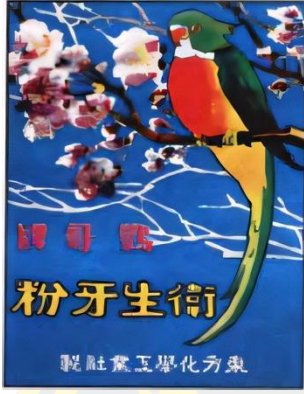
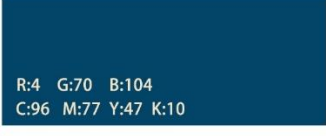
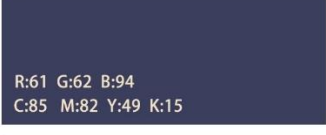
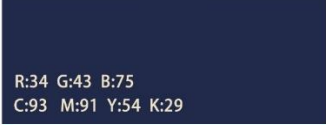
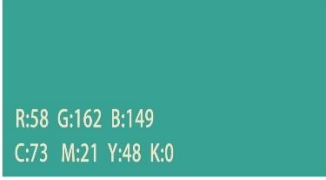
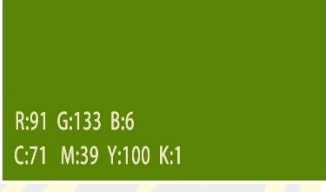

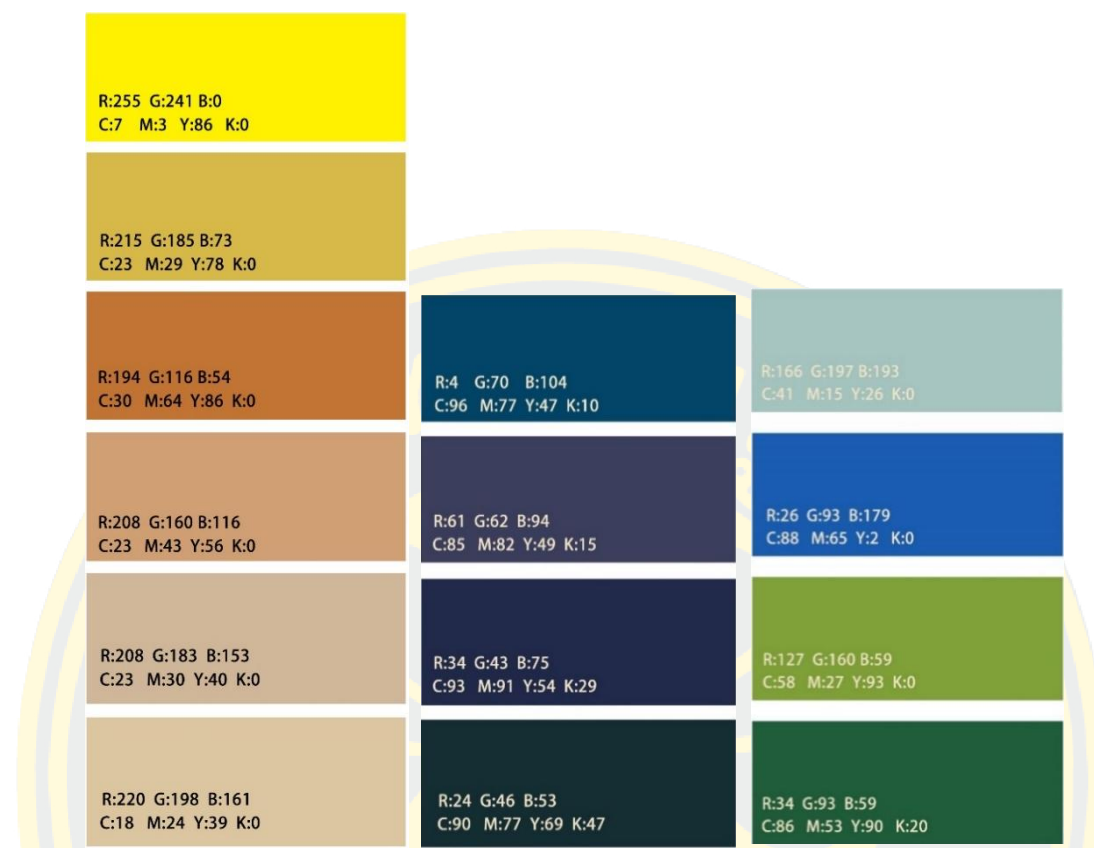
ภาพที่ 5-7 ตราสัญลักษณ์ (Logo) ฉบับสมบูรณ์ (Y.TIAN, 2024)

สำหรับสีส่วนเสริมดึงมาจากสีเหลือง สีแดง สีนํ้าเงิน และโทนอื่นๆ ที่ใช้ในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน (ตารางที่ 5-5) และมีการปรับค่าสีเล็กน้อย (ภาพที่ 5-8) ขณะเดียวกันมีการนำสีที่ถอดออกมาไปใช้เป็นสีส่วนเสริมสำหรับการออกแบบภาพลักษณ์ของย่านในภายหลังอีกด้วย (ภาพที่ 5-9)

ตารางที่ 5-5 การถอดองค์ประกอบสีส่วนเสริมและรหัส Chart สี

ผลงานการออกแบบกราฟิก สมัยสาธารณรัฐจีน	สีที่ถอดออกมา	สีที่ใช้จริง
	R:217 G:195 B:112 C:21 M:24 Y:63 K:0 R:252 G:163 B:53 C:2 M:47 Y:81 K:0 R:251 G:171 B:160 C:1 M:45 Y:30 K:0	R:215 G:185 B:73 C:23 M:29 Y:78 K:0 R:194 G:116 B:54 C:30 M:64 Y:86 K:0 R:208 G:160 B:116 C:23 M:43 Y:56 K:0
	R:218 G:52 B:30 C:17 M:91 Y:95 K:0 R:215 G:185 B:73 C:23 M:29 Y:78 K:0	R:102 G:48 B:48 C:58 M:85 Y:77 K:35 R:255 G:241 B:0 C:7 M:3 Y:86 K:0
	R:220 G:90 B:33 C:17 M:77 Y:92 K:0 R:34 G:93 B:59 C:86 M:53 Y:90 K:20	R:234 G:75 B:39 C:9 M:84 Y:87 K:0 R:59 G:69 B:58 C:78 M:65 Y:76 K:35

ผลงานการออกแบบกราฟิก สมัยสาธารณรัฐจีน	สีที่ถอดออกมา	สีที่ใช้จริง
	 R:26 G:93 B:179 C:88 M:65 Y:2 K:0	 R:4 G:70 B:104 C:96 M:77 Y:47 K:10 R:61 G:62 B:94 C:85 M:82 Y:49 K:15 R:34 G:43 B:75 C:93 M:91 Y:54 K:29
	 R:166 G:197 B:193 C:41 M:15 Y:26 K:0 R:127 G:160 B:59 C:58 M:27 Y:93 K:0	 R:58 G:162 B:149 C:73 M:21 Y:48 K:0 R:91 G:133 B:6 C:71 M:39 Y:100 K:1

ภาพที่ 5-8 รหัส Chart สีส่วนเสริม 1

ภาพที่ 5-9 รหัส Chart สีส่วนเสริม 2

(4) ภาพกราฟิกรอง

ในการออกแบบภาพลักษณ์ของย่านนี้ กราฟิกรองจะใช้เพื่อแสดงความหมายทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์อันเป็นเอกลักษณ์ของย่านด้วยการดัดแปลงองค์ประกอบในท้องถิ่นของเมืองไทโจวให้กลายเป็นลวดลายตามรูปแบบสมัยสาธารณรัฐจีน ภาพกราฟิกรองไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มความหลากหลายของการออกแบบภาพ แต่ยังช่วยเพิ่มคุณภาพและควมมีชีวิตชีวาของย่านอีกด้วย ภาพกราฟิกเหล่านี้ใช้กันอย่างแพร่หลายในป้าย ส่งเสริมการขาย การตกแต่งสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยให้นักท่องเที่ยวรู้สึกถึงบรรยากาศทางวัฒนธรรมและมรดกทางประวัติศาสตร์ของย่านได้ง่ายขึ้น

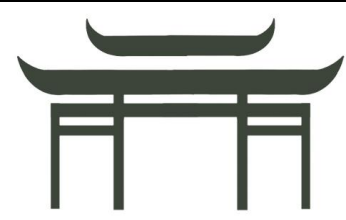
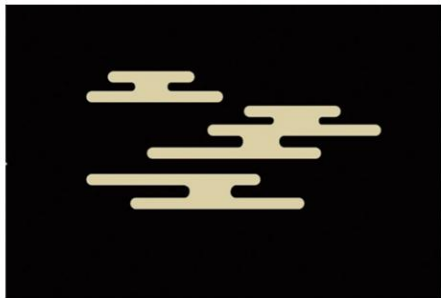
ภาพกราฟิกรองถูกคัดเลือกจากองค์ประกอบของสถาปัตยกรรมท้องถิ่นและองค์ประกอบทางวัฒนธรรมดั้งเดิมของเมืองไทโจว เนื่องจากองค์ประกอบเหล่านี้มีความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย ได้รับความนิยมและการยอมรับจากผู้คนอย่างกว้างขวาง

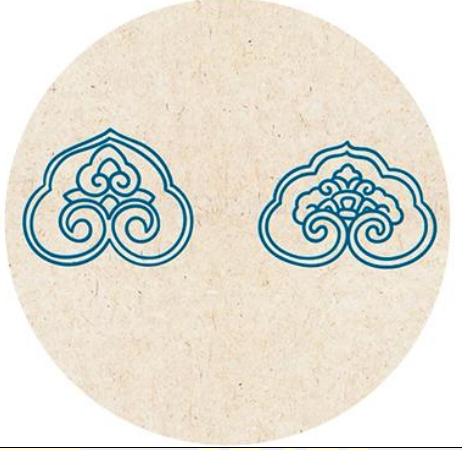
หอรบั้งและประตูลี้วหยวนเป็นสถาปัตยกรรมสำคัญของเมืองไทโจวมีความทรงจำทางประวัติศาสตร์และลักษณะเฉพาะของท้องถิ่นที่โดดเด่น ซึ่งสามารถกระตุ้นความทรงจำทางวัฒนธรรมของผู้คนในท้องถิ่น ดึงดูดนักท่องเที่ยวภายนอก และเพิ่มความน่าดึงดูดใจกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เมื่อผสมผสานกับรูปแบบการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน องค์ประกอบเหล่านี้ก็ถูกดัดแปลงเป็นรูปแบบทางกราฟิกที่มีความโดดเด่น องค์ประกอบของภาพกราฟิกเหล่านี้มีภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง ทำให้ย่านมีบรรยากาศทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่แข็งแกร่ง ขณะเดียวกันก็นำเสนอถึงการผสมผสานระหว่างความย้อนยุคและความทันสมัย

ลวดลายดั้งเดิม เช่น ลายเมฆมงคล ลายเมฆม้วน และลายหุอิ ถือเป็นสัญลักษณ์มงคลในวัฒนธรรมจีนโบราณ สื่อถึงความงาม ความสุข และการมีสุขภาพที่ดี ลวดลายเหล่านี้ไม่เพียงแต่มีการตกแต่งอย่างสวยงามเท่านั้น แต่ยังเป็นที่ยอมรับและชื่นชอบของคนยุคใหม่อีกด้วย เนื่องจากลวดลายเหล่านี้มีคุณค่าทางวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ลึกซึ้งจึงสามารถผสมผสานความรู้สึกทางประวัติศาสตร์เข้ากับ ความทันสมัยของการออกแบบได้อย่างลงตัวทำให้เกิดระบบสัญลักษณ์ทางภาพที่เป็นเอกลักษณ์

ในการออกแบบ ภาพหรือลวดลายเหล่านี้จะถูกปรับให้มีความเรียบง่ายเพื่อให้สอดคล้องกับสุนทรียภาพสมัยใหม่และมีเอกลักษณ์ของการออกแบบสมัยสาธารณรัฐจีน ซึ่งจะทำให้ผู้คนได้รับประสบการณ์การรับชมภาพที่หรูหราย้อนยุคแต่ก็ทันสมัย วิธีนี้เป็นการทำให้กราฟิกรองไม่เพียงแต่เสริมสร้างการรับรู้ด้านภาพลักษณ์ของย่านเท่านั้น แต่ยังยกระดับความรู้สึกทางวัฒนธรรมและควมมีชีวิตชีวาของย่านในภาพรวมอีกด้วย (ตารางที่ 5-6)

ตารางที่ 5-6 การถอดองค์ประกอบภาพกราฟิกกรอง

องค์ประกอบ ทางวัฒนธรรม ดั้งเดิม	ภาพ	ภาพกราฟิก
ประตูหลิว หยวน		
หอรระซัง		
ลายเมฆมงคล		
ลายเมฆม้วน		

องค์ประกอบ ทางวัฒนธรรม ดั้งเดิม	ภาพ	ภาพกราฟิก
ลายหุรือ		

หลังจากทำการถอดองค์ประกอบและออกแบบภาพกราฟิกทรงแล้ว ภาพกราฟิกต่าง ๆ จะถูกรวมเข้าด้วยกันพร้อมกับค่าสีมาตรฐานและค่าสีส่วนเสริมที่ออกแบบไว้ก่อนหน้านี้ ทำให้ได้ภาพงานกราฟิกทรงฉบับสมบูรณ์ (ภาพที่ 5-10)

ภาพที่ 5-10 ภาพกราฟิกทรงฉบับสมบูรณ์ (Y.TIAN, 2024)

โดยสรุป การออกแบบพื้นฐานของภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมสำหรับย่านการค้าสไตล์
สาธารณรัฐจีนหลิวหยวน เมืองไท่โจวเขต ประกอบด้วยตราสัญลักษณ์ (Logo) แบบอักษรมาตรฐาน สี
มาตรฐาน สีส่วนเสริม และกราฟิกทรง ทั้งหมดนี้ถูกสร้างสรรค์และปรับแต่งโดยใช้รูปแบบการ
ออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนเป็นองค์ประกอบหลัก ซึ่งองค์ประกอบการออกแบบเหล่านี้
รวมกันเป็นภาพลักษณ์อันเป็นเอกลักษณ์ของย่าน และประสบความสำเร็จในการผสมผสานรูปแบบ

การออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนเข้ากับภาษาการออกแบบสมัยใหม่ ช่วยให้แบรนด์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของย่านการค้าแห่งนี้มีกลิ่นอายของยุคสมัยและเสน่ห์ทางวัฒนธรรม

2. การออกแบบเชิงประยุกต์

2.1 การประยุกต์ใช้ตัวอักษร

ตัวอักษรในสมัยสาธารณรัฐจีนแบ่งออกเป็น 3 ประเภทหลัก ได้แก่ ตัวอักษรแบบพิมพ์ ตัวอักษรฟู่กันจีนและตัวอักษรสร้างสรรค์ ในการออกแบบตัวอักษรมาตรฐานในงานวิจัยนี้มีการใช้ตัวอักษรแบบพิมพ์ที่ชื่อว่า “ตัวอักษรแบบเฮยถี้ (Simhei Font)” ซึ่งเป็นแบบอักษรแบบพิมพ์ทั่วไปในสมัยสาธารณรัฐจีน จากนั้นทำการปรับเปลี่ยนรูปร่างและปรับแต่งอย่างเหมาะสม โดยตัวอักษรมาตรฐานจะใช้ในส่วนข้อความสำคัญ เช่น ชื่อย่าน ป้าย และสโลแกน สำหรับร้านค้าประเภทต่าง ๆ ในย่านต้องมีการออกแบบแบบตัวอักษรที่ดัดแปลงเพิ่มเติมตามแบบอักษรหลัก 3 ประเภทในสมัยสาธารณรัฐจีน เพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของการประยุกต์ใช้

1. ตัวอักษรแบบพิมพ์

ตัวอักษรแบบซ่งถี้ (Simsun Font) และตัวอักษรแบบเฮยถี้ (Simhei Font) เป็นรูปแบบการพิมพ์ที่ใช้กันทั่วไปในสมัยสาธารณรัฐจีน ตัวอักษรเหล่านี้เป็นรูปแบบต่าง ๆ ของตัวอักษรแบบซ่งถี้ (Simsun Font) และแบบเฮยถี้ (Simhei Font) มีทั้งแบบอักษรจีนตัวย่อและแบบตัวเต็ม การออกแบบมีพื้นฐานมาจากอัตลักษณ์ของตัวอักษรจากสมัยสาธารณรัฐจีน ขณะเดียวกันก็ผสมผสานความต้องการด้านสุนทรียภาพของการออกแบบสมัยใหม่เข้าด้วยกัน การปรับแต่งและสร้างตัวอักษรแบบซ่งถี้ (Simsun Font) และแบบเฮยถี้ (Simhei Font) ขึ้นใหม่ทำให้ตัวอักษรเหล่านี้เข้ากับภาพลักษณ์ของแบรนด์และบรรยากาศของร้านค้าประเภทต่าง ๆ ในย่านการค้าได้ดีขึ้น เช่น สถาบันฝึกอบรมต้องการตัวอักษรที่มีความหนักแน่นและหนากว่า ในขณะที่ร้านอาหารอาจต้องการตัวอักษรที่ค่อนข้างพลิ้วไหวและกระชับเพื่อเน้นบุคลิกและลักษณะเฉพาะของร้าน

ตารางที่ 5-7 ตัวอักษรแบบพิมพ์

ตัวอักษรแบบซ่งถึ (Simsun Font)	柳园文商街区	柳园文商街区 柳园文商街区 柳園文商街區 柳园文商街区 柳园文商街区 柳园文商街区
ตัวอักษรแบบเฮยถึ (Simhei Font)	柳园文商街区	柳园文商街区 柳園文商街區 柳园文商街区 柳园文商街区 柳园文商街区

2. ตัวอักษรฟู่กันจีน

ตัวอักษรแบบข่ายชูและตัวอักษรแบบสิงชูเป็นแบบอักษรที่ใช้กันทั่วไปในการเขียนฟู่กันจีน ในสมัยสาธารณรัฐจีน มีการใช้กันอย่างแพร่หลายในเอกสารราชการ ชื่อหนังสือพิมพ์ และโฆษณา ในการออกแบบภาพลักษณ์ของย่านการค้าครั้งนี้ จะมีการดัดแปลงตัวอักษรแบบข่ายชูและตัวอักษรแบบสิงชูเล็กน้อยจากพื้นฐานดั้งเดิม ซึ่งเป็นการให้ทางเลือกที่ไม่ซ้ำและแปลกใหม่สำหรับโอกาสพิเศษหรือร้านค้าที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ ตัวอย่างเช่น ในร้านค้าที่เน้นไปที่วัฒนธรรมดั้งเดิม ตัวอักษรแบบข่ายชูสามารถใช้เป็นป้ายและข้อความในโฆษณาเพื่อสื่อถึงประวัติศาสตร์และมรดกทางวัฒนธรรมได้

อย่างแข็งแกร่ง ส่วนตัวอักษรแบบสิงชูสามารถนำอารมณ์ที่ยืดหยุ่นและผ่อนคลายมาสู่โรงน้ำชา ร้านขายของหัตถกรรม ทำให้ภาษาภาพโดยรวมมีความหลากหลายมากขึ้น การใช้รูปแบบตัวอักษรพุ่กันจีนเหล่านี้ไม่เพียงแต่ยังคงรักษาความเป็นดั้งเดิมของการออกแบบของยุคสาธารณรัฐจีนไว้ได้เท่านั้น แต่ยังเสริมสร้างการแสดงออกทางภาพของย่านผ่านการใช้งานที่ยืดหยุ่นในโอกาสต่าง ๆ ทำให้มีภาพลักษณ์มีมิติและมีความหมายทางวัฒนธรรมมากขึ้น

ตารางที่ 5-8 ตัวอักษรพุ่กันจีน

ตัวอักษรแบบ ข่ายชู	柳园文商街区	柳園文商街區
ตัวอักษรแบบ สิงชู	柳园文商街区	柳園文商街區

3. ตัวอักษรสร้างสรรค์

ตัวอักษรสร้างสรรค์เป็นหนึ่งใน 3 ประเภทของรูปแบบตัวอักษรหลักในสมัยสาธารณรัฐจีน มักใช้ในโฆษณา โปสเตอร์ และสื่อการสื่อสารด้วยภาพต่าง ๆ การออกแบบตัวอักษรที่มีเอกลักษณ์ทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในยุคนั้น ในการออกแบบภาพลักษณ์ให้กับย่านการค้าในงานวิจัยนี้ จะมีการนำตัวอักษรที่ใช้กันทั่วไปมาทำการออกแบบเป็นตัวอักษรสร้างสรรค์ใหม่ ซึ่งสามารถสร้างอัตลักษณ์และแรงดึงดูดทางสายตาให้กับร้านค้าเฉพาะทางหรือกิจกรรมต่าง ๆ ได้

ตัวอักษรสร้างสรรค์สามารถถ่ายทอดความงดงามของจุดตัดระหว่างความทันสมัยและประวัติศาสตร์ได้เป็นอย่างดีผ่านการออกแบบรูปทรงตัวอักษรที่เป็นเอกลักษณ์และโครงสร้างของตัวอักษรที่โดดเด่น ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมการค้าที่เฟื่องฟูในสมัยสาธารณรัฐจีน ในการปฏิบัติงานออกแบบ ตัวอักษรสร้างสรรค์ไม่เพียงเพิ่มความหลากหลายทางสายตา แต่ยังเพิ่มความน่าสนใจและความมีชีวิตชีวาให้การแสดงออกทางภาพโดยรวมของย่านอีกด้วย และเมื่อผสมผสานกับตัวอักษรแบบอื่นๆ ตัวอักษรสร้างสรรค์จะสามารถสร้างประสบการณ์การมองเห็นที่เป็นเอกลักษณ์ทั้งความสมัยใหม่และความเป็นประวัติศาสตร์ ซึ่งช่วยเสริมภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมของย่านให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

柳园文商街区

柳园文商街区

柳园文商街区

柳园文商街区

ภาพที่ 5-11 ตัวอักษรสร้างสรรค์ (Y.TIAN, 2024)

วัตถุประสงค์หลักของการออกแบบตัวอักษรเหล่านี้คือเพื่อให้ทำให้การสื่อสารด้วยภาพของร้านค้าต่าง ๆ ภายในย่านมีความเป็นหนึ่งเดียวกัน แต่ในขณะเดียวกันก็แต่ละร้านก็ยังคงมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวผ่านความแตกต่างของตัวอักษร สิ่งนี้ไม่เพียงสอดคล้องกับภาพลักษณ์โดยรวมของย่านสไตล์สาธารณรัฐจีนเท่านั้น แต่ยังได้มอบตัวอักษรสร้างสรรค์และเป็นທີ່จดจำสำหรับร้านค้าต่าง ๆ ตัวอักษรเหล่านี้จะถูกนำมาใช้กับป้ายร้านค้า โฆษณา ระบบแนะนำภายในร้าน และสื่อแสดงภาพอื่น ๆ ซึ่งจะทำให้ภาพรวมของย่านกลายเป็นหนึ่งเดียวกัน และสร้างประสบการณ์ที่สัมผัสได้ถึงยุคสมัยและความลึกซึ้งทางวัฒนธรรม

2.2 ระบบป้ายนำทาง

1) สัญลักษณ์

การออกแบบสัญลักษณ์ไม่เพียงแต่เพื่อสื่อสารข้อมูลเท่านั้น แต่ยังมี ความหมายทางวัฒนธรรมที่เฉพาะเจาะจง ด้วยการออกแบบสัญลักษณ์ที่เรียบง่ายและเป็นนามธรรม ทำให้สัญลักษณ์เหล่านี้เป็นที่รู้จักและมีคุณค่าทางสุนทรียภาพสูง ในกระบวนการนี้ การประยุกต์ใช้สัญศาสตร์มีความสำคัญ สัญศาสตร์มุ่งเน้นไปที่ความสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์และสิ่งที่ต้องการสื่อความหมายถึง

ซึ่งในการออกแบบระบบป้ายนำทาง สัญลักษณ์แต่ละอันไม่ได้เป็นเพียงแค่ภาพกราฟิกธรรมดาเท่านั้น แต่เป็นสะพานเชื่อมการสื่อสารระหว่างผู้ใช้และความหมายที่อยู่เบื้องหลัง

สัญลักษณ์ชุดนี้ ผู้วิจัยออกแบบมาสำหรับย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐหลัวหยวนเมืองไท่โจว โดยได้รับแรงบันดาลใจจากการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนได้รับอิทธิพลจากแนวโน้มการออกแบบสมัยใหม่ของตะวันตกอย่างลึกซึ้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการออกแบบตัวอักษร การออกแบบสัญลักษณ์ และการจัดวางโปสเตอร์ ซึ่งทั้งหมดรวมเอารูปแบบสมัยใหม่เข้าไว้ด้วยกัน การสัญลักษณ์ของระบบป้ายนำทางถือเป็นการสืบทอดและนวัตกรรมของการออกแบบกราฟิกในยุคนี้ โดยผสมผสานความเรียบง่าย การใช้งาน การตกแต่ง และความรู้สึกทางประวัติศาสตร์เข้าด้วยกันอย่างลงตัว แต่ละสัญลักษณ์ไม่เพียงแต่มีคำแนะนำที่ชัดเจนเท่านั้น แต่ยังเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับเนื้อหาทางวัฒนธรรมของย่าน ทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่มีความกลมกลืนเป็นหนึ่งเดียว สัญลักษณ์ไม่เพียงแต่สามารถแนะนำนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่านั้น แต่ยังถ่ายทอดบรรยากาศทางวัฒนธรรมและมรดกทางประวัติศาสตร์ของย่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตัวอย่างเช่น ห้องน้ำและศูนย์ประชาสัมพันธ์มีการถ่ายทอดข้อมูลการใช้งานอย่างชัดเจนผ่านการออกแบบสัญลักษณ์ที่กระชับและยังมีความหมายสัญลักษณ์ด้านสุนทรียภาพและวัฒนธรรม (ภาพที่ 5-12)

ภาพที่ 5-12 การออกแบบระบบสัญลักษณ์ในป้ายนำทาง (Y.TIAN, 2024)

2) ระบบป้ายนำทาง

การออกแบบโดยรวมของระบบป้ายนำทางของย่านการค้าสามารถสะท้อนถึงอัตลักษณ์ของความเป็นสาธารณรัฐจีนได้อย่างสมบูรณ์ ด้วยการผสมผสานองค์ประกอบด้านสุนทรียภาพของการออกแบบกราฟิกและสถาปัตยกรรมในสมัยสาธารณรัฐจีน โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) การออกแบบรูปทรง

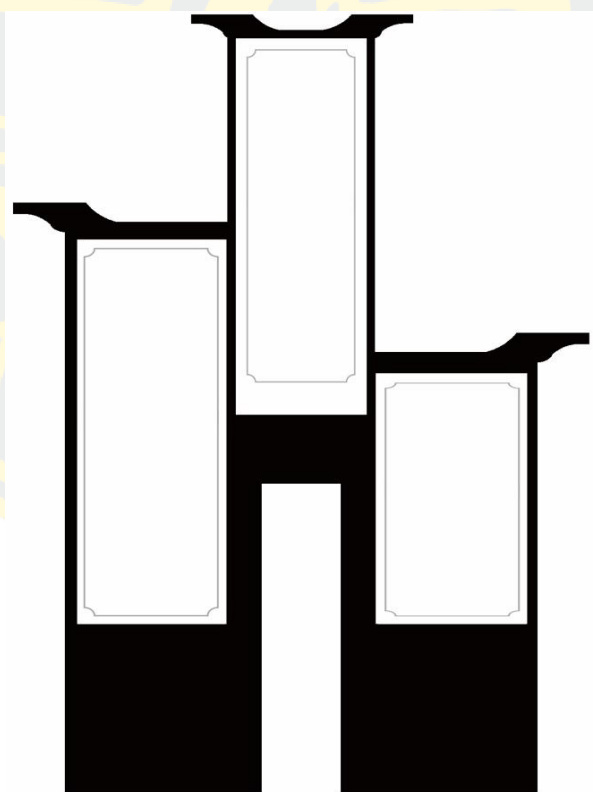
รูปทรงพื้นฐานของระบบป้ายนำทางมีความสัมพันธ์โดยตรงกับรูปแบบสถาปัตยกรรมของสมัยสาธารณรัฐจีน ด้านบนของป้ายมีการออกแบบเป็นรูปทรงคลื่น ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากชายคาของสถาปัตยกรรมสมัยสาธารณรัฐจีนแบบดั้งเดิม (ภาพที่ 5-13) สถาปัตยกรรมสมัยสาธารณรัฐจีนมุ่งเน้นไปที่ความสมมาตรและความงามทางรูปแบบ รูปทรงโดยรวมของป้ายมีลายเส้นที่เรียบง่ายทำให้ผู้คนมีการรับรู้ทางภาพที่มั่นคงและหนักแน่น สะท้อนถึงบรรยากาศอันสง่างามของสถาปัตยกรรมสมัยสาธารณรัฐจีน ขณะเดียวกัน มีการผสมผสานเข้ากับกราฟิกรองของการออกแบบพื้นฐานที่กล่าวถึงข้างต้น (ภาพที่ 5-14) ทำให้ได้รูปทรงพื้นฐานของระบบป้ายนำทาง (ภาพที่ 5-15)

ภาพที่ 5-13 ลักษณะอาคารสถาปัตยกรรมสมัยสาธารณรัฐจีน (<https://graph.baidu.com>)

ภาพที่ 5-14 การถอดองค์ประกอบรูปทรงของภาพกราฟฟิกรอง (Y.TIAN, 2024)

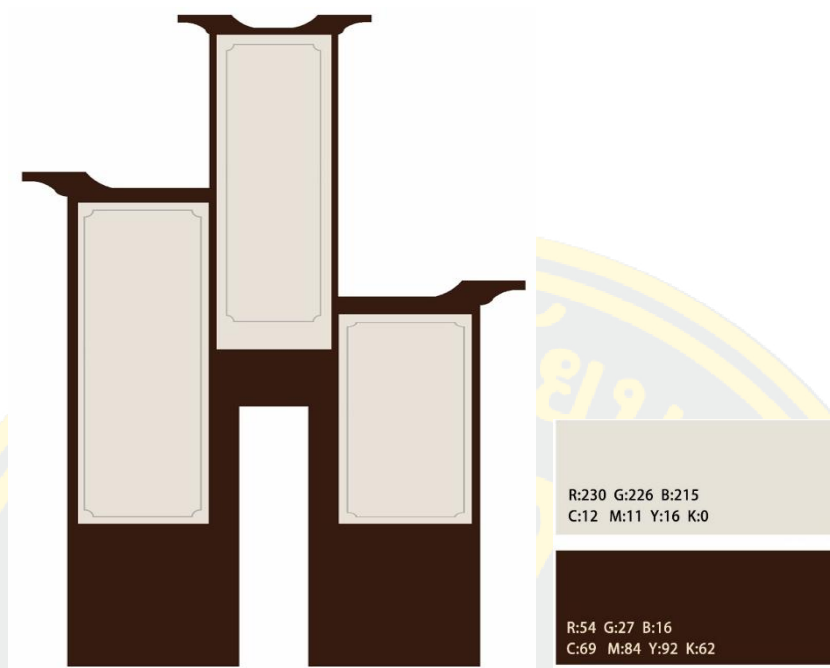
ภาพที่ 5-15 การออกแบบรูปทรงหลักพื้นฐานของป้ายบอกทาง (ขาว-ดำ) (Y.TIAN, 2024)

(2) การจับคู่สี

สีหลักของป้ายแนะนำแหล่งท่องเที่ยวคือการผสมผสานระหว่างสีน้ำตาลเข้มและสีเหลืองอ่อน โทนสีนี้สอดคล้องกับแนวคิดสุนทรียศาสตร์ของสมัยสาธารณรัฐจีนอย่างมาก วัสดุไม้สีเข้มเป็นสิ่งที่พบเห็นได้ทั่วไปในการออกแบบตกแต่งภายในสถาปัตยกรรมสมัยสาธารณรัฐจีน และตัดกันอย่างชัดเจนกับผนังสีเหลืองอ่อน (ภาพที่ 5-16) โทนสีนี้ทำให้ผู้คนรู้สึกถึงความมั่นคงและสง่างาม และยังสื่อถึงความรู้สึกของประวัติศาสตร์ พื้นหลังสีเหลืองอ่อนมีสีที่นุ่มนวล ไม่แสบตา สามารถเน้นเนื้อหาของตัวอักษรและสัญลักษณ์ให้โดดเด่นและได้สอดคล้องกับรูปแบบการออกแบบที่เรียบง่ายและสง่างามของสมัยสาธารณรัฐจีน (ภาพที่ 5-17)

ภาพที่ 5-16 ตัวอย่างการตกแต่งและโทนสีภายในสถาปัตยกรรมสมัยสาธารณรัฐจีน (Y.TIAN, 2024)

ภาพที่ 5-17 การใช้สีในรูปทรงหลักของป้ายบอกทาง (Y.TIAN, 2024)

(3) การออกแบบตัวอักษร

ในการออกแบบตัวอักษร ชื่อภาษาจีนและอังกฤษที่อยู่ตรงกลางของป้ายจะใช้แบบอักษรเดียวกับตราสัญลักษณ์(Logo) ของย่านซึ่งเป็นแบบอักษรมาตรฐาน ส่วนด้านซ้ายและด้านขวาใช้ตัวอักษรแบบเฮยตี้ (Simhei Font) เหมือนกัน และสีของตัวอักษรจะสอดคล้องกับความมืดของสีน้ำตาลที่อยู่ข้างๆ การจัดวางนี้เป็นการรักษาความสมมาตรและความเป็นหนึ่งเดียวกันของการมองเห็น แสดงถึงความสมดุล วิธีการจัดวางนี้ไม่เพียงแต่เน้นที่จุดศูนย์กลางของเนื้อหาข้อความเท่านั้น แต่ยังสะท้อนรูปแบบการจัดเรียงที่พบเห็นได้บ่อยในสมัยสาธารณรัฐจีน กล่าวคือ การรักษารูปแบบตัวอักษรที่เป็นหนึ่งเดียวกันทั้งทางด้านซ้ายและด้านขวาของเนื้อหาที่สำคัญจะสร้างความรู้สึกถึงความแข็งแกร่งของโครงสร้าง

นอกจากนี้ ตัวอักษรแบบเฮยตี้ (Simhei Font) ยังมีคุณลักษณะของความหนาและความกระชับ การใช้ตัวอักษรแบบเฮยตี้ (Simhei Font) ทางด้านซ้ายและด้านขวาได้ตอบรับและลงตัวกับตัวอักษรในพื้นที่ที่อยู่ตรงกลาง วิธีการจัดเรียงเช่นนี้ช่วยแรงดึงดูดทางสายตาให้การมองเห็นในขณะเดียวกันก็สอดคล้องกับแนวคิดการออกแบบ “จงเจิ้งผิงเหอ แปลว่า การรักษาสมดุล” ที่พบเห็นได้ทั่วไปในสมัยสาธารณรัฐจีน การใช้ตัวอักษรแบบเฮยตี้ (Simhei Font) เน้นความเคร่งขรึมและหนักแน่น ซึ่งสอดคล้องกับกระแสการออกแบบกราฟิกในขณะนั้นที่เน้นการใช้งานและความชัดเจน อีกทั้งยังสอดคล้องกับรูปแบบสถาปัตยกรรมของสาธารณรัฐจีนที่เน้นความเรียบง่ายของโครงสร้างลายเส้นและการแสดงออกเนื้อหาที่ชัดเจน (ภาพที่ 5-18)

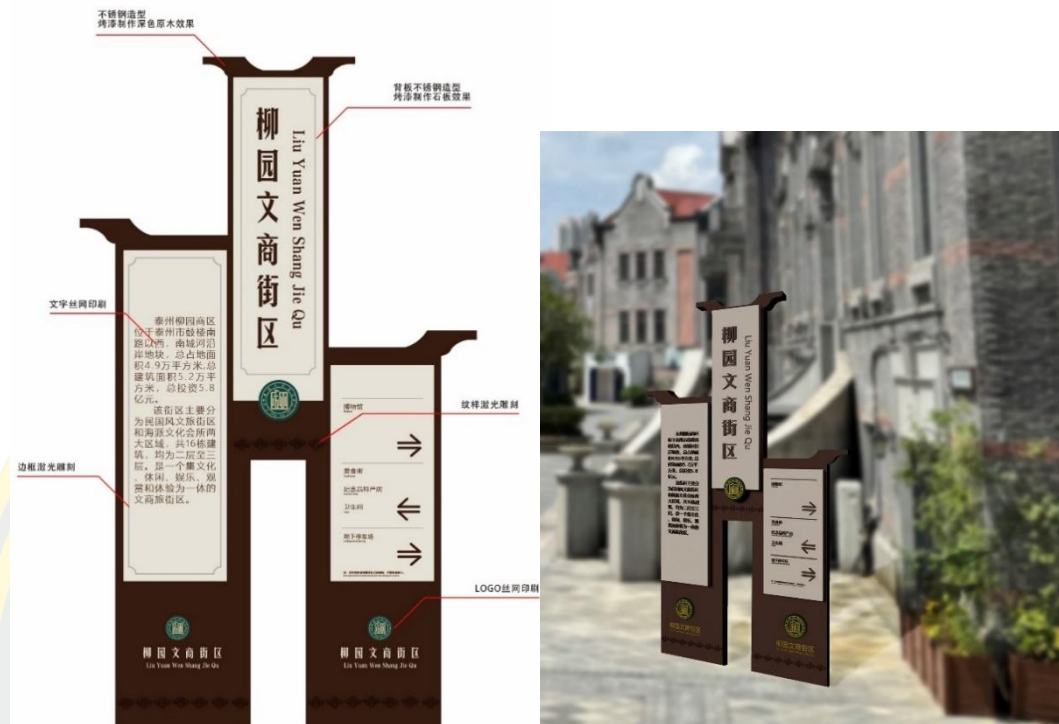

ภาพที่ 5-18 ตัวอย่างการออกแบบตัวอักษรในรูปทรงหลักของป้ายบอกทาง (Y.TIAN, 2024)

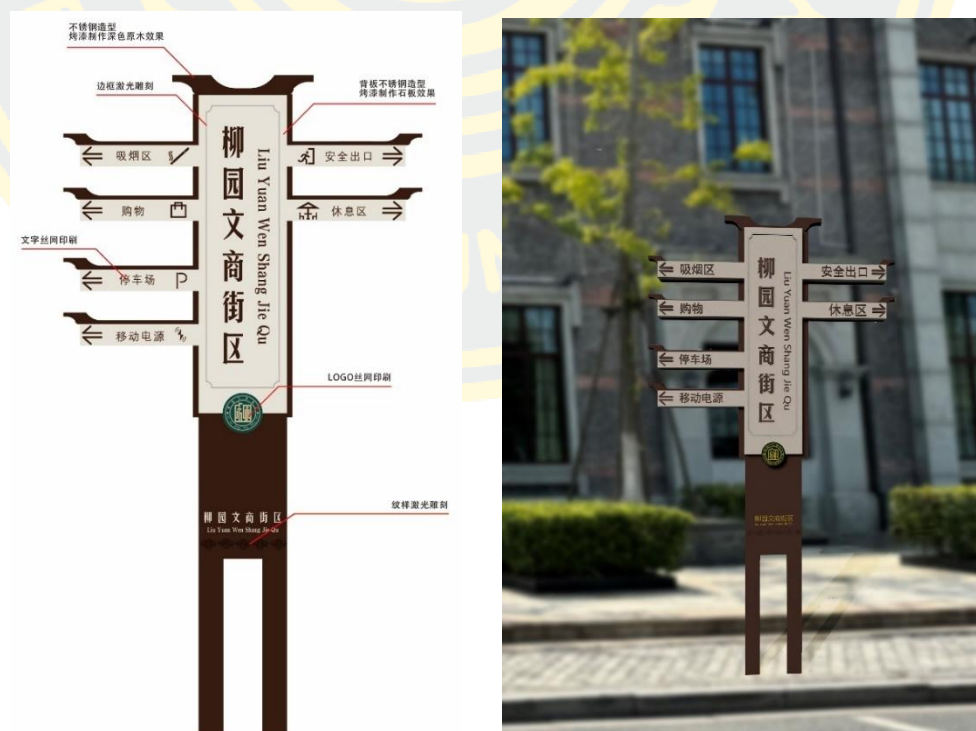
(4) สัญลักษณ์และระบบนำทาง

การเพิ่มตราสัญลักษณ์ (Logo) ของย่านลงในป้ายบอกทาง และเพิ่มลวดลายจีนดั้งเดิม “ลายเมฆม้วน” ที่ด้านล่างของป้ายสีน้ำตาลเข้ม ซึ่งรูปแบบขององค์ประกอบนี้พบเห็นได้ทั่วไปในการออกแบบตกแต่งในสมัยสาธารณรัฐจีน ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความมงคลและความโชคดี สามารถเพิ่มบรรยากาศทางวัฒนธรรมให้กับป้าย การใช้ลายเมฆม้วนทำให้การออกแบบทั้งหมดเต็มไปด้วยความหมายเชิงสุนทรียภาพแบบดั้งเดิม ในขณะที่ยังคงความรู้สึกสมัยใหม่ โดยเน้นย้ำถึงภูมิหลังทางวัฒนธรรมของย่านการค้า สีน้ำตาลเข้มเป็นสีพื้นหลังตัดกันกับแบบอักษรที่มีสีอ่อน ไม่เพียงแต่ช่วยให้อ่านง่ายขึ้นเท่านั้น แต่ยังคงรักษาการจับคู่สีทั่วไปในการออกแบบสมัยสาธารณรัฐจีน ทำให้การมองเห็นโดยรวมมีความชัดเจนยิ่งขึ้น (ภาพที่ 5-19)

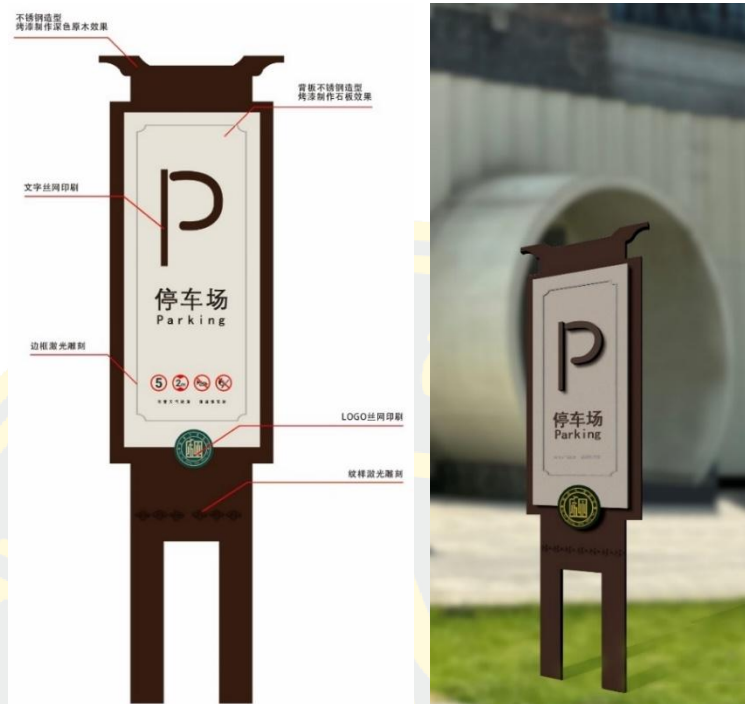
โดยสรุป การออกแบบป้ายบอกทางสะท้อนถึงอัตลักษณ์ทางสุนทรียภาพและองค์ประกอบทางวัฒนธรรมของสมัยสาธารณรัฐจีนได้อย่างสมบูรณ์ผ่านการผสมผสานตัวอักษร ลวดลาย สีพื้น รูปทรงเข้าด้วยกันอย่างลงตัว ซึ่งไม่เพียงแต่สะท้อนถึงรูปแบบการออกแบบและความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของยุคสาธารณรัฐจีนเท่านั้น แต่ยังมีการใช้งานที่ทันสมัยผ่านภาษาการออกแบบเชิงสัญลักษณ์ ซึ่งได้บรรลุผลของการนำทางที่ดีและบรรลุความเป็นหนึ่งเดียวกันของการใช้งานจริงและความสวยงาม

ภาพที่ 5-19 การออกแบบป้ายบอกทาง (แนะนำแหล่งท่องเที่ยว) ที่สมบูรณ์ (Y.TIAN, 2024)

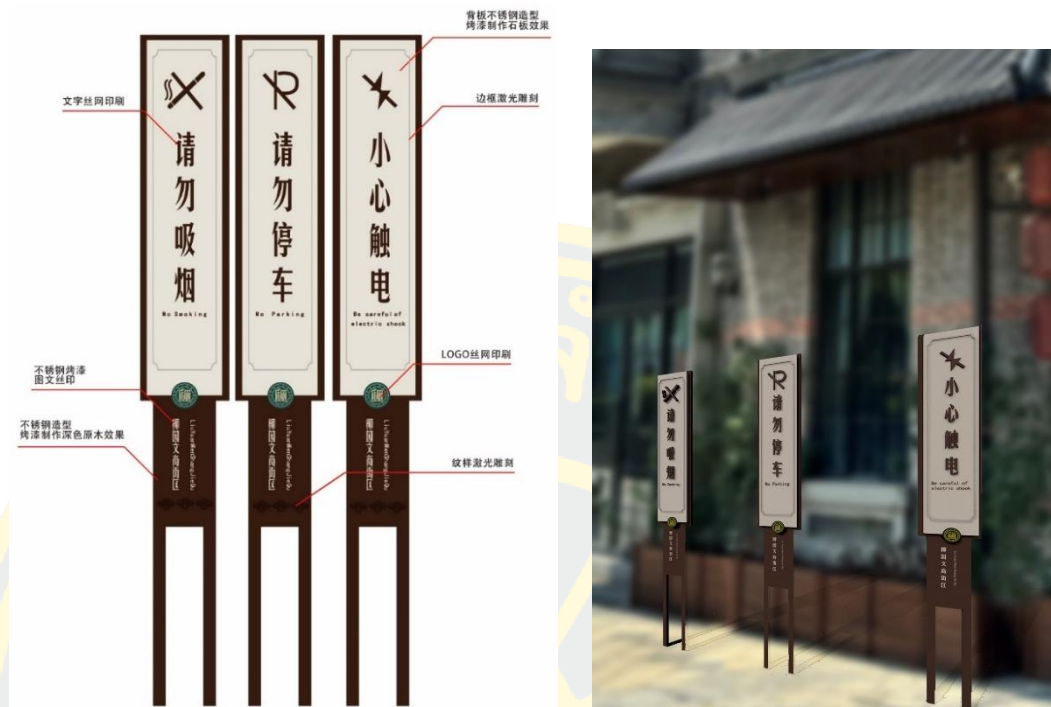
ภาพที่ 5-20 รูปแบบของป้ายบอกทาง (Y.TIAN, 2024)

ภาพที่ 5-21 การออกแบบป้ายลานจอดรถ (Y.TIAN, 2024)

ภาพที่ 5-22 การออกแบบป้ายห้องสุขา (Y.TIAN, 2024)

ภาพที่ 5-23 การออกแบบป้ายคำเตือนต่าง ๆ (Y.TIAN, 2024)

ภาพที่ 5-24 การออกแบบป้ายศูนย์บริการนักท่องเที่ยว (Y.TIAN, 2024)

ภาพที่ 5-25 การออกแบบป้ายหน้าถังขยะ (Y.TIAN, 2024)

2.3 ระบบสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์

จากการศึกษาและสำรวจในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนหลิวหยวนเมืองไท่โจวมีสถาปัตยกรรมสไตล์สาธารณรัฐจีนทั้งหมด 7 แห่ง สถาปัตยกรรมเหล่านี้เป็นอาคาร 2-3 ชั้น ส่วนใหญ่เป็นร้านอาหาร สถาบันการศึกษา และสถาบันแม่และเด็ก ซึ่งระบบสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ในการออกแบบกราฟิกของย่านการค้าแห่งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบตามหมายเลขร้านและประเภทของร้าน ดังนี้

1. สถาบันการศึกษา

(1) C1 โรงเรียนสอนศิลปะเด็ก “หลันเถียนถงฮั่ว”

ภาพที่ 5-26 สถาปัตยกรรมหมายเลข C1 ก่อนและหลังการปรับปรุงการออกแบบ (Y.TIAN, 2024)

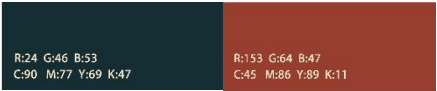
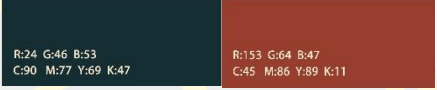
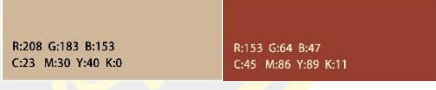
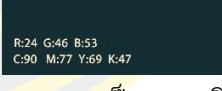
“หลั่นเถียนถงฮั่ว” เป็นสถาบันฝึกอบรมศิลปะสำหรับเด็ก ในการออกแบบโปสเตอร์ ป้ายหน้าประตู กล้องไฟ และโปสเตอร์ของสถาบันฝึกแห่งนี้มีการใช้รูปแบบทั่วไปของสาธารณรัฐจีน ผสมผสานกับความชัดเจนและความเรียบง่ายของการออกแบบสมัยใหม่และใช้ตัวอักษรมาตรฐาน สีมาตรฐาน สีส่วนเสริม กราฟิกรองของการออกแบบพื้นฐานที่มีการออกแบบไว้ โดยรูปแบบโดยรวมไม่เพียงสะท้อนถึงสุนทรียภาพแบบย้อนยุค แต่ยังเหมาะสำหรับการศึกษาศิลปะของเด็กด้วย โดยแนวคิดการออกแบบมีดังนี้

-ตัวอักษรจีน ในการออกแบบป้ายร้านค้าใช้ตัวอักษรสร้างสรรค์ที่มีทั้งความหนาของลายเส้นและรูปแบบที่ได้ออกแบบไว้ก่อนหน้านี้ รูปแบบตัวอักษรนี้ดัดแปลงมาจากตัวอักษรแบบซ่งถี้ (Simsun font) สามารถถ่ายทอดความรู้สึกของความเคร่งขรึมและดั้งเดิมได้โดยไม่สูญเสียความรู้สึกสนุกสนานและชีเล่นของเด็ก ๆ สำหรับตัวอักษรภาษาอังกฤษ “LANTIAN” เป็นตัวอักษรที่มีความเรียบง่าย ซึ่งสอดคล้องกับสุนทรียศาสตร์สมัยใหม่ และยังช่วยยกระดับความเป็นสากลและความทันสมัยในการส่งข้อมูลอีกด้วย

-โทนสี โดยรวมจะใช้สีย้อนยุคคลาสสิก เช่น สีเขียวเข้ม สีเหลืองอ่อน สีแดง และสีน้ำเงิน โทนสีนี้พบเห็นได้ทั่วไปในโฆษณาและโลโก้ในช่วงสาธารณรัฐจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผสมผสานระหว่างสีเขียวเข้มและสีเหลืองอ่อน ซึ่งถ่ายทอดประสบการณ์การมองเห็นที่มีความมั่นคงและสง่างาม สีแดงถูกใช้เป็นสีตกแต่งเพื่อเพิ่มแรงปะทะทางสายตา ขณะเดียวกัน การใช้สีเหล่านี้ยังทำให้การออกแบบโดยรวมมีความรู้สึกสงบแบบย้อนยุค อีกทั้งก็ยังคงความสดใสและความน่าสนใจที่เหมาะสมกับการศึกษาของเด็ก

-องค์ประกอบการตกแต่ง องค์ประกอบการออกแบบจำนวนมากใช้เส้นขอบการตกแต่งที่ซับซ้อน เส้นขอบเหล่านี้มักจะใช้รูปทรงเรขาคณิตที่สมมาตรและผสมผสานเข้ากับลวดลายการตกแต่งซึ่งสะท้อนถึงรูปแบบการตกแต่งที่พบเห็นได้ทั่วไปของสมัยสาธารณรัฐจีน อีกทั้งยังทำให้ภาพมีมิติและความสวยงามเพิ่มขึ้นอีกด้วย ในการออกแบบป้ายและโปสเตอร์มีการเพิ่มลวดลายแบบอาร์ตเดโคเข้าไปเพื่อเพิ่มความสง่างามและความงามแบบดั้งเดิม

ตารางที่ 5-9 การออกแบบกราฟิกของร้าน “หลันเถียนถงฮัว”

ป้ายหน้าร้าน		ตัวอักษร: อักษรสร้างสรรค์ สี:
ป้ายกล่องไฟ		 รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบทรงโค้ง เส้นตกแต่งบนขอบช่วยเสริมความย้อนยุคในลักษณะของลวดลายแบบอาร์ตเดโค
โปสเตอร์		ตัวอักษร: อักษรสร้างสรรค์ สี: รูปทรง: การออกแบบกรอบเป็นรูปทรงของธงเส้นขอบตกแต่งด้วยลวดลายตกแต่งแบบย้อนยุคที่เกิดจากการทำซ้ำ
โปสเตอร์		ตัวอักษร: อักษรสร้างสรรค์ สี: รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบสี่เหลี่ยม เส้นขอบตกแต่งด้วยลวดลายตกแต่งแบบย้อนยุคที่เกิดจากการทำซ้ำ
ป้ายโฆษณา	 	ตัวอักษร: อักษรสร้างสรรค์ สี: รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบทรงโบว์และทรงป้ายที่ระลึกลี เส้นขอบตกแต่งด้วยเส้นสีแดงแบบ

		ย้อนยุค
ป้ายกล่องไฟ		ตัวอักษร: อักษรสร้างสรรค์ สี: รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบที่มีความน่าสนใจสำหรับเด็ก
		ตัวอักษร: อักษรสร้างสรรค์ สี: รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบทรงกลม

การออกแบบภาพลักษณ์ของสถาบันฝึกอบรมศิลปะสำหรับเด็กแห่งนี้ ผู้วิจัยมีการปรับปรุงให้ทันสมัยอย่างเหมาะสมโดยมีพื้นฐานจากการสืบทอดการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนด้วยการใช้สีย้อนยุค เส้นขอบเรขาคณิตแบบคลาสสิก ลวดลายตกแต่ง ตลอดจนตัวอักษรและการจัดวางองค์ประกอบภาพที่เป็นหนึ่งเดียวกัน การออกแบบโดยรวมจึงมีรูปแบบของความย้อนยุคและหรูหรา ขณะเดียวกันก็สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์และความมีชีวิตชีวาที่จำเป็นสำหรับการศึกษาศิลปะของเด็ก ซึ่งไม่เพียงสอดคล้องกับความเป็นยุคสาธารณรัฐจีนเท่านั้น แต่ยังปรับให้เข้ากับความต้องการของพื้นที่การค้าสมัยใหม่ สามารถถ่ายทอดความหมายทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันก็สามารถดึงดูดผู้ชมยุคใหม่ได้

ในการออกแบบกราฟิกของสถาบันการศึกษาสำหรับเด็กในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนต้องพิจารณาความชื่นชอบและประสบการณ์ของเด็ก พร้อมผสมผสานเข้ากับองค์ประกอบทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมของสาธารณรัฐจีน เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีทั้งความสนุกสนานและคุณค่าทางวัฒนธรรม ในด้านการออกแบบสามารถเลือกใช้ตัวอักษรที่มีลักษณะที่โค้งมนและนุ่มนวล เช่น ตัวอักษรแบบข่ายชูและตัวอักษรภาษาอังกฤษที่มีความทันสมัย เพื่อให้ข้อความชัดเจนและอ่านง่าย และเป็นมิตร ในด้านขององค์ประกอบภาพกราฟิก สามารถผสมผสานลวดลายแบบดั้งเดิมของสาธารณรัฐจีน เช่น ลายเมฆและลายดอกไม้ เข้ากับภาพประกอบหรือสัญลักษณ์การ์ตูนที่เต็มไปด้วยความสนุกสนาน เพื่อดึงดูดความสนใจของเด็กและเพิ่มความสุข การเลือกใช้สีต้องเน้นสีโทนกลางที่นุ่มนวลและอบอุ่น เช่น สีเหลืองอ่อน สีฟ้าอ่อน และสีขาวขำๆ โดยใช้สีแดงหรือสีเขียวสดเป็นสีส่วนเสริม เพื่อสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและมีความสุข ขณะเดียวกันก็รักษาความสมดุลทางสายตา การใช้กลุ่มองค์ประกอบการออกแบบเหล่านี้จะช่วยเน้นพลังและความเป็นมิตรของสถาบันการศึกษา

สำหรับเด็ก ในขณะเดียวกันก็ผสมผสานกับบรรยากาศของย่านที่มีสไตล์สาธารณรัฐจีนได้อย่างลงตัว เพื่อสร้างพื้นที่ที่มีทั้งการศึกษาและประสบการณ์ทางวัฒนธรรม

2. C2 สถาบันแม่และเด็ก “หลันซือได้”

ภาพที่ 5-27 สถาปัตยกรรมหมายเลข C2 ก่อนและหลังการปรับปรุงการออกแบบ (Y.TIAN, 2024)

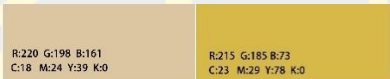
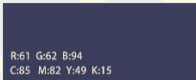
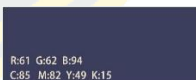
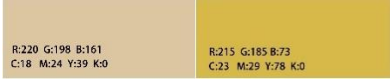
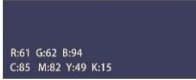
การออกแบบกราฟิกของสถาบันแม่และเด็ก “หลันซือได้” มีการอ้างอิงองค์ประกอบ การออกแบบกราฟิกของยุคสาธารณรัฐจีน และผสมผสานกับคุณลักษณะของการออกแบบสมัยใหม่ เพื่อถ่ายทอดภาพที่ผสมผสานความย้อนยุคและความทันสมัย โดยแนวคิดการออกแบบมีดังนี้

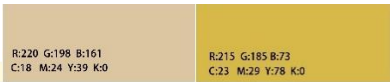
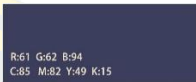
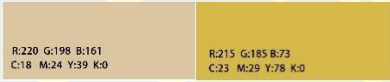
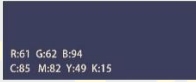
-ตัวอักษรจีน ในการออกแบบครั้งนี้ใช้ตัวอักษรแบบซ่งถี้ (Simsun Font) ที่มีการปรับ ให้มีความเป็นเหลี่ยมและหนาที่ได้ออกแบบไว้ในก่อนหน้านี้ ซึ่งมีความคล้ายกับตัวอักษรในโฆษณาที่ พบเห็นได้บ่อยในสมัยสาธารณรัฐจีน ตัวอักษรนี้ให้ความรู้สึกถึงประวัติศาสตร์และสุนทรียภาพแบบ ดั้งเดิม สอดรับกับสัญลักษณ์ของการออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีน ขณะเดียวกัน โครงสร้าง ของตัวอักษรโดยรวมมีความชัดเจนและสอดคล้องกับภาพลักษณ์ที่เชื่อถือได้และเป็นมืออาชีพที่ สถาบันดูแลแม่และเด็กจำเป็นต้องถ่ายทอด

-โทนสี การออกแบบเน้นใช้การผสมผสานระหว่างสีน้ำเงินเข้มและสีเหลืองอ่อนแบบ คลาสสิก โทนสีนี้พบเห็นได้ทั่วไปในการออกแบบโฆษณาและบรรจุภัณฑ์ในสมัยสาธารณรัฐจีน สีฟ้า เป็นสัญลักษณ์ของความมั่นคง ความไว้วางใจ และความเป็นมืออาชีพ ในขณะที่สีเหลืองอ่อนช่วยเพิ่ม ความอบอุ่นและความใกล้ชิด ซึ่งเหมาะสำหรับภาพลักษณ์ที่มั่นคงและสะดวกสบายที่สถาบันแม่และ เด็กต้องการถ่ายทอด การออกแบบไม่มีใช้สีสว่างหรือหลากหลายจนเกินไป รูปแบบสีที่จำกัดนี้ สอดคล้องกับความมีเหตุผลและความพอประมาณในการออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีน

-องค์ประกอบตกแต่ง การออกแบบมีการใช้เส้นขอบลายจุดคล้ายกับกล่องไฟหรือป้ายโฆษณาในสมัยสาธารณรัฐจีน องค์ประกอบตกแต่งลายจุดเหล่านี้พบเห็นได้ทั่วไปในโฆษณาเชิงพาณิชย์ในขณะนั้น ซึ่งไม่เพียงเพิ่มความรู้สึกระหว่างการตกแต่งของการออกแบบเท่านั้น แต่ยังเพิ่มการรับรู้ของการออกแบบอีกด้วย ขณะเดียวกัน มีการใช้รูปทรงเรขาคณิตทรงกลมและสี่เหลี่ยมจำนวนมากในการออกแบบ เช่น โครงสร้างทรงกลมและกรอบสี่เหลี่ยมของกล่องไฟ รูปทรงเรขาคณิตชนิดนี้พบได้ทั่วไปในการออกแบบป้ายโฆษณาและโลโก้โฆษณาในช่วงสาธารณรัฐจีน ถ่ายทอดความเป็นระเบียบและความสวยงามของโครงสร้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้วงกลมทำให้การออกแบบทั้งหมดดูนุ่มนวลและเป็นมิตรมากขึ้น เหมาะสมกับการแนวคิดของสถาบันแม่และเด็ก

ตารางที่ 5-10 การออกแบบกราฟิกของสถาบันแม่และเด็ก “หลันซือไต้”

ป้ายโฆษณา (กล่องไฟ)		ตัวอักษร: อักษรแบบฟิมพ์ (ดัดแปลงจากตัวอักษรแบบซ่งถึ) สี: รูปทรง: ออกแบบเป็นรูปทรงเรขาคณิตแบบวงกลมและสี่เหลี่ยม
ป้ายหน้าร้าน (กล่องไฟ)		ตัวอักษร: อักษรแบบฟิมพ์ (ดัดแปลงจากตัวอักษรแบบซ่งถึ) สี: รูปทรง: ออกแบบเป็นทรงสี่เหลี่ยมที่มีส่วนโค้งที่มุมทั้งสองด้าน
ป้ายโฆษณา ป้ายโฆษณา		ตัวอักษร: อักษรแบบฟิมพ์ (ดัดแปลงจากตัวอักษรแบบซ่งถึ) สี: รูปทรง: ออกแบบเป็นรูปทรงเรขาคณิตแบบ

		วงกลมและสี่เหลี่ยม ตัวอักษร: อักษรแบบพิมพ์ (ดัดแปลงจากตัวอักษรแบบซองถั) สี: รูปทรง: การออกแบบเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีเส้นโค้งสองเส้น
โปสเตอร์ (กล่องไฟ)		ตัวอักษร: อักษรแบบพิมพ์ (ดัดแปลงจากตัวอักษรแบบซองถั) สี: รูปทรง: ออกแบบเป็นรูปทรงเรขาคณิตแบบวงกลมและสี่เหลี่ยม

การออกแบบกราฟิกของสถาบันแม่และเด็กแห่งนี้ใช้องค์ประกอบการออกแบบจากยุคสาธารณรัฐจีน ผ่านรูปทรงเรขาคณิต ตัวอักษรที่สมมาตร สีสันทันยุค และเส้นขอบการตกแต่ง ถ่ายทอดการผสมผสานกันของความย้อนยุคและความทันสมัยได้สำเร็จ โดยสีน้ำเงินเข้มและสีเหลืองตลอดจนตัวอักษรที่ให้ความรู้สึกถึงความมั่นคงได้สะท้อนถึงความเป็นมืออาชีพและความน่าเชื่อถือขององค์กร ตอบสนองความต้องการของสถาบันด้านการดูแลแม่และเด็ก ขณะเดียวกัน ขอบที่มีความโค้งมนและเป็นเหลี่ยมที่มีความนุ่มนวลในการออกแบบก็ช่วยเพิ่มความใกล้ชิดและการรับรู้ ทำให้การออกแบบโดยรวมมีกลิ่นอายของประวัติศาสตร์และสอดคล้องกับสุนทรียศาสตร์ร่วมสมัย

ในการออกแบบกราฟิกของสถาบันแม่และเด็กในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน การออกแบบต้องให้ความสำคัญกับการสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและปลอดภัย พร้อมแสดงออกถึงคุณค่าทางวัฒนธรรมของยุคสาธารณรัฐจีน เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการบริการที่สะดวกสบายและน่าพึงพอใจ ในด้านการออกแบบตัวอักษร สามารถเลือกใช้ตัวอักษรที่มีความโค้งมนและนุ่มนวล เช่น ตัวอักษรแบบข่ายหูหรือตัวอักษรย้อนยุคที่มีเชิง เพื่อให้การจัดเรียงข้อความเรียบง่ายและอ่อนโยน โดยเน้นคุณลักษณะของความห่วงใยและการให้บริการที่เป็นมิตร การออกแบบภาพกราฟิกสามารถผสมผสานองค์ประกอบแบบจีนดั้งเดิม เช่น ลายเมฆและลายดอกไม้ ร่วมกับสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความ

ห่วงใยในการดูแลแม่และเด็ก เพื่อเพิ่มความเป็นมิตรและแสดงถึงรากฐานทางวัฒนธรรม ในการเลือกใช้สีควรใช้สีอ่อนเช่น สีเหลืองอ่อน สีฟ้า และสีขาวข้างเป็นหลัก โดยเดิมสีสดใสที่อบอุ่น เช่น สีแดงอ่อนหรือสีเขียวเพื่อใช้เน้นจุดเด่นทางสายตาและสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและปลอดภัย การออกแบบที่มีความพิถีพิถันในเรื่องของตัวอักษร ภาพกราฟิก และสีสันทําให้สถาบันแม่และเด็กไม่เพียงแต่สามารถมอบสภาพแวดล้อมการบริการที่เต็มไปด้วยความห่วงใยทางด้านมนุษยธรรม แต่ยังสามารถผสมผสานกับรูปแบบโดยรวมของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนได้อย่างลงตัว สามารถนำเสนอประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่โดดเด่นสำหรับผู้ปกครองและเด็ก

3. ร้านอาหาร

ในย่านการค้าแห่งนี้มีร้านอาหารเป็นจำนวนมาก ในสถาปัตยกรรมสไตล์สาธารณรัฐจีนที่มีอยู่ทั้งหมด 7 หลังมี 5 หลังที่ดำเนินกิจการร้านอาหารเป็นหลัก ได้แก่ C3 ร้านหม้อไฟคู่เลา C4 ร้านหม้อไฟอาหารทะเลสไตล์ฮ่องกงฟูปาเจียน C5 ร้านหม้อไฟวู้ปู้ฉุน C6 ร้านอาหารซูโจวชีวหยวน C7 ร้านอาหารจีนเซียงซุนหลี่

(1) C3 ร้านหม้อไฟคู่เลา

ภาพที่ 5-28 สถาปัตยกรรมหมายเลข C3 ก่อนและหลังการปรับปรุงการออกแบบ (Y.TIAN, 2024)

ร้านอาหารแห่งนี้เป็นร้านหม้อไฟ ในการออกแบบโปสเตอร์ ป้ายประตู กล่องไฟ และโปสเตอร์ของร้านอาหาร จึงดึงรูปแบบกราฟิกของยุคสาธารณรัฐจีนผสมผสานเข้ากับองค์ประกอบการออกแบบสมัยใหม่ทั้งตัวอักษรมาตรฐาน สีมาตรฐาน สีส่วนเสริม เพื่อสร้างประสบการณ์ทางภาพที่ผสมผสานทั้งความย้อนยุคและความทันสมัย โดยแนวคิดในการออกแบบมีดังนี้

-ตัวอักษรภาษาจีน ในการออกแบบป้ายโฆษณาของร้านอาหารใช้ตัวอักษรแบบซ่งถี้ (Simsun Font) ที่มีการปรับให้มีความหนาที่ได้ออกแบบไว้ในก่อนหน้าเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกถึงความแข็งแกร่งและความมั่นคงซึ่งเป็นตัวอักษรพบได้ทั่วไปในโฆษณาในสมัยสาธารณรัฐจีน สำหรับตัวอักษรภาษาอังกฤษเลือกตัวอักษรแบบเฮยถี้ (Simhei Font) ที่เรียบง่าย ซึ่งตัดกันและเสริมกันกับตัวอักษรภาษาจีน

-โทนสี การใช้สีย้อนยุคที่หรูหรา เช่น สีเหลืองอ่อน สีแดง สีดำ และสีเขียว ซึ่งพบเห็นได้ทั่วไปในโฆษณาและโปสเตอร์ในสมัยสาธารณรัฐจีน สีเหลืองอ่อนถูกใช้เป็นสีพื้นหลัง ให้ความรู้สึกย้อนยุคที่อบอุ่น จับคู่กับตัวอักษรสีดำ ทำให้ดูชัดเจนและให้ความรู้สึกถึงยุคสมัย การผสมผสานระหว่างสีเขียวและสีทองบนโปสเตอร์ช่วยเพิ่มประสบการณ์การมองเห็นทั้งให้ความรู้สึกถึงความหรูหราแต่ในขณะเดียวกันก็สื่อถึงความเป็นดั้งเดิม ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบของสาธารณรัฐจีนที่ขอแสดงความหรูหราผ่านการจับคู่สี ในขณะเดียวกันก็เพิ่มความทันสมัยด้วย

-องค์ประกอบการตกแต่ง องค์ประกอบการออกแบบส่วนใหญ่มีการตกแต่งด้วยเส้นขอบที่ชัดเจน เส้นขอบเหล่านี้เป็นรูปทรงเรขาคณิตที่เรียบง่าย โดยมีรูปแบบตามแบบฉบับของยุคสาธารณรัฐจีน สะท้อนถึงความรู้สึกของเส้นและความสม่ำเสมอในการออกแบบกราฟิกในขณะนั้น การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนมักเน้นไปที่ความสมมาตรและความสมดุล ดังนั้น ในการจัดวางป้าย กล้องไฟ และโปสเตอร์จึงมีโครงสร้างสมมาตรที่ชัดเจน เน้นความสง่างามและความประณีตของสมัยสาธารณรัฐจีน

-การออกแบบโปสเตอร์ มีการใช้ภาพสถาปัตยกรรมย้อนยุคเป็นพื้นหลัง ภาพสถาปัตยกรรมเหล่านี้สะท้อนภูมิทัศน์เมืองของสมัยสาธารณรัฐจีน ซึ่งช่วยเพิ่มบรรยากาศทางวัฒนธรรมและความรู้สึกของประวัติศาสตร์ ขณะเดียวกัน การผสมผสานระหว่างตัวอักษรและรูปภาพแสดงให้เห็นถึงเสน่ห์ทางวัฒนธรรมอันแข็งแกร่ง ซึ่งเป็นเทคนิคที่มักใช้ในการออกแบบในสมัยสาธารณรัฐจีน

ตารางที่ 5-11 การออกแบบกราฟิกของร้านหม้อไฟคู่เลา

ป้ายหน้าร้าน (กล่องไฟ)		ตัวอักษร: อักษรแบบพิมพ์ (ดัดแปลงจากตัวอักษรแบบซ่งถี้) สี: R:24 G:46 B:53 C:90 M:77 Y:69 K:47 R:153 G:64 B:47 C:45 M:86 Y:89 K:11 R:208 G:183 B:153 C:23 M:30 Y:40 K:0 รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบทรงโค้ง
-------------------------------	---	---

กล่องไฟ		ตัวอักษร: อักษรแบบพิมพ์ (ดัดแปลงจากตัวอักษรแบบซองถั่ว) R:24 G:46 B:53 C:90 M:77 Y:69 K:47 R:153 G:64 B:47 C:45 M:86 Y:89 K:11 R:208 G:183 B:153 C:23 M:30 Y:40 K:0 รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบสี่เหลี่ยม
ป้ายโฆษณา		ตัวอักษร: อักษรสร้างสรรค์ R:24 G:46 B:53 C:90 M:77 Y:69 K:47 R:153 G:64 B:47 C:45 M:86 Y:89 K:11 R:208 G:183 B:153 C:23 M:30 Y:40 K:0 รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบสี่เหลี่ยม เส้นขอบตกแต่งด้วยลวดลายตกแต่งแบบย้อนยุคที่เกิดจากการทำซ้ำ
โปสเตอร์		ตัวอักษร: อักษรสร้างสรรค์ R:208 G:183 B:153 C:23 M:30 Y:40 K:0 R:153 G:64 B:47 C:45 M:86 Y:89 K:11 R:24 G:46 B:53 C:90 M:77 Y:69 K:47 รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบสี่เหลี่ยม

การออกแบบโดยรวมผสมผสานรูปแบบการออกแบบย้อนยุคของสาธารณรัฐจีนเข้ากับองค์ประกอบการออกแบบที่ทันสมัย การออกแบบรูปลักษณ์โดยรวมมีความรู้สึกถึงประวัติศาสตร์ที่แข็งแกร่งและสอดคล้องกับสุนทรียภาพของผู้บริโภคร่วมสมัย มีการใช้ตัวอักษร สี สัน ลวดลายการตกแต่ง และการจัดวางข้อความอย่างครอบคลุม การออกแบบนี้นำเสนอความเป็นสาธารณรัฐจีนที่แข็งแกร่ง และบรรลุวัตถุประสงค์ในการถ่ายทอดความหมายทางวัฒนธรรมในสภาพแวดล้อมเชิงพาณิชย์ การออกแบบนี้ไม่เพียงแต่สามารถปลุกความรู้สึกถึงอดีต แต่ยังนำเสนอภาพลักษณ์ของแบรนด์ในรูปแบบที่ทันสมัยด้วย

(2) C4 ร้านหม้อไฟอาหารทะเลสไตล์ฮ่องกงฟู้ป้าเซียน

ภาพที่ 5-29 สถาปัตยกรรมหมายเลข C4 ก่อนและหลังการปรับปรุงการออกแบบ (Y.TIAN, 2024)

การออกแบบโปสเตอร์ ป้ายร้านค้ากล่องไฟ และป้ายโฆษณาของร้านหม้อไฟอาหารทะเลสไตล์ฮ่องกงมีการอ้างอิงถึงรูปแบบการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน ขณะเดียวกันก็ผสมผสานเข้ากับองค์ประกอบการออกแบบสมัยใหม่ผ่านตัวอักษรมาตรฐาน สีมาตรฐาน และสีส่วนเสริมจากการพื้นฐานในก่อนหน้านี้ ทำให้ได้ภาพที่ทั้งย้อนยุคและสมัยใหม่ โดยแนวคิดการออกแบบมีดังนี้

-ตัวอักษรภาษาจีน ในการออกแบบป้ายร้านอาหารใช้ตัวอักษรแบบซ่งถี้ (Simsun Font) ที่เขียนด้วยลายมือที่ได้ออกแบบไว้ในก่อนหน้านี้ ซึ่งตัวอักษรนี้พบเห็นได้ทั่วไปในการออกแบบป้ายโฆษณาในสมัยสาธารณรัฐจีน ซึ่งมีลักษณะพิเศษในการสื่อสารด้วยภาพแบบดั้งเดิมและสื่อถึงความรู้สึกหววนคิดถึง รูปแบบของตัวอักษรไม่เพียงแต่รักษาความสามารถในการอ่านที่ดี แต่ยังสื่อถึงความมั่นคงและความน่าเชื่อถือของร้านอาหารผ่านการผสมผสานระหว่างความหนาและความรู้สึกทางประวัติศาสตร์ของตัวอักษร นอกจากนี้ เค้าโครงตัวอักษรแบบแนวตั้งยังช่วยเพิ่มความรู้สึกของ

ประวัติศาสตร์และสะท้อนการจัดเรียงแบบแนวตั้งที่พบเห็นได้บ่อยในโฆษณาและป้ายสมัยสาธารณรัฐจีน

- โทนีซี มีการใช้สีเขียวเข้ม สีเหลืองมะนาว สีเหลืองอ่อน และสีส้มเป็นหลัก สีเหล่านี้พบเห็นได้ทั่วไปในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน โดยเฉพาะในโฆษณาประชาสัมพันธ์และโปสเตอร์ สีเขียวเข้มแสดงถึงความดั้งเดิมและความมั่นคง สีเหลืองมะนาวเพิ่มความรู้สึกมีชีวิตชีวาให้กับการออกแบบ และสีเหลืองอ่อนสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นและชวนให้คิดถึง การจับคู่สีนี้ไม่เพียงแต่สอดคล้องกับรูปแบบการออกแบบของสมัยสาธารณรัฐจีนเท่านั้น แต่ยังผสมผสานกับกระแสย้อนยุคในสุนทรียภาพสมัยใหม่อีกด้วย ความแตกต่างอย่างมากระหว่างสีเขียวเข้มและสีเหลืองช่วยเพิ่มความสามารถในการอ่านและการจดจำ ในขณะเดียวกันก็เน้นข้อมูลสำคัญเพื่อให้ลูกค้าสามารถเข้าใจถึงข้อมูลสำคัญได้อย่างรวดเร็ว เช่น ชื่อร้านและอาหารจานหลัก

- องค์ประกอบการตกแต่ง การใช้องค์ประกอบทางเรขาคณิต เช่น หกเหลี่ยม วงกลม และสี่เหลี่ยมเป็นจำนวนมาก ซึ่งรูปทรงเหล่านี้พบเห็นได้ทั่วไปในสถาปัตยกรรมและการออกแบบของสมัยสาธารณรัฐจีน โดยให้ความรู้สึกถึงความมีระเบียบและความสวยงามแบบคลาสสิก การออกแบบลวดลายวงกลมและหกเหลี่ยมบนป้ายกล่องไฟมีการอ้างอิงจากป้ายของโรงละครและร้านค้าในสมัยสาธารณรัฐจีนผสมผสานกับกรอบที่มีหลอดไฟตกแต่งซึ่งมีหน้าที่ดึงดูดความสนใจ

รูปภาพอาหารในโปสเตอร์มีการผสมผสานกับการออกแบบเส้นขอบแบบย้อนยุค การจัดวางภาพมีขนาดกะทัดรัดและไม่ซับซ้อน ความแตกต่างระหว่างรูปภาพและข้อความมีความชัดเจนมาก การนำเสนออาหารที่ดูเข้าใจง่ายนี้ ทำให้ร้านอาหารสามารถดึงดูดความสนใจของลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับคุณลักษณะของการโฆษณาในสมัยสาธารณรัฐจีนที่เน้นการส่งข้อมูลที่รวดเร็ว

ตารางที่ 5-12 การออกแบบกราฟิกของร้านหม้อไฟอาหารทะเลสไตล์ฮ่องกงฟู้ป้าเซียน

ป้ายหน้าร้าน (กล่องไฟ)		ตัวอักษร: อักษรฟู่กันจีน (ดัดแปลงจากตัวอักษรแบบซ่งถ์) สี: R:212 G:194 B:148 C:17 M:22 Y:45 K:2 R:33 G:65 B:63 C:77 M:35 Y:31 K:58 R:255 G:241 B:0 C:7 M:3 Y:86 K:0 รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบทรงโค้ง
-----------------------------------	---	--

กล่องไฟ		ตัวอักษร: อักษรพู่กันจีน (ดัดแปลงจากตัวอักษรแบบซ่งถี้) สี: R:212 G:194 B:148 C:17 M:22 Y:45 K:2 R:33 G:65 B:63 C:77 M:35 Y:31 K:58 R:255 G:241 B:0 C:7 M:3 Y:86 K:0 รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า
ป้ายโฆษณา		ตัวอักษร: อักษรพู่กันจีน (ดัดแปลงจากตัวอักษรแบบซ่งถี้) สี: R:212 G:194 B:148 C:17 M:22 Y:45 K:2 R:33 G:65 B:63 C:77 M:35 Y:31 K:58 R:255 G:241 B:0 C:7 M:3 Y:86 K:0 R:102 G:48 B:48 C:58 M:85 Y:77 K:35 รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า
		ตัวอักษร: อักษรพู่กันจีน (ดัดแปลงจากตัวอักษรแบบซ่งถี้) สี: R:212 G:194 B:148 C:17 M:22 Y:45 K:2 R:33 G:65 B:63 C:77 M:35 Y:31 K:58 R:255 G:241 B:0 C:7 M:3 Y:86 K:0 R:102 G:48 B:48 C:58 M:85 Y:77 K:35 รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่ปลายทั้งสองข้างเป็นรูปครึ่งวงกลม
โปสเตอร์		ตัวอักษร: อักษรพู่กันจีน (ดัดแปลงจากตัวอักษรแบบซ่งถี้) สี: R:245 G:228 B:201 C:6 M:13 Y:24 K:0 R:33 G:65 B:63 C:77 M:35 Y:31 K:58

		R:220 G:90 B:33 C:17 M:77 Y:92 K:0 รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบทรง สี่เหลี่ยมผืนผ้า
--	--	---

การออกแบบด้วยการผสมผสานรูปแบบการออกแบบของสมัยสาธารณรัฐจีนเข้ากับองค์ประกอบสมัยใหม่ผ่านการผสมผสานระหว่างตัวอักษร การจับคู่สี รูปทรงเรขาคณิต และองค์ประกอบการตกแต่ง แบบอักษรย้อนยุคและการจับคู่สีชวนให้นึกถึงความทรงจำของผู้คนในยุคที่ผ่านมา รูปทรงเรขาคณิตและเส้นขอบการตกแต่งช่วยเสริมบรรยากาศทางวัฒนธรรมของการออกแบบ ช่วยให้งานออกแบบกราฟิกของร้านอาหารผสมเข้ากับสภาพแวดล้อมของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนและมีภาพลักษณ์ของแบรนด์ที่เป็นเอกลักษณ์ (ภาพที่ 5-30)

(3) C5 ร้านหม้อไฟวีปู้ฉุน

ภาพที่ 5-30 สถาปัตยกรรมหมายเลข C5 ก่อนและหลังการปรับปรุงการออกแบบ (Y.TIAN, 2024)

การออกแบบกราฟิกของร้านอาหารแห่งนี้อ้างอิงองค์ประกอบการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนและผสมผสานกับภาษาการออกแบบสมัยใหม่เพื่อสร้างประสบการณ์การมองเห็นที่มีทั้งความย้อนยุคและความทันสมัย โดยแนวคิดในการออกแบบมีดังนี้

-ตัวอักษร ภาษาจีนที่ใช้ในการออกแบบป้ายโฆษณาใช้ตัวอักษรที่ดัดแปลงมาจากแบบซ่งถี้ (Simsun Font) ที่ได้ออกแบบไว้ในก่อนหน้านี้ ซึ่งตัวอักษรนี้พบเห็นได้ทั่วไปในการออกแบบป้ายโฆษณาในช่วงสาธารณรัฐจีนและมีกลิ่นอายของความย้อนยุคที่ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการออกแบบตัวอักษรของป้ายร้านค้ามีความหนาและทรงพลัง พร้อมด้วยรูปแบบการเขียนด้วยลายมือ

ไม่เพียงแต่สอดคล้องกับคุณลักษณะของตัวอักษรที่ใช้กันทั่วไปในป้ายโฆษณาในยุคนั้นเท่านั้น แต่ยังยกระดับความสามารถในการอ่านและผลกระทบต่อการมองเห็นของการออกแบบอีกด้วย

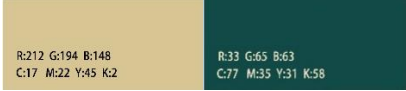
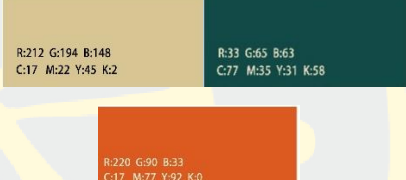
-โทนสี การออกแบบโดยรวมมีการใช้สีเขียว สีแดง และสีเหลืองอ่อนเป็นหลัก การจับคู่สีนี้พบเห็นได้ทั่วไปในโฆษณาและป้ายโฆษณาในช่วงสาธารณรัฐจีน สื่อถึงความรู้สึกของความดั้งเดิมและความคลาสสิก สีเขียวเป็นสัญลักษณ์ของความสดและธรรมชาติของวัตถุดิบ การตกแต่งด้วยสีแดงเน้นถึงความหลงใหลและความอบอุ่นของอาหาร ในขณะที่สีเหลืองช่วยเพิ่มความรู้สึกทางประวัติศาสตร์ของการออกแบบ ทำให้เกิดบรรยากาศที่อบอุ่นและชวนให้นึกถึงอดีต

-องค์ประกอบการตกแต่ง การออกแบบกล่องไฟและกรอบโปสเตอร์ใช้รูปแบบการจัดวางของโฆษณาในสมัยสาธารณรัฐจีน จุดและเส้นรัศมีที่ตกแต่งตามขอบช่วยเพิ่มความรู้สึกของความย้อนยุคให้กับการออกแบบ องค์ประกอบการออกแบบเหล่านี้สะท้อนถึงเทคนิคการตกแต่งที่ใช้ในป้ายโฆษณาโรงละครและโฆษณาผลิตภัณฑ์ในขณะนั้นซึ่งมีความดึงดูดใจอย่างมาก

การจัดวางตัวอักษรและรูปภาพในการออกแบบมีความกะทัดรัดและสมเหตุสมผล โดยเฉพาะโปสเตอร์ที่ใช้รูปภาพส่วนผสมขนาดใหญ่และการเขียนคำโฆษณาแบบง่าย ๆ เพื่อสื่อถึงจุดขายหลักของร้านอาหารหม้อไฟโดยตรง การจัดวางประเภทนี้เลียนแบบการออกแบบโปสเตอร์ในสมัยสาธารณรัฐจีน โดยถ่ายทอดข้อมูลจำนวนมากได้อย่างมีประสิทธิภาพในพื้นที่จำกัด ในขณะที่ยังคงความเรียบง่ายและผลกระทบต่อการมองเห็น

ตารางที่ 5-13 การออกแบบกราฟิกของร้านหม้อไฟวู้ปู้ฉุน

ป้ายหน้าร้าน (กล่องไฟ)		ตัวอักษร: อักษรแบบพิมพ์ (ดัดแปลงจากตัวอักษรแบบซ่งถึ) สี: รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบทรงโค้ง
ป้ายหน้าร้าน (กล่องไฟ)		ตัวอักษร: อักษรแบบพิมพ์ (ดัดแปลงจากตัวอักษรแบบซ่งถึ) สี: รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่ปลายทั้งสองข้างเป็นรูปครึ่งวงกลม

กล่องไฟ		ตัวอักษร: อักษรแบบพิมพ์ (ดัดแปลงจากตัวอักษรแบบซ่งถี้) สี: รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบรูปวงกลมและสี่เหลี่ยม
โปสเตอร์		ตัวอักษร: อักษรพู่กันจีน (ดัดแปลงจากตัวอักษรแบบซ่งถี้) สี: รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า

การออกแบบกราฟิกชุดนี้เป็นการผสมผสานรูปแบบการออกแบบของสมัยสาธารณรัฐจีนเข้ากับองค์ประกอบการออกแบบสมัยใหม่ ซึ่งไม่เพียงแต่เข้ากับบรรยากาศทางวัฒนธรรมของย่านการค้าหลิวหยวน เท่านั้น แต่ยังสอดแทรกบุคลิกของแบรนด์อันเป็นเอกลักษณ์เข้าไปในร้านผ่านการผสมระหว่างความย้อนยุคและความทันสมัยเข้าด้วยกัน

(4) C6 ร้านอาหารซูโจวชีวหยวน

ภาพที่ 5-31 สถาปัตยกรรมหมายเลข C6 ก่อนและหลังการปรับปรุงการออกแบบ (Y.TIAN, 2024)

ร้านอาหารซูโจวชีวหยวนเป็นร้านอาหารที่ผสมผสานหม้อไฟและอาหารจีนเข้าด้วยกัน ในการออกแบบโปสเตอร์ ป้ายหน้าประตู กล้องไฟ และป้ายโฆษณาของร้านอาหารแห่งนี้มีการนำรูปแบบการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนมาผสมผสานกับองค์ประกอบการออกแบบสมัยใหม่ ขณะเดียวกัน ได้มีการผสมผสานเข้ากับตัวอักษรมาตรฐาน สีมาตรฐาน สีส่วนเสริมของการออกแบบ พื้นฐานที่มีการออกแบบไว้ก่อนหน้านี้ เพื่อสร้างประสบการณ์การมองเห็นที่ทั้งย้อนยุคและทันสมัย โดยแนวคิดของการออกแบบมีดังนี้

-ตัวอักษร ชื่อของร้านอาหาร “Xiuyuan Sushi Huoguo” ใช้ตัวอักษรแบบซ่งถี้ (Simsun Font) ที่ลายเส้นมีความหนาที่ได้ออกแบบไว้ในก่อนหน้านี้ ซึ่งมีเสน่ห์ของตัวอักษรจีนแบบดั้งเดิม ตัวอักษรแบบซ่งถี้ ถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในหนังสือ หนังสือพิมพ์ และป้ายโฆษณา ในช่วงสาธารณรัฐจีน สะท้อนให้เห็นถึงการผสมผสานระหว่างความดั้งเดิมและความทันสมัย การใช้ตัวอักษรนี้สามารถทำให้เกิดความรู้สึกย้อนยุคและเข้ากับเนื้อหาทางวัฒนธรรมของร้านอาหารได้

สำหรับชื่อร้านภาษาอังกฤษ “XIUYUAN” ใช้ตัวอักษรจีนและอังกฤษแบบมาตรฐาน ตัวอักษรนี้มีความเรียบง่ายและสอดคล้องกับสุนทรียศาสตร์สมัยใหม่ นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มความเป็นสากลและความทันสมัยในการถ่ายทอดข้อมูล สาธารณรัฐจีนเป็นยุคแห่งการผสมผสานระหว่าง

วัฒนธรรมจีนและตะวันตก และการอยู่ร่วมกันระหว่างตัวอักษรภาษาจีนและภาษาอังกฤษก็สะท้อนให้เห็นจุดนี้เช่นกัน

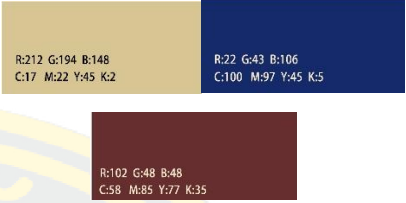
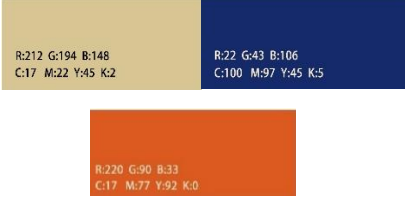
- โทนสี การออกแบบใช้สีแดงเข้ม สีส้ม สีน้ำเงิน สีเหลืองอ่อนเป็นหลัก สีเหล่านี้ให้ความรู้สึกย้อนยุคและพบเห็นได้ทั่วไปในโปสเตอร์และโฆษณาสมัยสาธารณรัฐจีน สีแดงเข้มและสีส้มสื่อถึงความกระตือรือร้นและความอบอุ่น สีน้ำเงินเพิ่มความหนักแน่น และสีเหลืองอ่อนให้บรรยากาศที่เป็นกันเอง การจับคู่สีเหล่านี้สร้างภาพที่ชวนให้นึกถึงอดีต และสอดคล้องกับสีของการออกแบบในสมัยสาธารณรัฐจีน ขณะเดียวกันก็เพิ่มการจดจำของแบรนด์อีกด้วย

- องค์ประกอบการตกแต่ง การออกแบบกรอบของกล่องไฟและป้ายมีการตกแต่งอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะการตกแต่งแบบจุดบนกล่องไฟและโปสเตอร์ ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจมาจากรูปแบบการจัดแสงของโรงละครและโรงภาพยนตร์ในสมัยสาธารณรัฐจีน การตกแต่งเหล่านี้มีผลในการดึงดูดความสนใจของผู้คน นอกจากนี้ การออกแบบป้ายรูปวงรีและรูปโล่ยังช่วยเสริมความน่าเชื่อถือและความหรูหราของแบรนด์อีกด้วย

โปสเตอร์โฆษณาโดยรวมใช้การจัดวางแบบแนวนอนและแนวตั้งร่วมกัน การจัดวางนี้พบเห็นได้ทั่วไปในโฆษณาสมัยสาธารณรัฐจีน โดยเฉพาะโปสเตอร์ละครและโฆษณาผลิตภัณฑ์ การจัดเรียงข้อมูลต่าง ๆ แบบด้านบนและด้านล่างหรือข้างซ้ายและข้างขวาไม่เพียงแต่ทำให้เนื้อหาหลักมีความโดดเด่นเท่านั้น แต่ยังช่วยถ่ายทอดข้อมูลลำดับรองอื่น ๆ โดยยังคงลำดับชั้นของภาพไว้ได้

ตารางที่ 5-14 การออกแบบกราฟิกของร้านอาหารซูโจวชีวหยวน

ป้ายหน้าร้าน (กล่องไฟ)		ตัวอักษร: อักษรแบบพิมพ์ (ดัดแปลงจากตัวอักษรแบบซ่งถึ) สี : R:212 G:194 B:148 C:17 M:22 Y:45 K:2 R:22 G:43 B:106 C:100 M:97 Y:45 K:5 R:220 G:90 B:33 C:17 M:77 Y:92 K:0 รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบทรงโค้ง
-----------------------------------	---	---

ป้าย โฆษณา (กล่องไฟ)		ตัวอักษร: อักษรแบบพิมพ์ (ดัดแปลงจาก ตัวอักษรแบบซ่งถี้) สี : รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า ที่ปลายทั้งสองข้างเป็นรูปครึ่งวงกลม
ป้ายหน้า ร้าน (กล่องไฟ)		ตัวอักษร: อักษรแบบพิมพ์ (ดัดแปลงจาก ตัวอักษรแบบซ่งถี้) สี : รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบสี่เหลี่ยมที่ปลาย ทะแสองด้านเป็นทรงเว้า
ป้ายหน้า ร้าน (กล่องไฟ)		ตัวอักษร: อักษรแบบพิมพ์ (ดัดแปลงจาก ตัวอักษรแบบซ่งถี้) สี : รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า ที่ปลายทั้งสองข้างเป็นทรงโค้ง
กล่องไฟ		ตัวอักษร: อักษรแบบพิมพ์ (ดัดแปลงจาก ตัวอักษรแบบซ่งถี้) สี : รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบทรงกลม

การออกแบบโดยรวมมีการใช้องค์ประกอบของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนจำนวนมาก เช่น ตัวอักษรแบบดั้งเดิม รูปทรงเรขาคณิตที่มีความสมมาตร สีย้อนยุค และการออกแบบกล่องไฟที่ตกแต่งอย่างสวยงาม ประสบความสำเร็จในการสร้างบรรยากาศที่สอดคล้องกับภูมิหลังของยุคสมัย และสอดคล้องกับสไตล์สาธารณรัฐจีนของย่านการค้าหลิวหยวน ซึ่งการออกแบบนี้ไม่เพียงแต่เน้นย้ำบรรยากาศทางวัฒนธรรมดั้งเดิมของแบรนด์เท่านั้น แต่ยังดึงดูดผู้บริโภคผ่านความย้อนยุคทางภาพ และเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของแบรนด์

(5) C7 ร้านอาหารจีนเซียงซุนหลี่

ภาพที่ 5-32 สถาปัตยกรรมหมายเลข C7 ก่อนและหลังการปรับปรุงการออกแบบ (Y.TIAN, 2024)

ในการออกแบบโปสเตอร์ ป้ายร้าน กล่องไฟ และป้ายโฆษณาของร้านอาหารแห่งนี้ ผู้วิจัยได้แรงบันดาลใจจากการออกแบบกราฟิกสาธารณรัฐจีน ขณะเดียวกันก็ผสมผสานองค์ประกอบ การออกแบบที่ทันสมัย และผสมผสานตัวอักษรมาตรฐาน สีมาตรฐาน สีส่วนเสริม กราฟิกที่อยู่ใน การออกแบบพื้นฐานก่อนหน้านี้ เพื่อสร้างประสบการณ์การมองเห็นที่ทั้งย้อนยุคและทันสมัย โดย แนวคิดการออกแบบมีดังนี้

-ตัวอักษร ร้านอาหารนี้มีการใช้ตัวอักษรแบบซ่งถี้ (Simsun Font) ที่มีรูปแบบของการ เขียนด้วยลายมือที่ได้ออกแบบไว้ในก่อนหน้านี้ ซึ่งสอดคล้องกับตัวอักษรบนป้ายโฆษณาที่ใช้กันทั่วไป ในสมัยสาธารณรัฐจีน ทำให้ผู้คนรู้สึกถึงความดั้งเดิมและหววนคิตถึง ตัวอักษรนี้ไม่เพียงแต่สามารถอ่าน ได้ง่ายเท่านั้น แต่ยังสื่อถึงความรู้สึกของประวัติศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับบรรยากาศของความเป็นสมัย สาธารณรัฐจีนโดยรวมของย่านการค้า

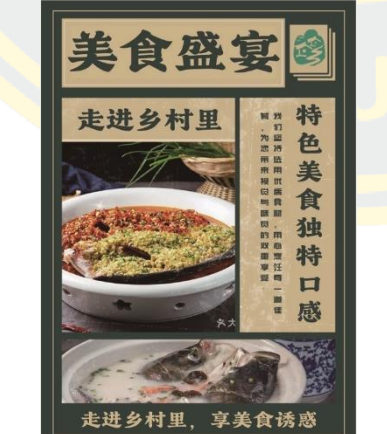
-โทนสี โทนสีโดยรวมใช้สีเขียวเข้ม สีน้ำตาลแดง และสีเหลืองอ่อนเป็นหลัก สีเหล่านี้พบเห็นได้ทั่วไปในการออกแบบในสมัยสาธารณรัฐจีน โดยเฉพาะโฆษณาและโปสเตอร์ ซึ่งสีเหล่านี้ก็อยู่ในสีส่วนเสริมของการออกแบบพื้นฐานในก่อนหน้านี้ โดยสีเขียวแสดงถึงความเป็นดั้งเดิมและความหนักแน่น สีแดงเป็นสัญลักษณ์ของความกระตือรือร้นและอาหาร และสีเหลืองอ่อนสร้างบรรยากาศที่อบอุ่น การใช้โทนสีย้อนยุคนี้สามารถปลุกเร้าความทรงจำของผู้คนในยุคสมัยที่ผ่านมา ขณะเดียวกันก็เน้นย้ำถึงการผสมผสานระหว่างเอกลักษณ์ของร้านอาหารและวัฒนธรรมดั้งเดิม (ภาพที่ 5-58)

-องค์ประกอบการตกแต่ง กล้องไฟล้อมรอบด้วยการออกแบบกรอบหลอดไฟที่พบเห็นได้ทั่วไปในโรงภาพยนตร์สมัยสาธารณรัฐจีน รูปแบบการออกแบบนี้ได้รับความนิยมอย่างมากในขณะนั้นและมีผลกระทบต่อการดึงดูดความสนใจ การออกแบบป้ายหกเหลี่ยมและข้อความแนวตั้งสะท้อนการจัดวางป้ายแนวตั้งในสมัยสาธารณรัฐจีน ช่วยเพิ่มความรู้สึกของความเป็นประวัติศาสตร์

รูปภาพของอาหารที่มีการออกแบบในโปสเตอร์มีการผสมผสานเข้ากับการออกแบบเส้นขอบแบบย้อนยุค การจัดวางภาพโดยรวมมีความกะทัดรัดแต่ไม่รบกวนสายตาในการมองเห็น การออกแบบนี้เป็นไปตามวิธีการจัดวางทั่วไปที่ใช้ในการโฆษณาในสมัยสาธารณรัฐจีน ความแตกต่างระหว่างรูปภาพและตัวอักษรมีความชัดเจน ซึ่งสามารถถ่ายทอดข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและดึงดูดความสนใจของลูกค้าได้อย่างดี

ตารางที่ 5-15 การออกแบบกราฟิกของร้านอาหารจีนเชียงซุนหลี่

ป้ายหน้าร้าน		ตัวอักษร: อักษรที่เขียนด้วยมือ (ดัดแปลงจากตัวอักษรแบบซ่งถ์)						
		สี: <table><tr><td>R:212 G:194 B:148 C:17 M:22 Y:45 K:2</td><td>R:33 G:65 B:63 C:77 M:35 Y:31 K:58</td></tr><tr><td>R:102 G:48 B:48 C:58 M:85 Y:77 K:35</td><td>R:218 G:52 B:30 C:17 M:91 Y:95 K:0</td></tr><tr><td colspan="2">R:84 G:146 B:130 C:71 M:32 Y:53 K:0</td></tr></table>	R:212 G:194 B:148 C:17 M:22 Y:45 K:2	R:33 G:65 B:63 C:77 M:35 Y:31 K:58	R:102 G:48 B:48 C:58 M:85 Y:77 K:35	R:218 G:52 B:30 C:17 M:91 Y:95 K:0	R:84 G:146 B:130 C:71 M:32 Y:53 K:0	
R:212 G:194 B:148 C:17 M:22 Y:45 K:2	R:33 G:65 B:63 C:77 M:35 Y:31 K:58							
R:102 G:48 B:48 C:58 M:85 Y:77 K:35	R:218 G:52 B:30 C:17 M:91 Y:95 K:0							
R:84 G:146 B:130 C:71 M:32 Y:53 K:0								
		รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบทรงโค้งและสี่เหลี่ยม						

ป้ายโฆษณา		ตัวอักษร: อักษรที่เขียนด้วยมือ (ดัดแปลงจากตัวอักษรแบบซ่งถี้) สี: รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบทรงเรขาคณิต
กล่องไฟ		ตัวอักษร: อักษรที่เขียนด้วยมือ (ดัดแปลงจากตัวอักษรแบบซ่งถี้) สี: รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบทรงเรขาคณิตและทรงโค้ง
โปสเตอร์		ตัวอักษร: อักษรที่เขียนด้วยมือ (ดัดแปลงจากตัวอักษรแบบซ่งถี้) สี: รูปทรง: ออกแบบเป็นกรอบทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า

การออกแบบโดยรวมทำให้ผู้คนรู้สึกถึงการกลับคืนสู่ความเป็นดั้งเดิมผ่านการเลือกใช้ตัวอักษร สีเส้นสัญลักษณ์กราฟิก และการจัดวาง ซึ่งถ่ายทอดถึงสุนทรียภาพของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน การออกแบบนี้ไม่เพียงแต่ตอบสนองความต้องการด้านสุนทรียศาสตร์ของความย้อนยุคในปัจจุบันเท่านั้น แต่ยังสามารถบูรณาการเข้ากับสภาพแวดล้อมของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพิ่มความรู้สึกทางประวัติศาสตร์และบรรยากาศทางวัฒนธรรมของร้านอาหาร และเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับภูมิหลังทางวัฒนธรรมของย่านการค้า

ในการออกแบบกราฟิกของร้านอาหารในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน จุดสำคัญคือการผสมผสานระหว่างองค์ประกอบทางวัฒนธรรมดั้งเดิมจากสมัยสาธารณรัฐจีนและแนวคิดความงามสมัยใหม่ เพื่อสร้างบรรยากาศการรับประทานอาหารที่มีทั้งความย้อนยุคและสะดวกสบาย ในด้านการออกแบบตัวอักษร ร้านอาหารสามารถเลือกใช้ตัวอักษรที่ได้รับความนิยมในสมัยสาธารณรัฐจีน เช่น ตัวอักษรแบบซ่งถิโบราณ แบบข่ายซู และตัวอักษรแบบเขียนด้วยลายมือ โดยการจัดเรียงตัวอักษรจะต้องเรียบง่ายและเป็นระเบียบ เพื่อแสดงถึงความสง่างามของสไตล์สาธารณรัฐจีนและยังคงสอดคล้องกับความเรียบง่ายแบบสมัยใหม่ การออกแบบภาพกราฟิกจะผสมผสานเข้ากับลวดลายจีนดั้งเดิมที่นำไปใช้ในป้ายร้าน เมนู และการตกแต่งผนัง ซึ่งไม่เพียงแต่เพิ่มความรู้สึกทางประวัติศาสตร์ให้กับร้านอาหาร แต่ยังเสริมสร้างบรรยากาศวัฒนธรรมของย่านโดยรวม ในส่วนของสีจะใช้โทนสีกลางที่นุ่มนวล เช่น สีเหลืองอ่อน สีแดงเข้ม และจะใช้สีเหลืองและสีน้ำเงินในปริมาณเล็กน้อยเพื่อเสริมบรรยากาศ เพิ่มมิติและดึงดูดสายตา โทนสีโดยรวมทั้งสงบและอบอุ่น ทำให้ลูกค้ารู้สึกผ่อนคลายและมีความสุขในขณะรับประทานอาหาร พร้อมทั้งสะท้อนถึงบรรยากาศสไตล์สาธารณรัฐจีนของย่าน ทำให้เกิดความสอดคล้องของรูปแบบการออกแบบและความรู้สึกของบรรยากาศทางวัฒนธรรม การออกแบบที่ละเอียดในด้านตัวอักษร ภาพกราฟิก และสีเส้น ทำให้ร้านอาหารไม่เพียงแต่แสดงถึงบรรยากาศทางวัฒนธรรมของย่าน แต่ยังช่วยยกระดับประสบการณ์การรับประทานอาหารของลูกค้าอีกด้วย

สรุป

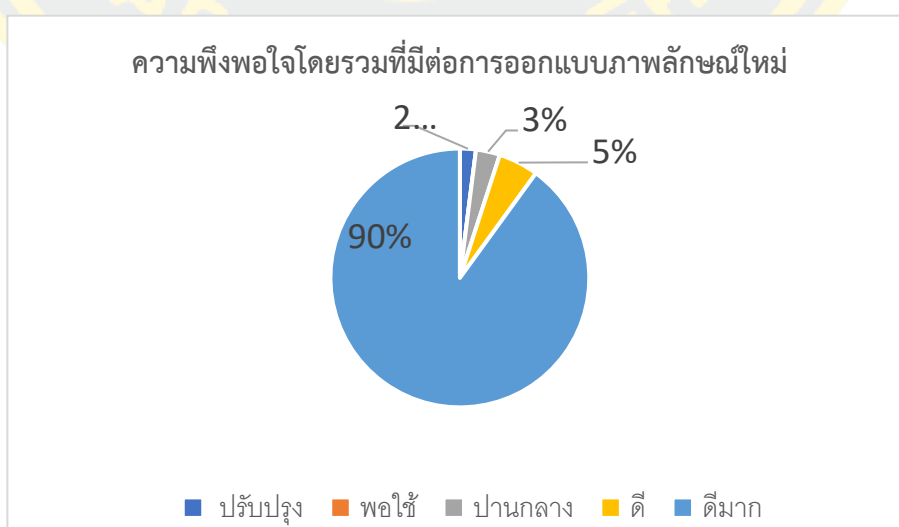
จากการออกแบบสร้างสรรค์สำหรับย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนหลิวหยวน เมืองไมโจว ผู้วิจัยมีเป้าหมายเพื่อกำหนดภาพลักษณ์โดยรวมของย่านผ่านชุดการออกแบบที่ผสมผสานระหว่างความย้อนยุคและสมัยใหม่ การออกแบบเหล่านี้ครอบคลุมถึงตราสัญลักษณ์ (Logo) ระบบป้ายนำทาง และการออกแบบกราฟิกของร้านค้าในย่าน สามารถถ่ายทอดบรรยากาศทางวัฒนธรรมและลักษณะเฉพาะของย่านโดยการผสมผสานองค์ประกอบด้านสุนทรียภาพจากสมัยสาธารณรัฐจีนเข้ากับแนวคิดการออกแบบสมัยใหม่อย่างลงตัว ตราสัญลักษณ์ (Logo) และระบบป้ายนำทางมีการใช้รูปทรงเรขาคณิตที่มีความเรียบง่ายและถ่ายทอดถึงความเป็นประวัติศาสตร์ อีกทั้งมีการจับคู่สีที่มีความย้อน

ยุค เช่น สีสันตาล เขียวเข้ม แดง เพื่อเพิ่มความรู้สึกหววนคิดถึงอดีต และสำหรับการออกแบบกราฟิกของร้านค้าแต่ละแห่งในย่านไม่เพียงแต่รักษาอัตลักษณ์ของสไตล์สาธารณรัฐจีนเท่านั้น แต่ยังผสมผสานเข้ากับภาษาภาพของการโฆษณาเชิงพาณิชย์สมัยใหม่เข้ากัน ทำให้ผลงานสามารถใช้งานได้จริงและจดจำได้ง่ายบนความเป็นหนึ่งเดียวกัน

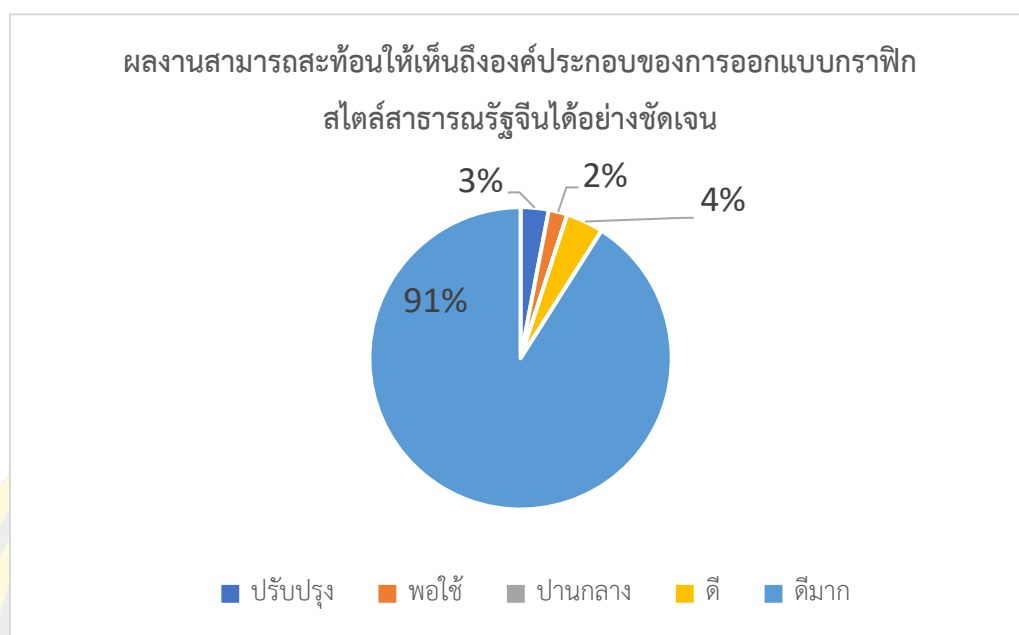
ในด้านของการออกแบบรูปร่างรูปทรงของกล่องไฟ ป้ายโฆษณา และโปสเตอร์ล้วนใช้ลวดลายหรือรูปภาพที่มีความสมมาตร ตัวอักษรแบบดั้งเดิม และรายละเอียดเส้นขอบที่ตกแต่งอย่างสวยงาม เพื่อสร้างความทรงจำให้กับบรรยากาศย่านการค้าแบบสมัยสาธารณรัฐจีน การออกแบบนี้ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มคุณภาพการมองเห็นเท่านั้น แต่ยังเพิ่มประสบการณ์อันน่าตื่นตาตื่นใจของนักท่องเที่ยวอีกด้วย ทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกทราบว่าพวกเขาได้หวนคืนสู่ย่านการค้าที่คึกคักในอดีตเมื่อพวกเขาก้าวเข้าไปในพื้นที่ย่าน ขณะเดียวกัน การเพิ่มองค์ประกอบสมัยใหม่ เช่น การจัดวางที่ดูสะอาดตา และการเสริมตัวภาษาอังกฤษเข้าไปช่วยให้มั่นใจได้ว่าการออกแบบมีความร่วมสมัยและเป็นสากล ทำให้การออกแบบมีความสมดุลระหว่างการหววนคิดถึงอดีตและความทันสมัย

ผลการประเมินผลงาน

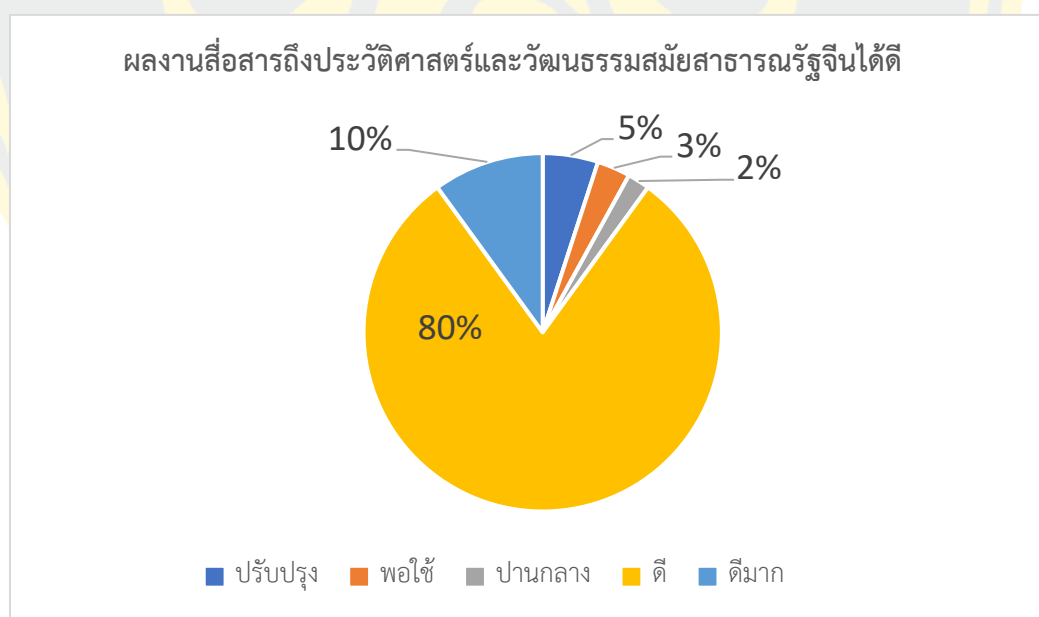
หลังจากทำการออกแบบผลงานเสร็จสิ้น ผู้วิจัยมีการแจกแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับผลงานออกแบบ โดยกลุ่มเป้าหมายคือนักท่องเที่ยวในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนหลักย่านเมืองไท่โจว โดยมีการแจกแบบสอบถามทั้งหมด 100 ฉบับ ในจำนวนนี้มีผู้ชาย 48 คน และผู้หญิง 52 คน โดยมีผลการประเมินดังต่อไปนี้

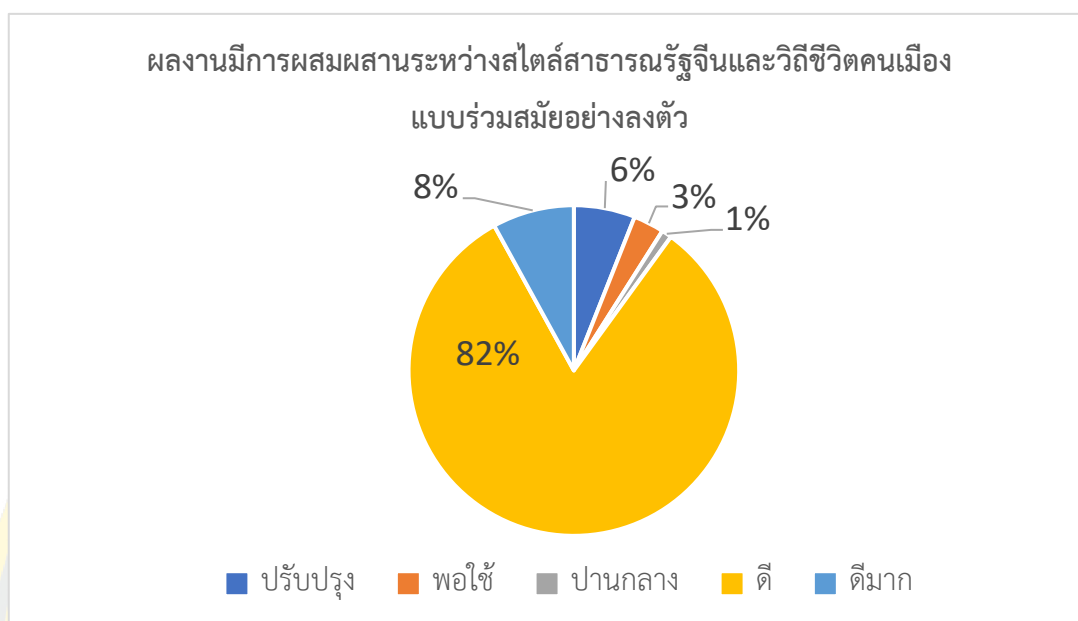
ภาพที่ 5-33 ผลการสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่ (Y.TIAN, 2024)

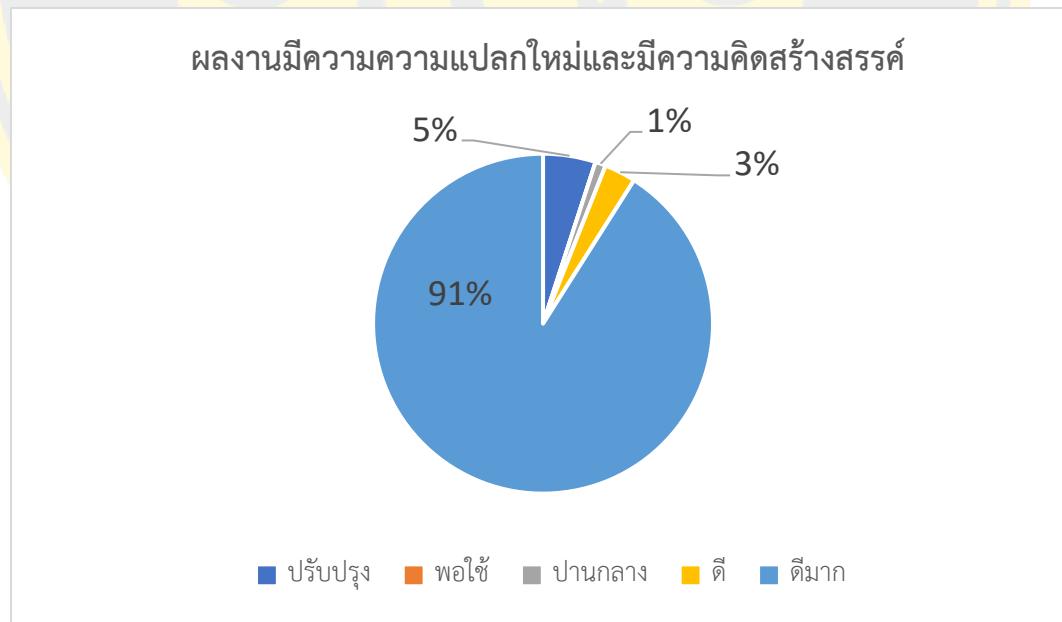
ภาพที่ 5-34 ผลการสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่ (Y.TIAN, 2024)

ภาพที่ 5-35 ผลการสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่ (Y.TIAN, 2024)

ภาพที่ 5-36 ผลการสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่ (Y.TIAN, 2024)

ภาพที่ 5-37 ผลการสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่ (Y.TIAN, 2024)

จากการสำรวจความพึงพอใจ ผู้วิจัยพบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจในระดับสูงต่อการออกแบบโดยรวมของย่าน การออกแบบภาพลักษณ์ใหม่ของย่านมีความน่าสนใจและดึงดูดอย่างมาก สามารถยกระดับประสิทธิภาพการเยี่ยมชม และช่วยให้นักท่องเที่ยวเข้าใจและสัมผัสถึงยุคสาธารณรัฐจีนได้ดีขึ้น มีบรรยากาศของ “การเดินทางข้ามเวลา” ด้วย รูปแบบของการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่มีความโดดเด่น สะท้อนถึงการออกแบบกราฟิกของยุคสาธารณรัฐจีน และสร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการออกแบบตราสัญลักษณ์ (Logo) และป้ายกล่องไฟของย่านมีความแตกต่างจากโครงการย่านการค้าแบบดั้งเดิม แสดงให้เห็นมุมมองที่สร้างสรรค์และแปลกใหม่ช่วยให้สัมผัสถึงเรื่องราวทางประวัติศาสตร์และความหมายทางวัฒนธรรมที่อยู่เบื้องหลังย่านได้

ถึงแม้ว่าการออกแบบโดยรวมจะได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง แต่ผลการประเมินยังพบว่ามีข้อเสนอแนะด้านความสัมพันธ์ระหว่างการออกแบบย่านกับภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ของสาธารณรัฐจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการออกแบบร้านค้าสมัยใหม่บางแห่งเพื่อสำรวจและแสดงความหมายทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง โดยแนะนำให้ค้นหาความสมดุลที่ดีขึ้นระหว่างความดั้งเดิมและความทันสมัยในการออกแบบในอนาคต สร้างสรรค์ให้มีความแปลกใหม่มากขึ้น เพื่อให้อัตลักษณ์ของความเป็นสาธารณรัฐจีนโดดเด่นยิ่งขึ้น และหลีกเลี่ยงการเกิดการซ้ำกันในการออกแบบ

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การออกแบบภาพลักษณ์ใหม่ของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนลั่วหยวน เมืองไท่โจว ส่วนใหญ่ได้รับการยอมรับจากผู้ประเมิน การออกแบบไม่เพียงแต่สื่อถึงภาษาภาพของสมัยสาธารณรัฐจีนได้สำเร็จเท่านั้น แต่ยังสร้างบรรยากาศของย่านการค้าที่เป็นเอกลักษณ์ที่ผสมผสานความดั้งเดิมและแฟชั่นเข้าด้วยกันผ่านการผสมผสานองค์ประกอบการออกแบบสมัยใหม่อย่างลงตัว ในอนาคต สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นได้บนพื้นฐานของการรักษาสมดุลระหว่างวัฒนธรรมและความทันสมัย ขณะเดียวกันก็เดินหน้าพัฒนาความคิดสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้รับการยอมรับในวงกว้างต่อไป

บทที่ 6

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทที่ 6 ของการสรุปและอภิปรายผล ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาในบทนี้ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สรุปผลการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ข้อที่เสนอในบทที่ 1 ของงานวิจัยนี้ โดยมีการสรุปอัตลักษณ์ทางศิลปะของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน สรุปวัฒนธรรมของย่านการค้าลั่วหยวนเมืองไท่โจว สุนทรียภาพและความหมายทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน และสรุปการออกแบบภาพลักษณ์และสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์สำหรับย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนลั่วหยวนเมืองไท่โจว

ส่วนที่ 2 อภิปรายผลการวิจัย จากองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาสุนทรียภาพและความหมายทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน ตลอดจนมุมมองที่เกี่ยวข้องและผลการวิจัยของการศึกษาครั้งนี้ ทำการอภิปรายผลเกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางศิลปะและคุณค่าทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน และอภิปรายผลเกี่ยวกับผลงานการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่สำหรับย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนลั่วหยวนเมืองไท่โจว ซึ่งได้ส่งเสริมและผลักดันการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวในย่านการค้าลั่วหยวน เมืองไท่โจว

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ หวังว่าการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่ให้กับย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนขึ้นใหม่ ไม่เพียงแต่จะเป็นการสืบทอดและฟื้นฟูวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของสมัยสาธารณรัฐจีนเท่านั้น แต่ยังสร้างสามารถนำเสนอประวัติศาสตร์ที่สำคัญนี้ขึ้นมาใหม่อีกครั้งผ่านการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่ ขณะเดียวกันสามารถมอบประสบการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่ดื่มด่ำแก่นักท่องเที่ยว เสริมสร้างความรู้สึถึงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม อีกทั้งส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในท้องถิ่นไปพร้อมๆ กัน

สรุปผลการวิจัย

1. อัตลักษณ์ทางศิลปะของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน

การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนมีการผสมผสานแนวคิดการออกแบบสมัยใหม่แบบตะวันตกเข้ากับเข้ากับเอกลักษณ์ทางศิลปะของจีนแบบดั้งเดิม ก่อให้เกิดอัตลักษณ์ทางศิลปะของ “การผสมผสานระหว่างจีนและตะวันตก” นักออกแบบในสมัยนั้นพบความสมดุลระหว่างตัวอักษร การจัดองค์ประกอบภาพ การตกแต่ง และการใช้งาน โดยผสมผสานองค์ประกอบทางเรขาคณิตแบบตะวันตกเข้ากับลวดลายแบบจีนดั้งเดิม เพื่อสร้างผลงานที่มีทั้งความทันสมัยและความหมายทาง

วัฒนธรรม การบูรณาการนี้ส่งเสริมการพัฒนาการออกแบบของจีนสมัยใหม่ และแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์ที่เป็นนวัตกรรมของการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมตะวันออกและตะวันตก

การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนใช้สีสว่างสดใสอย่างแพร่หลาย เช่น สีแดง สีเหลือง สีฟ้า สีเขียว เพื่อแสดงถึงความทันสมัยของยุคสมัยและควมมีชีวิตชีวาของสังคม สีจัดจ้านเหล่านี้มักจะปรากฏในโปสเตอร์ส่งเสริมการขาย โปสเตอร์โฆษณา บรรจุภัณฑ์เชิงพาณิชย์ ซึ่งมีผลกระทบต่ออารมณ์อย่างมาก ด้วยความคมชัดและการจับคู่สี นักออกแบบไม่เพียงแต่สามารถเพิ่มความน่าสนใจให้กับผลงานเท่านั้น แต่ยังถ่ายทอดอารมณ์และข้อมูลที่แตกต่างกัน ซึ่งสะท้อนถึงจิตวิญญาณแห่งการมุ่งแสวงหาความก้าวหน้าและรูปแบบของสังคมในขณะนั้น

การออกแบบตัวอักษรในสมัยสาธารณรัฐจีนมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีการผสมผสานความเรียบง่ายและความเรียบร้อยของตัวอักษรไม่มีเชิงแบบตะวันตกเข้ากับความงดงามทางศิลปะของตัวอักษรพู่กันจีนแบบดั้งเดิมอย่างลงตัว ซึ่งไม่เพียงแต่เน้นให้ตัวอักษรอ่านง่ายเท่านั้น แต่ยังให้ความสำคัญกับคุณลักษณะทางการตกแต่งของตัวอักษรอีกด้วย รูปแบบตัวอักษรที่เป็นเอกลักษณ์นี้ใช้กันอย่างแพร่หลายในการออกแบบกราฟิก เช่น โปสเตอร์ โปสเตอร์โฆษณา และปกหนังสือ ไม่เพียงแต่ทำให้ภาพที่ได้มีความสวยงามเท่านั้น แต่ยังทำให้ผลงานมีเสน่ห์ทางวัฒนธรรมและความรู้สึกถึงยุคสมัยอันเป็นเอกลักษณ์ อีกทั้งสะท้อนถึงรูปแบบการออกแบบที่ผสมผสานความเป็นจีนและตะวันตกเข้าด้วยกันอีกด้วย

ในสมัยสาธารณรัฐจีนได้รับอิทธิพลจากการพิมพ์แบบตะวันตก ทำให้นักออกแบบได้สร้างสรรค์นวัตกรรมอย่างกล้าหาญในด้านการจัดองค์ประกอบภาพ โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น ความสมมาตรและความไม่สมมาตร การผสมผสานระหว่างความเป็นจริงและความเป็นจริงเสมือนเพื่อเพิ่มมิติและผลกระทบทางสายตาของผลงานการออกแบบ รูปแบบการจัดองค์ประกอบภาพ มีความยืดหยุ่นและหลากหลาย โดยการจัดวางชื่อเรื่อง ตัวอักษร และรูปภาพให้ความสำคัญกับองค์ประกอบ การตกแต่ง โดยเน้นที่ความสมดุลและความสวยงามของภาพ นอกจากนี้ นักออกแบบยังผสมผสานองค์ประกอบของศิลปะจีนดั้งเดิมเพื่อทำให้การจัดองค์ประกอบภาพมีความหมายเชิงวัฒนธรรมและร่วมสมัยมากขึ้น ทำให้ได้รูปแบบของการออกแบบที่ผสมผสานองค์ประกอบระหว่างจีนและตะวันตก

ภายใต้บริบทของการปะทะกันและการบูรณาการร่วมกันระหว่างวัฒนธรรมจีนและตะวันตก การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนแสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ทางศิลปะที่หลากหลาย และเป็นนวัตกรรม ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นการสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิมเท่านั้น แต่ยังเป็นผู้นำกระแสด้านการออกแบบสมัยใหม่อีกด้วย

2. สุนทรียภาพและความหมายทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกย่านการค้าสไตล์ สาธารณรัฐจีน

สุนทรียภาพทางศิลปะของการออกแบบกราฟิกของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนที่อยู่ในย่านการค้าหลิวหยวน เมืองไท่โจวมีการผสมผสานศิลปะแบบดั้งเดิมเข้ากับองค์ประกอบการออกแบบสมัยใหม่ให้มีผลลัพธ์ภาพที่เป็นเอกลักษณ์ ในด้านการใช้สี นักออกแบบมีการเลือกโทนสีกลางที่ดูหรูหราไม่ฉูดฉาด เช่น สีขาวนวล สีเหลืองอ่อน และสีน้ำตาลเข้ม สีเหล่านี้เข้ากันกับสีเทาของสถาปัตยกรรม เพื่อสื่อถึงบรรยากาศที่สงบ ในด้านการออกแบบตัวอักษร มีการผสมผสานความเรียบง่ายของตัวอักษรตะวันตกสมัยใหม่เข้ากับความสง่างามของตัวอักษรพู่กันจีนแบบดั้งเดิมทำให้ได้ตัวอักษรที่เป็นเอกลักษณ์แห่งยุคสมัย ทำให้อ่านการค้าสามารถนำเสนอให้เห็นถึงคุณลักษณะทางประวัติศาสตร์ ขณะเดียวกันก็สอดคล้องกับมาตรฐานความสวยงามของการออกแบบสมัยใหม่ ซึ่งด้วยเทคนิคการออกแบบนี้ ทำให้อ่านแห่งนี้ไม่เพียงแต่สืบทอดแก่นแท้ทางวัฒนธรรมของยุคสาธารณรัฐจีนเท่านั้น แต่ยังรวมเอาแนวคิดการออกแบบที่ทันสมัยเข้าไว้ด้วย ทำให้นักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมได้รับประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งและหลากหลาย

ความหมายทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนที่อยู่ในย่านการค้าหลิวหยวนเมืองไท่โจวมีการผสมผสานเข้ากับรูปแบบทางสถาปัตยกรรมสมัยสาธารณรัฐจีนของย่าน สถาปัตยกรรมที่นี่ไม่ได้เป็นเพียงงานศิลปะเท่านั้น แต่ยังเป็น “พิพิธภัณฑ์มีชีวิต” ที่ถ่ายทอดประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอีกด้วย สถาปัตยกรรมแต่ละหลังสะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบทางสังคมและจิตวิญญาณทางวัฒนธรรมของสมัยสาธารณรัฐจีน อีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึงการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมจีนและตะวันตก ทำให้นักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมสามารถสัมผัสได้ถึงบริบททางประวัติศาสตร์ รูปลักษณ์และรายละเอียดของสถาปัตยกรรมเหล่านี้ช่วยทำให้ความหมายทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการผสมผสานอัตลักษณ์ทางสุนทรียภาพของยุคสาธารณรัฐจีนเข้ากับแนวคิดการออกแบบสมัยใหม่อย่างชาญฉลาด การออกแบบกราฟิกเหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นการตกแต่งสถาปัตยกรรมเท่านั้น แต่ยังถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมของย่านผ่านภาษาภาพ ทำให้นักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมย่านแห่งนี้ได้รับประสบการณ์ทางประสาทสัมผัสที่หลากหลาย ทำให้พวกเขาสัมผัสถึงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมจากป้ายและโปสเตอร์ทุกแผ่นเมื่อเดินไปรอบ ๆ ย่าน

3. การออกแบบภาพลักษณ์และสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ใหม่สำหรับย่านการค้าสไตล์ สาธารณรัฐจีน

ภาพลักษณ์ย่านการค้าที่ดีสามารถยกระดับบรรยากาศทางวัฒนธรรมโดยรวม เพิ่ม
ประสบการณ์ที่ดื่มด่ำของนักท่องเที่ยว เพิ่มมูลค่าทางการค้า ดึงดูดผู้คนและการลงทุนได้มากขึ้น อีกทั้ง
ยังช่วยให้ย่านการค้ามีตำแหน่งทางการตลาดที่โดดเด่น เพื่อที่จะแก้ไขข้อบกพร่องด้านภาพลักษณ์และ
การออกแบบที่ไม่สมบูรณ์ในปัจจุบันของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน ผู้วิจัยจึงได้เสนอชุดแผนการ
ออกแบบเชิงนวัตกรรมผ่านการวิจัยเกี่ยวกับสุนทรียภาพและความหมายทางวัฒนธรรมของการ
ออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน

โดยแผนการออกแบบนี้มุ่งเน้นไปที่รูปแบบการออกแบบอันเป็นเอกลักษณ์สมัยสาธารณรัฐ
จีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแสดงออกทางศิลปะของการบูรณาการวัฒนธรรมจีนและตะวันตก การใช้สี
การออกแบบตัวอักษร และการจัดองค์ประกอบ ในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน มีการใช้สี
ที่ตัดกัน การจัดองค์ประกอบที่มีความกระชับและใช้งานได้จริง ตัวอักษรส่วนใหญ่ใช้รูปแบบตัวอักษร
ที่มีเส้นทแยงมุมแบบดั้งเดิม เช่น ตัวอักษรที่เขียนด้วยลายมือและตัวอักษรที่เลียนแบบตัวอักษร
แบบช่งถี้ ซึ่งได้สะท้อนให้เห็นถึงบริบททางประวัติศาสตร์และจิตวิญญาณแห่งนวัตกรรมของยุคสมัยได้
อย่างเต็มที่ บนพื้นฐานนี้ ผู้วิจัยจึงได้ผสมผสานเข้ากับแนวคิดและเทคนิคการออกแบบสมัยใหม่เพื่อ
ออกแบบภาพลักษณ์สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ใหม่ที่มีทั้งความเป็นประวัติศาสตร์และสอดคล้องกับ
สุนทรียศาสตร์สมัยใหม่ให้กับย่านการค้า โดยภาพลักษณ์ใหม่นี้ไม่เพียงแต่ยังคงรักษาสุนทรียภาพทาง
วัฒนธรรมอันลึกซึ้งของย่านไว้เท่านั้น แต่ยังมีคามทันสมัยและความน่าดึงดูดใจผ่านการปรับปรุง
ระบบตราสัญลักษณ์ (Logo) สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ และระบบป้ายนำทางของย่านให้เหมาะสม
ยิ่งขึ้น การออกแบบใหม่นี้ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมให้กับย่านนี้เท่านั้น แต่ยัง
ยกระดับความสามารถในการแข่งขันทางตลาด ดึงดูดนักท่องเที่ยวและผู้สนใจในวัฒนธรรมได้มากขึ้น
ซึ่งถือเป็นการส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้กับย่านการค้าหลิวหยวนเมืองไท่โจว

การออกแบบภาพลักษณ์ใหม่ทั้งหมดนี้ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย ซึ่งมีเป้าหมายในการ
สร้างภาพลักษณ์และสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่สอดคล้องกับย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนที่อยู่
ภายในย่านการค้าหลิวหยวนในเมืองไท่โจว โดยมีการปรับปรุงระบบตราสัญลักษณ์ (Logo) สื่อโฆษณา
และระบบป้ายนำทาง การออกแบบนี้ไม่เพียงรักษาสุนทรียภาพทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งของย่านเอาไว้
 อีกทั้งยังเพิ่มความทันสมัยและความน่าดึงดูดใจ นวัตกรรมการออกแบบนี้ไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่ม
เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของย่าน ขณะเดียวกันยังเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในตลาด และดึงดูด
นักท่องเที่ยวและผู้ชื่นชอบวัฒนธรรมมากขึ้น ซึ่งการเสริมสร้างการแสดงออกทางวัฒนธรรมและ
ภาพลักษณ์ทางสายตาของย่านผ่านภาพลักษณ์ใหม่นี้จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม
การท่องเที่ยวและวัฒนธรรมในย่านการค้าหลิวหยวนเมืองไท่โจว และเติมเต็มพลังชีวิตใหม่ให้กับย่านนี้

นอกจากนี้ จากการสำรวจความพึงพอใจต่อผลงานออกแบบใหม่ของย่านแห่งนี้ ผลการสำรวจพบว่า การออกแบบภาพลักษณ์ใหม่ได้รับการยอมรับในระดับดีมาก เนื่องจากผลงานการออกแบบไม่เพียงแต่สื่อถึงภาษาภาพของสมัยสาธารณรัฐจีนได้สำเร็จเท่านั้น แต่ยังผสมผสานเข้ากับองค์ประกอบการออกแบบสมัยใหม่ ทำให้สะท้อนบรรยากาศของย่านที่เป็นเอกลักษณ์ที่ผสมผสานระหว่างความดั้งเดิมและความทันสมัยเข้าด้วยกันอย่างลงตัว ในอนาคต ยังสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นได้บนพื้นฐานของการรักษาสมดุลระหว่างวัฒนธรรมและความทันสมัย ขณะเดียวกันก็เดินทางพัฒนาความคิดสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้รับการยอมรับในวงกว้างมากขึ้น

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเกี่ยวกับอัตลักษณ์ด้านสุนทรียภาพและความหมายทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีน ส่งผลต่อแนวทางในการบูรณาการแก่นแท้ของการออกแบบในช่วงเวลาทางประวัติศาสตร์นี้กับการออกแบบภาพลักษณ์ให้กับย่านการค้าสมัยใหม่โดยพบว่า

1. จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางเอกสารและการสำรวจภาคสนาม พบว่าการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนไม่เพียงสะท้อนถึงการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมจีนและตะวันตกเท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นถึงบรรยากาศของยุคสมัยและจิตวิญญาณแห่งนวัตกรรมที่แข็งแกร่ง

ในด้านของการออกแบบ มีการนำองค์ประกอบที่เรียบง่ายและใช้งานได้จริงมาใช้อย่างกว้างขวาง มีการลดการตกแต่งที่ซับซ้อน และเน้นประสิทธิภาพของการสื่อสารข้อมูล ขณะเดียวกัน การออกแบบในสมัยสาธารณรัฐจีนมุ่งเน้นไปที่การแสดงออกทางศิลปะของตัวอักษร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตัวอักษรที่มีความหมายทางวัฒนธรรมดั้งเดิม เช่น ตัวอักษรที่เขียนด้วยลายมือและตัวอักษรแบบซ่งถี้ (Simsun Font) ถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในโฆษณา โปสเตอร์ และการออกแบบอื่น ๆ ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นการสืบทอดศิลปะการเขียนพู่กันจีนเท่านั้น แต่ยังมี การผสมผสานเข้ากับแนวคิดการออกแบบสมัยใหม่อีกด้วย

ในด้านของการใช้สี นักออกแบบได้ใช้ทฤษฎีสีแบบตะวันตกไปพร้อม ๆ กับการรักษาไว้ซึ่งระบบสีแบบจีนดั้งเดิมไว้ มีการตัดกันของสีที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งช่วยเพิ่มแรงปะทะทางสายตาสู่การมองเห็น

การใช้ลวดลายและองค์ประกอบมีการผสมผสานองค์ประกอบของจีนและตะวันตกเข้าด้วยกัน ทั้งลวดลายมงคล ลายดอกไม้ และลวดลายทิวทัศน์ ตลอดจนรูปทรงเรขาคณิตแบบตะวันตกและลวดลายแบบอาร์ตเดโค การออกแบบที่ผสมผสานองค์ประกอบของจีนและตะวันตกนี้ไม่เพียงสะท้อนถึงภูมิหลังที่หลากหลายทางวัฒนธรรมของสังคมในช่วงสาธารณรัฐจีนเท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นถึงจิต

วิญญานในการสำรวจของนักออกแบบด้านความทันสมัยและความเป็นสากล และการใช้องค์ประกอบ การออกแบบเหล่านี้อย่างยืดหยุ่น ส่งผลให้ผลงานการออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนมีการ แสดงออกทางศิลปะที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และกลายเป็นระบบสุนทรียศาสตร์ที่มีลักษณะเฉพาะ ของยุคสมัย

งานวิจัยนี้เชื่อว่าการอ้างอิงองค์ประกอบทางสุนทรียภาพและความหมายทางวัฒนธรรมอัน เป็นเอกลักษณ์ของการออกแบบกราฟิกสมัยเพื่อทำการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่ให้กับย่านการค้า สไต้ลส์สาธารณรัฐจีนนี้จะช่วยสร้างภาพลักษณ์ของย่านสอดคล้องกับสุนทรียภาพแห่งยุคสมัยมากขึ้น ซึ่งจะมีทั้งความรู้สึกของความเป็นประวัติศาสตร์และภาพมีความเป็นสมัยใหม่

2. จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางเอกสารและการสำรวจภาคสนามที่ย่านการค้าสไต้ลส์ สาธารณรัฐจีนหลายแห่งในประเทศจีน ทำให้มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับคุณค่าทางวัฒนธรรม ของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน การออกแบบกราฟิกในยุคนี้ไม่เพียงแต่มีภูมิหลังทาง ประวัติศาสตร์ของการปะทะกันและการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมจีนและตะวันตกเท่านั้น แต่ยัง สะท้อนถึงจิตสำนึกด้านสุนทรียภาพอันเป็นเอกลักษณ์และคุณค่าของสังคมในขณะนั้นด้วย องค์ประกอบในการออกแบบสมัยสาธารณรัฐจีนมีคุณลักษณะของยุคสมัยที่ชัดเจน องค์ประกอบ เหล่านี้ไม่เพียงแต่เป็นสื่อกลางในการสืบทอดวัฒนธรรมเท่านั้น แต่ยังเป็นการแสดงออกทางภาพของ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม

ในระหว่างการสำรวจภาคสนาม ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่าย่านการค้าสไต้ลส์สาธารณรัฐจีน หลายแห่งประสบความสำเร็จในการนำเสนออัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของยุคนี้ผ่านการออกแบบ เช่น โฆษณา ป้าย และการตกแต่งทางสถาปัตยกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการใช้ตัวอักษร การจับคู่สี และ ลวดลายการตกแต่ง นักออกแบบได้ผสมผสานรูปแบบที่เรียบง่ายและใช้งานได้ง่ายของสาธารณรัฐจีน เข้ากับแนวคิดสุนทรียภาพสมัยใหม่ โดยเน้นถึงบริบททางประวัติศาสตร์และความงามทางศิลปะของ การออกแบบกราฟิก การออกแบบเหล่านี้ไม่เพียงแต่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ที่ลึกซึ้งเท่านั้น แต่ยัง เป็นสะพานเชื่อมสำหรับสังคมร่วมสมัยในการทำความเข้าใจกับวัฒนธรรมของสมัยสาธารณรัฐจีน ซึ่ง การปรากฏตัวอีกครั้งของวัฒนธรรมเหล่านี้ มีส่วนทำให้ความน่าดึงดูดใจของย่านการค้าได้รับการ ปรับปรุงอย่างมีนัยสำคัญ ไม่เพียงแต่ช่วยให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่ หลากหลาย แต่ยังช่วยเพิ่มภาพลักษณ์โดยรวมและเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของย่าน ทำให้เป็น ทางเลือกที่ได้รับความนิยมในการท่องเที่ยวยุคใหม่มีการแข่งขันและน่าดึงดูดมากขึ้นในตลาด

3. จากการศึกษาเกี่ยวกับสุนทรียภาพและความหมายทางวัฒนธรรมของการออกแบบ กราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนจึงนำไปสู่การออกแบบภาพลักษณ์ใหม่สำหรับย่านการค้าที่สอดคล้องกับ สไต้ลส์ของสาธารณรัฐจีน โดยการออกแบบใหม่นี้มีการผสมผสานสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมเข้ากับ องค์ประกอบการออกแบบสมัยใหม่จากสมัยสาธารณรัฐจีนเข้าด้วยกันอย่างลงตัว ทำให้อ่านการค้า

แห่งนี้ยังคงรักษาเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ของประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ขณะเดียวกันก็นำเสนอความรู้สึกรักของความรักความสามัคคีที่สอดคล้องกับกระแสความงามแบบร่วมสมัย

การบูรณาการการออกแบบนี้ไม่เพียงสะท้อนถึงความต่อเนื่องและนวัตกรรมของรูปแบบสถาปัตยกรรมเท่านั้น แต่ยังสะท้อนผ่านรายละเอียดต่างๆ เช่น ระบบตราสัญลักษณ์ (Logo) สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ และระบบป้ายสิ่งแวดลอม นอกจากนี้ การออกแบบตราสัญลักษณ์ (Logo) ใหม่ให้กับย่านก็จะทำให้การรับรู้ทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เพิ่มขึ้น ช่วยให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมได้สัมผัสถึงบรรยากาศทางวัฒนธรรมของย่านได้อย่างลึกซึ้ง สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ก็สามารถสร้างพลังทางการสื่อสารและความน่าดึงดูดทางวัฒนธรรมผ่านการแสดงออกทางภาพที่สดใสและทันสมัยยิ่งขึ้น ระบบป้ายนำที่ได้รับการปรับปรุงไม่เพียงยกระดับประสิทธิภาพของย่าน แต่ยังส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์การท่องเที่ยวที่สะดวกสบายยิ่งขึ้น ทำให้พวกเขาสัมผัสบรรยากาศทางวัฒนธรรมของสมัยสาธารณรัฐจีนได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น การออกแบบชุดนี้ไม่เพียงช่วยยกระดับภาพลักษณ์โดยรวมให้กับย่านการค้าแห่งนี้เท่านั้น แต่ยังเพิ่มโอกาสในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ของย่าน สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวและผู้ชื่นชอบวัฒนธรรมจากทั่วทุกมุมโลกให้เข้ามาสัมผัสมากยิ่งขึ้น และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาด รวมทั้งเสริมสร้างพลังใหม่ให้กับการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น กระตุ้นการปรับปรุงธุรกิจและการท่องเที่ยวแบบสองทาง เพิ่มความแข็งแกร่งให้ย่านการค้าหลักหยวนให้เป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สำคัญ

ในการออกแบบกราฟิกสำหรับย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนที่อยู่ภายในย่านการค้าหลักหยวนของเมืองไท่โจว มีการนำทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาใช้ ได้แก่ ทฤษฎีพฤติกรรมการเรียนรู้ซึ่งช่วยให้เข้าใจถึงความสนใจทางสายตาของนักท่องเที่ยว การประมวลผลข้อมูล และการสะท้อนทางอารมณ์ ซึ่งช่วยให้สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพและถ่ายทอดข้อมูลสำคัญในงานออกแบบกราฟิกได้อย่างชัดเจน ทฤษฎีการออกแบบภาพลักษณ์ (CIS) เน้นการสร้างระบบการรับรู้ทางสายตาผ่านสัญลักษณ์ ตัวอักษร และสีสันท เพื่อสร้างภาพลักษณ์แบรนด์และความสามารถในการรับรู้ทางวัฒนธรรมของย่าน ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ช่วยชี้แนะให้การออกแบบมีความสมดุลระหว่างความงามทางรูปแบบและการใช้งาน โดยเน้นการสร้างแรงกระทบทางสายตาและความสามารถในการใช้งานทางศิลปะ ทฤษฎีสัญลักษณ์ศาสตร์ การใช้สัญลักษณ์แบบดั้งเดิมและสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมช่วยเพิ่มความสามารถในการรับรู้และความลึกซึ้งทางวัฒนธรรมในงานออกแบบ ทฤษฎีหวนคิดถึง (Nostalgia) ช่วยเติมเต็มบรรยากาศทางประวัติศาสตร์ให้กับย่าน ซึ่งช่วยกระตุ้นความรู้สึกทางอารมณ์ของนักท่องเที่ยว การวิเคราะห์ SWOT ช่วยในการประเมินจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของโครงการออกแบบ เพื่อให้มั่นใจในความน่าเชื่อถือและความเป็นไปได้ การประยุกต์ใช้ทฤษฎีเหล่านี้อย่างครอบคลุมทำให้การออกแบบไม่เพียงแต่มีเสน่ห์ทางประวัติศาสตร์ แต่ยังมีคามสวยงามแบบสมัยใหม่และดึงดูดตลาดอีกด้วย

ข้อเสนอแนะการวิจัย

การออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีนถือเป็นรากฐานสำคัญของการออกแบบสมัยใหม่ของจีน มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่สำคัญ การศึกษาประเด็นนี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้เข้าใจอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของยุคนั้นเท่านั้น แต่ยังเป็นแหล่งที่มาของแรงบันดาลใจสำหรับการออกแบบสมัยใหม่ ด้วยความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องของเทคโนโลยีสมัยใหม่ การออกแบบที่ทันสมัยจึงเผชิญกับความท้าทายที่ซับซ้อนและหลากหลาย จากภูมิหลังข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะ 4 ประการสำหรับการศึกษาเพิ่มเติมที่เกี่ยวกับการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน เพื่อส่งเสริมการสืบทอดและนวัตกรรมแห่งคุณค่าของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนในอนาคต ดังนี้

1. แผนการวิจัยในอนาคต

จากการพัฒนาและปรับปรุงระบบป้ายสัญลักษณ์ สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ และระบบป้ายนำทางให้กับย่านการค้า ไม่เพียงแต่เป็นการรักษามรดกทางวัฒนธรรมอันลึกซึ้งของย่านการค้า แต่ยังเพิ่มความรู้สึกด้านแฟชั่นและความน่าดึงดูดอีกด้วย ดังนั้น นวัตกรรมการออกแบบภาพลักษณ์จึงไม่เพียงช่วยเพิ่มเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมให้กับย่าน แต่ยังยกระดับความสามารถในการแข่งขันในตลาด ดึงดูดนักท่องเที่ยวและผู้ชื่นชอบวัฒนธรรมมากขึ้น เสริมสร้างการแสดงออกทางวัฒนธรรมและการแสดงออกทางภาพ และส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพิ่มความมีชีวิตชีวาให้กับย่านการค้าให้สวยงามอีกด้วย

ในการวิจัยสามารถทำการศึกษาวิเคราะห์เชิงลึกเพิ่มเติมเกี่ยวกับอัตลักษณ์ด้านสุนทรียภาพ ความหมายทางวัฒนธรรม และความเกี่ยวข้องของการออกแบบกราฟิกในช่วงสมัยสาธารณรัฐจีนกับการออกแบบสมัยใหม่ ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบพื้นฐานกับแนวโน้มการออกแบบสมัยใหม่ ภายใต้การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือเชิงดิจิทัล องค์ประกอบคลาสสิกเหล่านี้จะสามารถทำซ้ำและสร้างสรรค์ใหม่ได้อย่างแม่นยำยิ่งขึ้นเพื่อนำเสนออันเป็นเอกลักษณ์ของการออกแบบของสมัยสาธารณรัฐจีนมาผสมผสานเข้ากับการแสดงออกทางภาพแบบสมัยใหม่ ขณะเดียวกัน การผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมจีนและตะวันตกในช่วงสาธารณรัฐจีนถือเป็นแนวทางการวิจัยที่สำคัญ การบูรณาการนี้ไม่เพียงสะท้อนให้เห็นผ่านรูปแบบการออกแบบเท่านั้น แต่ยังรวมถึงแนวคิดทางวัฒนธรรมและแนวคิดเกี่ยวกับสุนทรียศาสตร์ด้วย ด้วยประเด็นการผสมผสานทางวัฒนธรรมจะสามารถให้มุมมองใหม่และแรงบันดาลใจสำหรับการออกแบบร่วมสมัยและการผสมผสานสุนทรียศาสตร์แบบจีนดั้งเดิมเข้ากับแนวคิดการออกแบบแบบตะวันตกสมัยใหม่ เพื่อสร้างสรรค์ผลงานการออกแบบเชิงประวัติศาสตร์และเชิงก้าวหน้าแบบสมัยใหม่ในอนาคต

นอกจากนี้ ในการวิเคราะห์หลายมิติตั้งแต่วิธีการทางเทคนิค รูปแบบทางสุนทรียภาพ ไปจนถึงคุณค่าทางวัฒนธรรม สามารถช่วยให้นักออกแบบเข้าใจถึงวิธีการนำองค์ประกอบการออกแบบ

ในอดีตเหล่านี้กลับมานำเสนอใหม่ในบริบทการออกแบบสมัยใหม่ได้ดีขึ้น รวมทั้งการนำแนวคิดการออกแบบของการอยู่ร่วมกันของนวัตกรรมและการสืบทอดไม่เพียงแต่สามารถรักษาหัวใจสำคัญของการออกแบบในช่วงสาธารณรัฐจีนได้เท่านั้น แต่ยังปรับให้เข้ากับความต้องการทางสุนทรียภาพและเทคโนโลยีร่วมสมัย ส่งผลกับผลงานการออกแบบที่มีความลึกซึ้งทางประวัติศาสตร์และความทันสมัย และส่งเสริมการประยุกต์ใช้องค์ประกอบการออกแบบสมัยสาธารณรัฐจีน เกิดการสืบทอดและนวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพของวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์

2. ข้อเสนอแนะจากผู้อยู่อาศัยในชุมชน

ในฐานะที่เป็นส่วนสำคัญของการประยุกต์ใช้การออกแบบ ความคิดเห็นของผู้อยู่อาศัยในชุมชนจึงเป็นหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญในการประยุกต์ใช้การออกแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโครงการออกแบบที่มุ่งเน้นไปที่พื้นที่และภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่มีความเฉพาะเจาะจง บทบาทของข้อเสนอแนะจากผู้อยู่อาศัยในชุมชนมีความสำคัญอย่างยิ่ง จากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อยู่อาศัยในชุมชนทำให้ผู้วิจัยเข้าใจถึงความต้องการในการดำรงชีวิต ความชื่นชอบด้านสุนทรียภาพ และความคาดหวังในการออกแบบ โดยข้อเสนอแนะเหล่านี้เป็นข้อมูลอ้างอิงทางสังคมที่เป็นประโยชน์สำหรับโครงการออกแบบ และช่วยให้แน่ใจว่างานออกแบบสามารถตอบสนองชีวิตประจำวันของชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบูรณาการเข้ากับอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมท้องถิ่น ผู้วิจัยสามารถรวบรวมความคิดเห็นของผู้อยู่อาศัยเกี่ยวกับการออกแบบผ่านการประชุมสัมมนา แบบสอบถาม หรือเวิร์คช็อปการออกแบบแบบมีส่วนร่วม เพื่อให้การออกแบบไม่เพียงแต่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเท่านั้น แต่ยังบูรณาการเข้ากับชีวิตสมัยใหม่เพื่อยกระดับความมีชีวิตและความเป็นพื้นที่ให้กับผลงานอีกด้วย เช่น หากการออกแบบย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนสามารถผสมผสานกับความต้องการการใช้งานที่แท้จริงของชุมชน และผสมผสานองค์ประกอบทางภาพของยุคสาธารณรัฐจีนเข้ากับวิถีชีวิตประจำวันของผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่นก็จะสามารถสร้างพื้นที่อยู่อาศัยที่มีทั้งความเป็นวัฒนธรรมและคุณค่าในทางการใช้งานแบบสมัยใหม่ด้วย วิธีการนี้เป็นการทำให้การออกแบบไม่เพียงแต่สามารถสื่อถึงวัฒนธรรมเท่านั้น อีกทั้งยังกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตชุมชน ซึ่งเป็นการนำการออกแบบไปประยุกต์ใช้ทางสังคมอย่างแท้จริง

3. การทำความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ

การทำความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับหน่วยงานภาครัฐโดยใช้นโยบาย เงินทุน และทรัพยากรของรัฐบาลเพื่อเจาะลึกและส่งเสริมการวิจัยเกี่ยวกับการออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีน รัฐบาลมีบทบาทสำคัญในการอนุรักษ์และการเผยแพร่วัฒนธรรม การสนับสนุนจากรัฐบาลสามารถให้รากฐานที่มั่นคงแก่นักวิจัยและรับประกันความยั่งยืนและผลกระทบของการวิจัยด้านการออกแบบได้ การร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐสามารถทำให้นักวิจัยได้รับทรัพยากรด้านนโยบายที่หลากหลาย ทั้งกฎระเบียบด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม เงินทุน และโอกาสความร่วมมือสำหรับโครงการที่เกี่ยวข้อง ซึ่ง

จะช่วยให้เกิดการประยุกต์ใช้ผลการวิจัยด้านการออกแบบกราฟิกในสาธารณรัฐจีนในทางปฏิบัติ รัฐบาลไม่เพียงแต่ให้ความคุ้มครองทางกฎหมายและทางการเงินสำหรับการวิจัยเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมการเผยแพร่ทางสังคมและการศึกษาวัฒนธรรมของผลการวิจัยผ่านกิจกรรมวัฒนธรรม นิทรรศการ และการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ นอกจากนี้ รัฐบาลยังมีบทบาทสำคัญในการวางแผนเมืองและการก่อสร้างอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ความร่วมมือกับรัฐบาลสามารถบูรณาการผลการวิจัยด้านการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนเข้ากับพื้นที่สาธารณะในเมือง โครงการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และสาขาอื่น ๆ ซึ่งเป็นการช่วยสร้างวัฒนธรรมท้องถิ่นและสืบทอดประวัติศาสตร์ ภายใต้รูปแบบความร่วมมือนี้ ความสำเร็จทางวิชาการของนักวิจัยไม่เพียงแต่สามารถแสดงและประยุกต์ใช้ได้เท่านั้น แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการสร้างแบรนด์ทางวัฒนธรรมเมืองและการพัฒนาการท่องเที่ยวอีกด้วย

4. การทำความร่วมมือกับมหาวิทยาลัย

เพื่อเป็นการส่งเสริมการวิจัยและการเผยแพร่วัฒนธรรมการออกแบบกราฟิกในสมัยสาธารณรัฐจีน ควรสร้างความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยอย่างกระตือรือร้น ในฐานะศูนย์กลางการวิจัยและนวัตกรรมทางวิชาการ มหาวิทยาลัยมีทรัพยากรทางการวิจัยและมีผู้มีความรู้ความสามารถระดับมืออาชีพที่หลากหลาย นักวิจัยสามารถร่วมกันสำรวจคุณค่าทางประวัติศาสตร์และการประยุกต์ใช้การออกแบบในสมัยสาธารณรัฐจีนผ่านความร่วมมือกับสถาบันการออกแบบ โรงเรียนศิลปะ และสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้ ความร่วมมือประเภทนี้ไม่เพียงแต่ช่วยปลูกฝังความเข้าใจและความสนใจของนักออกแบบรุ่นใหม่ในการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีนเท่านั้น แต่ยังเป็นการกระตุ้นให้เกิดการออกแบบที่เป็นนวัตกรรมมากขึ้นผ่านโครงการวิจัยร่วมกัน การแลกเปลี่ยนทางวิชาการ และการแข่งขันการออกแบบ

การผสมผสานระหว่างการศึกษาเชิงทฤษฎีและการศึกษาด้านการออกแบบเชิงปฏิบัติในมหาวิทยาลัยจะช่วยเพิ่มโอกาสในการเผยแพร่วัฒนธรรมและการสร้างแบรนด์ ตัวอย่างเช่น นักศึกษาที่เรียนวิชาเอกการออกแบบสามารถมีส่วนร่วมในการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่ให้กับพื้นที่ต่าง ๆ ได้โดยตรงผ่านโครงการฝึกงานหรือการปฏิบัติโครงการ นำวัฒนธรรมการออกแบบกราฟิกของสาธารณรัฐจีนมาบูรณาการเข้ากับการออกแบบป้าย สื่อประชาสัมพันธ์ และศิลปะสาธารณะของพื้นที่นั้น ๆ ซึ่งความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย รัฐบาล และย่านการค้านี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้นักศึกษามีพื้นที่สำหรับการปฏิบัติงานเท่านั้น แต่ยังสามารถขยายกลุ่มเป้าหมายของวัฒนธรรมการออกแบบสมัยสาธารณรัฐจีนผ่านช่องทางส่งเสริมการขายในมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นการเพิ่มความมีชีวิตชีวาที่สร้างสรรค์มากขึ้นให้กับการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่

บรรณานุกรม

- Charles Sanders Peirce & Zhao Xingzhi. (2014). Peirce: On Symbols. Sichuan University Press.
- Dong Bingxin. (2022). Research and application of commercial advertising design during the Republic of China (1907-1937). *Master's degree thesis, Zhejiang: Zhejiang University of Science and Technology.*
- Du Juan. (2007). Research on trademark design during the Republic of China. *Master's degree thesis, Jiangxi: Nanchang University.*
- Guo Binbin. (2021). The impact of changes in the design aesthetic concepts of the times on "graphic design". *Jingu Wenchuang* 20, 2.
- Hu Xiaodong. (2008). History of the Development of Early Commercial Advertising in China (1907~1937). *Master's Thesis, Zhejiang: China Academy of Art.*
- Kong Ran. (2021). Research on graphic design language in commercial prints during the Republic of China. *Oriental Collection*, 000(004), 84-85.
- Li Mingxing & Huang Benliang. (2022). A preliminary study on the development characteristics of packaging design elements in the Republic of China. *Creative Design Source* 2, 43-47.
- Li Xiaoxuan. (2015). Research on the uniqueness of graphic design during the Republic of China. *Master's thesis, Jilin: Northeast Normal University.*
- Lin Jiazhi. (2008). History of Commercial Art in the Republic of China. *Shanghai People's Fine Arts Publishing House.*
- Liu Dongxia. (2018). Research on the artistic connotation of book binding in the Republic of China under the visual form. *Editor's Friend*, 9, 5.
- Liu Ren. (2018). Research on urban brand visual image design. *World Book Publishing.*
- Liu Shennao. (2019). Research on illustrations of newspaper advertisements during the Republic of China. *Master's degree thesis, Hubei: Hubei University of Technology.*
- Shan Yifan. (2012). Regeneration and expansion of "calendar" painting style in modern packaging design. *(Doctoral dissertation, Shanghai Normal University).*

- Si Yuliang. (2021). Research on the visual image design of post-90s cultural streets based on subculture characteristics. *Master's thesis, Hebei: Hebei University of Science and Technology.*
- Song Yiqin. (2007). On the digital visual image design of enterprises in the information age. *Science and Technology Association Forum: Second Half of the Month*, 8, 1.
- Sun Jin. (2018). Research on the application of poster design style during the Republic of China. *Master's thesis, Jiangsu: Suzhou University.*
- Xu Lin. (2015). Research on the style evolution of commercial illustrations in the Republic of China. *Master's thesis, Jiangsu: Jiangnan University.*
- Yang Yuyan. (2022). Exploration and attempt of regional cultural elements in graphic design. *Packaging Engineering*, 43(20), 412-415.
- Zhang Qian. (2013). Research on the binding design of Shanghai magazines during the Republic of China. *Master's degree thesis, Shanghai: Donghua University.*
- Zhang Xinhang & Sun Yingrui & Yu Hongzhu. (2021). Rebranding of historical and cultural blocks and urban image communication. *Media Forum*, 4(19), 3.
- Zhou Jinbo. (2023). New examination of the location of Taizhou City in the Southern Tang Dynasty - based on local literature and archaeological data. *Chinese Local Chronicles* 4, 103-110.
- Zhou Mingzhen. (2017). Research on visual image design of tourist attractions. *Doctoral dissertation, Qingdao University.*

มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

The Eastern University of Management and Technology

วิทยาลัยโปสเตอร์เทคนิคตะวันออกเฉียงเหนือ

เลขที่ UMT-POLY Journal 001/2568

วันที่ 8 มกราคม 2568

เรื่อง ตอบรับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น

เรียน หยวน เลียน, ภูวษา เรืองชีวิน และ ศุภรา อรุณศรีมรกต

ตามที่ท่านได้ยื่นขอรับบทความวิจัย เรื่อง “สุนทรียภาพของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน : การออกแบบภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมย่านการค้าหลิหยวน เมืองไท่โจว” ซึ่งได้ดำเนินการแก้ไขบทความตามข้อเสนอแนะ และผ่านการประเมินของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เป็นที่เรียบร้อยแล้วนั้น

ทั้งนี้ วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น เป็นวารสารวิชาการระดับชาติ ที่ผ่านการรับรองคุณภาพของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่ม 2 กองบรรณาธิการขอแจ้งให้ท่านทราบว่าบทความดังกล่าว จะได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น ปีที่ 22 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2568)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วีระศักดิ์ จินารัตน์)

บรรณาธิการ

วารสาร UMT-POLY Journal ISSN: 2673-0618

749/1 ถนนพหลโยธิน ต.ในเมือง
จ.อุบลราชธานี 34000

749/1 Chayangkul Rd., Muang dist.
Ubonratchathani 34000

Tel : 0 4528 3770-2
Fax : 0 4528 3773 www.umt.ac.th

ภาคผนวก ข
เอกสารราชการ

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

สำเนา

ที่ IRB4-134/2567

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย : G-HU103/2567

โครงการวิจัยเรื่อง : สุนทรียภาพและความหมายทางวัฒนธรรมของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน:
การออกแบบภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมการท่องเที่ยวการค้าหัตถกรรม เมืองไท่โจว

หัวหน้าโครงการวิจัย : MRS.YUAN TIAN

หน่วยงานที่สังกัด : คณะศิลปกรรมศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการหลัก (สารนิพนธ์/ งานนิพนธ์/ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวษา เรืองชีวิน
วิทยานิพนธ์/ คุชฎินิพนธ์)

หน่วยงานที่สังกัด : คณะศิลปกรรมศาสตร์

วิธีพิจารณา : ☒ Exemption Determination ☐ Expedited Reviews ☐ Full Board

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัย
ดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ไม่มีการ
ล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ฉบับที่ 1 วันที่ 9 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2567
2. โครงการวิจัยฉบับภาษาไทย ฉบับที่ 1 วันที่ 9 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2567
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 1 วันที่ 9 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2567
4. เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 1 วันที่ 9 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2567
5. แบบเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบบันทึกข้อมูล (Data Collection Form)
- แบบสอบถาม หรือสัมภาษณ์ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ฉบับที่ 1 วันที่ 9 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2567
6. เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี) ฉบับที่ - วันที่ - เดือน - พ.ศ. -

วันที่รับรอง : วันที่ 13 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2567

วันที่หมดอายุ : วันที่ 13 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2568

ลงนาม นางสาวพิมพ์พรณ เลิศล้ำ

(นางสาวพิมพ์พรณ เลิศล้ำ)

แบบสัมภาษณ์การออกแบบภาพลักษณ์ย่านการค้าสโตร์สาธารณรัฐจีน

ในย่านการค้าหิ้วหวาน เมืองไท่โจว

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และลักษณะเฉพาะของสโตร์สาธารณรัฐจีนของพื้นที่ที่ย่านการค้าสโตร์สาธารณรัฐจีนตั้งอยู่ เพื่อศึกษาความต้องการที่แท้จริงของผู้คนที่เคยอาศัยและทำงานในย่านการค้าสโตร์สาธารณรัฐจีนมาเป็นเวลานาน ศึกษาความคาดหวังและความต้องการของพวกเขาในการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ของย่าน ตลอดจนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับทิศทางในการพัฒนาย่าน ซึ่งเนื้อหาจากการสัมภาษณ์จะเป็นเนื้อหาที่จะนำไปประยุกต์ใช้และอ้างอิงสำหรับการออกแบบภาพลักษณ์ให้กับย่านการค้าสโตร์สาธารณรัฐจีนในงานวิจัย โดยผู้ให้สัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม จำนวนทั้งหมด 10 ท่าน แบ่งออกเป็น

- 1) เจ้าของร้านค้าในย่านการค้าสโตร์สาธารณรัฐจีน จำนวน 5 ท่าน
- 2) ผู้ที่อยู่อาศัยในชุมชนโดยรอบย่านการค้าสโตร์สาธารณรัฐจีน จำนวน 5 ท่าน

ขอคำถามในการสัมภาษณ์

ข้อ	ข้อคำถาม
กลุ่มที่ 1 เจ้าของร้านค้าในย่านการค้าสโตร์สาธารณรัฐจีน	
1	คุณคิดว่าย่านการค้าที่ร้านค้าของคุณตั้งอยู่มีรูปแบบ (Thems) หรือลักษณะเด่นอย่างไร
2	คุณคิดว่าองค์ประกอบใดที่เป็นเอกลักษณ์ของย่านนี้และเกี่ยวข้องกับสโตร์สาธารณรัฐจีน
3	คุณคิดว่าจะสามารถปรับปรุงหรือยกระดับเพื่อเพิ่มความน่าดึงดูดและการรับรู้เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ของย่านนี้ได้อย่างไร
4	คุณคิดว่าองค์ประกอบใดที่เป็นจุดดึงดูดหลักของย่านการค้าสโตร์สาธารณรัฐจีน และคุณมีข้อเสนอแนะหรือแนวคิดในการทำให้องค์ประกอบเหล่านี้โดดเด่นเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร
5	ในร้านค้าที่คุณเป็นเจ้าของร้าน คุณได้นำรูปแบบการผสมผสานองค์ประกอบสโตร์สาธารณรัฐจีนเข้ากับการตกแต่งภายในและภายนอกของร้านหรือไม่ อย่างไร
6	คุณคิดอย่างไรเกี่ยวกับการสืบสานวัฒนธรรมและคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของย่านนี้ คุณ

ข้อ	ข้อคำถาม
	คิดว่าคุณค่าเหล่านี้สามารถถ่ายทอดและแสดงให้เห็นได้ดียังไง
7	คุณมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาพลักษณ์ใหม่ในการออกแบบให้กับย่านการค้าสไตล์ สาธารณรัฐจีนอย่างไรบ้าง
กลุ่มที่ 2 ผู้ที่อยู่อาศัยในชุมชนโดยรอบย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน	
1	คุณมีความทรงจำอย่างไรกับย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนที่อยู่ใกล้เคียงนี้
2	คุณมีความคิดเห็นอย่างไรกับการออกแบบภาพลักษณ์ในปัจจุบันของย่านการค้าสไตล์ สาธารณรัฐจีน
3	คุณรู้สึกว่าการออกแบบกราฟิกสไตล์สาธารณรัฐจีนในย่านนี้มีบทบาทในการเพิ่มความน่า ดึงดูดและความมีชีวิตชีวาของย่านนี้หรือไม่ อย่างไร
4	คุณคิดว่าเอกลักษณ์ความโดดเด่นของภาพลักษณ์สไตล์สาธารณรัฐจีนในย่านนี้คืออะไร ควรแสดงออกด้วยรูปแบบลักษณะอย่างไร
5	ในความเห็นของคุณ คุณลักษณะที่โดดเด่นที่สุดของย่านนี้ควรสะท้อนให้เห็นในการ ออกแบบภาพลักษณ์สไตล์สาธารณรัฐจีนอย่างไร
6	คุณคิดว่าการอนุรักษ์และการสืบทอดประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมสไตล์สาธารณรัฐจีนมี ความสำคัญสำหรับย่านนี้หรือไม่
7	คุณคิดว่าการออกแบบภาพลักษณ์สไตล์สาธารณรัฐจีนของย่านนี้สอดคล้องกับ สภาพแวดล้อมและประวัติศาสตร์โดยรอบหรือไม่ อย่างไร
8	คุณมีคำแนะนำเกี่ยวกับภาพลักษณ์ใหม่ที่ผู้วิจัยต้องการออกแบบให้กับย่านการค้าสไตล์ สาธารณรัฐจีนอย่างไรบ้าง

BUU-IRB Approved
13 Jun 2024

แบบสำรวจความพึงพอใจต่อผลงานการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่ของย่านการค้า สโตนีสถาธารณรัฐจีน

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่ของย่านการค้าสโตนีสถาธารณรัฐจีน โดยผลงานการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่ของย่านการค้าสโตนีสถาธารณรัฐจีนที่อยู่ในย่านการค้าหลิวหยวน เมืองไท่โจวที่ผู้วิจัยทำการออกแบบนั้นได้รับแรงบันดาลใจมาจากการออกแบบกราฟิกสมัยสธารณรัฐจีน เป็นการทำความเข้าใจกับความหมายแฝงด้านสุนทรียภาพและวัฒนธรรมของการออกแบบสมัยสธารณรัฐจีน แล้วนำมาประยุกต์ใช้กับการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวของย่านการค้าแห่งนี้ โดยแบบสอบถามนี้ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การสำรวจผลงานการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่ของย่านการค้าสโตนีสถาธารณรัฐจีน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำอธิบาย โปรดเติมเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ตามความคิดเห็นของท่าน

1. เพศ (เลือกคำตอบเดียว)

() ชาย () หญิง () อื่น ๆ

2. อายุ (เลือกคำตอบเดียว)

() 20-30 ปี
() 31 -40 ปี
() 41-50 ปี
() 50 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา (เลือกคำตอบเดียว)

() ระดับปริญญาตรีขึ้นไป
() ระดับปริญญาตรี

BUU-IRB Approved
13 Jun 2024

- () อาชีวะศึกษา
- () มีอัยมปลายและต่ำกว่า

4.อาชีพ (เลือกคำตอบเดียว)

- () นักเรียน/นักศึกษา
- () ข้าราชการหรือพนักงานของรัฐ
- () เจ้าของหรือผู้บริหารธุรกิจ
- () พนักงานบริษัทเอกชน
- () อาชีพอิสระ _____ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 การสำรวจผลงานการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่ของย่านการค้าสี่เสาธารณรัฐจีน

คำอธิบาย โปรดพิจารณาตามความคิดเห็นของท่านและใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นตามความเป็นจริงของท่านเพียงคำตอบเดียว โดยเกณฑ์พิจารณาระดับความคิดเห็น มี 5 ระดับ คือ

(5) ดีมาก (4) ดี (3) ปานกลาง (2) พอใช้ (1) ปรับปรุง

ข้อ	หัวข้อการประเมิน	ความคิดเห็นของท่าน				
		1	2	3	4	5
1	ความพึงพอใจโดยรวมที่มีต่อการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่					
2	ผลงานสามารถสะท้อนให้เห็นถึงองค์ประกอบของการออกแบบกราฟิกส์สี่เสาธารณรัฐจีนได้อย่างชัดเจน					
3	ผลงานสื่อสารถึงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมสมัยสาธารณรัฐจีนได้ดี					
4	ผลงานมีการผสมผสานระหว่างสี่เสาธารณรัฐจีนและวิถีชีวิตคนเมืองแบบร่วมสมัยอย่างลงตัว					
5	ผลงานมีความความแปลกใหม่และมีความคิดสร้างสรรค์					

BUU-IRB Approved
13 Jun 2024

ภาคผนวก ง
สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

รายละเอียดของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนในย่านการค้าหิ้วหววน		
	ภาพ	รายละเอียด
ที่ตั้ง		ย่านการค้าหิ้วหววนในเมืองไท่โจว เดิมชื่อ ย่านต้าอวี่วัน มีพื้นที่ครอบคลุม 49,000 ตารางเมตร ตั้งอยู่ทางด้านใต้ของแม่น้ำเฟิงเฉิง ตอนล่าง ด้านตะวันตกของถนนกุโหลวทางใต้ ด้านเหนือของคลองโบราณลงหยาง และด้านตะวันออกของถนนไห่หลิงตอนใต้โดยย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกของย่านการค้าหิ้วหววน
การจัดวางพื้นที่		ทางด้านตะวันออกของย่านการค้าหิ้วหววน เป็นที่ตั้งของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน ภายในมีสถาปัตยกรรมจีนยุคสาธารณรัฐจำนวน 7 หลัง โดยมีการแบ่งพื้นที่ใช้งานที่หลากหลาย เช่น พื้นที่สำหรับร้านอาหาร การศึกษา และความบันเทิง ย่านนี้เป็นพื้นที่แบบครบวงจรที่ผสมผสานวัฒนธรรม การท่องเที่ยว และการพักผ่อนเข้าด้วยกันอย่างลงตัว
รูปแบบสถาปัตยกรรม		สถาปัตยกรรมของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนมีรูปแบบของยุคสาธารณรัฐจีน โดยผนังของสถาปัตยกรรมสร้างด้วยอิฐสีเทา ส่วนใหญ่มีสองถึงสามชั้น ลักษณะภายนอกของสถาปัตยกรรมสะท้อนถึงการผสมผสานระหว่างสถาปัตยกรรมจีนและตะวันตก เช่น ผนังรูปหัวม้า หลังคาทรงลาดเอียง เสาแบบโรมัน และประตูโค้ง เป็นต้น
วัสดุของสถาปัตยกรรม		ในด้านวัสดุก่อสร้าง สถาปัตยกรรมเหล่านี้ส่วนใหญ่ใช้วัสดุแบบดั้งเดิม เช่น อิฐ ไม้ และหิน โดยอิฐถูกนำมาใช้สำหรับผนังและพื้น โดยเน้นการก่อแบบเรียบง่าย ส่วนไม้และหินถูกนำมาใช้ในส่วนตกแต่งรายละเอียด เช่น ประตู หน้าต่าง

รายละเอียดของย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนในย่านการค้าหัวหยวน		
	ภาพ	รายละเอียด
		และรวาระเปียง
สีสันทนของ สถาปัตยกรรม		โทนสีของสถาปัตยกรรมในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนส่วนใหญ่เน้นสีเทาเป็นหลัก นอกจากนี้ยังมีสถาปัตยกรรมบางส่วนที่ใช้สีขาว เหลืองอ่อน หรือแดงอ่อน สีเหล่านี้ถูกนำมาใช้เป็นหลักในส่วนของผนังและการตกแต่งหลังคา
สื่อโฆษณา ประชาสัมพันธ์		สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์ของร้านค้าในย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนมีความหลากหลาย เช่น โลโก้และโฆษณาบนผนัง แม้ว่าจะพยายามผสมผสานเอกลักษณ์สไตล์ยุคสาธารณรัฐจีนเข้ากับวัฒนธรรมจีนแบบดั้งเดิม โดยใช้ตัวอักษรและภาพในการนำเสนอวัฒนธรรมจีน แต่ยังคงขาดความสร้างสรรค์และความน่าดึงดูดใจ
ระบบป้ายนำ ทาง		ระบบป้ายนำทางให้บริการแนะนำและการระบุตำแหน่งที่จำเป็นแก่ผู้เยี่ยมชม เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกและเพลิดเพลินยิ่งขึ้น ย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีนเน้นสไตล์ของยุคสาธารณรัฐจีน ดังนั้น ระบบการแสดงสัญลักษณ์และทิศทางในพื้นที่ต้องสอดคล้องกับสไตล์นี้

สุนทรียภาพของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน				
	ภาพ			รายละเอียด
สุนทรียภาพ ด้าน ตัวอักษร	ตัวอักษร แบบฟู่กันจีน	ตัวอักษร แบบพิมพ์	ตัวอักษร สร้างสรรค์	ตัวอักษรในช่วงสาธารณรัฐจีนเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของการออกแบบกราฟิก ซึ่งถูกนำไปใช้อย่างแพร่หลายในการออกแบบปฏิทิน หนังสือพิมพ์และอื่นๆ ในช่วงเริ่มต้นจะใช้การเขียนด้วยมือเป็นหลัก เมื่อเทคโนโลยีการพิมพ์จากตะวันตกถูกนำเข้ามา ก็ได้พัฒนาตัวอักษรแบบพิมพ์ที่มีมาตรฐานมากขึ้น จนถึงช่วงปี 1920-1930 ตัวอักษรสร้างสรรค์ เริ่มเป็นที่นิยม ซึ่งช่วยให้การออกแบบมีความหลากหลายและแตกต่างจากตัวอักษรแบบพิมพ์และการเขียนด้วยมือ ทำให้มีทั้งผลในด้านการสื่อสารข้อมูลและตกแต่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ
สุนทรียภาพ ด้านรูปภาพ	ภาพลวดลาย	ภาพวาด	ภาพกราฟิก สร้างสรรค์	การออกแบบภาพกราฟิกในช่วงสาธารณรัฐจีน ประกอบด้วย ภาพลวดลาย ภาพวาด และภาพกราฟิกสร้างสรรค์ โดยภาพลวดลายดั้งเดิมมักใช้รูปสัตว์ พืช และรูปทรงเรขาคณิต เช่น มังกร หงส์ ดอกโบตั๋น และลวดลายเรขาคณิต สำหรับภาพวาดจะมีความหลากหลาย ทั้งการใช้เทคนิคการวาดด้วยสีน้ำและการวาดภาพจีน เช่น ภาพทิวทัศน์ภูเขา แม่น้ำ และเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ ส่วนภาพกราฟิกสร้างสรรค์มีความโดดเด่นในสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ หนังสือ และโลโก้

สุนทรียภาพของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน				
	ภาพ			รายละเอียด
สุนทรียภาพ ด้านสี	สีแบบสมจริง	สีเพื่อการ ตกแต่ง	สีที่สื่อ ความหมาย	ในการออกแบบกราฟิกในช่วงยุค สาธารณรัฐจีน สีถูกแบ่งออกเป็นสาม ประเภท คือ สีที่เน้นความสมจริง ซึ่ง มุ่งเน้นการแสดงรูปร่างของสิ่งต่าง ๆ อย่างแท้จริง มักใช้ในการโฆษณาสินค้า สี ที่เน้นการตกแต่ง ซึ่งเน้นการใช้สีที่มีความ แตกต่างและการเปลี่ยนแปลงของ โครงสร้างเพื่อเสริมสร้างผลทางสายตา และสีที่มีความหมายสัญลักษณ์ เป็นการ ใช้สีในการถ่ายทอดอารมณ์ และ ความหมายทางวัฒนธรรม เช่น สีแดงที่ สื่อถึงความเป็นมงคล
				
สุนทรียภาพ ด้านการจัด องค์ประกอบ ภาพ	แบบกรอบ ภาพ	แบบเต็ม ภาพ	แบบ ศูนย์กลาง	ในการออกแบบกราฟิกในช่วงยุค สาธารณรัฐจีน การจัดองค์ประกอบภาพ เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลโดยตรงต่อความ เข้าใจและความรู้สึกของผู้ชม รูปแบบการ จัดองค์ประกอบภาพที่พบได้บ่อย ได้แก่ แบบกรอบภาพ กรอบด้านหน้าเน้น เนื้อหาหลัก)แบบเต็มภาพ(องค์ประกอบ แบบเต็มภาพเพื่อสร้างบรรยากาศคึกคัก) แบบศูนย์กลาง (องค์ประกอบรวมกันเพื่อ ชี้นำสายตา) แบบสามเหลี่ยม (เพิ่มความ สมดุลให้กับภาพ) แบบรูปตัว S (เส้นโค้ง นำสายตาและแสดงจังหวะ) และแบบ แนวทแยง (เน้นเนื้อหาหลักด้วยมุมเอียง เพื่อเพิ่มความรู้สึกเคลื่อนไหว) การจัด องค์ประกอบภาพเหล่านี้ทั้งสวยงามและ ช่วยเสริมการถ่ายทอดข้อมูล แสดงถึง
				
	แบบ สามเหลี่ยม	แบบรูปตัว S	แบบแนว ทแยง	
				

สุนทรียภาพของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน				
ภาพ				รายละเอียด
				เสน่ห์และจิตวิญญาณการสร้างสรรค์ของการออกแบบในยุคนี้

ความหมายทางวัฒนธรรมและคุณค่าของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน		
ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของความ “ใหม่” และ “เก่า”	วัฒนธรรมของการบูรณาการระหว่างจีนและตะวันตก	การออกแบบกราฟิกในช่วงยุคสาธารณรัฐจีนสะท้อนถึงการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมตะวันตกและตะวันออก โดยนักออกแบบได้นำแนวคิดการออกแบบสมัยใหม่จากตะวันตกมาผสมผสานกับองค์ประกอบดั้งเดิมของจีน เพื่อสร้างการแสดงออกที่มีนวัตกรรมทั้งในด้านศิลปะและวัฒนธรรม การออกแบบเหล่านี้ไม่เพียงแต่สะท้อนการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมในยุคนั้น แต่ยังบรรจุจิตวิญญาณแห่งชาติและความปรารถนาที่จะทันสมัย การออกแบบกราฟิกในช่วงยุคสาธารณรัฐจีนไม่เพียงแต่มีความโดดเด่นในด้านความงาม แต่ยังเป็นสื่อสำคัญในการบันทึกสังคมและการถ่ายทอดวัฒนธรรม
	ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม	
	ความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของความเจริญรุ่งเรืองทางธุรกิจ	
คุณค่าของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน	คุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม	การออกแบบกราฟิกในช่วงยุคสาธารณรัฐจีนมีบทบาทสำคัญในประวัติศาสตร์การออกแบบสมัยใหม่ของจีน ไม่เพียงแต่ผสมผสานสไตล์ศิลปะระหว่างตะวันออกและตะวันตก แต่ยังบันทึกการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมท้องถิ่น อีกทั้งยังถ่ายทอดข้อมูลทางธุรกิจได้อย่างชัดเจนผ่านองค์ประกอบทางสายตา ช่วยส่งเสริมการสื่อสารทางสังคมและการพัฒนาตลาด ขณะเดียวกัน การ
	คุณค่าของการสื่อสารทางสังคม	
	คุณค่าด้านสุนทรียภาพทางศิลปะ	

ความหมายทางวัฒนธรรมและคุณค่าของการออกแบบกราฟิกสมัยสาธารณรัฐจีน		
		ออกแบบเหล่านี้ให้ความสำคัญกับความสมดุลระหว่างธุรกิจกับศิลปะ โดยไม่เพียงแต่ตอบสนองความต้องการในการประชาสัมพันธ์ แต่ยังเพิ่มคุณค่าทางด้านความสุนทรีย์ทางศิลปะ และกลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์
การวิเคราะห์ความสุนทรีย์ภาพของการออกแบบกราฟิกในย่านการค้าไต้หวันสาธารณรัฐจีน		
สื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์	ภาพ	รายละเอียด
ร้านอาหาร		การออกแบบกราฟิกของร้านอาหารผสมผสานความงามทั้งแบบดั้งเดิมและทันสมัย โดยใช้ตัวอักษรแบบย้อนยุค ลวดลายดั้งเดิม และโทนสีอ่อน (สีเทา สีครีม สีน้ำตาลเข้ม) เพื่อสร้างบรรยากาศทางวัฒนธรรม การจัดเรียงตัวอักษรเรียบง่ายและเป็นระเบียบ การตกแต่งด้วยภาพกราฟิกเพิ่มความรู้สึกทางประวัติศาสตร์ และการเลือกสีมีความสมดุลและอบอุ่น
สถาบันการศึกษา		การออกแบบกราฟิกของสถาบันการศึกษาผสมผสานวัฒนธรรมดั้งเดิมกับองค์ประกอบการศึกษาสมัยใหม่ โดยการผสมผสานตัวอักษรแบบย้อนยุคกับตัวอักษรสมัยใหม่และลวดลายที่มีแนวคิดสำหรับเด็ก การจัดเรียงตัวอักษรเรียบง่าย การตกแต่งกราฟิกมีความน่าสนใจและมีชีวิตชีวา ส่วนสีสันให้ความรู้สึกสงบ และมีการเติมสีสันสดใสเข้าไปเพื่อเพิ่มความน่าสนใจ ทำให้เต็มไปด้วยบรรยากาศการศึกษาแบบสมัยใหม่

สถาบันแม่และเด็ก		การออกแบบกราฟิกของสถาบันแม่และเด็กมีการใช้โทนสีอ่อนและนุ่มนวลเป็นพื้นฐาน โดยใช้ตัวอักษรที่มีความโค้งมนและการจัดเรียงตัวอักษรที่เรียบง่าย พร้อมกับภาพทารกและลวดลายที่อ่อนโยนเพื่อสร้างบรรยากาศของการดูแลเอาใจใส่ โทนสีหลักเป็นสีฟ้าอ่อนและสีขาววางข้าง ซึ่งถ่ายทอดความรู้สึกอบอุ่นและสะดวกสบาย การออกแบบโดยรวมจึงให้ความรู้สึกอบอุ่นและน่ารัก
ระบบป้ายสภาพแวดล้อม		ระบบป้ายสภาพแวดล้อมผสมผสานวัฒนธรรมดั้งเดิมกับการใช้งานสมัยใหม่ โดยใช้ตัวอักษรแบบย้อนยุค ภาพกราฟิกที่เรียบง่าย และโทนสีกลางที่มีความอบอุ่นตัวดำ พร้อมทั้งคงบรรยากาศความสวยงามของย่านโดยรวม ทำให้ผู้เข้าชมได้รับประสบการณ์ทางวัฒนธรรมพร้อมกับการแนะนำสถานที่ชัดเจนและความเป็นหนึ่งเดียวทางสายตา

ภาคผนวก จ

คู่มือการออกแบบภาพลักษณ์ใหม่สำหรับย่านการค้าสไตล์สาธารณรัฐจีน

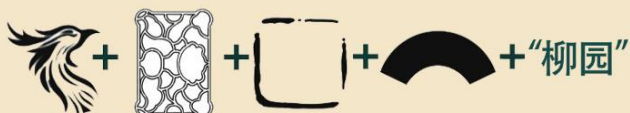
A การออกแบบพื้นฐาน

แบบร่างตราสัญลักษณ์และคำอธิบาย

R:33 G:65 B:63
C:77 M:35 Y:51 K:58

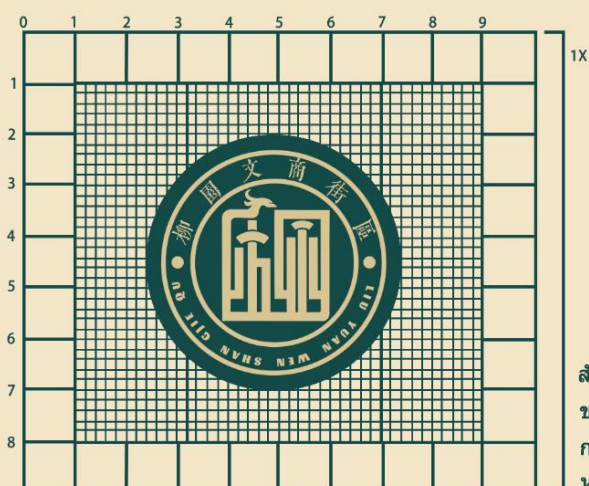
R:212 G:194 B:148
C:17 M:22 Y:45 K:2

คำอธิบายการออกแบบ

ตราสัญลักษณ์นี้ใช้รูปทรงคล้ายตราประทับแกะสลักในศิลปะจีนโบราณผสมผสานกับวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนโดยได้รูปทรงตราประทับเป็นการผสมผสานระหว่างรูปแบบหน้าต่างจีนโบราณและตัวอักษรคำว่า“หลิวหยวน” นอกจากนี้มุมซ้ายบนยังมีหัวหงส์ที่เป็นตัวแทนของเมือง“ไท่โจว”ซึ่งหมายถึงความโชคดีและสิริมงคล

A การออกแบบพื้นฐาน

10MM

สัดส่วนที่เล็กที่สุด

ขอบเขตการใช้งานที่เล็กที่สุด: เส้นผ่านศูนย์กลางของตราสัญลักษณ์ต้องไม่เล็กกว่า 12 มม.
หมายเหตุ: x คือหน่วยมาตรฐานพื้นฐาน

A

การออกแบบพื้นฐาน

ภาพกราฟิกกรอง

ลายเมฆมงคล

หอรบั้ง

ภาพกราฟิกกรองใช้เพื่อถ่ายทอดวัฒนธรรมและความหมายทางประวัติศาสตร์อันโดดเด่นของย่านโดยการนำเอาองค์ประกอบท้องถิ่นของไทยมาปรับให้เป็นลวดลายที่มีสไตล์ในยุคสาธารณรัฐจีน ภาพกราฟิกกรองเหล่านี้ไม่เพียงช่วยเพิ่มความหลากหลายในงานออกแบบเชิงสายตา แต่ยังช่วยยกระดับคุณภาพและควมมีชีวิตชีวาของย่าน

ซุ้มประตูหลิวหยวน

ลายหุ้ย

ลายเมฆม้วน

B

การประยุกต์ใช้

การออกแบบตัวอักษร

柳园文商街区

柳園文商街區

柳园文商街区

柳园文商街区

柳园文商街区

柳园文商街区

ตัวอักษรแบบพิมพ์

B

การประยุกต์ใช้

การออกแบบตัวอักษร

柳园文商街区

柳园文商街区

柳园文商街区

柳园文商街区

柳園文商街區

ตัวอักษรแบบพิมพ์

B

การประยุกต์ใช้

การออกแบบตัวอักษร

柳園文商街區

柳园文商街区

柳园文商街区

柳園文商街區

柳园文商街区

柳园文商街区

柳园文商街区

柳园文商街区

ตัวอักษรแบบพุ่กันจีน

ตัวอักษรสร้างสรรค์

ภาคผนวก ฉ

ผลงานการออกแบบกราฟิกภาพลักษณ์ทางวัฒนธรรมย่านการค้าหัวหยวน

การออกแบบกราฟิกของร้านหม้อไฟวีปู้ฉุน

การออกแบบกราฟิกของร้านอาหารซูโจวซัวหยวน

การออกแบบกราฟิกของร้านอาหารจีนเซียงซุนหลี่

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	TIAN YUAN
วัน เดือน ปี เกิด	16 Aug 1985
สถานที่เกิด	Taizhou City, Jiangsu Province, China
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	Meishang County, Hailing District, Taizhou City, Jiangsu Province, China
ตำแหน่งและประวัติการทำงาน	Teacher at Taizhou University
ประวัติการศึกษา	1.Changsha University of Science and Technology(Chang Sha,China) Major fields of study: Art Design Degrees abbreviation: Bachelor Years: from 2003.09 to 2007.06 2.Soochow University (Su Zhou, China) Major fields of study: Art Design Degrees abbreviation:MFA Years: from 2011.03 to 2013.12
รางวัลหรือทุนการศึกษา	1.2021.06 Won the National "National Youth Cup" and won the Outstanding Instructor Award 2.2021.07 Won the Guidance Teacher Award in the National "Da Guang Competition" 3.2022.12 Won the Outstanding Instructor of Taizhou Hongsu Cultural and Creative Competition 4.2023.06 Guided students to participate in the National "Blue Bridge Cup" Design Competition and won the Outstanding Instructor 5.2023.12 Jiangsu Normal University Students Basic Skills Competition Won Excellent Instructor